

Det Nye Testamente

Seniorklassens lærerhæfte

Det Nye Testamente

Seniorklassens lærerhæfte

Udgivet af
Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige

Omslag: *Bjergprædikenen, af Carl Bloch.*
Benyttet med tilladelse af Nationalhistorisk Museum, Frederiksborg Slot.

© 1998 Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige

Alle rettigheder forbeholdes

Printed in the United States of America

Engelsk original godkendt: 8/96

Oversættelse godkendt: 8/96

Oversættelse af

New Testament Gospel Doctrine Teacher's Manual

35681 110

Danish

Indhold

Lektionsnummer og titel	Side
Hjælp til læreren	V
1 »I skal tro, at Jesus er Kristus, Guds søn« (Esajas 61:1–3; Joseph Smiths oversættelse af Lukas 3:4–11; Johannes 1:1–14; 20:31)	1
2 »Min sjæl ophøjer Herren« (Lukas 1; Matthæus 1)	5
3 »I dag er der født jer en frelser« (Lukas 2; Matthæus 2)	9
4 »Ban Herrens vej« (Matthæus 3–4; Johannes 1:35–51)	13
5 »Født på ny« (Johannes 3–4)	18
6 »De lod straks garnene være« (Lukas 4:14–32; 5; 6:12–16; Matthæus 10)	22
7 »Han tog vore lidelser, han bar vore sygdomme« (Markus 1–2; 4:35–41; 5; Lukas 7:11–17)	26
8 Bjergprædikenen: »En langt bedre vej« (Matthæus 5)	30
9 »Søg først Guds rige« (Matthæus 6–7)	35
10 »Tag mit åg på jer, og lær af mig« (Matthæus 11:28–30; 12:1–13; Lukas 7:36–50; 13:10–17)	40
11 »Og han talte meget til dem i lignelser« (Matthæus 13)	44
12 »Jeg er livets brød« (Johannes 5–6; Markus 6:30–44; Matthæus 14:22–33)	48
13 »Jeg vil give dig nøglerne til Himmeriget« (Matthæus 15:21–17:9)	53
14 »Hvem er så min næste?« (Matthæus 18; Lukas 10)	57
15 »Jeg er verdens lys« (Johannes 7–8)	61
16 »Jeg var blind, og nu kan jeg se« (Johannes 9–10)	65
17 »Hvad skal jeg gøre for at arve evigt liv?« (Markus 10:17–30; 12:41–44; Lukas 12:13–21; 14; 16)	69
18 »Han var fortabt, men er blevet fundet« (Lukas 15; 17)	73
19 »Din tro har frelst dig« (Lukas 18:1–8, 35–43; 19:1–10; Johannes 11)	77
20 »Ve jer ... I hyklere!« (Matthæus 21–23; Johannes 12:1–8)	81
21 »Hvad er tegnet på din tilkommelse?« (Joseph Smith – Matthæus [Matthæus 24])	86
22 »Tag det rige i arv, som er bestemt for jer« (Matthæus 25)	90
23 »I skal elske hinanden, som jeg har elsket jer« (Lukas 22:1–38; Johannes 13–15)	94
24 »Dette er det evige liv« (Johannes 16–17)	98
25 »Ske ikke min vilje, men din« (Matthæus 26:36–46; Markus 14:32–42; Lukas 22:39–46)	103

26	»Derfor er jeg født« (Matthæus 26:47–27:66; Markus 14:43–15:39; Lukas 22:47–23:56; Johannes 18–19)	107
27	»Han er ikke her; han er opstået« (Matthæus 28; Lukas 24; Johannes 20–21)	112
28	»Det er vi vidner om« (Apostlenes Gerninger 1–5)	116
29	»Der blev stadig flere disciple« (Apostlenes Gerninger 6–9)	121
30	»Gud gør ikke forskel på nogen« (Apostlenes Gerninger 10–14, 15:1–35)	125
31	»Således blev menighederne styrket i troen« (Apostlenes Gerninger 15:36–18:22; 1 og 2 Thessaloniker)	129
32	»Lev ... i ånden« (Apostlenes Gerninger 18:23–20:38; Galaterne)	133
33	»I er Guds tempel« (1 Korinther 1–6)	137
34	»Hold fast ved de overleveringer, jeg har givet jer« (1 Korinther 11–16)	141
35	»Lad jer forlige med Gud!« (2 Korinther)	146
36	»Guds elskede, som er kaldet til at være hellige« (Romerne)	150
37	Jesus Kristus: »Troens banebryder og fuldender« (Hebræerne)	154
38	»Du har vidnet om mig« (Apostlenes Gerninger 21–28)	158
39	»For at udruste de hellige« (Efeserne)	162
40	»Alt formår jeg i ham, der giver mig kraft« (Filipperne, Kolossenserne, Filemon)	166
41	»Jeg har fuldført løbet« (1 og 2 Timotheus; Titus)	170
42	»Ren gudsdyrkelse« (Jakobs Brev)	174
43	»En udvalgt slægt« (1 og 2 Peter; Judas)	178
44	»Gud er kærlighed« (1, 2 og 3 Johannes)	182
45	»Den, der sejrer, skal arve dette« (Johannes' Åbenbaring 1–3, 12)	186
46	»Han vil bo hos dem, og de skal være hans folk« (Johannes' Åbenbaring 5–6, 19–22)	192

Hjælp til læreren

Efter at den opstandne Herre havde vist sig for sine apostle, viste han sig igen for nogle af dem ved Galilæas Sø. Mens han var sammen med dem, spurgte han Peter tre gange: »Elsker du mig?« Hver gang svarede Peter: »Du ved, at jeg har dig kær.« Frelseren svarede på Peters erklæring: »Vogt mine lam! ... Vær hyrde for mine får! ... Vogt mine får!« (Joh 21:15–17).

Som lærer i seniorklassen kan du vise din kærlighed til Herren ved at vogte hans får og sørge for, at hver eneste elev i din klasse bliver »ihukommet og få[r] næring gennem Guds gode ord« (Moroni 6:4). Et af Guds ords vigtigste hensigter er at hjælpe os med at »tro, at Jesus er Kristus, Guds søn, og for at I, når I tror, skal have liv i hans navn« (Joh 20:31). Ved hjælp af Helligåndens vejledning vil du blive i stand til at hjælpe eleverne med at styrke deres vidnesbyrd om Frelseren, deres tro på ham og deres forpligtelse til at efterleve hans evangelium. Du vil også blive i stand til at hjælpe dem med at modtage andre velsignelser, der kommer ved oprigtigt at studere Det Nye Testamente, som det her udtrykkes af præsident Thomas S. Monson:

»Hele Det Nye Testaments budskab emmer af en ånd, som vækker den menneskelige sjæl. Fortvivlelsens skygger spredes af håbets lys, sorgen må vige for glæden, og følelsen af blot at være et ansigt i mængden svinder med visheden om, at vor himmelske Fader holder af hver enkelt af os« (»Ånden gør levende«, *Stjernen*, juni 1997, s. 4).

Undervisning ved Ånden

Når du forbereder dig til at undervise seniorklassen, er det vigtigt, at du søger inspiration og vejledning fra Helligånden. »Og Ånden skal gives jer ved troens bøn, og dersom I ikke modtager, skal I ikke undervise« (L&P 42:14). Husk, at Helligånden er læreren i din klasse.

Du kan søge Ånden ved at bede, faste, dagligt læse i skriften samt være lydige mod befalingerne. Når du forbereder dig, skal du bede om Åndens hjælp til at forstå skrifterne og elevernes behov. Ånden kan også hjælpe dig med at planlægge meningsfulde måder, hvorpå I kan tale om skrifterne og anvende dem i hverdagen (1 Nephi 19:23). Med Åndens hjælp vil du blive et effektivt redskab i Herrens hånd til at undervise hans børn i hans ord.

Følgende er forslag til, hvordan du indbyder Ånden til din klasse:

1. Bed eleverne om at bede en bøn før og efter lektionen. Under lektionen skal du i dit hjerte bede om, at Ånden vil vejlede dig til at åbne elevernes hjerte, til at bære vidnesbyrd og til at inspirere.
2. Brug skrifterne (se »Fokusér på skrifterne« herunder).
3. Bær vidnesbyrd, hver eneste gang Ånden tilskynder dig til det og ikke kun i slutningen af lektionen. Bær vidnesbyrd om Jesus Kristus. Indbyd ofte eleverne til at bære deres vidnesbyrd.
4. Brug salmer, primarysange og anden hellig musik for at forberede elevernes hjerte til at føle Ånden.

5. Giv udtryk for din kærlighed til eleverne, til andre og til vor himmelske Fader og Jesus Kristus.
6. Del den indsigt og de følelser og erfaringer, som har tilknytning til lektionens principper. Indbyd eleverne til at gøre det samme. Eleverne kan også fortælle, hvordan de har anvendt de principper, der blev talt om i en tidligere lektion.

Fokusér på skrifterne

Ældste Boyd K. Packer lærte os: »Den sande lære ændrer, når den forstås rigtigt, holdning og opførsel« (*Stjernen*, jan. 1987, s. 13). I forbindelse med din forberedelse og i klassen skal du fokusere på evangeliets frelsende lærdomme, som de fremlægges i skrifterne, og lærdommene fra profeter i de sidste dage. Dette kræver flittigt, bønsumt studium af skrifterne. Herren befalede: »Søg ikke at forkynde mit ord, men søg først at få mit ord.« Når du modtager hans ord ved studium af skriften, lover Herren, at »din tunge [skal] blive løst, og dersom du ønsker det, skal du få min Ånd og mit ord, ja, Guds kraft til at overbevise menneskene« (L&P 11:21).

Anspor eleverne til at medbringe deres skrifter hver uge. Læs udvalgte skriftsteder sammen, mens I taler om dem.

Hver elev skal have et eksemplar af *Det Nye Testamente – Elevens studievejledning* (35682 110). Dette hæfte vil hjælpe eleverne med at øge deres evner til at studere og søge i skriften efter svar på deres spørgsmål. Den vil hjælpe eleverne med at forstå skrifterne, anvende dem og forberede sig til at drøfte dem i klassen samt bruge dem i forbindelse med familiens samtaler.

Brug af dette hæfte

Dette hæfte er et redskab til at undervise i evangeliets lærdomme ud fra skrifterne. Det er blevet udarbejdet til de unge og til seniorklassen og skal bruges hvert fjerde år. Yderligere henvisninger og kommentarer skulle ikke være nødvendig for at undervise i lektionerne.

Lektionerne er konstrueret, så der er flere oplysninger, end du med sandsynlighed vil være i stand til at bruge i én klassesetid. Søg Herrens Ånd, når du skal udvælge de beretninger fra skriften, spørgsmål og andre lektionsmaterialer, som bedst imødekommer elevernes behov.

Hver lektion indeholder følgende afsnit:

1. *Titel*. Titlen indeholder to elementer: En kort beskrivende sætning eller citat samt de skriftsteder, du skal læse, før du forbereder dig til lektionen.
2. *Formål*. Dette giver dig et hovedpunkt at fokusere på, når du forbereder og underviser i lektionen.
3. *Forberedelse*. Dette afsnit sammenfatter beretninger fra skriften i lektionens oversigt og kommer med forslag, der kan hjælpe dig med at undervise mere effektivt. Det kan også indeholde yderligere læsestof og andre forslag til forberedelse, som f.eks. andet materiale, som du kan medbringe til undervisningen.
4. *Fang opmærksomheden*. Dette afsnit indeholder en enkel aktivitet, demonstration eller spørgsmål, som kan hjælpe eleverne med at forberede sig til at lære, deltage og føle Åndens påvirkning. Uanset om du bruger lektionens forslag til en aktivitet eller et af dine egne, er det vigtigt at få elevernes opmærksomhed i begyndelsen af lektionen. Aktiviteten skal være kort.

5. *Samtale om skriftsted og anvendelse.* Dette er den vigtigste del af lektionen. Studér bønssomt beretningerne fra skriften, så du på en effektiv måde kan undervise i dem og tale om dem. Brug forslagene i »Opmuntring til samtale i klassen« og »Brug variation i undervisningen i skrifterne« (herunder), så du kan variere dine undervisningsmetoder og bevare elevernes opmærksomhed.
6. *Konklusion.* Dette afsnit hjælper dig med at sammenfatte lektionen og opmuntre eleverne til at efterleve de principper, som I har talt om. Det minder dig også om at bære vidnesbyrd. Sørg for, at der er tilstrækkelig tid til at afslutte hver lektion.
7. *Yderligere forslag til undervisningen.* Dette afsnit findes i de fleste lektioner i hæftet. Det kan indeholde yderligere sandheder fra skriftens beretninger, afvekslende undervisningsmetoder, aktiviteter og andre forslag, der supplerer lektionen. Du kan bruge nogle af disse forslag som en del af lektionen.

Gennemgå hver lektion mindst én uge i forvejen. Når du studerer læseopgaverne og lektionen i god tid, vil du i løbet af ugen modtage tanker og indtryk, som vil hjælpe dig med at undervise i lektionen. Når du overvejer lektionen i løbet af ugen, skal du bede om Helligåndens vejledning. Hav tro på, at Herren vil velsigne dig.

Opmuntring til samtale i klassen

Normalt skal du ikke holde foredrag. I stedet skal du prøve at hjælpe eleverne til at tale om skrifterne på en meningsfyldt måde. Elevernes deltagelse hjælper dem med at –

1. lære mere om skrifterne.
2. lære at anvende evangeliets principper.
3. blive mere forpligtet til at efterleve evangeliet.
4. indbyde Ånden til klassen.
5. undervise og opbygge hinanden (L&P 88:122), så de nyder gavn af hinandens gaver, kundskab, erfaring og vidnesbyrd.

Samtaler i klassen bør hjælpe eleverne til at komme til Kristus og leve som hans disciple. Led samtalen væk fra emner, som ikke opnår dette formål.

Søg Åndens vejledning, når du studerer spørgsmålene i dette hæfte og beslutter dig til, hvilke du vil stille. I hæftet står der skriftstedshenvisninger, som hjælper dig og eleverne med at finde svar på de fleste af disse spørgsmål. Svar på andre spørgsmål besvares ved hjælp af elevernes erfaringer.

Det er vigtigere at hjælpe eleverne med at forstå og anvende skrifterne end at dække al det materiale, du har forberedt. Hvis eleverne lærer noget af en god drøftelse, er det ofte bedre at lade den fortsætte i stedet for at prøve at dække al lektionsmaterialet.

Brug følgende retningslinier til at opmuntre til en god drøftelse i klassen:

1. Stil spørgsmål, som kræver omtanke og samtale i stedet for blot et ja eller et nej. Spørgsmål, som begynder med *hvorfor*, *hvordan*, *hvem*, *hvad*, *hvornår* og *hvor*, er sædvanligvis mest effektive til at opmuntre til samtale.
2. Motivér eleverne til at fortælle om oplevelser, som viser, hvordan skriftens principper og lærdomme kan anvendes i hverdagen. Giv positive kommentarer til deres bidrag. Motivér dem også til at fortælle om deres følelser vedrørende det, de lærer af skrifterne.

3. Vær opmærksom på hver eneste elevs behov. Selv om alle eleverne bør opmuntres til at deltage i samtalen, kan der være nogle, som tøver med at bidrage. Du kan eventuelt tale med dem under fire øjne for at finde ud af, hvordan de har det med at læse højt eller deltage i klassen. Vær forsigtig med at bede elever, som kan blive forlegne, om at deltage.
4. Giv skriftstedshenvisninger for at hjælpe eleverne med at finde svar til nogle spørgsmål.
5. Motivér eleverne til at overveje spørgsmålene i *Det Nye Testamente – Elevens studievejledning* (34592) ved at studere den tildelte læseopgave. Når du forbereder hver lektion, skal du overveje, hvordan du vil drøfte disse spørgsmål med eleverne. De vil være bedre i stand til at deltage i samtalen, hvis de har studeret læseopgaven, og hvis du stiller spørgsmål, som de er forberedt på at besvare.

Brug variation i undervisningen i skrifterne

Brug følgende forslag til at undervise i skriftens beretninger på en mere effektiv og varierende måde:

1. Hjælp eleverne til at forstå, hvad skrifterne lærer os om Jesus Kristus. Bed dem om at overveje, hvordan visse skriftsteder øger deres tro på Frelseren og hjælper dem med at føle hans kærlighed.
2. Bed eleverne om at overveje og fortælle om specifikke måder, hvorpå skriftsteder kan anvendes i deres tilværelse. Bed dem om at gøre skrifterne personlige ved i deres tanker at sætte deres eget navn ind i udvalgte skriftsteder.
3. Foruden at undervise i lærdommene skal du fremhæve trosfremmende historier i Det Nye Testamente og sørge for, at eleverne forstår dem og taler om deres anvendelsesmuligheder.
4. Bed eleverne om at lede efter ord, sætninger eller begreber, der ofte gentages i skrifterne, eller som har en særlig betydning for dem.
5. På tavlen kan du skrive sætninger, nøgleord eller spørgsmål, som henviser til skriftens beretning. Læs eller sammenfat derpå beretningen. Når eleverne hører sætningerne, nøgleordene eller svarene på spørgsmålene, stop da op, og tal om dem.
6. I Mormons Bog bruges ordene, »og således ser vi«, for at angive, at nu begynder en sammenfatning af de principper, der er blevet undervist i (se f.eks. Helaman 3:28). Efter at I har talt om et skriftsted, kan du bede eleverne om at færdiggøre sætningen »og således ser vi ...« for at forklare det princip fra skriften, der er blevet undervist i.
7. Søg efter, og tal om de symboler, som bruges gennem hele Det Nye Testamente. F.eks. bruden og brudgommen, der repræsenterer henholdsvis Israel og Frelseren.
8. Læg mærke til, hvordan mennesker eller begivenheder i skrifterne kan stilles over for hinanden.
9. Lad eleverne dramatisere historier fra skriften ved at læse det, de forskellige mennesker sagde, højt. Sørg for, at hørespillet viser den rette respekt over for skrifterne.

10. Del eleverne op i to eller flere mindre grupper. Efter at have gennemgået en beretning fra skriften skal hver gruppe nedskrive de principper, der belæres om i beretningen. Bed dernæst grupperne om at skiftes til at tale om, hvordan man anvender disse principper i sin tilværelse.
11. Bed eleverne om at medbringe en blyant til at understrege vigtige vers, mens I taler om dem.

Hjælp til nye medlemmer

Som lærer i seniorklassen får du måske mulighed for at undervise medlemmer, som er relativt nye i Kirken. Din undervisning kan hjælpe nye medlemmer med at blive stærke i troen.

Det Første Præsidentskab har sagt: »Hvert medlem af Kirken har brug for at blive elsket og få åndelig næring, især i løbet af de første måneder efter deres dåb. Når nye medlemmer knytter oprigtige venskaber, får muligheder for at tjene og modtager den åndelige næring, der følger af studium af Guds ord, så vil de opleve vedvarende omvendelse og blive »de helliges medborgere og [høre] til Guds husstand« (Ef 2:19)« (Brev fra Det Første Præsidentskab, den 15. maj 1997).

Undervisning af unge i evangeliet

Hvis du underviser unge, så husk, at de ofte har brug for aktiv deltagelse og visuelle illustrationer af de lærdomme, der undervises i. Din brug af videobånd, billeder og aktiviteter, som bliver foreslået i hæftet, kan hjælpe de unge med at forblive interesseret i lektionerne. Yderligere forslag, som kan hjælpe dig med at undervise de unge i evangeliet, findes i *Undervisning – Ingen større kaldelse* (33043 110).

»I skal tro, at Jesus er Kristus, Guds søn«

Lektion

1

Esajas 61:1–3; Joseph Smiths oversættelse af Lukas 3:4–11; Johannes 1:1–14; 20:31

Formål At motivere eleverne til at styrke deres vidnesbyrd om Jesus Kristus ved at studere Det Nye Testamente.

- Forberedelse**
1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
    - a. Esajas 61:1–3; Joseph Smiths oversættelse af Lukas 3:4–11. Esajas og Johannes Døber profeterer om Frelserens mission.
    - b. Johannes 1:1–14; 20:31. Apostlen Johannes bærer vidnesbyrd om, at Jesus Kristus er »det sande lys«. Han erklærer, at hans hensigt med at skrive sit vidnesbyrd er at hjælpe andre med at »tro, at Jesus er Kristus«.
  2. Få fat i et eksemplar af *Det Nye Testamente – Elevens studievejledning* (35682 110) til hver elev i din klasse. (Wardet skulle have bestilt disse studievejledninger som en del af det årlige undervisningsmateriale. Et medlem af biskoprådet skal give dem til Søndagsskolens præsidentskab).
  3. Hvis du benytter opmærksomhedsfangeren, skal du bede nogle få af eleverne om at forberede sig på at læse eller sammenfatte et yndlingsskriftsted i Det Nye Testamente og kort forklare, hvorfor dette skriftsted er så inspirerende eller nyttigt for dem.
  4. Hvis følgende billeder er tilgængelige, kan du bruge dem i løbet af lektionen: Esajas skriver om Kristi fødsel (62339; Evangelisk kunst – 113) og Johannes forkynder i ørkenen (62132; Evangelisk kunst – 207). Hvis du benytter opmærksomhedsfangeren, kan du også medbringe adskillige billeder, der forestiller begivenheder fra Det Nye Testamente, som f.eks. Jesus helbreder den blinde (62145; Evangelisk kunst – 213) og Maria og den opstandne Herre (62186; Evangelisk kunst – 233).
  5. Forslag til undervisningen: Motivér eleverne til at læse den angivne læseopgave til hver uge og at være forberedt på at tale om det, som de har læst. Denne forberedelse vil hjælpe med at opfylde Herrens løfte om, at »den, der prædiker, og den, der hører, [forstår] hinanden, og begge bliver opbygget og glæder sig med hinanden« (L&P 50:22).

Forslag til lektionens forløb

- Fang opmærksomheden Du kan eventuelt bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.
- Vis de billeder, der forestiller begivenheder fra Det Nye Testamente.
- Bed eleverne om at tænke over følgende spørgsmål:
- Hvilke beretninger eller lærdomme i Det Nye Testamente har især inspireret eller hjulpet dig?
- Giv eleverne et øjeblik til at tænke, og bed dernæst hver af de udvalgte elever om at læse eller sammenfatte et yndlingsskriftsted i Det Nye Testamente. Hvis der er andre

elever, som gerne vil læse et yndlingsskriftsted, kan du give nogle få mulighed for at gøre det.

Udtryk dine følelser om det at være i stand til at undervise i og studere Det Nye Testamente i år. Forklar, at formålet med dette års studium af Det Nye Testamente er at hjælpe eleverne med at styrke deres tro på Jesus Kristus og lære mere om hans liv og tjenestegerning.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Mens du underviser i følgende skriftsteder, kan I tale om, hvordan man anvender dem i hverdagen. Anspor eleverne til at fortælle om oplevelser, de har haft, som har relation til principperne fra skriften.

1. Esajas og Johannes Døber profeterer om Frelserens mission.

Læs og tal om Esajas 61:1–3 og Joseph Smiths oversættelse af Lukas 3:4–11. (Joseph Smiths oversættelse af Lukas 3:4–11 findes på side 805–806 i SDH-udgaven af King James Bibelen – kun på engelsk).

Vis billedet, hvor Esajas skriver om Kristi fødsel. Forklar, at vi kan styrke vores vidnesbyrd om Jesus Kristus og vores påskønnelse af Det Nye Testamente ved at studere det, der er skrevet af Esajas og andre, som profeterede om Frelserens mission.

- Hvilke aspekter ved Frelserens mission er beskrevet i Esajas 61:1–2? (Skriv elevernes svar på tavlen. Svarene kan omfatte følgende).
  - a. »Bringe godt budskab til fattige« (vers 1).
  - b. »Lægedom til dem, hvis hjerte er knust« (vers 1).
  - c. »Udråbe frigivelse for fanger« (vers 1).
  - d. »Trøste alle, der sørger« (vers 2).
- Hvorledes har Jesus opfyldt disse profetier? (Motivér eleverne til at nævne eksempler fra skrifterne og fortælle om personlige erfaringer).

Påpeg, at Jesus citerede disse skriftsteder i begyndelsen af sin tjenestegerning for at erklære, at han var Messias (Luk 4:16–21; se lektion 6).

Vis billedet, Johannes forkynder i ørkenen. Forklar, at Johannes Døber profeterede om Frelserens tjenestegerning, lige før Jesus begyndte sin jordiske mission.

- Hvordan beskrev Johannes Døber Frelserens mission? (Se Joseph Smiths oversættelse af Luk 3:4–9 – kun på engelsk. Skriv elevernes svar på tavlen. Hvis Joseph Smiths oversættelse af disse vers ikke er tilgængelig, skrives profetierne som vist herunder).
  - a. Borttage verdens synder (se vers 5).
  - b. Bringe frelse til ikke-jødiske nationer (se vers 5).
  - c. Indsamle de fortabte (se vers 5).
  - d. Gøre forkyndelse af evangeliet for ikke-jøderne mulig (se vers 6).
  - e. Være et lys for alle, som er i mørket (se vers 7).
  - f. Gøre opstandelse fra de døde mulig (se vers 7).
  - g. Tildele alle retfærdighed (se vers 9).
  - h. Overbevise alle ugudelige om deres ugudelige gerninger (se vers 9).
- Hvorledes har Jesus opfyldt disse profetier? (Motivér eleverne til at nævne eksempler fra skrifterne og fortælle om personlige erfaringer).
- Hvad føler du, når du overvejer det, som Jesus har gjort for os? Hvordan ville vores tilværelse være, hvis Jesus ikke havde gjort det for os?

2. Apostlen Johannes bærer vidnesbyrd om, at Jesus Kristus er »det sande lys«.

Læs og tal om Johannes 1:1–14; 20:31.

- Hvad kan vi lære om Jesus Kristus i Johannes 1:1–3, 14? (Se listen herunder. Bemærk, at »Ordet« i Joh 1:1, 14 henviser til Frelseren).
  - a. Han var »i begyndelsen« hos Gud Faderen (Joh 1:1–2). Bemærk, at Frelserens mission begyndte i forudtilværelsen, længe før han blev født i Betlehem.
  - b. Han er Gud (Joh 1:1). Forklar, at når vi taler om Gud, henviser vi normalt til vor himmelske Fader. Det er dog sådan, at »den person, som er kendt som Jehova på Det Gamle Testaments tid ... er Sønnen, kendt som Jesus Kristus ... som også er en Gud. Jesus virker under Faderens ledelse ... Meget af det, som skrifterne siger, blev udført af Gud, blev i virkeligheden udført af ... Jesus« (Bible Dictionary, "God", s. 681).
  - c. Gennem ham blev evangeliet forkyndt i forudtilværelsen (Joseph Smiths oversættelse af Joh 1:1).
  - d. Alt blev til ved ham (Joh 1:3).
  - e. Han er Guds Enbårne i kødet (Joh 1:14; se også 1 Nephi 11:14–21). Denne lærdom omtales i lektion 2.
- Apostlen Johannes sagde, at »i [Jesus] var liv« (Joh 1:4). Han bar også vidnesbyrd om, at Jesus var »det sande lys, som oplyser ethvert menneske, [som] komme[r] til verden« (Joh 1:9). Hvordan har Frelseren givet dig liv og lys? (Mens eleverne taler om dette spørgsmål, kan du henvise til Joh 8:12; 1 Kor 15:20–22; Moroni 7:15–18, 41; L&P 88:6–14).
- Hvad var Johannes' hensigt med at skrive sit vidnesbyrd? (Se Joh 20:31). Hvad vil det sige, at »tro, at Jesus er Kristus«? (Forklar, at *Kristus* er et græsk ord, der betyder salvede. Når vi har et vidnesbyrd om, at Jesus er Kristus, ved vi, at han er Guds Søn, og at han var salvet og forudordineret til at blive vores Frelser). Hvordan kan studium af Det Nye Testamente i Søndagsskolen i år hjælpe dig med at styrke dit vidnesbyrd om, at Jesus er Kristus?
- Hvad kan vi gøre personligt og som en klasse for at være vejledt af Ånden, mens vi studerer Det Nye Testamente? (Se Jakobs Bog 1:5–6; L&P 50:17–22; 88:118).
- Hvordan kan ordene i Johannes 1:10–14 gælde os, selv om vi ikke var på jorden under Frelserens jordiske mission?

Aldste Thomas S. Monson har sagt:

»Vi behøver ikke at besøge Det Hellige Land for at føle, at han er os nær. Vi behøver ikke at gå ved bredderne af Galilæas Sø eller blandt Judæas bakker for at gå, hvor Jesus gik.

Alle kan i virkeligheden gå, hvor Jesus gik, hvis vi går gennem livet med hans ord på vore læber, med hans ånd i vores hjerte, og hans lærdomme i vores liv« (se *Den danske Stjerne*, okt. 1974, s. 432).

Konklusion

Bær vidnesbyrd om Jesus Kristus, og udtryk dine følelser om det at lære om ham ved at studere Det Nye Testamente.

Forvis eleverne om, at deres vidnesbyrd om Frelseren vil øges, når de søger Åndens vejledning i deres studium af Det Nye Testamente, og når de deltager i samtalen i klassen. Motivér dem til at benytte *Det Nye Testamente – Elevens studievejledning*, når de studerer skrifterne i forbindelse med forberedelsen til undervisningen.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge et eller flere af disse forslag som en del af lektionen.

1. Oversigt over Det Nye Testamente

Bed eleverne om at slå op på indholdsfortegnelsen i Bibelen, og gennemgå navnene på de 27 bøger i Det Nye Testamente. Forklar, at Det Nye Testamente kan opdeles i fire dele (du kan eventuelt skrive dem på tavlen):

- a. Evangelierne (Matthæus, Markus, Lukas og Johannes), som er en optegnelse og et vidnesbyrd om Jesu Kristi liv, mission og lærdomme.
- b. Apostlenes Gerninger, som er en beretning om apostlenes tjenestegerning efter Jesu død og opstandelse. Denne bog fokuserer på Peters arbejde blandt jøderne og Paulus' arbejde blandt ikke-jøderne.
- c. Brevene fra Paulus og andre kirkeledere, skrevet for at belære og opbygge de hellige på den tid.
- d. Herrens åbenbaring til apostlen Johannes på øen Patmos.

2. Videopræsentationer

Hvis *Familiehjemmeaften – videosupplement* (56736 110) er tilgængelig, kan du eventuelt vise afsnittet, »Hvad mener I om Kristus?«, der varer 5 minutter. Brug præsentationen som indledning til Det Nye Testamente og til at understrege betydningen af at have et vidnesbyrd om, at Jesus er Kristus.

Hvis *Det Nye Testamente Videopræsentationer* (56914 110) er tilgængelig, kan du også vise »Det Nye Testaments budskab«, som varer to minutter.

3. «Han skulle vidne om lyset» (Joh 1:8).

Bed en elev om at læse Johannes 1:6–8.

- Hvem er den mand, som nævnes i disse vers? (Johannes Døber). Hvad var hans mission? (Se Joh 1:8). Hvordan kan vi, ligesom Johannes »vidne om lyset«?

Lukas 1; Matthæus 1

Formål At hjælpe eleverne med at udvikle større tro på Jesus Kristus ved at studere Elisabeths, Zakarias', Johannes Døbers, Marias og Josefs liv.

Forberedelse

1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
  - a. Lukas 1:5–25, 57–80. Engelen Gabriel viser sig for Zakarias og siger, at som svar på en bøn vil Zakarias' hustru, Elisabeth, føde en søn. Denne søn, som skulle kaldes Johannes, vil berede vejen for Herrens folk. Zakarias betvivler Gabriels ord og bliver stum. Elisabeth bliver gravid på sine gamle dage, og Johannes bliver født. Zakarias viser fornyet tro, og han profeterer om Johannes' mission.
  - b. Lukas 1:26–56; Matthæus 1:18–25. Engelen Gabriel fortæller Maria, at hun vil blive moder til Guds Søn. Maria og hendes kusine Elisabeth glæder sig over nyhederne om Frelserens fødsel. Josef erfarer, at Maria vil føde Frelseren.
2. Hvis følgende billeder er tilgængelige, kan du bruge dem i løbet af lektionen: Johannes forkynder i ørkenen (62132; Evangelisk kunst – 207) og Bebudelsen: Englen Gabriel viser sig for Maria (Evangelisk kunst – 241).
3. Forslag til undervisningen: Når nogen underviser ved Helligåndens kraft, »overfører denne kraft det til menneskehjertet« (2 Nephi 33:1). Når eleverne føler Åndens påvirkning, styrkes deres vidnesbyrd, deres kærlighed til Herren og til hinanden samt deres forpligtelse til at leve retskaffent. Overvej bønssomt, hvad du kan gøre for at indbyde Åndens tilstedeværelse i løbet af lektionen. (Se side V–VI i dette hæfte og *Undervisning – Ingen større kaldelse*, s. 18–19, 104–105).

Forslag til lektionens forløb

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Stil eleverne følgende spørgsmål:

- Hvis du kunne møde nogen fra Det Nye Testamente, bortset fra Jesus, hvem ville du så gerne møde? Hvorfor ville du gerne møde vedkommende?

Efter at nogle få af eleverne har svaret på spørgsmålene, kan du forklare, at vi ofte drages mod retskafne mennesker, fordi de følger Frelseren og vidner om ham. Når vi lærer mere om disse personer, lærer vi også mere om Jesus Kristus. Denne lektion handler om flere personer, hvis retskafne eksempel kan hjælpe os med at komme nærmere ham.

Samtale om skriftsted og anvendelse Mens du underviser i følgende skriftsteder, kan I tale om, hvordan man anvender dem i hverdagen. Anspor eleverne til at fortælle om oplevelser, de har haft, som har at gøre med principperne fra skriften. Da det er vanskeligt at stille alle spørgsmålene eller dække

alle punkter i lektionen, skal du bønsondt udvælge dem, som bedst imødekommer elevernes behov.

1. Johannes Døber bliver født af Elisabeth, og Zakarias var hans far.

Tal om Lukas 1:5–25, 57–80. Bed eleverne om at læse udvalgte vers højt.

- Hvordan bliver Elisabeth og Zakarias beskrevet i skrifterne? (Se Luk 1:6–9).
- Hvilken velsignelse havde Elisabeth og Zakarias bedt om? (Se Luk 1:7, 13). Hvordan blev denne bøn til sidst besvaret? (Se Luk 1:11–13, 24–25. Påpeg, at Zakarias og Elisabeth sandsynligvis havde bedt i mange år, om at de kunne blive velsignet med et barn. Vor himmelske Fader gav dem imidlertid ikke denne velsignelse, før tiden var inde til at opnå hans formål). Hvordan kan vi forblive trofaste og undgå mismodighed, når vore oprigtige bønner ikke straks besvares på den måde, vi ønsker?
- Hvad profeterede Gabriel om Johannes' mission? (Se Luk 1:14–17. Vis billedet, Johannes forkynder i ørkenen, og sammenfat Gabriels profetier på tavlen. Drøft, hvad profetierne betyder, hvordan Johannes opfyldte dem, samt hvordan vi kan følge Johannes' eksempel vedrørende dette).
  - a. Johannes skulle føre »mange af Israels børn ... tilbage til Herren deres Gud« (Luk 1:16).
  - b. Han skulle »vende fædres hjerte til deres børn« (Luk 1:17).
  - c. Han skulle »give ulydige et retfærdigt sind« (Luk 1:17).
  - d. Han skulle »skaffe Herren et folk, der er gjort rede« (Luk 1:17).

Bemærk: Johannes Døber var »den mest fremtrædende bærer af Det Aronske Præstedømme nogensinde« (Bible Dictionary, "John the Baptist", s. 714). I kan eventuelt tale om, hvordan de omtalte aspekter af Johannes' mission kan anvendes på elever, som bærer Det Aronske Præstedømme.

- Hvad skete der med Zakarias, da han tvivlede på engelens ord? (Se Luk 1:18–20). Hvordan viste Zakarias' handlinger efter Johannes' fødsel, hans fornyede tro? (Se Luk 1:59–63. Han og Elisabeth kaldte deres søn Johannes og adlød således Guds befaling i stedet for at følge lokale skikke).
- Da Zakarias profeterede om sin søns mission, talte han også om forløsning, frelse, forladelse af synder, barmhjertighed og lys (Luk 1:68–79). Hvem henviste han til, da han talte om disse ting? (Jesus Kristus). Bed en elev om at læse Johannes 1:6–9. Bær vidnesbyrd om, at ligesom Johannes Døber bør vi fokusere vores tjeneste på at hjælpe andre med at komme til Kristus.
- Da Johannes var født, voksede han og »blev stærk i ånden« (Luk 1:80). Hvorfor tror du, at det var nødvendigt for Johannes at blive stærk i ånden for at kunne fuldføre sin mission? Hvad kan vi gøre for at blive stærke i ånden?

2. Maria og Josef erfarer, at Maria vil føde Guds Søn.

Læs og tal om udvalgte vers fra Lukas 1:26–56 og Matthæus 1:18–25. Vis billedet af bebudelsen.

- Hvad fik Maria at vide af engelen Gabriel? (Se Luk 1:26–33). Hvorfor skulle Frelseren være søn af en dødelig mor og en udødelig far?

Ældste Bruce R. McConkie talte om Jesus Kristus:

»Gud var hans far, og fra dette udødelige væsen ... arvede han udødelighedens magt, hvilket er magten til at leve evigt; eller, da han valgte at dø, er det magten til at oprejse sig til udødelighed og herefter leve evigt uden igen at se forrådnelse ...

... Maria var hans mor, og fra denne dødelige kvinde ... arvede han dødelighedens magt, hvilket er magten til at dø ...

Det var på grund af dette ... blandingen af det guddommelige og det dødelige i én person, at vor Herre var i stand til at udarbejde den uendelige og evige forsoning. Fordi Gud var hans far, og Maria var hans mor, havde han magt til at leve eller til at dø efter eget valg, og efter at have sat sit liv til, havde han magt til at få det tilbage, og derpå, på en måde, som er uforståelig for os, at lade denne opstandelse få virkning for alle mennesker, så alle skal opstå fra graven« (*The Promised Messiah*, s. 470–471).

- Hvad kan vi lære af Maria fra hendes samtale med engelen og med Elisabeth? (Se Luk 1:26–38, 45–49; se også Alma 7:10. Sammenfat elevernes svar på tavlen. Hvis du underviser unge, kan du eventuelt foreslå, at de følger Maria som et eksempel på en retskaffen ung kvinde).
  - a. Maria havde fundet nåde for Gud (Luk 1:28, 30). Hvad vil det sige at finde nåde for Gud? Hvilke andre kilder søger nogle mennesker at finde nåde for? Hvordan gør det at søge nåde fra disse andre kilder det vanskeligt at finde nåde for Gud?
  - b. Maria var værdig til at have Herren med sig (Luk 1:28). Hvad kan vi gøre for at blive værdige til denne velsignelse?
  - c. Maria var ydmyg og lydige over for Herrens vilje (Luk 1:38, 48). Hvorfor er det vigtigt for os at være lydige over for Herrens vilje? Hvordan kan vi blive mere ydmyge og lydige?
  - d. Maria frydede sig over sin Frelser (Luk 1:47). Hvordan kan vi fryde os over Frelseren?
- Hvorfor glædede Elisabeth og hendes ufødte søn sig, da Maria kom på besøg? (Se Luk 1:39–44; se også Luk 1:15. Påpeg, at en af Helligåndens vigtigste roller er at bære vidnesbyrd om Jesus Kristus). Hvis det er passende, så fortæl om, hvordan Helligånden har hjulpet dig med at opnå et vidnesbyrd om Jesus Kristus, og indbyd andre til at gøre det samme.
- Hvordan blev Josefs kærlighed til Maria prøvet? (Se Matt 1:18). Hvordan reagerede Josef, da han fandt ud af, at Maria var gravid? (Se Matt 1:19. Påpeg, at i henhold til loven kunne Josef have anklaget Maria for at have brudt ægteskabspagten, og han kunne have ført hende for retten. En sådan retssag kunne have resulteret i dødsstraf. I stedet for at gøre dette besluttede han sig til i stilhed at frigøre hende fra ægteskabskontrakten).
- Hvordan hjalp vor himmelske Fader Josef med at acceptere Marias tilstand og forberede sig til hans egne ansvar? (Se Matt 1:20–23). Hvad var Josefs reaktion på denne drøm? (Se Matt 1:24–25). Hvad fortæller denne reaktion om hans karakter?

Konklusion

Bed en elev om at læse Lukas 1:46. Forklar, at i dette vers henviser ordet *ophøjer* til Marias indsats for at prise Herren og hjælpe andre til at se hans storhed.

- Hvordan hjælper Elisabeths, Zakarias', Johannes Døbers, Marias og Josefs eksempel dig med at se Frelserens storhed og øge din tro på ham? Hvordan kan vi hjælpe andre med at øge deres tro på Jesus Kristus?

Udtryk din taknemmelighed for Elisabeths, Zakarias', Johannes Døbers, Marias og Josefs retskafne eksempel. Bær vidnesbyrd om de sandheder, I har drøftet.

**Yderligere forslag
til undervisningen**

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge det som en del af lektionen.

»At du kan vide, hvor pålideligt det er« (Luk 1:4)

- Lukas skrev sit vidnesbyrd til en person, der hed Theofilus (Luk 1:3). Hvad var Lukas' hensigt med at skrive sit vidnesbyrd? (Se Luk 1:3–4. At hjælpe Theofilus med at vide, hvor pålideligt det var, som han var blevet undervist i). Hvordan er du blevet styrket, når du har hørt andre bære vidnesbyrd om kendte lærdomme og velkendte beretninger fra skriften?

»I dag er der født jer en frelser«

Lektion 3

Lukas 2; Matthæus 2

Formål At motivere eleverne til at glæde sig over Jesu Kristi fødsel og følge det eksempel, han viste i sin ungdom, da han »gik frem i visdom og vækst og yndest hos Gud og mennesker« (Luk 2:52).

Forberedelse

1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
  - a. Lukas 2:1–7. Jesus Kristus bliver født.
  - b. Lukas 2:8–39. Engle og mange andre glæder sig over Jesu fødsel.
  - c. Matthæus 2. Vise mænd fra Østerland besøger Jesus og giver ham gaver. Herodes, der føler sig truet af jødernes konges fødsel, udsteder en ordre til at slå alle børn, der bor i Betlehem og omegn, under to år ihjel. En Herrens engel befaler Josef at flygte til Egypten sammen med Maria og Jesus og senere vende tilbage til Israel sammen med dem.
  - d. Luk 2:40–52. Vejledt af Faderen vokser Jesus op og forbereder sig i sin ungdom til sin tjenestegerning.
2. Yderligere læsestof: 1 Nephi 11:1–23; Helaman 14:1–8; 3 Nephi 1:4–21; 27:13–16; L&P 93:11–20.
3. Hvis følgende materialer er tilgængelige, kan du bruge nogle af dem i løbet af lektionen:
  - a. »Lukas 2« et seks minutter langt afsnit fra *Det Nye Testamente Videopræsentationer* (56914 110).
  - b. Billederne, Ingen plads på herberget (62115); Jesu fødsel (62116; Evangelisk kunst – 200); Krybben (62495; Evangelisk kunst – 201); Hyrderne hører om Kristi fødsel (62117; Evangelisk kunst – 202); De vise mænd (62120; Evangelisk kunst – 203); Flugten til Egypten (62119; Evangelisk kunst – 204); Jesus som dreng i templet (62500; Evangelisk kunst – 205); Jesu Kristi barndom (62124; Evangelisk kunst – 206); og Jesus og hans mor (Evangelisk kunst – 242).
4. Forslag til undervisningen: Brug passende billeder og videopræsentationer for at indbyde Ånden, variere lektionerne og hjælpe eleverne til at huske de beretninger fra skriften, som de drøfter (se *Undervisning – Ingen større kaldelse*, afsnit G).

Forslag til lektionens forløb

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Skriv følgende personer på tavlen: *En hyrde, Simeon, en vis mand fra Østerland, Herodes, en person i herberget, Anna, en engel, Maria.*

Læs følgende reaktioner over for Jesu Kristi fødsel. Bed eleverne om at sætte hver reaktion sammen med den rette person:

1. Jeg rejste langt for at finde ham, gav ham gaver og tilbød ham. (En vis mand fra Østerland; Matt 2:1–2, 9–11).
2. Jeg gjorde ikke plads til ham. (En person i herberget; Luk 2:7).
3. Efter at jeg havde modtaget et vidnesbyrd fra Helligånden, tog jeg barnet op i mine arme og vidste, at jeg kunne dø i fred. (Simeon; Luk 2:25–32).
4. Jeg sagde: »Ære være Gud i det højeste og på jorden! Fred til mennesker med Guds velbehag!« (En engel; Luk 2:13–14).
5. Jeg gik hurtigt hen for at se ham. (En hyrde; Luk 2:15–16).
6. Jeg var bekymret og prøvede at slå ham ihjel. (Herodes; Matt 2:3–4, 16).
7. Efter at have set ham i templet udtrykte jeg taknemmelighed og spredte nyheden om hans fødsel. (Anna; Luk 2:36–38).
8. Jeg grundede over begivenheden i mit hjerte. (Maria; Luk 2:19).

Bed eleverne om at overveje følgende spørgsmål i løbet af lektionen:

- Hvordan reagerer du over for beretningen om Frelserens fødsel? Hvordan reagerer du over for hans liv, død, forsoning og opstandelse?

Samtale om skriftsted og anvendelse

Mens du underviser i følgende skriftsteder, skal du hjælpe eleverne med at forstå, hvorfor vi skal glæde os over Frelserens fødsel. Tal om måder, hvorpå I kan følge det eksempel, han var i sin ungdom.

1. Jesus Kristus bliver født.

Læs og tal om Lukas 2:1–7. Vis nogle af de billeder, der står nævnt i afsnittet »Forberedelse«.

- Jesus havde herlighed hos vor himmelske Fader, »før verden var til« (Joh 17:5). Han skabte himlen og jorden (Mosiah 3:8). Som Jehova åbenbarede han budene og evangeliets sandheder til profeterne i Det Gamle Testamente (3 Nephi 15:2–5). Hvorfor kom Jesus til jorden? (Se 3 Nephi 27:13–16).
- Beskriv omstændighederne omkring Jesu fødsel (se Luk 2:7). Hvordan bebudede disse omstændigheder hans jordiske tjenestegerning og hans forsonende offer? På hvilke måder nægter mennesker i dag at give plads til Frelseren i deres liv? Hvad kan vi gøre for at give ham plads i vores tilværelse?

2. Engle og mange andre glæder sig over Jesu fødsel.

Tal om Lukas 2:8–39. Bed eleverne om at læse udvalgte vers højt. Vis nogle af de billeder, der står nævnt i afsnittet »Forberedelse«.

Hvis du benytter videopræsentationen »Lukas 2«, så vis den nu.

- Hvad sagde englene, da de bekendtgjorde Jesu fødsel? (Se Luk 2:13–14). Hvordan har Jesus herliggjort sin Fader? Hvordan har han bragt fred og velbehag til alle mennesker og til dig personligt? Hvordan kan vi vise Gud taknemmelighed for den gave, hans Søn var?
- Hvad gjorde hyrderne, da de havde set den nyfødte Frelser? (Se Luk 2:17–18). Hvad kan vi gøre for at følge deres eksempel? Bed eleverne om at tænke på en eller anden, de kan dele deres vidnesbyrd om Frelseren med.

- Hvad gjorde Maria efter Jesu fødsel og hyrdernes besøg? (Se Luk 2:19). Hvad fortæller det os om Maria? Hvorfor er det vigtigt at bruge tid på at værdsætte og overveje hellige oplevelser?
- Hvordan var Simeon og Anna blevet forberedt til at se Jesusbarnet? (Se Luk 2:25–26, 37). Hvordan reagerede de, da de så ham? (Se Luk 2:27–35, 38). Hvad kan vi lære om Frelseren fra deres profetier?

3. Vise mænd kommer for at tilbede Jesusbarnet. Herodes forsøger at slå ham ihjel.

Læs og tal om udvalgte vers fra Matthæus 2. Vis nogle af de billeder, der står nævnt i afsnittet »Forberedelse«.

- Hvorfor søgte de »vise mænd fra Østerland« efter Jesus? (Se Matt 2:1–2). Hvad gjorde de, da de fandt ham? (Se Matt 2:11. Bemærk, at da de til sidst fandt Jesus, omtales han som »barnet« og ikke som nyfødt). Hvilke gaver kan vi give Herren?
- Hvorfor ønskede Herodes at finde Jesus? (Se Matt 2:3–6, 13. Han var bekymret og ønskede at slå Jesus ihjel). Hvorfor var kongen bekymret over Jesu Kristi fødsel? (Se Matt 2:2, 6. I henhold til profetierne ville Jesus regere Israel).
- Hvordan blev Jesus beskyttet mod Herodes? (Se Matt 2:13–15). Hvordan vidste Josef, hvornår han skulle vende tilbage fra Egypten? (Se Matt 2:19–23). Hvorfor tror du, at Josef var i stand til at modtage denne vejledning fra Gud? Hvad kan nutidens fædre og mødre gøre for at være i stand til at modtage åbenbaring vedrørende deres familie? Hvordan har Gud hjulpet jer, når I har søgt hans vejledning for jeres familie?

4. Vejledt af Faderen forbereder Jesus sig i sin ungdom til sin tjenestegerning.

Læs og tal om Lukas 2:40–52. Vis nogle af de billeder, der står nævnt i afsnittet »Forberedelse«. Forklar, at hvert år fejrede Josef og Maria og andre trofaste jøder påskefesten i Jerusalem. Som det var skik, fulgte Jesus med dem, da han var fyldt 12 år. (Luk 2:41–42).

- Efter at have fejret påskefesten i Jerusalem havde Maria og Josef påbegyndt deres rejse tilbage til Nazaret, da de opdagede, at den 12-årige Jesus ikke var med dem (Luk 2:43–46). Hvor fandt de ham til sidst? (Se Luk 2:46). Hvis dine forældre eller andre familiemedlemmer ikke vidste, hvor du var, kunne de så have tillid til, at du foretog dig noget, som ville behage din himmelske Fader?
- Joseph Smiths oversættelse af Lukas 2:46 fortæller, at mændene i templet hørte på Jesus og stillede ham spørgsmål. Hvad fortæller det os om Jesu ungdom og oplæring?
- Da Maria og Josef fandt Jesus, sagde Maria til ham: »Din far og jeg har ledt efter dig og været ængstelige« (Luk 2:48). Hvem henviste hun til, da hun sagde »din far«? (Josef). Hvordan reagerede Jesus over for Marias bekymring? (Se Luk 2:49). Hvem henviste Jesus til, da han sagde »min Fader«? (Vor himmelske Fader). Hvad fortæller det os om den unge Jesus' forståelse af sin forudordnede mission?
- Hvordan behandlede Jesus som ung Maria og Josef? (Se Luk 2:51. Selv om han var Guds Søn, var han lydige over for sin mor og Josef). Hvad kan vi lære af hans eksempel?
- Som ung »gik [Jesus] frem i visdom og vækst og yndest hos Gud og mennesker« (Luk 2:52). Med andre ord udviklede han sig intellektuelt, fysisk, åndeligt og socialt. Hvad kan vi gøre for at udvikle os intellektuelt, fysisk, åndeligt og socialt?

- Hvad kan vi lære af Lære og Pagter 93:11–17 om Frelserens udvikling som ung? (I sin forberedelse til at blive vores Forløser modtog Jesus ikke al den nødvendige intelligens, magt, visdom og herlighed på én gang. Han modtog disse ting »nåde for nåde«, lidt ad gangen). Hvordan gælder denne sandhed for os? (Se L&P 93:18–20).

Konklusion

Bær vidnesbyrd om de sandheder, I har talt om i løbet af lektionen. Motivér eleverne til at glæde sig over Frelserens fødsel og følge det eksempel, han var i sin ungdom.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge et eller begge disse forslag som en del af lektionen.

1. «Men Maria gemte alle disse ord i sit hjerte og grundede over dem» (Luk 2:19)

I forbindelse med at I taler om Marias ærbødige reaktion over for Jesu fødsel, kan du bede en mor om at fortælle om sine følelser, efter at et af hendes børn blev født.

2. Ungdomsaktivitet

Udvælg fem betydningsfulde skriftsteder fra lektionen, og gør eleverne bekendt med indholdet i hvert af skriftstederne. Bed derpå eleverne om at lukke deres bibler. Giv nogle fingerpeg, som vil lede eleverne til det skriftsted, du har gennemgået, idet du formulerer hvert fingerpeg, så der ikke kan være nogen tvivl om, hvilket skriftsted, du henviser til. (Du kan f.eks. sige: »Dette vers indeholder engelens ord, der priste Gud, da Jesus var født.« Det eneste mulige svar er Lukas 2:14). Efter at du har læst fingerpeget, får du eleverne til at åbne deres bibler og søge efter det rigtige skriftsted. Brug denne aktivitet som en måde til at blive mere kendt med skriftstederne og ikke som en konkurrence. Brug ikke mere end nogle få minutter på denne aktivitet.

Matthæus 3–4; Johannes 1:35–51

Formål At inspirere eleverne til at drage sig nær til Frelseren ved at omvende sig fra deres synder, holde deres dåbspagt og modstå fristelse.

Forberedelse

1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
  - a. Matthæus 3:1–12. Johannes Døber forkynder omvendelse og døber, idet han bereder Herren Jesu Kristi vej.
  - b. Matthæus 3:13–17. Jesus bliver døbt af Johannes Døber.
  - c. Matthæus 4:1–11. Jesus modstår Satans fristelser i ørkenen.
  - d. Johannes 1:35–51. Nogle af Johannes Døbers disciple beslutter sig til at følge Jesus.
2. Yderligere læsestof: Markus 1:1–13; Lukas 3:1–22; 4:1–14; Johannes 1:19–34; 2:1–25; 2 Nephi 31.
3. Hvis følgende billeder er tilgængelige, kan du bruge dem i løbet af lektionen: Johannes forkynder i ørkenen (62132; Evangelisk kunst – 207) og Johannes Døber døber Jesus (62133; Evangelisk kunst – 208).
4. Forslag til undervisningen: Brug undervisningstiden klogt. Planlæg det, du ønsker at drøfte, samt hvor meget tid du ønsker at bruge på hver del af lektionen, og lad derpå Ånden vejlede dig. Afslut ikke en meningsfuld drøftelse, fordi du så kan nå at give hele lektionen. Det er vigtigere for eleverne at lære at føle Ånden, end at hvert eneste punkt i lektionen bliver drøftet.

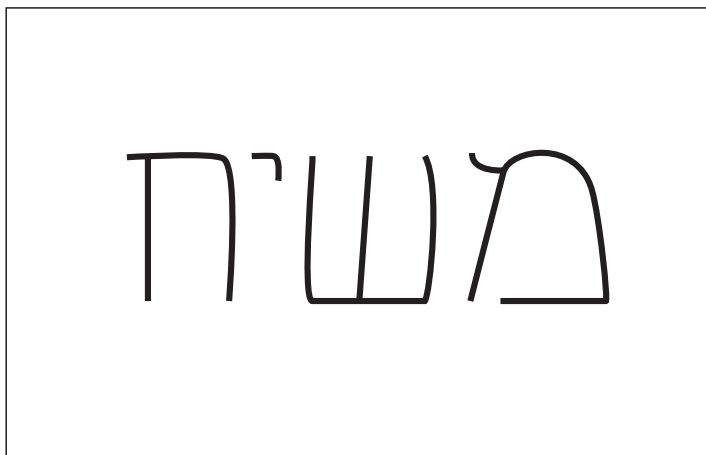

Forslag til lektionens forløb

Fang opmærksomheden

Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Skriv følgende på tavlen, og spørg eleverne, om de ved, hvad det betyder:

Forklar, at det er det hebraiske ord *Messias*, som betyder salvede. Jøderne havde ventet i århundreder på Messias' komme, som i henhold til profeti, ville være deres salvede konge og forløser. Det græske ord for *Messias* er *Kristus*. Jesus Kristus var den længe ventede Messias, og Johannes Døber var den profet, der blev sendt for at berede hans vej.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Drøft, hvordan lærdommene i de følgende skriftsteder kan hjælpe os med at komme Frelseren nærmere. Da det er vanskeligt at stille alle spørgsmålene eller dække alle punkter i lektionen, skal du bønsmødt udvælge dem, som bedst imødekommer elevernes behov.

1. Johannes Døber bereder Herren Jesu Kristi vej.

Læs og tal om Matthæus 3:1–12. Vis billedet af Johannes, der forkynder, og gengiv følgende baggrundsoplysninger med dine egne ord:

Århundreder før Johannes' fødsel forudså mange profeter hans tjenestegerning og bar vidnesbyrd om hans storhed som én, der skulle berede vejen for Messias (Es 40:3; 1 Nephi 10:7–10). Som forberedelse til Johannes' tjenestegerning bekendtgjorde engelen Gabriel Johannes' fremtidige fødsel (Luk 1:13–19), Zakarias profeterede om den dag, hvor Johannes skulle navngives og omskæres (Luk 1:67–79), og en engel ordinerede den otte dage gamle Johannes til hans mission (L&P 84:27–28). Den ypperste udtalelse om Johannes' storhed kom fra Frelseren selv, da han sagde: »Blandt kvindefødte er ingen større end Johannes« (Luk 7:28).

Johannes blev født omkring seks måneder før Jesus. Kort efter Jesu fødsel lod Herodes, der følte sig truet af bekendtgørelsen om, at der var født en ny konge blandt jøderne, alle drenge på to år og derunder myrde i Betlehem og i hele dens omegn (se Matt 2:16). For at beskytte Jesus viste der sig en engel for Josef i en drøm og befalede ham at tage Jesus og Maria med til Egypten (Matt 2:13–15). For at beskytte Johannes fik Zakarias »hans moder til at bringe ham ud i bjergene, hvor han levede af græshopper og vilde biers honning« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 313). Johannes begyndte sin offentlige tjenestegerning mange år senere. Først prædikede han i ørkenen og senere i Jerusalem og »hele Jordanegnen« (Matt 3:5).

- Hvad var Johannes Døbers mission? (Se Luk 1:76–79; 3:3–4). Hvorfor tror du, at det var vigtigt, at der var nogen, der beredte Herrens vej?
- Hvilket budskab forkyndte Johannes for at forberede folket på Frelserens komme? (Se Matt 3:1–2). Hvad vil det sige at omvende sig? (Mens eleverne drøfter svarene på dette spørgsmål, kan du skrive nogle aspekter ved omvendelse på tavlen som vist herunder. Du kan eventuelt bede eleverne om at læse de ledsagende skriftsteder).
  - a. Føle bedrøvelse efter Guds vilje for synd (2 Kor 7:9–10).
  - b. Bekende og aflægge synder (L&P 58:42–43).
  - c. Gøre det godt igen, hvor det er muligt, som man har gjort forkert (Luk 19:8).
  - d. Holde Herrens befalinger (L&P 1:31–32).
  - e. Vende sig til Herren og tjene ham (Mosiah 7:33).
- Hvordan hjælper omvendelse os til at forberede os til at bo hos vor himmelske Fader og Jesus Kristus? (Se 3 Nephi 27:19). Hvordan hjælper omvendelse os med at komme dem nærmere hver dag?
- Farisæerne og saddukæerne bevidnede dåb, der blev foretaget af Johannes Døber, men de valgte ikke at lade sig døbe (Matt 3:7; Luk 7:29–30). Johannes irettesatte

dem og tilskyndede dem til at omvende sig og bære omvendelsens frugt (se Joseph Smiths oversættelse af Matt 3:35; bemærk at ordet frugt henviser til resultater). Hvad er omvendelsens frugt? (Se Moroni 8:25–26).

- Johannes døbte »med vand til omvendelse« og lovede, at Jesus ville døbe »med Helligånden og ild« (Matt 3:11). Hvad vil det sige at blive døbt »med Helligånden og ild«? Vi bliver døbt med Helligånden og ild, når vi modtager Helligåndens gave ved håndspålæggelse (L&P 20:41). »Helligåndens gave er retten til, når man er værdig, at have Helligånden hos sig ... Den virker som en rensende kraft til at rense en person og helliggøre ham fra al synd. Derfor benævnes den ofte som »ild« (Bible Dictionary, "Holy Ghost", s. 704).

2. Jesus bliver døbt af Johannes Døber.

Læs og tal om Matthæus 3:13–17. Vis billedet af Johannes, der døber Jesus.

- Hvorfor tøvede Johannes med at døbe Jesus? (Se Matt 3:14). Hvorfor var det nødvendigt, at Jesus blev døbt? (Se Matt 3:15; 2 Nephi 31:6–7, 9–11). Hvorfor er det nødvendigt, at vi bliver døbt? (Se 2 Nephi 31:5, 12–13, 17–18; L&P 20:71; 49:13–14).
- Hvilke pagter indgår vi, når vi bliver døbt? (Se L&P 20:37). Hvordan burde disse pagter påvirke vore daglige handlinger? (Se Mosiah 18:8–10).

3. Jesus modstår Satans fristelser i ørkenen.

Læs og tal om Matthæus 4:1–11 (se Joseph Smiths oversættelse af Matthæus 4:1–2, 5–6, 8–9, 11).

- Straks efter at Jesus var blevet døbt, førte Ånden ham ud i ørkenen for at være med Gud (Joseph Smiths oversættelse af Matthæus 4:1). Hvordan tror du, at denne oplevelse forberedte Jesus til at modstå Satans fristelser? Hvordan styrker faste, bøn og at være »ført af Ånden« os mod fristelse?
- Hvilken form for begær appellerede Satan til, da han fristede Jesus, som havde fastet, til at gøre stenene til brød? (Se Matt 4:2–3. Han prøvede at appellere til ønsket om at tilfredsstille fysisk sult). Hvordan frister Satan os til at give efter for fysisk sult? Hvordan kan vi erkende og modstå disse fristelser?
- Satan prøvede at appellere til stolthed, da han fristede Jesus til at styrte sig ned fra templets tinde og bevise, at han havde magt til at blive frelst af engle (Matt 4:5–6). Hvordan prøver Satan at appellere til vores stolthed? Hvordan kan vi erkende og modstå fristelser til at tilfredsstille stolthed?
- Hvad tilbød Satan, hvis Jesus ville tilbede ham? (Se Matt 4:8–9). Hvordan frister Satan os med verdens rigdom og magt? Hvordan kan vi erkende og modstå disse fristelser? (Se Matt 4:10).
- Hvad var der forkert ved Satans tilbud om at give Jesus verdens riger? (Se L&P 104:14). Hvilke falske tilbud kommer Satan med i dag for at lokke os til at synde?
- Jesus svarede på hver af Satans fristelser ved at citere fra skrifterne (Matt 4:3–4, 6–7, 8–10). Hvordan giver skrifterne os styrke til at modstå fristelser? (Se Helaman 3:29–30).
- Satan satte to gange spørgsmålstejn ved, om Jesus var Guds søn (Matt 4:3, 6). Hvorfor tror du, at Satan stillede dette spørgsmål? Hvordan stiller han dette spørgsmål i verden i dag? Hvordan hjælper det os at vide, at vi er Guds børn, når vi står over for fristelse? (Se Moses 1:12–22).

- Hvordan kan det hjælpe os at vide, at Jesus, Guds Søn, stod over for fristelser, der ligner dem, vi står overfor? (Mens eleverne drøfter dette spørgsmål, kan du eventuelt få dem til at læse Hebræerne 4:14–15).

Ældste Joseph B. Wirthlin sagde: »Herren er velbekendt med vores jordiske liv. Han kender vore svagheder. Han forstår de udfordringer, vi har i vores dagligdag. Han kan sætte sig ind i de fristelser, som jordiske lyster og følelser skaber« (*Stjernen*, juli 1997, s. 36).

4. Nogle af Johannes Døbers disciple beslutter sig til at følge Jesus.

Læs og tal om udvalgte vers fra Johannes 1:35–51.

- Hvad motiverede Johannes Døber sine disciple til at gøre, da Jesus begyndte sin jordiske tjenestegerning? (Se Joh 1:35–37). Da Jesus så to af Johannes Døbers disciple, der fulgte ham, hvad gjorde han så? (Se Joh 1:38–39).
- Hvad gjorde Andreas, da han hørte og genkendte Frelseren? (Se Joh 1:40–42). Hvordan imødegik Filip, efter at han havde fået et vidnesbyrd om, at Jesus var Messias, Nathanaels tvivl? (Se Joh 1:43–46). Hvad kan vi gøre for at indbyde andre til at »komme og se« Frelseren?

Konklusion

Bær vidnesbyrd om, at opfordringen til at »komme og se« Frelseren udrækkes til os hver især. Forklar, at vi kan acceptere denne opfordring ved at omvende os, blive døbt, holde vore dåbspagter og modstå fristelse.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge et eller flere af disse forslag som en del af lektionen.

1. Indsigt fra Frelserens dåb

Gennemgå Matthæus 3:16–17.

- Hvordan viser beretningen om Frelserens dåb, at dåb skal foretages ved nedsænkning? (Se Matt 3:16; se også Joh 3:23; Rom 6:3–6; 3 Nephi 11:23–26; Bible Dictionary, "Baptism", s. 618, som forklarer, at det engelske ord *baptism* stammer fra det græske ord, som betyder *dyppe* eller *nedsænke*).
- Hvad så Johannes, efter at han havde døbt Jesus? (Se Matt 3:16). Hvis stemme hørte han? (Se Matt 3:17). Hvad lærer beretningen om Frelserens dåb os om guddommens beskaffenhed? (Vor himmelske Fader, Jesus Kristus og Helligånden er tre særskilte væsener).

2. Jesus viser respekt og kærlighed til sin mor

Forklar, at efter at Jesus var blevet døbt, deltog han og hans disciple i en bryllupsfest i Kana (Joh 2:1–11). Da hans mor fortalte ham, at der ikke var vin til festen, spurgte han hende, hvad hun ønskede, han skulle gøre og sagde, at han ville gøre det (se Joseph Smiths oversættelse af Joh 2:4).

- Hvad fortalte Jesu ord til sin mor om hans følelser for hende? Hvad gjorde han for at hjælpe hende? (Se Joh 2:6–11. Påpeg, at det er det første af Jesu mirakler, der omtales i Det Nye Testamente).

3. Jesus viser ærbødighed, da han rensertemplet

Bed eleverne om at læse Johannes 2:13–17, som indeholder en beretning om Jesus, der opdagede, at købmændene og vekselererne vanhelligede templet. Hvis billedet, Jesus rensertemplet (62163; Evangelisk kunst – 224) er tilgængeligt, kan du vise det. Påpeg, at Jesus viste respekt og ærbødighed, da han »jog dem alle ud fra tempelpladsen . . . spredte vekselerernes mønter og væltede deres borde« (Joh 2:15). Forklar, at ærbødighed for vor himmelske Fader omfatter mere end bare at sidde stille i Kirken. Det medfører, at vi ved vore handlinger viser, at vi elsker ham, og at vi anerkender hans magt.

Formål At hjælpe eleverne med at forstå, at for at kunne opnå evigt liv, skal vi »fødes igen« og fortsætte med at følge Kristus.

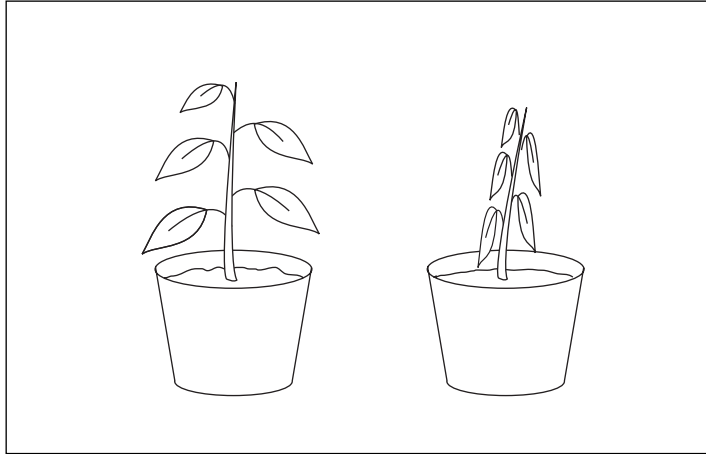
- Forberedelse**
1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
    - a. Johannes 3:1–22. Jesus lærer Nikodemus, at alle må fødes af vand og ånd for at komme ind i Guds rige. Jesus lærer os, at han er Guds Enbårne Søn, som er sendt hertil for at frelse menneskeheden.
    - b. Johannes 4:1–42. Jesus underviser en samaritansk kvinde ved Jakobsilden. Mange samaritanere bliver omvendt.
  2. Hvis du benytter opmærksomhedsfangeren, skal du medbringe:
    - a. En sund, velpasset plante og en plante, som er vissen på grund af mangel på vand (eller du kan tegne en sund plante og en vissen plante på tavlen som vist i opmærksomhedsfangeren).
    - b. En kande med vand.
  3. Hvis følgende materialer er tilgængelige, kan du bruge nogle af dem i løbet af lektionen:
    - a. Billedet, Kvinden ved brønden (62169; Evangelisk kunst – 217).
    - b. »Kvinden ved brønden«, et otte minutter langt afsnit af *Det Nye Testamente Videopræsentationer* (56914 110).
    - c. Et kort over Palæstina på Det Nye Testaments tid.
  4. Forslag til undervisningen: »Det grundlæggende mål for undervisning i Kirken er at tilvejebringe en værdifuld forandring i menneskers liv. Målet er at inspirere den enkelte til at tænke på, føle for og gøre noget ved de evangeliske sandheder og principper« (Rex A. Skidmore, citeret i *Undervisning – Ingen større kaldelse*, s. 114, se også s. 115).
-

**Forslag til
lektionens forløb**

Fang opmærksomheden

Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Vis en sund plante og en vissen plante (se afsnittet »Forberedelse«), eller tegn dem på tavlen som vist på næste side. Vis også en kande med vand.

- Hvad sker der med en plante, hvis den ikke får vand? Hvad sker der med os, hvis vi ikke får vand?

Forklar, at ligesom vi vil dø fysisk, hvis vi ikke får fysisk vand, vil vi dø åndeligt, hvis vi ikke får åndeligt vand. Denne lektion fortæller om Jesu lærdomme om at blive født af vand og ånd samt om det levende vand, som han tilbyder.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Mens du underviser i følgende skriftsteder, kan I tale om, hvordan man anvender dem i hverdagen. Anspor eleverne til at fortælle om oplevelser, de har haft, som har at gøre med principperne fra skriften.

1. Jesus lærer Nikodemus, at alle må fødes af vand og ånd for at komme ind i Guds rige.

Drøft Johannes 3:1–22. Bed nogle elever om at læse udvalgte vers højt. Forklar, at Nikodemus var leder i det jødiske samfund. Han kom til Jesus vel vidende, at Jesus var »en lærer, der er kommet fra Gud« (Joh 3:2).

- Hvad lærte Jesus Nikodemus, at han skulle gøre for at komme ind i Guds rige? (Se Joh 3:5). Hvad vil det sige at blive »født af vand«? (Joh 3:5; at blive døbt). Hvordan er dåben et symbol på genfødsel? (At blive nedsænket i vand symboliserer døden eller begravelsen af vore tidligere synder; når vi kommer op af vandet, begynder vi et nyt liv). Hvad vil det sige at blive »født af ånd«? (Joh 3:5; at modtage Helligåndens gave).
- Ældste Bruce R. McConkie har lært os, at »kirkemedlemmer ikke bliver født på ny blot ved at blive døbt« (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 bind [1966–1973], 1:142). Foruden at blive døbt og modtage Helligåndens gave, hvad er så ellers nødvendigt for at blive født på ny? (Se Joh 3:16, 18; Mosiah 5:1–7; 27:25–26; Alma 5:14–35; 22:15–18. Du kan eventuelt bede eleverne om at understrege ord i disse vers, som har at gøre med at blive født på ny. Eksempel herpå ses herunder. Påpeg, at disse vers fra Mormons Bog tydeliggør, hvad det vil sige at blive født på ny).
  - a. Tro på Jesus Kristus (Joh 3:16, 18).
  - b. Opleve »en stor forandring ... i vore hjerter, så at vi ikke mere er tilbøjelige til at gøre ondt, men bestandig gøre godt« (Mosiah 5:2; se også Alma 5:12–14, 26).
  - c. »Forandres fra deres kødelige og faldne tilstand til en retfærdig tilstand« (Mosiah 27:25).
  - d. Blive Guds »sønner og døtre« (Mosiah 5:7; 27:25).
  - e. Blive »nye mennesker« (Mosiah 27:26).

- f. Få »Guds billede prentet i bevidstheden« (Alma 5:19; se også vers 14).
- g. Omvende os, så vore »klæder må renses, indtil al besmittelse er fjernet ved [Kristi] blod« (Alma 5:21; se også Alma 5:19, 33–34; 22:18).
- Ældste McConkie lærte os også, at det, at blive født på ny »ikke sker på et øjeblik. Det er en proces« (”Jesus Christ and Him Crucified”, i *1976 Devotional Speeches of the Year*, s. 399). Hvad kan vi gøre for at fortsætte denne proces hele vores liv? (Se 2 Nephi 31:19–20). Hvordan kan vi overvinde modløshed eller nederlag i vores åndelige udvikling? Hvilke ændringer har du observeret hos dig selv eller en anden i løbet af processen med at blive født på ny?
- Bed en elev om at læse Johannes 3:14–18 højt. Hvilken forbindelse er der mellem disse sandheder om Frelserens mission og hans befaling om, at vi skal fødes på ny?
- Jesus brugte begreberne om lys og mørke til at undervise Nikodemus (Joh 3:19–21). Hvorfor vælger nogle mørke frem for lys? Hvordan kan vi bevare evnen til at elske lyset og afsky mørket? Hvilke løfter har Herren givet til dem, der kommer til lyset? (Se L&P 50:24; 88:67).

2. Jesus underviser en samaritansk kvinde ved Jakobsilden.

Læs og tal om udvalgte vers fra Johannes 4:1–42. Vis kortet over Palæstina. Forklar, at da Jesus og hans disciple rejste fra Judæa til Galilæa (peg eventuelt på disse steder på kortet), gjorde de holdt ved Jakobsilden i Samaria. Mens Jesus sad ved brønden, kom der en samaritansk kvinde for at hente vand.

Vis billedet af kvinden ved brønden. Hvis du benytter videopræsentationen »Kvinden ved brønden«, så vis den nu.

- Jøderne ville »ikke have med samaritanerne at gøre« (Joh 4:9) og undgik som regel Samaria, når de rejste. Alligevel rejste Jesus med fuldt overlæg gennem Samaria. Hvad fortæller det os om ham? Hvem er »samaritanere« i verden i dag? (Svarene kan omfatte en hvilken som helst person eller gruppe, der anses for at være mindre værd). Hvordan bør vi behandle dem?
- Hvordan gjorde den samaritanske kvinde det lettere for Jesus at undervise hende? (Se Joh 4:9, 11–12, 15, 19, 25. Svarene kan omfatte, at hun var ydmyg, hun ønskede at vide mere, og hun troede på hans ord). Hvad kan vi gøre for at blive mere modtagelige for Frelserens belæring?
- Hvordan ændrede den samaritanske kvinde sig, mens Jesus talte til hende? Hvordan hjalp Jesus med at fremkalde denne ændring? (Svarene kan omfatte, at han underviste hende på hendes eget niveau, han bar vidnesbyrd om sig selv, han brugte symbolet med vand på en stærk måde, og han viste medlidenhed). Hvordan kan vi følge hans eksempel, når vi underviser andre?
- Jesus fortalte den samaritanske kvinde, at han kunne give hende »levende vand« (Joh 4:10). Hvad tror du, at »levende vand« betyder? (Se 1 Nephi 11:25; L&P 63:23. Svarene kan omfatte evangeliets lærdomme, Guds kærlighed og forsoningen). Hvordan kan vi få levende vand? Hvordan har dette levende vand velsignet dig?
- Den samaritanske kvinde var kommet ud til brønden efter vand (Joh 4:7). Da hun havde talt med Jesus, efterlod hun imidlertid sin vandkrukke ved brønden og gik ind og fortalte andre om sin oplevelse (Joh 4:28–29). Hvad kan vi lære af hendes eksempel?

- Hvordan blev andre mennesker velsignet på grund af den samaritanske kvindes tro? (Se Joh 4:39–42). Hvordan er du blevet velsignet eller har set andre blive velsignet på grund af tro på Herren? Hvordan kan vores tro påvirke vore medmennesker?

Konklusion

Hvis du brugte opmærksomhedsfangeren, kan du igen vise planterne og kanden med vand. Forklar, at ligesom planter har brug for vand for at leve, så har vi brug for at følge Frelseren og hans lærdomme for at blive født på ny og få evigt liv.

Bær vidnesbyrd om de sandheder, I har talt om i løbet af lektionen. Giv eleverne en udfordring til at søge Jesus Kristus, følge ham og fortsætte med processen at blive født på ny.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge et eller flere af disse forslag som en del af lektionen.

1. «Jeg er ikke Kristus, men jeg er udsendt forud for ham» (Joh 3:28)

- Hvad er i henhold til Johannes 3:25–36 Johannes' indstilling til hans rolle i forhold til Frelserens? Hvordan er Johannes' indstilling et eksempel på en sand discipel? Hvordan kan vi anvende denne indstilling i vores tjeneste i Kirken?

2. «Markerne ... er hvide til høst» (Joh 4:35)

- Hvad lærte Jesus sine disciple om missionering i Johannes 4:35–38? Hvad mente han, da han sagde, at marken var hvid og klar til høst? Hvordan anvendte Frelseren det samme symbol i Lære og Pagter 4:1–4 og 75:3–5? Bed eleverne om at fortælle om oplevelser, de har haft, når de har delt evangeliet med andre.

3. Jesus helbreder den kongelige embedsmands søn

Læs og tal om Johannes 4:46–54.

- Hvad ønskede den kongelige embedsmand, at Jesus skulle gøre? (Se Joh 4:46–47). Hvad var det første svar, Jesus gav ham? (Se Joh 4:48). Hvad svarede den kongelige embedsmand? (Se Joh 4:49).
- Hvad var det andet svar, Jesus gav den kongelige embedsmand? (Se Joh 4:50). Hvad var den kongelige embedsmands reaktion? (Se Joh 4:50). Hvad var resultatet af den kongelige embedsmands tro? (Se Joh 4:51–54). Hvad kan vi lære af denne beretning om troens magt?

Lektion 6

»De lod straks garnene være«

Lukas 4:14–32; 5; 6:12–16; Matthæus 10

Formål At hjælpe eleverne med at forstå, at apostlene er kaldet til at være særlige vidner om Jesus Kristus, og at vi bliver velsignede, når vi opretholder og følger dem.

Forberedelse

1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
  - a. Lukas 4:14–32. Jesus underviser i en synagoge i Nazaret og bærer vidnesbyrd om, at han er den Messias, som Esajas profeterede om. Folket afviser ham vredt.
  - b. Lukas 5:1–11, 27–28; 6:12–16. Jesus kalder sine tolv apostle.
  - c. Matthæus 10. Jesus ordinerer og belærer sine tolv apostle og sender dem ud for at forkynde evangeliet.
2. Yderligere læsestof: Esajas 61:1–2; Matthæus 4:18–22; Markus 1:16–20; 3:13–19; 6:7–13; Lukas 9:1–6; 12:1–12; Lære og Pagter 107:23–24, 33–35, 39, 58; Bible Dictionary, "Apostle", s. 612.
3. Hvis følgende billeder er tilgængelige, kan du bruge dem i løbet af lektionen: Fiskerne kaldes (62496; Evangelisk kunst – 209) eller Jesus og fiskerne (62138; Evangelisk kunst – 210); Jesus ordinerer apostlene (62557; Evangelisk kunst – 211); og et billede af det nuværende Tolv Apostles Kvorum (fra den sidste konferenceudgave af *Stjernen*).
4. Forslag til undervisningen: Lær, og brug elevernes navne. Når du gør det, kan eleverne se, at du er interesseret i dem som enkeltpersoner. Når du kender elevernes navne, kan det også hjælpe dig til at motivere til deltagelse, fordi du kan rette spørgsmål til bestemte personer (se *Undervisning – Ingen større kaldelse*, s. 143–145).

Forslag til lektionens forløb

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Bed en elev om at læse den første del af Mosiah 27:31 (indtil »bekende, at han er Gud«). Forklar, at ved Jesu Kristi andet komme vil alle erkende, at han er Frelseren. Det var ikke tilfældet ved det første komme. Jøderne havde studeret Frelserens komme i århundreder, men mange af dem, som hørte Jesus, undlod at anerkende ham som Frelseren. Fordi Jesus ikke befriede dem fra romernes herredømme, som de forventede, at Messias skulle gøre, afviste mange af dem ham og hans budskab.

Påpeg, at den første del af denne lektion handler om, hvad der skete, da Jesus første gang bekendtgjorde, at han var den længe ventede Messias. Andre dele af lektionen handler om, da Jesus kaldte apostlene til at hjælpe med til at udbrede evangeliet.

Samtale om skriftsted og anvendelse Mens du underviser i følgende skriftsteder, kan I tale om, hvilke velsignelser der kommer af at vide, at Jesus Kristus er Frelseren og af at følge apostlene.

1. Jesus bekendtgør, at han er Messias.

Tal om Lukas 4:14–32. Bed eleverne om at læse udvalgte vers. Forklar, at Jesus blev indbudt til at læse et afsnit af skriften og kommentere det ved en gudstjeneste i synagogen i Nazaret.

- Bed en elev om at læse Lukas 4:16–19. (Påpeg, at vers 18–19 er et citat fra Esajas 61:1–2). Hvad handler disse vers om? (De er en profetisk beskrivelse af det, som Messias skulle gøre; se lektion 1).
- Hvilket vidnesbyrd bar Jesus, da han var færdig med at læse skriftstedet fra Esajas? (Se Luk 4:21. Han erklærede, at han var Messias, som Esajas profeterede om, og som jøderne havde ventet på i århundreder). Hvordan reagerede menneskene i synagogen på Jesu erklæring? (Se Luk 4:22–29).
- Hvorfor tror du, at menneskene i synagogen havde svært ved at acceptere Jesus som Messias? (Se Luk 4:22. Svarene kan omfatte, at de kendte ham og havde set ham vokse op, så de kunne ikke se, hvordan han kunne være den store Messias, de ventede). Hvorfor tror du, at nogle mennesker i dag har svært ved at acceptere Jesus Kristus? Hvordan kan vi styrke vores vidnesbyrd om, at Jesus er Frelseren?

2. Jesus kalder sine tolv apostle.

Læs og tal om udvalgte vers fra Lukas 5:1–11, 27–28; 6:12–16. Vis billedet af Jesus og fiskerne og billedet af de nuværende tolv apostle. Mens I taler om skriftstederne, skal du hjælpe eleverne med at forstå, at apostlene er kaldet til at gøre det, som Jesus selv gjorde i synagogen i Nazaret – erklære, at han er Messias, Frelseren.

- Hvad gjorde Simon Peter, Jakob og Johannes, da Jesus kom til dem? (Se Luk 5:1–2). Hvad fortalte Jesus dem om, hvordan deres liv ville ændre sig, hvis de fulgte ham? (Se Luk 5:10). Hvordan er dit liv blevet påvirket på grund af din beslutning om at følge Jesus Kristus?
- Hvordan bebudede miraklet med fiskenettene de erfaringer, som Peter, Jakob og Johannes ville få som »menneskefiskere« (Mark 1:17). Bed eleverne om at overveje følgende skriftsteder:
  - a. Lukas 5:5: »På dit ord vil jeg kaste garnene ud« (De ville arbejde der, hvor Jesus ledte dem hen).
  - b. Lukas 5:6: »De fangede en stor mængde fisk, så deres garn var ved at sprænges« (De ville finde mange mennesker, som ville acceptere evangeliet).
  - c. Lukas 5:7: »De gjorde tegn til deres kammerater ... at de skulle komme dem til hjælp« (De ville kalde andre til at hjælpe til med værket).
- Påpeg, at i Lukas 5:1–11 kalder Jesus Peter, Jakob og Johannes til at være sine disciple. Senere kaldte han dem til at være apostle. Skriv *discipel* og *apostel* på tavlen. Hvad er forskellen mellem en discipel og en apostel?

Forklar, at en discipel er en, som følger Jesus Kristus (Bible Dictionary, "Disciple", s. 657). En apostel er en discipel, som er blevet kaldet til at være et særligt vidne om Kristus (L&P 107:23). Ordet *apostel* betyder »en, som er sendt ud« (Bible Dictionary, "Apostle", s. 612). Medlemmerne af De Tolv Apostles Kvorum er sendt ud for at vidne for verden om, at Jesu er menneskehedens Frelser og Forsoner.

- Hvorfor var det vigtigt, at Jesus kaldte apostle? (Se Matt 9:36–38; 16:19; Mark 3:14–15; Joh 20:19–21, 23; Ef 4:11–15. De ville hjælpe Jesus med at forkynde evangeliet og ville lede Kirken og føre præstedømmets myndighed videre, efter at Jesus var borte). Hvorfor er det vigtigt, at Herren har kaldt apostle i dag?

- Hvordan valgte Jesus de oprindelige tolv apostle? (Se Luk 6:12–13). Hvordan forberedte Jesus sig selv til at kalde dem? Hvordan kan man sammenligne det med den måde, hvorpå folk i dag bliver valgt til at være apostle og til at tjene i andre kirkekaldelser? (Kirkeledere beder og søger inspiration for at få at vide, hvem Herren ønsker skal tjene i hver kaldelse).
- Hvad fortæller skrifterne os om baggrunden og karakteren hos de mænd, som Jesus kaldte som apostle? (Se Luk 5:5, 8, 11, 27–28. Svarene kan omfatte, at de ikke havde nogen formel uddannelse til tjenestegerningen, men de var ydmyge, lydige, hårdtarbejdende mænd, som var villige til at ofre alt for at følge Herren). Hvad antyder det om, hvordan en person bliver kvalificeret til at tjene Herren? (Se også L&P 4:3, 5–6; 5. trosartikel).

3. Jesus ordinerer og belærer De Tolv Apostle.

Læs og tal om udvalgte vers fra Matthæus 10. Vis billedet af Kristus, der ordinerer apostlene.

- Efter at Jesus havde kaldet De Tolv Apostle, gav han dem præstedømmets magt og belærte dem om deres ansvar. Hvad kan vi lære om apostlenes magt og ansvar ud fra Jesu råd i Matthæus 10? (Skriv elevernes svar på tavlen. Svarene kan omfatte følgende).
  - a. De har magt til at helbrede de åndeligt og fysisk syge (vers 1).
  - b. De er sendt ud til de fortabte får af Israels hus for at forkynde, at Himmeriget er kommet nær (vers 6–7).
  - c. De skal bruge præstedømmets magt til at velsigne og helbrede folk (vers 8).
  - d. De skal søge efter dem, som er klar til at høre evangeliet (vers 11–14).
  - e. De skal undervise, som de bliver ledt af Ånden (vers 19–20).
  - f. De skal give deres liv fuldstændigt til Frelserens værk (vers 39).
- Hvordan kan man sammenligne den magt og de ansvar, der blev givet til de oprindelige tolv apostle, og dem, der bliver givet til sidste dages apostle? (Se L&P 107:23, 33, 35; 112:14, 19–22, 30–31). Hvordan har du set sidste dages apostle opfylde disse ansvar?
- Hvilke velsigner er lovet dem, der følger apostlene? (Se Matt 10:40–42; se også L&P 124:45–46).

Ældste Spencer W. Kimball har sagt: »Der er ingen i Kirken, der nogen sinde vil komme på afveje, hvis han trofast og altid følger Kirkens myndigheder, som Herren har sat i sin Kirke. Denne Kirke vil aldrig fare vild; De Tolvs Kvorum vil aldrig lede dig på vildspor; det er aldrig sket, og det vil aldrig ske« (i Conference Report, apr. 1951, s. 104).

Konklusion

Bær vidnesbyrd om, at Jesus Kristus er den sande Messias, og at De Tolv Apostle er hans særlige vidner. Du kan eventuelt fortælle om en oplevelse, hvor det at følge en apostels råd har velsignet dig.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge et eller flere af disse forslag som en del af lektionen.

1. De nuværende Tolv Apostle

Vis billedet af de nuværende Tolv Apostle, og hjælp eleverne med at lære deres navne. Du kan eventuelt bruge følgende quiz:

Giv hver elev en blyant og et stykke papir, og bed dem om at skrive tallene fra 1–12 på deres papir. Vis et billede af hver apostel uden at sige deres navn, og bed eleverne om at skrive navnet på deres papir ved det rette tal. Når du har vist alle billederne, kan du gennemgå de rigtige svar.

2. De oprindelige Tolv Apostle

Hjælp eleverne med at lære navnene på de oprindelige Tolv Apostle (Matt 10:2–4). Kom med følgende oplysninger med dine egne ord for at hjælpe eleverne med at forstå, hvordan der henvises til de forskellige apostle i skrifterne:

To apostle hed Jakob: Jakob, søn af Zebedæus, og Jakob, søn af Alfæus. Der var to, der hed Simon: Simon Peter og Simon Kana'anæer, som også blev kaldt zeloten Simon. Der var to, der hed Judas: Judas (også kaldet Thaddæus) og Judas Iskariot, som forrådte Kristus. Matthæus kaldes Levi i Luk 5:27–28. Thomas var også kendt som Didymos, som betyder »tvilling«. Den apostel, som kaldtes Bartholomæus i Matthæusevangeliet, Markusevangeliet og Lukasevangeliet antages at være Nathanael i Johannesevangeliet.

3. Den, der elsker far eller mor mere end mig, er mig ikke værd« (Matt 10:37)

Bed eleverne om at læse Matthæus 10:35–38.

- Hvordan bliver vers 35 og 36 af og til opfyldt, når et menneske tilslutter sig Kirken? Når man nu ved, at Herren ønsker, at vores familie skal leve i fred og harmoni, hvorfor tror du så, at han kom med disse udtalelser? Hvem skal vi først og fremmest være loyal overfor? (Se vers 37–38; se også Luk 14:33).

4. Videopræsentation

Den første del af »Det Nye Testaments Skikke«, et afsnit i *Det Nye Testamente Video-præsentationer* (56914 110), kan være nyttig i forbindelse med denne lektion. Den indeholder oplysninger om, hvad det betød for Jesus at erklære sig selv som den salvede eller Messias (Luk 4:18); om tilbedelse i synagogen og om, hvad det betød at forkynde evangeliet uden »pung og taske«, som Jesus befalede sine apostle at gøre (Matt 10:9–10).

Lektion 7

»Han tog vore lidelser, han bar vore sygdomme«

Markus 1–2; 4:35–41; 5; Lukas 7:11–17

Formål At hjælpe eleverne med at forstå nogle af grundene til, at Frelseren udførte mirakler.

Forberedelse

1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
  - a. Markus 1:14–15, 21–45. Jesus rejser gennem Galilæa og underviser i evangeliet, uddriver ånder og helbreder de syge. Han helbredte en mand med en uren ånd, helbredte Simon Peters svigermor og rensede en spedalsk.
  - b. Markus 2:1–12. Jesus tilgiver en lam mands synder og helbreder ham.
  - c. Markus 4:35–41; 5:1–20; Lukas 7:11–17. Jesus stilner stormen på søen, uddriver en legion af dæmoner og oprejser enkens søn i Nain fra døden.
  - d. Markus 5:21–43. Jesus helbreder en kvinde med blødninger og oprejser Jairus' datter fra døden.
2. Yderligere læsestof: Matthæus 8–9; Lukas 4:33–44; 5:12–32; 8:22–56; Alma 7:11–12; Mormon 9:7–20; Moroni 7:27–29, 33–37.
3. Hvis følgende billeder er tilgængelige, kan du bruge dem i løbet af lektionen: Stormen stilnes (62139; Evangelisk kunst – 214) og Jesus velsigner Jairus' datter (62231; Evangelisk kunst – 215).
4. Forslag til undervisningen: Eleverne har brug for at vide, hvorfor skrifternes lærdomme er så vigtige i dag. Når du forbereder hver lektion, skal du bønsumt overveje, hvad du kan gøre for at motivere eleverne til at anvende evangeliets principper i deres tilværelse (se *Undervisning – Ingen større kaldelse*, s. 152, 159–161).

Forslag til lektionens forløb

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

- Hvad er et mirakel? (En usædvanlig begivenhed, som er resultat af guddommelig eller åndelig kraft).
- Hvilket af Frelserens mirakler ville du gerne have overværet? Hvorfor? (Du kan eventuelt skrive nogle af Kristi mirakler op på tavlen for at hjælpe eleverne med at svare på dette spørgsmål).

Forklar, at denne lektion handler om nogle af Frelserens mirakler og grundene til, at han udførte dem.

Samtale om skriftsted og anvendelse Mens du underviser i følgende skriftsteder, kan I tale om, hvordan man anvender dem i hverdagen. Fremhæv, at Jesus fortsat udfører mirakler i vores tilværelse. Anspor eleverne til, hvis relevant, at fortælle om mirakler, de har oplevet. (Du kan eventuelt minde eleverne om, at nogle oplevelser er for hellige til at blive fortalt til andre. Helligånden kan hjælpe dem med at vide, når det er passende at fortælle om en oplevelse).

1. Jesus rejser gennem Galilæa og underviser i evangeliet og udfører mirakler.

Tal om Markus 1:14–15, 21–45. Bed eleverne om at læse udvalgte vers højt.

- Mens Jesus rejste rundt i Galilæa og underviste i evangeliet, udførte han mange mirakler, deriblandt helbredelse af syge og uddrivelse af dæmoner (Mark 1:34, 39). Hvorfor udførte Jesus disse og andre mirakler i løbet af sin tjenestegerning? (Svarene kan omfatte følgende).
  - a. At vise kærlighed og barmhjertighed (se Mark 5:19; se også 3 Nephi 17:6–7).
  - b. At opbygge og bekræfte tro (se Matt 9:27–30).
  - c. At bevise sin guddommelighed og magt (se Mark 1:27; 2:10–11).

Skriv elevernes svar på tavlen, og lad denne liste stå resten af lektionen. Mens I taler om de mirakler, som Jesus udførte, kan I drøfte nogle af de hensigter, der blev opnået med hvert mirakel. Tilføj yderligere hensigter, der bliver nævnt under lektionen, på tavlen.

- Hvorfor var menneskene i synagogen i Kapernaum forbavsede over Jesu lærdomme og hans evne til at uddrive urene ånder? (Se Mark 1:22, 27). Ved hvilken myndighed underviste og udførte Jesus mirakler? (Ved præstedømmets magt, som de skriftkloge ikke havde). Hvordan har vi adgang til denne magt og myndighed i dag?
- Hvad var i henhold til Markus 1:41 en af årsagerne til, at Jesus helbredte den spedalske? Påpeg, at Jesus udførte mange mirakler, der direkte velsignede blot én person. Hvad viser disse begivenheder om, hvordan Jesus føler for os hver især? Hvordan har han vist dig kærlighed og barmhjertighed?
- Hvordan kan vi vise kristuslignende kærlighed og barmhjertighed for dem, vi færdes iblandt? Hvordan har andre mennesker vist dig kristuslignende kærlighed og barmhjertighed?

2. Jesus tilgiver en lam mands synder og helbreder ham.

Læs og tal om Markus 2:1–12.

- Hvis tro bidrog til helbredelsen af manden, som var lammet? (Se Mark 2:3, 5). Hvordan viste disse mennesker deres tro? (Se Mark 2:1–4). Hvordan kan vi udøve tro på andres vegne? Hvordan har andres tro hjulpet dig eller én, du kender?
- Hvad tænkte nogle af de skriftkloge, da Jesus fortalte den lamme mand, at hans synder var tilgivet? (Se Mark 2:5–7). Hvordan reagerede Jesus over for disse skriftkloge? (Se Mark 2:8–11). Påpeg, at ligesom det var et mirakel for manden at blive helbredt for sin lammelse, var det også et mirakel for ham at blive tilgivet for sine synder. Understreg, at dette mirakel er tilgængeligt for os hver især, når vi omvender os.
- Hvilken større magt til at helbrede symboliseres ved Frelserens fysiske helbredelser? (Se Es 53:5; 2 Nephi 25:13; 3 Nephi 9:13). Hvordan har Jesu helbredende magt velsignet dig åndeligt? Hvordan kan vi søge åndelig helbredelse?

3. Jesus stilner stormen på søen, uddriver dæmoner og oprejser enkens søn i Nain fra døden.

Læs og tal om udvalgte vers fra Markus 4:35–41; 5:1–20 og Lukas 7:11–17. Vis billedet af Jesus, der stilner stormen.

- De fysiske aspekter ved Frelserens mirakler symboliserer ofte åndelige sandheder? Hvilke åndelige sandheder kan vi lære af følgende mirakler? (Mulige svar angives i parentes).
  - a. Markus 4:35–41. Jesus stilnede stormen. (Han kan give os fred).
  - b. Markus 5:1–20. Jesus uddrev en legion af dæmoner. (Han kan uddrive Satan og hans indflydelse fra vores liv).
  - c. Lukas 7:11–17. Jesus oprejste en ung mand fra døden. (På grund af hans forsoning kan vi oprejses fra døden i opstandelsen).

Indbyd eleverne til at nævne andre mirakler, som Frelseren udførte, og de åndelige sandheder, som vi kan lære af disse mirakler.

- Hvilken yderligere indsigt har du opnået ved at studere disse tre mirakler?

4. Jesus helbreder en kvinde med blødninger og oprejser Jairus' datter fra døden.

Læs og tal om udvalgte vers fra Markus 5:21–43.

- Hvordan viste kvinden med blødninger sin tro? (Se Mark 5:25–29). Hvad var årsagen til hendes helbredelse? (Se Mark 5:34. Understreg, at det var hendes tro på Jesu magt, ikke det, at hun rørte ved hans tøj, der var årsag til hendes helbredelse).
- Vis billedet af Jesus, der velsigner Jairus' datter. Hvordan viste Jairus sin tro på Frelseren? (Se Mark 5:22–23). Hvad sagde Jesus for at styrke Jairus' tro, da Jairus hørte, at hans datter var død? (Se Mark 5:36). Hvordan kan du anvende disse ord i din tilværelse?

- Hvorfor tror du, at tro går forud for mirakler? (Se Ether 12:12, 18; Moroni 7:37 og følgende citat). Hvorfor kan mirakler alene ikke give et fast grundlag for tro?

Brigham Young sagde: »Mirakler, eller disse usædvanlige tilkendegivelser af Guds magt, er ikke for den ikke-troende; de er til for at trøste de hellige og for at styrke og bekræfte troen hos dem, som elsker, frygter og tjener Gud« (*Kirkens præsidenters lærdomme – Brigham Young, s. 254*).

- Hvorfor er de mirakler, som Jesus udførte i løbet af sit jordiske liv, betydningsfulde for dig? Hvorfor er det vigtigt at vide, at han fortsætter med at udføre mirakler i dag? Nævn nogle eksempler på nutidige mirakler.

Konklusion

Bær vidnesbyrd om, at Frelseren kan helbrede både åndelige og fysiske skavanker. Udtryk din taknemmelighed for alt det, han har gjort for os. Hvis det er relevant, kan du eventuelt fortælle om et mirakel, som har velsignet din tilværelse.

Bed eleverne om stille at overveje de mirakler, de har oplevet. Motivér dem til at erkende dem og takke for mirakler i deres tilværelse.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge et eller begge disse forslag som en del af lektionen.

1. Mirakler i Det Gamle Testamente

Forklar, at mirakler ikke var noget nyt for jøderne. Der var tidligere udført mirakler af Det Gamle Testaments profeter, som jøderne ærede. Gennemgå kort følgende eksempler:

- a. Profeten Elias oprejser en dreng fra de døde (1 Kong 17:17–24).
  - b. Profeten Elisa mætter en stor folkemængde med en lille smule mad (2 Kong 4:42–44).
  - c. Profeten Elisa helbreder den spedalske Na'aman (2 Kong 5:1–19).
- Ved hvilken magt udførte disse profeter mirakler? (Præstedømmet, den guddommelige magt, der blev givet dem af vor himmelske Fader og Jesus Kristus).
2. **»De raske har ikke brug for læge« (Mark 2:17)**
- Hvordan reagerede de skriftkloge og farisæerne, da de så, at Jesus spiste sammen med dem, de anså for at være syndere? (Se Mark 2:15–16). Hvad sagde Jesus til dem? (Se Mark 2:17). Hvad betyder det? På hvilke måder har vi alle »brug for læge«?

Lektion 8

Bjergprædikenen: »En langt bedre vej«

Matthæus 5

Formål At motivere eleverne til at komme til Kristus ved at anvende de principper han belærte om i Bjergprædikenen.

Forberedelse

1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
  - a. Matthæus 5:1–12. På et bjerg i Galilæa underviser Jesus sine disciple i saligprisningerne.
  - b. Matthæus 5:13–16. Jesus erklærer, at hans disciple er »jordens salt« og »verdens lys«.
  - c. Matthæus 5:17–48. Jesus erklærer, at han er kommet for at opfylde Moseloven, og han underviser i en højere lov.
2. Yderligere læsestof: Lukas 6:17–36; Mosiah 13:28–35; Alma 34:13–16; 3 Nephi 12; Ether 12:11.
3. Hvis du benytter opmærksomhedsfangeren, skal du sørge for, at hver elev har en blyant eller kuglepen og et stykke papir.
4. Hvis følgende materialer er tilgængelige, kan du bruge dem i løbet af lektionen:
  - a. Billedet Bjergprædikenen (62166; Evangelisk kunst – 212).
  - b. En beholder med salt og en lampe.
5. Forslag til undervisningen: Jesus Kristus er mesterlæreren. Mens du studerer Bjergprædikenen, skal du lægge mærke til hans undervisningsmetoder og finde måder, hvorpå du kan efterligne ham som lærer (se yderligere forslag til, hvordan du kan følge Frelserens eksempel som lærer i *Undervisning – Ingen større kaldelse*, s. 20–21).

Forslag til lektionens forløb

Fang opmærksomheden

Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Giv hver elev et stykke papir og en kuglepen eller blyant. Forklar, at skrifterne indeholder mange opfordringer fra Frelseren. Du kan eventuelt bede eleverne om at læse Frelserens opfordring i Matthæus 11:28–29 og 3 Nephi 27:27. Bed eleverne om at skrive *Frelseren opfordrer mig til at:* øverst på papiret. Forklar derpå, at denne lektion handler om Bjergprædikenen, som indeholder mange opfordringer fra Frelseren. Motivér eleverne til at være opmærksomme på opfordringer i løbet af lektionen og skrive dem på papiret.

Mens du underviser i følgende skriftsteder, kan I tale om, hvordan man anvender dem i hverdagen. Anspor eleverne til at fortælle om oplevelser, de har haft, som har at gøre med principperne fra skriften. Da det er vanskeligt at stille alle spørgsmålene eller dække alle punkter i lektionen, skal du bønsondt udvælge dem, som bedst imødekommer elevernes behov.

1. Jesus underviser sine disciple i saligprisningerne.

Forklar, at mange århundreder efter, at den førjordiske Kristus gav Moseloven på Sinaj-bjerget, steg den dødelige Messias op på et andet bjerg for at forkynde en højere lov i en tale, kendt som Bjergprædikenen. Vis billedet af bjergprædikenen.

De første lærdomme i denne tale er kendt som Saligprisningerne (Matt 5:1–12). Det engelske ord for saligprisningerne, *beatitude*, kommer fra det latinske ord *beatus*, som betyder heldig, glad eller velsignet. Læs Saligprisningerne og drøft dem som skitseret herunder.

- *Matthæus 5:3*. Hvad vil det sige at være »fattig i ånden«? (At være ydmyg. Se også 3 Nephi 12:3). Hvorfor er det vigtigt, at vi er ydmyge? Hvordan kan vi blive mere ydmyge?
- *Matthæus 5:4*. Nævn nogle måder, hvorpå Herren sørger for, at vi bliver trøstet (se nogle eksempler i Joh 14:26–27 og Mosiah 18:8–9). Hvordan er du blevet trøstet, når du har sørget?
- *Matthæus 5:5*. Hvad vil det sige at være sagtmodig? (At være blid, tilgivende eller godgørende). Hvordan kan vi udvikle sagtmodighed? (Se Mosiah 3:19; Alma 7:23; 13:28).
- *Matthæus 5:6*. Hvad lovede Jesus dem, som »hungrer og tørster efter retfærdigheden«? (Se Matt 5:6; 3 Nephi 12:6). Hvad kan vi gøre for at ændre vore ønsker fra det verdslige til det retfærdige?
- *Matthæus 5:7*. Hvordan kan vi vise barmhjertighed over for andre? Hvorfor har vi brug for barmhjertighed fra Herren? (Se Alma 42:13–15).
- *Matthæus 5:8*. Hvad tror du, det vil sige at have et rent hjerte? Hvordan kan vi rense vores hjerte? (Se Helaman 3:35). Hvorfor skal vi have et rent hjerte, hvis vi skal se Gud og bo sammen med ham? (Se Moses 6:57).
- *Matthæus 5:9*. Hvordan kan vi blive fredsstiftere i vores hjem og vores samfund?
- *Matthæus 5:10–12*. Hvorfor bliver retskafne mennesker sommetider forfulgt? Hvordan bør vi reagere over for forfølgelse? (Se Matt 5:44; Luk 6:35).

Hvis du benyttede opmærksomhedsfangeren, kan du bede eleverne om at nedskrive de opfordringer fra Bjergprædikenen, som de føler er særlig nyttige for dem.

2. Jesus erklærer, at hans disciple er »jordens salt« og »verdens lys«.

Læs og tal om Matthæus 5:13–16. Mens I drøfter disse vers, kan du eventuelt vise en beholder med salt og en lampe.

- Jesus sagde, at hans disciple er »jordens salt« (Matt 5:13; L&P 101:39). Hvad kan man bruge salt til? (Svarene kan omfatte, at salt er et krydderi og et konserveringsmiddel). Hvordan kan sidste dages hellige være »jordens salt«?

- Bed en elev om at læse Lære og Pagter 103:9–10. Hvilken indsigt tilføjer disse vers til betydningen af at være »jordens salt«? Hvordan kan vi blive »menneskenes frelsere«? (Svarene kan omfatte at dele evangeliet og udføre tempeltjeneste).
- Hvordan kan sidste dages hellige være »verdens lys«? (Matt 5:14; se også vers 16). Hvad sker der, når et lys sættes »under en skæppe«? (Matt 5:15; bemærk, at en skæppe er et gammelt rummål). På hvilke måder sætter vi som kirkemedlemmer af og til vores lys under en skæppe? Hvordan kan vi lade vores lys skinne på en måde, som vil lede andre til at »prise [vor] fader, som er i himlene«? (Se Matt 5:16; 3 Nephi 18:24).

3. Jesus underviser i en højere lov end moseloven.

Tal om Matthæus 5:17–48. Bed eleverne om at læse udvalgte vers højt.

- Jesus sagde, at han kom for at opfylde moseloven, ikke for at nedbryde den (Matt 5:17–18). Hvordan opfyldte han moseloven?

Forklar, at Moseloven var blevet givet til »Israels børn ... thi det var et hårdnakket folk, hurtige til at gøre ondt, men langsomme til at ihukomme Herren, deres Gud«. Det var »en lov med skikke og anordninger ... som [israelitterne] skulle holde fra dag til dag for at få dem til at ihukomme Gud og deres pligt mod ham« (Mosiah 13:29–30). De, som forstod loven, så »med fasthed hen til Kristus, indtil loven [blev] fuldkommet. Thi i den hensigt blev loven givet« (2 Nephi 25:24–25).

Frelseren opfyldte Moseloven, da han sonede for vore synder (Alma 34:13–16). Efter forsoningen skulle folket ikke længere bringe dyreofre, hvilket blev krævet som en del af moseloven for at pege frem mod Jesu Kristi forsonende offer. I stedet skulle folket »bringe mig et sønderknust hjerte og en angergiven ånd« (3 Nephi 9:20; se også vers 19).

- Jesus sagde, at hans disciples retfærdighed skulle »overgå de skriftkloges og farisæernes« (Matt 5:20). Hvad var det, der manglede ved de skriftkloges og farisæernes »retfærdighed«? (De fokuserede kun på lovens overflade og ignorerede betydningen af den indre trofasthed. Hvis de havde holdt loven, som de havde fået den, ville de have anerkendt Jesus som Messias).

I tavlens øverste venstre hjørne skrives *I har hørt, at der er sagt*. Forklar, at Jesus i Bjergprædikenen brugte disse ord, da han henviste til de befalinger, som var en del af Moseloven. I tavlens øverste højre hjørne skrives *Men jeg siger jer*. Påpeg, at Jesus brugte disse ord, da han underviste sine disciple i sin højere lov.

- Hvilken gammel lov henviste Jesus til i Matthæus 5:21? (Skriv *Du må ikke begå drab* under *I har hørt, at der er sagt*). Hvilken højere lov gav Jesus vedrørende denne befaling? (Se Matt 5:22. Skriv *Du må ikke blive vred* under *Men jeg siger jer*). Hvorledes er befalingen om at undgå vrede en højere lov end befalingen om ikke at begå drab? Hvordan påvirker vrede følelser vores forhold til Gud? Hvad kan vi gøre for at kontrollere vrede følelser og søge at udelukke dem fra vores tilværelse?
- Frelseren talte om at bringe »din gave til alteret«, idet han henviste til en gammel skik med at bringe en offergave til alteret (Matt 5:23). Hvad sagde Jesus til sine disciple, at de skulle gøre, hvis de følte vrede, når de forberedte sig til at bringe en gave til alteret? (Se Matt 5:23–24). Hvordan gælder det os?
- Hvad skal vi gøre, når nogen har gjort os noget ondt? (Se Matt 5:24; 18:15; L&P 64:8–11). Hvad er faren ved at vente på, at en person, som har såret os, skal komme og bede os om tilgivelse?

- Hvilken gammel lov henviste Jesus til i Matthæus 5:27? (Skriv *Du må ikke bryde et ægteskab* under *I har hørt, at der er sagt*). Hvilken lov gav Jesus, som skulle afløse denne befaling? (Se Matt 5:28. Skriv *Undgå lystne tanker* under *Men jeg siger jer*). Hvilke resultater kan urene tanker have? (Se Mosiah 4:30; Alma 12:14; L&P 63:16). Hvad kan vi gøre for at holde vore tanker rene?
- Joseph Smiths oversættelse siger, at øjet og hånden, der nævnes i Matthæus 5:29–30, symboliserer synder. Hvad lærer disse vers os om, hvad vi skal gøre med vore synder?
- Hvordan tilkendegav folk på Det Gamle Testaments tid i henhold til Matthæus 5:33, at de sagde sandheden? (Skriv *Sværg for Herren* under *I har hørt, at der er sagt*). Hvilken lov gav Jesus, som skulle afløse denne befaling? (Se Matt 5:34–37. Læs følgende udtalelse af Bruce R. McConkie. Skriv derpå *Hold dit ord* under *Men jeg siger jer*).

Ældste Bruce R. McConkie har sagt: »I forbindelse med moseloven var det at sværg så almindeligt og omfattede så mange forhold, at der i realiteten ikke var meget troværdighed i udtalelser, hvortil der ikke var knyttet en ed ... I forbindelse med Kristi fuldkomne lov har hvert et menneskes ord bindende kraft, og alle udtalte erklæringer er lige så sande, som var der en ed knyttet til hvert udtalt ord« (*The Mortal Messiah*, 4 bind, 2:140).

- Hvilken gammel lov henviste Jesus til i Matthæus 5:38? (Skriv *Øje for øje* under *I har hørt, at der er sagt*). Forklar, at »øje for øje« betød, at en person, som havde skadet en anden kunne modtage den samme skade som straf; se 3 Mos 24:17–21). Hvilken befaling, afløste denne lov? (Se Matt 5:39–40. Skriv *Vend den anden kind til* under *Men jeg siger jer*). Hvilket princip talte Jesus om, da han talte om at vende den anden kind til nogen, som slår os, og give kappen til én, som tager vores kjortel?
- Hvilken gammel skik henviste Jesus til i Matthæus 5:43? (Skriv *Elske din næste og hade din fjende* under *I har hørt, at der er sagt*). Hvilken befaling afløste denne skik? (Se Matt 5:44–47. Skriv *Elsk jeres fjender* under *Men jeg siger jer*). Hvordan kan vi udvikle kærlighed til vore fjender? (Se et eksempel i Moroni 7:47–48). Hvordan vil vores tilværelse ændres, når vi elsker vore fjender? Hvordan kan deres liv ændres?

Hvis du brugte opmærksomhedsfangeren, skal du bede eleverne om at se på tavlen og nedskrive de opfordringer i Matthæus 5:17–47, der er særlig brugbare for dem.

- Hvordan skal vi forstå Frelserens befaling om, at vi skal være fuldkomne? (En anden oversættelse af det græske ord for *fuldkommen* er fuldstændig, færdiggjort, fuldt udviklet). Hvordan kan befalingen om at være fuldkommen motivere os i stedet for at gøre os frustreret?

Præsident Joseph Fielding Smith har sagt:

»Jeg tror, at Herren mente nøjagtigt, hvad han sagde: At vi skulle være fuldkomne, ligesom vor Fader i Himmelen er fuldkommen. Det vil ikke ske på én gang, men linje på linje og bud på bud, eksempel på eksempel, og endda ikke så længe, som vi lever i dette jordeliv, for vi vil komme til at gå endog ud over graven, før vi når den fuldkommenhed og kommer til at ligne Gud.

Men her lægger vi grundvolden. Det er her, vi lærer disse enkle sandheder i Jesu Kristi evangelium, her i denne prøvetilstand, så vi kan forberede os til den fuldkommenhed. Det er vor pligt at forbedre os dag for dag, være bedre i morgen, end vi er i dag ... hvis vi holder Herrens bud, er vi på vej til fuldkommenhed« (*Lærdomme om Frelse*, 2:24; se også L&P 93:11–14, 19–20).

- Hvordan hjælper Frelserens forsoning os med at opnå fuldkommenhed? (Se Moroni 10:32–33; L&P 76:68–70). Hvordan hjælper lærdommene i Bjergprædikenen os med at »kom[me] til Kristus og bliv[e] fuldkommen i ham«?

Konklusion

Bær vidnesbyrd om, at lærdommene i Bjergprædikenen hjælper os med at »kom[me] til Kristus og bliv[e] fuldkommen i ham« (Moroni 10:32). Motivér eleverne til at anvende disse lærdomme i deres tilværelse. Hvis du brugte opmærksomhedsfangeren, kan du bede eleverne om at se på de opfordringer, de har skrevet ned, og vælge én eller to, som de vil fokusere på i den kommende uge.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge et eller flere af disse forslag som en del af lektionen.

1. «En ypperligere vej» (Ether 12:11)

Bed nogle få elever om at komme og være forberedt på at fortælle om forslag til, hvordan lærdommene i Matthæus 5 kan hjælpe dem derhjemme, i skolen eller på arbejdet.

2. Frelserens lærdomme angående skilsmisse

Hvis du eller nogle elever har spørgsmål til Matthæus 5:31–32, kan I slå op på det femte forslag i »Yderligere forslag til undervisningen« i lektion 14 (se side 60).

3. Videopræsentation

Det andet afsnit af »Det Nye Testaments skikke«, et afsnit fra *Det Nye Testamente Videopræsentationer* (56914 110), forklarer ordet *opdrager*, som bliver brugt i Galaterne 3:24–25 for at beskrive Moseloven. Hvis du viser dette afsnit, kan I drøfte, hvordan Moseloven var en opdrager for at bringe folket til Kristus.

Matthæus 6–7

Formål	At motivere eleverne til at blive mere hengivne disciple af Jesus Kristus.
Forberedelse	<ol style="list-style-type: none"> Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder, som er en fortsættelse af Bjergprædikenen: <ol style="list-style-type: none"> Matthæus 6:1–6, 16–21. Jesus lærer sine disciple at give almisse, bede og faste i det skjulte samt samle skatte i himlen og ikke på jorden. Matthæus 6:7–13; 7:7–11. Han viser sine disciple, hvordan de skal bede og lærer dem, at vor himmelske Fader vil velsigne dem, som beder ham om det, de har brug for. Matthæus 6:14–15; 7:1–6, 12. Jesus lærer sine disciple at tilgive andre, at dømmes retfærdigt og behandle andre, som de selv ønsker at blive behandlet. Matthæus 6:22–34; 7:13–29. Han lærer sine disciple, at de vil blive velsignet for at tjene vor himmelske Fader og for at gøre hans vilje. Yderligere læsestof: Lukas 6:37–49; 11:1–13, 34–36; 12:22–34; 16:13; 3 Nephi 13–14. Hvis følgende billede er tilgængeligt, kan du bruge det i løbet af lektionen: Bjergprædikenen (62166; Evangelisk kunst – 212). Du kan eventuelt forberede dig på at synge »Den kloge mand og den ukloge mand« (<i>Børnenes sangbog</i>, s. 132) sammen med eleverne. Forslag til undervisningen: Historier kan illustrere evangeliske principper og holde på elevernes opmærksomhed bedre end de andre undervisningsmetoder. Jesus brugte ofte historier for at undervise i vigtige ting eller forklare abstrakte begreber. Når du forbereder dine lektioner, kan du overveje, hvordan du kan bruge historier til at hjælpe eleverne med at forstå evangeliske principper. Når du fortæller en historie, skal du sørge for, at eleverne ved, om det er en sand beretning eller en opdigtet historie, som du har lavet for at illustrere et begreb (se <i>Undervisning – Ingen større kaldelse</i>, s. 134–137, 173).

Forslag til lektionens forløb

Fang opmærksomheden	<p>Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.</p> <p>Fortæl følgende historie med dine egne ord:</p> <p>Ældste William R. Bradford fra De Halvfjerds talte engang med en biskop i et ward, hvis unge havde arbejdet for at tjene penge til en aktivitet. Biskoppen bad ældste Bradford, om han ville hjælpe de unge til at få en eller anden form for anerkendelse for det, de havde gjort. Til biskoppens overraskelse sagde ældste Bradford, at det ville han ikke. Han sagde, at han var glad for, at de unge havde arbejdet hårdt, men at det ikke var af betydning, om de modtog offentlig anerkendelse for arbejdet.</p>
---------------------	---

Da de unge besluttede sig til at give pengene til Kirkens missionsfond i stedet for at bruge dem til aktiviteten, ønskede de at få taget et billede sammen med ældste Bradford i forbindelse med donationen, og de ønskede at få billedet og en artikel i avisen. Igen overraskede ældste Bradford dem med at sige nej. Han sagde til biskoppen: »Du kunne overveje at hjælpe disse unge mennesker til at lære en højere lov om anerkendelse. Anerkendelse fra et højere sted foregår i det stille. Der bliver det omhyggeligt nedskrevet i tavshed. Lad dem føle glæden og vinde sig en skat i deres hjerte og sjæl ved at yde uselvsk tjeneste i det stille« (*Stjernen*, jan. 1988, s. 70).

- Hvad kan vi lære af ældste Bradfords svar til de unge?

Påpeg, at noget af det, vi kan lære, er, at vi skal gøre godt, fordi vi elsker Gud og ønsker at behage ham, ikke fordi vi ønsker at modtage anerkendelse fra andre mennesker. Det er en af egenskaberne hos Jesu Kristi sande disciple.

Skriv *Sand discipel* på tavlen. Mens I drøfter Bjergprædikenen, skal du skrive de egenskaber, som Frelseren lærte os i denne tale, og som sande disciple besidder, op på tavlen.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Mens du underviser i følgende skriftsteder, skal du motivere hver elev til at overveje, hvad han eller hun skal gøre for at blive en mere hengiven og oprigtig Kristi discipel. Anspor eleverne til at fortælle om personlige oplevelser, som har at gøre med principperne ved sande disciple.

1. Sande disciple gør det rette af rette årsager.

Læs og tal om Matthæus 6:1–6, 16–21.

- Hvorfor fordømte Jesus nogle mennesker for at gøre gode gerninger, som f.eks. at give almisse (give til de fattige), bede og faste? (Se Matt 6:1–2, 5, 16. De gjorde det af den forkerte årsag). Jesus kaldte disse mennesker for hyklere. Hvad er en hykler? (En person, der giver udtryk af at have visse kvaliteter, men som ikke har dem; en person, som prøver at se retfærdig ud, men som ikke er det. Se Matt 15:8; Luk 11:39).
- Hvad vil belønningen være for de mennesker, som gør gode gerninger for at blive set af andre? (Se Matt 6:2, 5, 16). Hvilke ting kan vi gøre for at blive set af andre i stedet for at behage Gud? Hvordan kan vi forædle vore motiver for at tjene andre og udføre andre gode gerninger?
- Hvad lærte Jesus os i denne prædiken om, hvad vi skal værdsætte højest? (Se Matt 6:19–21). Hvad vil det sige, at »samle skatte i himlen«? Hvilke himmelske skatte kan vi søge? (Se to eksempler i L&P 18:14–16 og 130:18–19).
- Hvad betyder det, når der siges, at »hvor din skat er, dér vil også dit hjerte være«? Hvordan kan vi afgøre, hvad vi værdsætter? (En af måderne er at vurdere, hvor meget tid, hvor mange penge og tanker, vi bruger på noget). Hvad værdsætter mennesker i dag? Bed eleverne om at tænke over de ting, de værdsætter, og stille overveje, hvad disse skatte fortæller om, hvor deres hjerte er.

2. Sande disciple følger Frelserens eksempel på bøn.

Læs og tal om Matthæus 6:7–13; 7:7–11. Påpeg, at Matthæus 6:9–13 er kendt som Fadervor.

- Hvad lærer Fadervor os om den måde, vi skal bede på? (Se Matt 6:9–13).

- Hvordan viser Fadervor Jesu ærbødighed og respekt over for vor himmelske Fader? Hvordan kan vi vise ærbødighed og respekt over for vor himmelske Fader, når vi beder?
- Ældste Dallin H. Oaks kommenterede det sprog, vi bør bruge, når vi beder: »Bønnens særlige sprog er forskellig fra sprog til sprog, men princippet er altid det samme. Vi bør formulere bønner til vor himmelske Fader med ord, som de, der taler det sprog, forbinder med kærlighed, respekt, ærbødighed og nærhed ... Mænd og kvinder, som ønsker at vise respekt, tager sig tid til at lære bønnens særlige sprog« (*Stjernen*, juli 1993, s. 15, 17).
- Hvordan kan vi undgå at »lade munden løbe«, når vi beder? (Se Matt 6:7).
- Når nu vor himmelske Fader ved, hvad vi trænger til, før vi beder (Matt 6:8), hvorfor skal vi så bede? Hvorfor er det nødvendigt for vores åndelige fremgang at bede, søge og banke på? (Matt 7:7). Hvordan kan vi flittigere søge vor himmelske Faders hjælp?
- Hvordan skal vi forstå Frelserens løfte om, at »enhver, som beder, får«? (Matt 7:8). Hvorfor modtager vi af og til ikke det, vi beder om, på det tidspunkt vi beder om det eller på den måde, vi kunne ønske? (Se 3 Nephi 18:20). Hvordan har du lært, at Gud ved, hvad der er bedst for dig?

3. Sande disciple behandler andre venligt og retfærdigt.

Læs og tal om Matthæus 6:14–15; 7:1–6, 12.

- Hvorfor tror du, at Frelseren befaler os at tilgive andre? Hvordan kan vi blive mere tilgivende?
- Joseph Smiths oversættelse ændrede Matthæus 7:1, så der står, at vi ikke bør dømme uretfærdigt, så vi ikke skal dømmes; men vi skal dømme retfærdige domme (se Joseph Smiths oversættelse af Matthæus 7:2). Hvad er en retfærdig dom? Hvilken skade kan det forvolde os og dem, vi dømmes, hvis vi dømmes uretfærdigt? (Se Matt 7:3–5; Moroni 7:14–18).
- Jesus sagde, at en person, som uretfærdigt søger at rette andre, er en hykler (Matt 7:4–5). Hvordan er det et tegn på hykleri, at man dømmes uretfærdigt?
- Lærdommen i Matthæus 7:12 kaldes ofte »den gyldne regel«. Hvilke erfaringer har vist dig værdien af dette princip? Hvordan bliver vi bedre disciple af Jesus Kristus, når vi følger »den gyldne regel«?

Ældste Marvin J. Ashton beskrev et møde, hvor en gruppe kirkemedlemmer overvejede spørgsmålet: »Hvordan kan man vide, om en person er omvendt til Jesus Kristus?«:

»I løbet af 45 minutter kom deltagerne med talrige forslag til svar på dette spørgsmål, og lederen skrev omhyggeligt hvert svar op på en stor tavle. Alle kommentarerne var tankevækkende og passende. Men efter en tid viskede denne gode lærer alt det ud, som han havde skrevet. Han påpegede, at alle kommentarerne havde været værdifulde og rigtige, hvorpå han underviste i et væsentligt princip: »Den bedste og tydeligste indikation af, at vi udvikler os åndeligt og kommer til Kristus, er den måde, vi behandler andre mennesker på.«

Ældste Ashton tilføjede: »Den måde, vi behandler vore familiemedlemmer, vore venner, vore kolleger på hver dag er lige så vigtig som nogle af de mere åbenlyse evangeliske principper, vi somme tider fremhæver« (*Stjernen*, juli 1992, s. 20).

4. Sande disciple tjener Gud og gør hans vilje.

Læs og tal om udvalgte vers fra Matthæus 6:22–34; 7:13–29.

- Hvorfor er det umuligt at tjene både Gud og mammon eller verden? (Se Matt 6:24). Hvilke velsignelser lover Gud dem, som tjener ham? (Se Matt 6:25–33; L&P 11:7).
- Jesus lovede, at hvis vi først vil søge Guds rige, vil vi få alt andet, som vi har brug for (Matt 6:33). Hvilke erfaringer har hjulpet dig med at få et vidnesbyrd om dette løfte?
- Hvorledes vender verdslighed vores loyalitet og tjeneste bort fra Gud? På hvilke måder kan vi fristes til at søge verdens goder, før vi søger Guds rige? (Svarene kan omfatte at vente med at betale tiende, indtil efter at vi har købt de ting, vi har brug for eller ønsker, eller at vi beslutter os til ikke at tage på mission på grund af et ønske om verdslige ting).
- Hvad lærte Jesus os, da han nærmede sig slutningen af sin prædiken, om at komme ind i himmeriget? (Se Matt 7:13–14, 21–23). Hvorfor er det bemærkelsesværdigt, at vejen til evigt liv er snæver, mens vejen til fortabelsen er bred?
- Ved slutningen af Bjergprædikenen fortalte Jesus lignelsen om den kloge mand og den ukloge mand (Matt 7:24–27). Hvordan gælder denne lignelse os? Hvad er det for en »klippe«, som vi skal bygge på? (Se Helaman 5:12). Hvad er det, som nogle mennesker bygger deres liv på, som kan sammenlignes med sand?

Du kan eventuelt få eleverne til at synge »Den kloge mand og den ukloge mand« (*Børnenes sangbog*, s. 132).

Konklusion

Bær vidnesbyrd om vigtigheden af at følge Jesus Kristus. Motivér eleverne til at overveje, hvad de skal gøre for at blive bedre Kristi disciple.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge et eller flere af disse forslag som en del af lektionen.

1. «I kan altså kende dem på deres frugter» (Matt 7:20)

- Jesus advarede sine tilhængere mod falske profeter – mennesker, som underviser i falske lærdomme eller prøver at lede folk bort fra Kristus (Matt 7:15). Hvordan kan vi skelne mellem falske og sande profeter? (Se Matt 7:16–20; se også Moroni 7:5, 10–11). Hvordan kan Matthæus 7:20 gælde os såvel som profeterne?

2. Videopræsentation

Den anden del af »Det Nye Testaments skikke«, et afsnit fra *Det Nye Testamente Videopræsentationer* (56914 110), forklarer jødernes brug af bederemme og kvaster. Hvis du viser dette afsnit, kan I drøfte, hvorledes disse ting, som engang blev brugt til at vise lydighed over for Gud, blev symboler på farisæernes ønske om at »vise sig for mennesker«, når de tilbad (Matt 6:5).

3. Find bjælken i dit eget øje

Fortæl følgende historie om, hvordan profeten Joseph Smith underviste en søster i at se bjælken i sit eget øje, da hun skulle klare sine egne sårede følelser:

En kvinde kom til profeten Joseph Smith og var ked af noget, som et andet medlem af Kirken havde sagt om hende. Profeten sagde, at hvis det, som manden havde sagt, var usandt, skulle hun ignorere sagen, fordi sandheden ville overleve, men det ville usandheder ikke. Kvinden følte, at bemærkningerne var usande, men hun var ikke tilfreds med at ignorere sagen. Profeten fortalte derpå om sin måde at klare sådanne kommentarer på:

»Når en fjende havde fortalt en ærekrænkende historie om ham, hvilket ofte var sket, standsede han op et øjeblik, før han kom med en dom, og lod sine tanker gå tilbage til det tidspunkt og det sted, hvor historien fandt sted, for at finde ud af, om han ikke på en eller anden måde ved et uforsigtigt ord eller handling i virkeligheden selv havde lagt grundvolden, hvorpå historien var bygget. Hvis han opdagede, at det havde han gjort, sagde han, at han så tilgav sin fjende af hele hjertet, og følte sig taknemmelig over, at han havde modtaget en advarsel om en svaghed, han ikke vidste, han besad.«

Profeten bad søsteren om at tænke omhyggeligt over, om hun ubevidst havde givet manden nogen grund til at sige det, han havde sagt. Efter at have tænkt grundigt over det, fandt hun ud af, at det havde hun, og hun takkede profeten og gik (se Jesse W. Crosby, citeret i Hyrum L. Andrus og Helen Mae Andrus, red., *They Knew the Prophet*, s. 144).

4. Ungdomsaktivitet

Skriv hver af de følgende sætninger fra Matthæus 6 og 7 på hvert sit kort:

Din venstre hånd må ikke vide (6:3)	hvad din højre hånd gør (6:3)
Din fader, som er i det skjulte (6:6)	skal lønne dig (6:6)
Lad ikke (6:7)	mundten løbe (6:7)
Tilgiv menneskene (6:14)	deres overtrædelser (6:14)
Men saml jer (6:20)	skatte i himlen (6:20)
I kan ikke tjene både (6:24)	Gud og mammon (6:24)
Men søg først (6:33)	Guds rige (6:33)
Tag først bjælken (7:5)	ud af dit eget øje (7:5)
Bed (7:7)	så skal der gives jer (7:7)
Søg (7:7)	så skal I finde (7:7)
Tag jer i agt for (7:15)	de falske profeter (7:15)
I kan altså kende dem (7:20)	på deres frugter (7:20)

Læg kortene med teksten nedad på bordet eller gulvet. Del eleverne op i to hold, og bed holdene om at skiftes til at vælge to kort. Hvis kortene passer sammen, fjernes de fra bordet eller gulvet, og holdet prøver igen. Hvis kortene ikke passer sammen, lægges de tilbage på det sted, hvor de lå, og det andet hold prøver. Fortsæt, til alle kortene er blevet fjernet.

Lektion 10

»Tag mit åg på jer, og lær af mig«

Matthæus 11:28–30; 12:1–13; Lukas 7:36–50; 13:10–17

Formål At hjælpe eleverne med at forstå, at når vi tager Frelserens åg på os og gør hans vilje, vil vi finde den fred og glæde, som han har lovet.

- Forberedelse**
1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
    - a. Matthæus 11:28–30. Jesus indbyder alle, som slider sig trætte og bærer tunge byrder, til at komme til ham, tage hans åg på sig og lære af ham.
    - b. Matthæus 12:1–13; Luk 13:10–17. Jesus erklærer, at han er herre over sabbatten. Han helbreder på sabbatten og bliver kritiseret for det.
    - c. Lukas 7:36–50. En kvinde, som søger tilgivelse, væder Herrens fødder med sine tårer; farisæeren Simon kritiserer Jesus for at lade den syndige kvinde røre ham. Jesus fortæller Simon lignelsen om de to skyldnere og tilgiver kvinden.
  2. Yderligere læsestof: Esajas 58:13–14; Matthæus 11:16–19; 12:14–50; 26:6–13; Markus 2:23–3:12; 14:3–9; Lukas 6:1–11; Lære og Pagter 59:9–19.
  3. Hvis følgende materialer er tilgængelige, kan du bruge dem i løbet af lektionen:
    - a. »Kom til mig«, et syv minutter langt afsnit af *Det Nye Testamente Videopræsentationer* (56914 110).
    - b. Billedet Mary Fielding og Joseph F. Smith går over prærien (62608; Evangelisk kunst – 412), som forestiller et par okser med et åg.
  4. Forslag til undervisningen: Når du forbereder lektionen, skal du bønsonomt overveje, hvordan du kan motivere hver enkelt elev til at deltage. Demonstrationer, små gruppesamtaler, rollespil og andre relevante aktiviteter kan hjælpe eleverne med at blive mere aktivt involveret. (Se *Undervisning – Ingen større kaldelse*, s. 181–182, 185–186, 195–197, 198–201).
-

Forslag til lektionens forløb

Fang opmærksomheden

Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Bed en elev om at komme op foran i klasseværelset og række sine arme ud. Placer nogle bøger eller andre tunge genstande i denne persons hænder. Fortsæt med at lægge ting i personens hænder, indtil han eller hun bliver temmelig bebyrdet. Spørg derpå:

- Hvor langt kunne du bære denne byrde, før du skulle standse og hvile dig? Hvad kunne du gøre, før du kunne bære byrden et langt stykke vej?

Forklar, at der er mange former for belastninger eller byrder. Nogle er fysiske, mens andre er åndelige eller følelsesmæssige og ikke så lette at få øje på. Mange usynlige byrder kan være for tunge til, at vi kan bære dem alene, og vi bliver trætte. Denne lektion handler om, hvordan Herren kan lette vore byrder og give os hvile.

Mens du underviser i følgende skriftsteder, kan I tale om, hvordan man anvender dem i hverdagen. Anspor eleverne til at fortælle om oplevelser, de har haft, som har at gøre med principperne fra skriften.

1. Jesus indbyder os til at tage hans åg på os og lære af ham.

Læs og tal om Matthæus 11:28–30.

- Hvad vil det sige at slide sig »trætte og bære tunge byrder«? (Matt 11:28). Hvilke byrder bærer vi i dette liv? Hvordan kan Herren »give [os] hvile« fra disse byrder?
- Hvad er et åg? (Vis billedet af Mary Fielding og Joseph F. Smith og peg på okserne, der bærer åget på billedet. Forklar, at et åg er en ramme eller en stang, der kan placeres på ét eller to mennesker eller dyr, der trækker eller bærer et tungt læs. Åget fordeler byrden og gør den lettere at bære. Ud over den bogstavelige betydning, findes begrebet åg også i mange skriftsteder som en metafor for fangenskab eller trældom; se Jer 28:2; Alma 44:2). Hvad vil det sige at tage Kristi åg på sig? (Ydmygt at gøre hans vilje og tillade ham at vejlede og lede os i vores tilværelse).

Hvis du benytter videopræsentationen »Kom til mig«, skal du vise første del af den nu. Stands videoen, når præsident Howard W. Hunter er færdig med at tale.

- Herren erklærer: »Mit åg er godt, og min byrde er let« (Matt 11:30). På hvilken måde er Frelserens byrde let? Hvorfor mener nogle mennesker, at Herrens lærdomme er for begrænsende? Hvordan bliver vores byrde lettere, når vi adlyder og tjener Herren?

2. Jesus erklærer, at han er herre over sabbatten.

Drøft Matthæus 12:1–13 og Lukas 13:10–17. Bed eleverne om at læse udvalgte vers højt.

- Hvad gjorde farisæerne, da de så Jesu disciple plukke aks på sabbatten? (Se Matt 12:1–2. Forklar, at farisæernes fortolkning af moseloven afviste sabbattens sande ånd og formål og fokuserede i stedet på skikke, som i høj grad begrænsede aktiviteter på sabbatten). Hvad lærte Herren dem, da han svarede på deres beskyldninger? (Se Matt 12:3–8).
- Hvad mente Jesus, da han sagde: »Barmhjertighed ønsker jeg, ikke slagtoffer«? (Matt 12:7. Han ønskede, at folket skulle fokusere på at elske hinanden, ikke blot at foretage offentlige religiøse ceremonier). Hvordan kan vi bruge dette princip til at vejlede os i vore sabbatsaktiviteter?
- Hvad lærte Jesus os om sabbattens formål, da han helbredte manden med den visne hånd og den krumbøjede kvinde? (Se Matt 12:10–13; Luk 13:10–17). Hvad lærte han os om sabbatten i Markus 2:27–28? (Påpeg, at Joseph Smiths oversættelse af Markus 2:26 forklarer, at sabbatten blev givet som en hviledag og en dag til at herliggøre Gud). Hvad kan vi gøre på sabbatten for at herliggøre Gud? Hvordan kan det at overholde sabbatten gøre vore byrder lette og give os hvile?

3. Jesus tilgiver en kvinde i farisæeren Simons hus.

Hvis du bruger videopræsentationen, »Kom til mig«, vises resten af den nu. Læs og tal derpå om udvalgte vers fra Lukas 7:36–50.

- Kvinden, som kom ind i farisæeren Simons hus, bar på syndens byrde (Luk 7:37). Hvad gjorde kvinden, som gav Jesus mulighed for at fjerne hendes byrde? (Se Luk 38:44–50). Hvad kan vi gøre, så Frelseren vil fjerne syndens byrde fra os?

- Hvordan adskilte den syndige kvinde og Simon, farisæeren, sig i deres indstilling til Jesus? (Sammenlign kvindens omvendelse, respekt, ydmyghed og kærlighed med Simons stolthed, mangel på høflighed og fordømmende indstilling. Se også citatet herunder). Hvorfor er de egenskaber, som kvinden besad, vigtige, når vi omvender os og søger tilgivelse? Hvordan afholder de egenskaber, som Simon havde, os fra at omvende os?
- Ældste James E. Talmage lærte os: »Det var den tids skik at behandle en fornem gæst med udsøgt opmærksomhed: At tage imod ham med et velkomstkys, at sørge for vand, så han kunne få vasket støvet af sine fødder, og for olie, så hans hår og skæg kunne blive salvet. Alle disse høflige opmærksomheder undlod Simon« (*Jesus Kristus*, s. 274).
- Hvordan fik Simons indstilling til kvinden hendes byrde til at virke tungere? Hvordan kan vi af og til få en andens syndebyrde til at virke tungere? Hvad kan vi lære af Frelserens svar til kvinden?
- Selv om kvinden ikke var indbudt og kunne risikere at blive behandlet uvenligt af Simon og hans husfæller, gik hun direkte til Kristus, så snart hun vidste, hvor hun kunne finde ham (Luk 7:37). Hvad kan vi lære af hendes eksempel? Hvilke hindringer kan afholde os fra at omvende os og komme til Kristus? Hvordan kan vi overvinde disse hindringer?
- Hvad kan vi lære af lignelsen om de to skyldnere? (Se Luk 7:41–50). Hvordan kan synd sammenlignes med gæld? (Se Luk 7:44–50). Hvordan kan det gøre vore byrder lette at have Kristus som vores kreditor?

Konklusion

Bær vidnesbyrd om, at vi kan vælge at påtage os verdens byrder eller Jesu åg. Bær vidnesbyrd om, at Kristi lærdomme er sande, og at vi vil finde hvile, når vi følger ham. Motivér eleverne til at lære af Kristus og adlyde hans lærdomme, så de kan finde hvile og fred.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge et eller flere af disse forslag som en del af lektionen.

1. Betydningen af enhed

Læs og tal om Matthæus 12:22–30.

- Hvordan kan vi af og til være i splid med vores familie, hjem eller ward? Hvad kan vi gøre for at blive mere forenede?
- Jesus fortalte farisæerne: »Den, der ikke er med mig, er imod mig« (Matt 12:30). Hvorfor er det sådan?

2. »Ethvert tomt ord« (Matt 12:36).

Læs og tal om Matthæus 12:33–37.

- Hvad fortæller de ord, vi siger, om os? Hvorfor lagde Jesus så stor betydning på de ord, vi taler? Nævn nogle eksempler på »tomme ord«. (Svarene kan omfatte sarkasme, sladder, løgne, blasfemi, uhøflighed). Hvordan kan vi styrke vores forpligtelse til kun at tale på en god måde?

3. Ungdomsaktivitet

Lav en kopi med følgende opgave på til hver elev. Efter at I har læst og drøftet læseopgaven, kan du uddele kopier af opgaven. Bede eleverne om at se efter ord, der er skjult i opgaven, og som har med lektionen at gøre. Ordene kan stå lodret, vandret eller diagonalt. Hvis eleverne efter et øjeblik har brug for hjælp, kan du bede dem om igen at læse de vers, som indeholder de skjulte ord (Matt 11:28–30: byrder, tunge, åg; Matt 12:1–13: sabbat, helbrede; Lukas 7:36–50: lignelse, skyldner, tilgive).

R	E	N	D	L	Y	K	S
Å	P	G	H	T	L	A	U
T	S	L	E	U	D	S	E
A	Y	U	N	N	S	H	E
B	A	K	N	G	R	E	S
B	Y	R	T	E	R	L	L
A	B	B	D	L	D	B	E
S	K	R	L	I	E	R	N
T	Y	N	N	G	R	E	G
B	Y	R	D	G	Å	D	I
T	I	L	G	I	V	E	L

Formål At hjælpe eleverne med at udvikle ører, der hører, så de kan forstå, hvordan Jesu lignelser gælder dem (Matt 13:9).

Forberedelse

1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
  - a. Matthæus 13:1–17. Jesus fortæller lignelsen om sædemanden og forklarer sin brug af lignelser.
  - b. Matthæus 13:18–23. Jesus forklarer lignelsen om sædemanden.
  - c. Matthæus 13:24–53. Jesus underviser om himmeriget på jorden (Jesu Kristi Kirke) ved hjælp af lignelser om ukrudtet i hveden, sennepsfrøet, surdejen, skatten, der var skjult i marken, og en meget kostbar perle, samt voddet, der blev kastet i søen.
2. Yderligere læsestof: Markus 4:1–34; Lukas 8:4–18; 13:18–21; Lære og Pagter 86:1–7.
3. Forslag til undervisningen: Ældste Boyd K. Packer har sagt: »Intet undervisningshjælpemiddel overgår, og få er lige så betydningsfulde som tavlen ... Du kan bruge den, så eleverne kan fokusere på den, mens lektionen gives. Mens du taler, kan du skrive lige akkurat tilstrækkeligt på tavlen til at fokusere deres opmærksomhed og formidle begreberne, men aldrig så meget, at selve det visuelle hjælpemiddel distraherer dem og bliver mere interessant end lektionen« (*Teach Ye Diligently*, s. 224–225; se også *Undervisning – Ingen større kaldelse*, s. 209–210).

**Forslag til
lektionens forløb**

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Bed eleverne om at forestille sig, at de kører i en bus. Efterhånden som rejsen skrider fremad, ser de ud af vinduet og iagttager landskabet.

- Selv om I har rejst i den samme bus, vil I så have set de samme ting, som de andre passagerer? Hvorfor eller hvorfor ikke?

Påpeg, at mennesker ikke altid ser det samme som andre i samme situation. På samme måde forstod ikke alle mennesker, som hørte Jesus undervise i lignelser, hvordan lignelserne gjaldt dem. Denne lektion handler om, hvordan vi kan forstå og anvende Jesu lignelser.

Samtale om skriftsted og anvendelse Mens du underviser i følgende lignelser, skal du sørge for, at eleverne ved, hvad de forskellige personer, genstande og handlinger symboliserer. Det vil hjælpe dem med at forstå lignelserne og anvende dem i deres egen tilværelse.

1. Jesus fortæller lignelsen om sædemanden og forklarer sin brug af lignelser.

Læs og tal om Matthæus 13:1–17.

- Da skaren samlede sig på bredden, »talte [Jesus] meget til dem i lignelser« (Matt 13:3). Hvad er en lignelse? (En symbolsk historie, der underviser i evangeliske sandheder ved at sammenligne dem med andre ting). Hvad sagde Jesus, at formålet med at undervise ved hjælp af lignelser var? (At undervise sine disciple i sit budskab, samtidigt med at skjule det for dem, som ikke troede. Se Matt 13:10–13).

Bed en elev om at læse lignelsen om sædemanden højt (Matt 13:3–8). Bed de andre elever om at følge med og huske, at genstande og handlinger i lignelsen symboliserer evangeliske sandheder.

- Hvad hindrede den sæd, der faldt på vejen, i at spire? (Se Matt 13:4. Skriv på tavlen: *Sæd på vejen – ædt af fugle*).
- Hvorfor visnede den sæd, der faldt på klippegrund? (Se Matt 13:5–6. Skriv på tavlen: *Sæd på klippegrund – havde ingen rod*).
- Hvad sker der, når noget sæd falder mellem tidsler? (Se Matt 13:7. Skriv på tavlen: *Sæd blandt tidsler – kvalt af tidslerne*).
- Hvad sker der med sæd, som falder i god jord? (Se Matt 13:8. Skriv på tavlen: *Sæd i god jord – giver udbytte*).

Lad de ord, du har skrevet på tavlen, stå, og forklar, at om et øjeblik skal I drøfte, hvilke sandheder, de repræsenterer.

- Hvordan kan mennesker reagere, når de hører denne lignelse uden at få nogen forklaring på, hvad den betyder? (Nogle mennesker bliver måske frustrerede, fordi de ikke forstår den. Andre forstår den måske, men mener ikke, at det vedrører dem. Andre igen overvejer den måske og stiller spørgsmål, indtil de forstår den og ved, hvordan de kan anvende den i deres tilværelse).
- Hvilken opfordring gav Jesus, efter at han havde fortalt lignelsen om sædemanden? (Se Matt 13:9). Hvad tror du, at ordet *høre* betyder i denne opfordring? Hvad vil det sige at se og dog ingenting se og at høre og dog ingenting høre? (Se Matt 13:13–15).

Profeten Joseph Smith sagde: »Folkeskaren ... modtog [ikke] hans udtalelse ... [fordi] de ikke var villige til at se med deres øjne og høre med deres øren; ikke fordi de ikke kunne og ikke var privilegerede til at se og høre, men fordi deres hjerter var fulde af ugudelighed og vederstyggelighed ... Selve grunden til, at folkeskaren ... ikke modtog en forklaring på hans lignelser, var en følge af vantro« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 111–112).

2. Jesus forklarer lignelsen om sædemanden.

Læs Matthæus 13:18–23, og tal om betydningen af genstandene og handlingerne i lignelsen om sædemanden.

Såsæden

- Hvad symboliserer såsæden i lignelsen om sædemanden? (Se Matt 13:19; Luk 8:11. Skriv på tavlen: *Såsæden = Guds ord*).

Vejen

- Hvad symboliserer vejen? (Se Matt 13:19). Skriv på tavlen: *Vejen = mennesker, som hører Guds ord, men ikke forstår det* (forkort udtalelsen, hvis du ønsker det).
- Hvilke ting gør vi, som hindrer os i at forstå Guds ord? (Se ét muligt svar i Mosiah 26:1–3). Hvad skal vi gøre for at være i stand til at forstå Guds ord? (Se Alma 32:27).

Hvordan gør mangel på forståelse det lettere for Satan at tage ordet ud af vores hjerte? (Se Matt 13:19).

Klippegrunden

- Hvad symboliserer klippegrunden? (Se Matt 13:20–21). Skriv på tavlen: *Klippegrunden = mennesker, som hører og modtager Guds ord, men ikke lader det slå rod i sig* (forkort udtalelsen, hvis du ønsker det).
- Hvorfor tillader nogle mennesker ikke Guds ord at slå rod i sig? (Se Matt 13:21; Mark 4:5). Hvordan kan vi give ordet mulighed for at slå dybe rødder i os? (Se Alma 32:41–43). Hvordan kan det hjælpe os at udholde prøvelser, forfølgelse og sårede følelser?

Tidsler

- Hvad symboliserer tidslerne? (Se Matt 13:22; Mark 4:19; Luk 8:14). Skriv på tavlen: *Tidsler = mennesker, som hører Guds ord, men bliver distraheret af verdens bekymringer* (forkort udtalelsen, hvis du ønsker det).
- Hvad betyder det for en person, at han ikke bærer frugt? Hvilke »tidsler« er årsag til, at mennesker ikke bærer frugt? (Se Matt 13:22; Mark 4:19; Luk 8:14). Hvor ser man disse tidsler i verden i dag? Hvad kan vi gøre for at undgå, at disse tidsler kvæler Guds ord i os?

Den gode jord

- Hvad symboliserer den gode jord? (Se Matt 13:23). Skriv på tavlen: *Den gode jord = mennesker, som hører Guds ord, forstår det og udfører retfærdige gerninger* (forkort udtalelsen, hvis du ønsker det).
- Hvad kan man gøre for at hjælpe uproduktive områder til at frembringe frugt? (Vejen kan pløjes og gødes, stenene kan fjernes, og tidslerne rykkes op med rode). Hvordan kan dette anvendes i forbindelse med vores indsats for at være mere modtagelige for Guds ord?
- Hvorfor tror du, at lignelsen om sædemanden fokuserer mere på jorden end på sædemanden eller såsæden?

3. Jesus bruger lignelser til at undervise om himmeriget på jorden (Jesu Kristi Kirke).

Læs og tal om udvalgte vers fra Matthæus 13:24–53. Forklar, at i disse vers henviser ordet »himmeriget« til Jesu Kristi Kirke, som er himmeriget på jorden (Bible Dictionary, "Kingdom of Heaven or Kingdom of God", s. 721)

- Hvad betyder lignelsen om ukrudtet i hveden? (Se Matt 13:24–30, 36–43; L&P 86:1–7. Du kan eventuelt lave en liste på tavlen, som du gjorde med lignelsen om sædemanden. Skriv hvem og hvad, der symboliseres ved manden, der såede, marken, den gode sæd, ukrudtet, fjenden, høsten og husbondens folk).
- Hvorfor nægter manden, der såede, i lignelsen om ukrudtet i hveden, sine tjenere straks at indsamle ukrudtet? (Se Matt 13:27–30; se også L&P 86:5–7, som tydeliggør Matt 13:30).
- Profeten Joseph Smith lærte os, at lignelsen om sennepsfrøet og surdejen handler om Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 114–117). Hvad kan vi lære om den genoprettede kirke, når Frelseren sammenligner den med et sennepsfrø? (Se Matt 13:31–32). Med surdej? (Se Matt 13:33).

Forklar, at surdej er en ingrediens som f.eks. gær eller bagepulver, som gør, at brødet hæver). Hvordan har du set Guds værk øges som illustreret i disse lignelser?

- Hvad kan vi lære af lignelsen om skatten og perlen? (Se Matt 13:44–46). Hvilke ofre bør vi være villige til at yde for at få evangeliets skat? Hvilke ofre har du eller dem, du kender, ydet for evangeliet? Hvilke velsignelser er kommet på grund af disse ofre.
- Hvad symboliserer voddet i lignelsen om voddet, der blev kastet i søen? (Se Matt 13:47). Hvad vil det sige at blive indsamlet i voddet? Hvad symboliseres ved handlingen at samle de gode fra i tønder og kaste de dårlige ud? (Se Matt 13:48–50. Du kan eventuelt bruge Joseph Smith – Matt 1:4 for at forklare, at »verdens ende« i vers 49 henviser til de ugudeliges ødelæggelse). Hvad kan vi gøre for at hjælpe os selv til at forblive trofaste i Kirken og hjælpe andre til at gøre det samme?

Konklusion

Påpeg, at Jesus forklarede sine lignelser for dem, som søgte forståelse. Bær vidnesbyrd om, at når vi studerer Jesu lignelser med et oprigtigt ønske om at forstå, så vil vi forstå, hvordan de gælder i vores tid.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge dette forslag som en del af lektionen.

Demonstration

For at hjælpe eleverne med at forstå og huske lignelserne i lektionen kan du vise nogle af de ting, der beskrives i dem. Du kan f.eks. vise, hvordan gær reagerer, når det blandes med vand og sukker. Du kan bage et brød med gær og et andet uden gær, og give eleverne mulighed for at se og smage forskellen. Du kan også vise dem nogle sennepsfrø (eller kværnet peber, som ligner sorte sennepsfrø). Se forslag til undervisning ved hjælp af genstande i *Undervisning – Ingen større kaldelse*, s. 129–130).

Formål At hjælpe eleverne med at se på Jesus som »livets brød«, kilden til evigt liv (Joh 6:47–48).

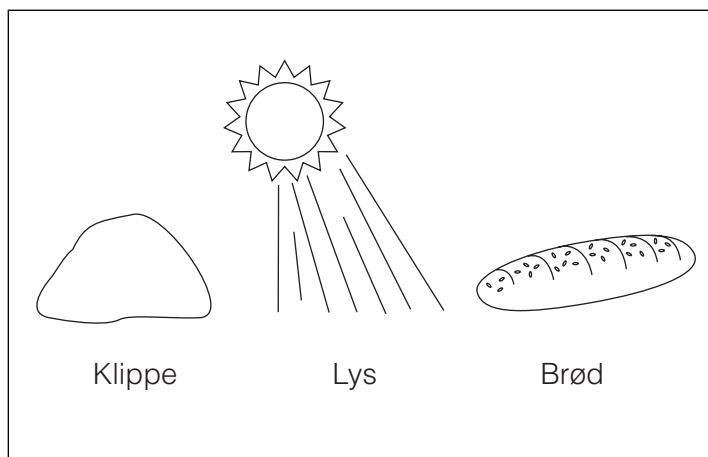

- Forberedelse**
1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
    - a. Johannes 5. Jesus helbreder en mand på sabbatten. De jødiske ledere søger at dræbe Jesus på grund af hans erklæring om, at han er Guds Søn.
    - b. Johannes 6:1–14; Markus 6:30–44. Jesus bespiser mirakuløst over 5000 mennesker.
    - c. Johannes 6:15–21; Matthæus 14:22–33. Jesus går på vandet, opfordrer Peter til at komme ud til sig og stilner stormen.
    - d. Johannes 6:22–71. Jesus erklærer, at han er »livets brød« og at de, som tror på ham, vil få evigt liv. Mange afviser denne lærdom, men Peter og de andre apostle forbliver sammen med Jesus.
  2. Yderligere læsestof: Matthæus 14:1–21; Markus 6:1–29, 45–52; Lukas 9:10–17.
  3. Bed en elev om at forberede sig på at give en kort sammenfatning over beretningen om Jesus, der helbreder en mand ved Betesda dam (Joh 5:1–9).
  4. Hvis følgende billeder er tilgængelige, kan du bruge dem i løbet af lektionen: Bespisning af de 5000 (62143) og Kristus går på vandet (Evangelisk kunst – 243).
  5. Forslag til undervisningen: Frelseren brugte ofte dagligdags genstande, som f.eks. brød eller såsæd til at undervise i evangeliets principper. Når du forbereder hver lektion, kan du overveje, hvordan du kunne bruge genstande til at få elevernes opmærksomhed eller illustrere et vigtigt punkt (Se *Undervisning – Ingen større kaldelse*, s. 129–130).
-

**Forslag til
lektionens forløb**

Fang opmærksomheden

Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen. Tegn følgende illustration på tavlen:

- Hvad har disse ting til fælles?

Giv eleverne mulighed for kort at tale om mulige svar på spørgsmålet. Bed dem derpå om at læse Helaman 5:12, hvor Helaman henviser til Jesus Kristus som »klippen«, og Johannes 8:12, hvor Jesus erklærer, at han er »verdens lys«. Forklar, at senere i lektionen kommer I til at tale om, hvordan Jesus er »livets brød« (Joh 6:35).

Samtale om skriftsted og anvendelse

Mens du underviser i denne lektion, skal du hjælpe eleverne med at »granske skrifterne« (Joh 5:39). Anspor eleverne til at fortælle om oplevelser, de har haft, som har at gøre med de principper, de drøfter.

1. Jesus helbreder en mand på sabbatten og erklærer, at han er Guds Søn.

Tal om Johannes 5. Bed eleverne om at læse udvalgte vers højt.

- Bed den elev, som fik tildelt opgaven, om at sammenfatte beretningen om Jesus, der helbreder en mand ved Betesda dam (Joh 5:1–9). Hvilken befaling gav Jesus manden, da han så ham i templet senere samme dag? (Se Joh 5:14). Hvorfor er resultaterne af synd værre end fysiske skavanker?
- Hvorfor søgte de jødiske ledere at slå Jesus ihjel? (Se Joh 5:16–18). Hvad åbenbarede Jesus om sit forhold til Faderen, da han svarede de vrede jøder? (Se Joh 5:19–23, 30).
- Jesus fortalte folket, at han snart skulle gøre »endnu større gerninger« end at helbrede de syge (Joh 5:20). Hvad sagde han, at disse »større gerninger« ville være? (Se Joh 5:21–29. Han ville gennemføre opstandelsen, dømme alle mennesker og give evigt liv til de trofaste).
- Hvilke vidner, sagde Frelseren, vidnede om ham? (Se Joh 5:32–39, 45–47). Hvorfor er det vigtigt at have disse vidner? (Se Jakobs Bog 4:6). Hvordan kan vi være vidner om Frelseren?
- Jesus udfordrede de jødiske ledere til at »granske skrifterne« (Joh 5:39). Hvad er forskellen mellem at granske skrifterne og læse dem? (Du kan eventuelt bruge det første punkt i »Yderligere forslag til undervisningen« i slutningen af lektionen, mens I drøfter dette spørgsmål). Hvordan har du gjort dit personlige og familiens studium mere meningsfyldt? Hvordan er du blevet velsignet, når du har gransket skrifterne?
- Hvad ville de jødiske ledere ifølge Johannes 5:39 have vidst, hvis de havde gransket og troet på skrifterne? (De ville have vidst, at skrifterne vidner om Jesus Kristus. Se også Joh 5:40, 46–47). Hvordan har skrifterne styrket din tro på Kristus?

2. Jesus bespiser mirakuløst over 5000 mennesker.

Læs og tal om udvalgte vers fra Johannes 6:1–14 og Markus 6:30–44. Vis billedet af Jesus, der bespiser folkeskaren.

- Hvorfor gik Jesus og hans disciple op på bjerget? (Se Joh 6:1–3; bemærk, at i Joseph Smiths oversættelse af Markus 6:31 står der, at Jesus og hans disciple gik hen på et ensomt sted). Hvordan reagerede Jesus, da folkeskaren kom hen til ham? (Se Mark 6:33–34; Matt 14:14). Hvordan kan vi følge hans eksempel på barmhjertighed?
- Hvordan bespiste Jesus folkeskaren? (Se Joh 6:5–13; se også Matt 14:21). Hvordan kan vi følge drengens eksempel, som gav sine brød og sine fisk til Jesus? Hvordan velsigner Herren os, når vi, ligesom drengen, giver det, vi har, i hans tjeneste?

Ældste James E. Faust har sagt:

»Mange ukendte mennesker med evner på størrelse med fem brød og to fisk ærer deres kaldelser og tjener uden opmærksomhed eller anerkendelse, mens de bogstaveligt talt bispiser tusinder ... Disse er de hundredtusinder af ledere og lærere i alle hjælpeorganisationer og præstedømmekvorummer, hjemmelærere og besøgslærerinder. Disse er de mange ydmyge biskopper i Kirken. Nogle har ingen formel uddannelse, men de har udviklet sig og lærer stadig, idet de nærer et ydmygt ønske om at tjene Herren og medlemmerne i deres ward ...

En væsentlig årsag til, at denne kirke er vokset fra dens beskedne begyndelse til sin nuværende styrke, er trofastheden og hengivenheden hos millioner af ydmyge og hengivne personer, der kun har fem brød og to små fisk at tilbyde i Mesterens tjene-ste. De har stort set tilsidesat deres egne ønsker og ved at gøre det, har de fundet »Guds fred, som overgår al forstand« (Fil 4:7)« (Stjernen, juli 1994, s. 4–5).

- Hvilke eksempler har du set på mennesker, der er blevet lovprist af Herren, når de har tjent ham?
- Hvordan er det mirakuløse måltid på fem brød og to fisk symbolsk for det åndelige festmåltid, som Herren tilbyder os?

3. Jesus går på vandet, opfordrer Peter til at komme ud til sig og stilner stormen.

Læs og tal om Johannes 6:15–21 og Matthæus 14:22–33. Forklar, at efter at Jesus havde bispist folkeskaren, bad han sine disciple at gå om bord på et skib og tage til den anden side af søen. Han sendte derpå folkeskaren væk og gik op på et bjerg for at bede. Mens disciplene sejlede på søen, blev de fanget af en hård vind.

- Hvordan reagerede disciplene, da de så Jesus komme hen imod dem gående på vandet? (Se Matt 14:26; Joh 6:19). Hvordan svarede Jesus på deres frygt? (Se Matt 14:27; Joh 6:20).

Vis billedet af Kristus, der går på vandet.

- Hvad bad Peter om, da han hørte Frelserens røst? (Se Matt 14:28–29). Hvorfor svigtede Peters tro, da han gik på vandet? (Se Matt 14:30). Hvordan gør vi af og til lignende fejl, når vanskelighederne kommer?
- Hvad gjorde Peter, da han begyndte at synke? (Se Matt 14:30). Hvad gjorde Jesus? (Se Matt 14:31–32). Hvad fortæller det om vores forhold til Herren? Hvordan har du følt, at Frelseren har styrket dig og beroliget dig?

4. Jesus erklærer, at han er »livets brød«.

Læs og tal om udvalgte vers fra Johannes 6:22–71.

- Dagen efter Jesu mirakel med brødene og fiskene fulgte folket ham til Kapernaum. Hvorfor fulgte de ham? (Se Joh 6:26). Hvordan benyttede Jesus sig af folkets begejstring for miraklet dagen før til at bære vidnesbyrd om sin mission? (Se Joh 6:27–35).

Ældste Jeffrey R. Holland har bemærket: »Mens Frelseren virkede i Galilæa, iredesatte han dem, der havde hørt, at han havde bispist 5000 med blot fem brød og to fisk, og som nu flokkedes om ham i håb om at få et gratis måltid. Skønt maden var vigtig, så var den dog af mindre betydning end den virkelige næring, som han ville give dem« (Stjernen, jan. 1998, s. 66).

- På hvilken måde er »livets brød« en passende beskrivelse af Frelseren og de velsigelser, han tilbyder os? (Se Joh 6:35, 47–51). Hvad betyder udtrykkene »ikke sulte« og »aldrig tørste«? Hvordan kan vi spise af »livets brød«? (Se Joh 6:47, 51–54; Matt 26:26–28; Alma 5:33–35; L&P 20:77).

Præsident Howard W. Hunter rådede os: »Vi må kende Kristus bedre, end vi nu kender ham; vi må erindre ham oftere, end vi nu erindrer ham; vi må tjene ham bedre, end vi nu tjener ham. Da vil vi drikke af kilden, som vælder med vand til evigt liv, og vi vil spise livets brød« (*Stjernen*, juli 1994, s. 62).

Påpeg, at nogle mennesker ikke troede Jesus, fordi de så ham som blot værende »Josefs søn« (Joh 6:42). Nogle, som havde påstået at være Jesu disciple, beklagede sig og vendte sig imod ham, idet de sagde, at de ikke forstod den åndelige betydning af hans udtalelse om, at han var livets brød og hans lærdomme om nødvendigheden af at spise hans kød og drikke hans blod (Joh 6:51–66).

- Hvad spurgte Jesus De Tolv Apostle om, da nogle mennesker afviste hans prædiken? (Se Joh 6:67). Hvad var Peters svar? (Se Joh 6:68). Hvad forstod Peter og de andre apostle om Jesus, som de, der gik bort, ikke forstod? (Se Joh 6:69).

Konklusion

Bær vidnesbyrd om, at Jesus Kristus er »livets brød«, og at han har »det evige livs ord« (Joh 6:35, 68). Motivér eleverne til at anvende hans løfter fra talen om livets brød: »Den, der kommer til mig, skal ikke sulte, og den, der tror på mig, skal aldrig tørste ... Den, der tror, har evigt liv« (Joh 6:35, 47).

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge et eller begge disse forslag som en del af lektionen.

1. »I gransker skrifterne« (Joh 5:39)

Bed eleverne om at følge med i Johannes 5:20–30, mens du læser det højt.

Læs det hurtigt, uden at holde pause for at forklare eller tale om nogle af versene.

Forklar, at I kun har læst Johannes 5:20–30, men at I nu vil granske skriftstedet sammen. Del eleverne op i grupper på tre eller fire. Giv hver gruppe mindst ét af følgende afsnit fra Johannes 5:20–30: vers 20–22, 23–24, 25–27 og 28–30. Giv hver gruppe et par minutter til at arbejde sammen.

Bed dem om at læse de vers, de fik, vælge tre af de vigtigste ord i versene og forberede sig på at fortælle, hvorfor disse ord er vigtige.

- Hvad kunne du se, da du granskede skriftstedet, som du ikke så, da vi læste det hurtigt? Hvad kan vi gøre for selv at granske skriften?

Forklar, at profeten Joseph Smith modtog et syn om herlighedsrigerne efter at have overvejet Johannes 5:29. Bed en elev om at læse Lære og Pagter 76:15–20.

- Hvilken kundskab er vi blevet velsignet med, fordi Joseph Smith granskede Johannes 5:29?

2. »Vi må passe på dem, der venter ved Betesda dam«

Ældste Boyd K. Packer brugte beretningen i Johannes 5:1–9 til at understrege, at vi skal hjælpe mennesker med handicap. Han sagde, at legemer og sind med handicap »vil blive fuldkommengjort. I mellemtiden må vi passe på dem, der venter ved Betesda dam« (*Stjernen*, juli 1991, s. 8).

- Hvad kan vi gøre for at hjælpe mennesker, der har fysiske eller mentale handicap?

»Jeg vil give dig nøglerne til Himmeriget«

Lektion 13

Matthæus 15:21–17:9

Formål At styrke elevernes vidnesbyrd om, at Jesus er Kristus, og at de nøgler, der blev overdraget i forbindelse med forklarelsen på bjerget, er blevet gengivet.

Forberedelse

1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
  - a. Matthæus 14:21–39. Jesus helbreder den kana'anæiske kvindes datter og bespiser mirakuløst mere end 4000 mennesker, hvoraf mange var ikke-jøder.
  - b. Matthæus 16:13–19. Peter bærer vidnesbyrd om, at Jesus er Kristus. Jesus lærer dem, at hans kirke er grundlagt på åbenbaringens klippe og lover at give Peter nøglerne til Himmeriget.
  - c. Matthæus 17:1–9. Jesus bliver forvandlet for øjnene af Peter, Jakob og Johannes.
2. Yderligere læsestof: Markus 7:24–9:10; Lukas 9:18–36; 12:54–57.
3. Hvis et kort over Palæstina fra Det Nye Testaments tid er tilgængeligt, kan du bruge det i løbet af lektionen. Du kan eventuelt forstørre kortet, så alle eleverne kan se det.

Forslag til lektionens forløb

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Fortæl følgende historie:

For mange år siden besøgte præsident Spencer W. Kimball og flere andre kirkeledere den lille domkirke i København, hvor Bertel Thorvaldsens berømte kristusstatue og statuerne af de tolv apostle står. Ældste Rex D. Pinegar talte om denne oplevelse og sagde: »Da vi så på disse smukke kunstværker, lagde vi mærke til, at Peter var afbilledet med nogle store nøgler i sine hænder ... Da vi var klar til at gå ud af domkirken, stod den danske kirketjener ... ved døren og ventede på, at vi skulle gå. Præsident Kimball trykkede hans hånd og takkede ham for hans venlighed, at lade os besøge domkirken. Derpå begyndte præsidenten at forklare om Kirken, der var oprettet af Jesus Kristus og om dens betydning for os ... Idet han samlede præsident Tanner, ældste Monson og ældste Packer omkring sig, fortsatte præsidenten: »Vi er Herren Jesu Kristi *levende* apostle. Der er tolv apostle og tre andre, som er Kirkens præsidentskab. Vi besidder de virkelige nøgler, ligesom Peter gjorde, og vi benytter dem hver dag. De er konstant i brug.« (i Conference Report, okt. 1976, s. 104; eller *Ensign*, nov. 1976, s. 69).

Forklar, at denne lektion handler om præstedømmets nøgler, og hvordan Peter modtog dem i forbindelse med forklarelsen på bjerget.

Samtale om skriftsted og anvendelse Vis kortet over Palæstina på Det Nye Testaments tid, hvis det er tilgængeligt. Påpeg, at de begivenheder, der bliver omtalt i denne lektion, fandt sted i Tyrus, Sidon, Dekapolis

og Cæsarea Filippi. Hjælp eleverne med at finde disse steder på kortet. Forklar, at Jesu rejser i dette område bragte ham i kontakt med mange ikke-jøder.

1. Jesus helbreder den kana'anæiske kvindes datter og bespiser mirakuløst mere end 4000 mennesker.

Tal om Matthæus 15:21–39. Bed eleverne om at læse udvalgte vers højt.

- Hvad bad den kana'anæiske kvinde Jesus om at gøre? (Se Matt 15:22). Hvorfor opfyldte Jesus ikke hendes ønske med det samme? (Se Matt 15:24. Hun var ikke jøde, og evangeliets velsignelser skulle tilbydes jøderne før ikke-jøderne). Hvorfor helbredte Jesus til sidst kvindens datter? (Se Matt 15:28). Hvad kan vi lære af denne kvinde? (Svarene kan omfatte, at de, som ikke har evangeliets fylde ikke desto mindre kan have stor tro, og at vi ikke skal miste troen, når velsignelserne ikke bliver givet os så hurtigt, som vi ønsker).
- Frelseren tog til Galilæas Sø, hvorved han rejste igennem Dekapolis (Mark 7:31). Dekapolis var et område øst for Galilæas Sø, hvor der boede mange ikke-jøder. Hvordan viste Herren barmhjertighed over for folket der? (Se Matt 15:29–31). Hvordan reagerede folkeskaren? (Se Matt 15:31). Hvilke nutidige mirakler har fået dig til at herliggøre Gud?
- Folkeskaren blev sammen med Jesus i tre dage, og da det var tid for dem at tage bort, ville Jesus ikke sende dem afsted sultne. Hvilket mirakel udførte han for dem? (Se Matt 15:32–38).

Forklar, at dette mirakel var forskelligt fra den tidligere bispisning af de 5000 (Matt 14:15–21), fordi mange af disse mennesker var ikke-jøder. Ældste Bruce R. McConkie forklarede, at med bispisningen af de 5000 lagde »Jesus grundvolden for sin uforlignelige tale om livets brød« (Joh 6:22–69; se lektion 12). Med den senere bispisning af de 4000 underviste Jesus symbolsk i, at i fremtiden ville det levende brød blive tilbudt ikke-jødiske nationer (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 bind, 1:375).

2. Peter bliver lovet Himmeriges nøgler.

Læs og tal om Matthæus 16:13–19.

- Jesus forlod Dekapolis og rejste til Cæsarea Filippi, hvor han spurgte sine disciple: »Hvem siger I, at jeg er?« (Matt 16:15). Hvad var Peters svar? (Se Matt 16:16). Hvad var kilden til Peters vidnesbyrd? (Se Matt 16:17). Hvad kan vi lære af denne beretning om vores vidnesbyrd?
- Jesus sagde til Peter: »På den klippe vil jeg bygge min kirke« (Matt 16:18). Profeten Joseph Smith lærte os, at den klippe, som Jesus henviste til, er åbenbaring (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 329). På hvilken måde er åbenbaring grundvolden i Herrens Kirke?
- Frelseren lovede at give Peter »nøglerne til Himmeriget« (Matt 16:19). Hvad består disse nøgler af? Hvorfor er de nødvendige? (Se L&P 128:9–10; 132:46). Hvem besidder dem i dag?

Præsident Joseph F. Smith har lært os:

»I almindelighed er præstedømmet den myndighed, der er givet menneskene til at handle for Gud. Enhver mand, der er ordineret til en grad af præstedømmet, har fået denne myndighed overdraget.

Men det er nødvendigt, at enhver handling, der udføres under denne myndighed, skal foretages på rette tid og sted, på rette måde og efter den rette orden. Magten til at lede disse handlinger udgør præstedømmets nøgler. I deres fylde holdes nøglerne kun af én person ad gangen, Kirkens profet og præsident. Han kan overdrage enhver del af denne magt til en anden, og i sådanne tilfælde holder denne person nøglerne til det specielle arbejde« (*Evangeliske lærdomme*, s. 113).

- Hvorfor er en overbevisning om, at profeten har disse nøgler en nødvendig del af vores vidnesbyrd?

3. Jesus bliver forvandlet for øjnene af Peter, Jakob og Johannes.

Læs og tal om Matthæus 17:1–9. Forklar, at omkring en uge efter at Peter fik løfte om Himmeriges nøgler, bevidnede han, Jakob og Johannes Frelserens forvandling og modtog vigtig kundskab og nøgler. Det var en af de mest betydningsfulde begivenheder i Det Nye Testamente. Den hjalp med at forberede Jesus til forsoningen og styrkede de tre apostle til de yderligere ansvar, de snart skulle have som Kirkens ledere.

- Hvad vil det sige at blive *forvandlet*? (En midlertidig ændring af en persons udseende og karakter; en forandring til en mere herliggjort tilstand. Det skete ved Guds magt. Se L&P 67:11; Moses 1:11).
- Hvad sket der i henhold til Matthæus 17:1–5, da Jesus, Peter, Jakob og Johannes var på bjerget? (Du kan eventuelt skrive elevernes svar på tavlen).
  - a. Jesu ansigt lyste som solen, og hans klæder blev hvide som lyset.
  - b. Moses og profeten Elias kom til syne for dem.
  - c. En lysende sky overskyggede dem, og de hørte Faderens røst, der bar vidnesbyrd for dem om hans Søn.

Du kan eventuelt forklare, at navnet *Elias* bruges på flere måder i skrifterne. I Matthæus 17:3–4 svarer det til det græske ord for det hebraiske navn *Elijah* (profeten Elias, o.a.). Andre steder (som f.eks. Matt 17:10–13), er det en titel, der beskriver en person som en forløber eller en, som forbereder vejen.

Forklar, at sidste dages profeter har lært os mere om det, der skete på bjerget. Gennemgå følgende lærdomme med eleverne, og, hvis du ønsker det, kan du sammenfatte det på tavlen.

- a. Peter, Jakob og Johannes havde et syn om jordens forvandling ved Frelserens andet komme (L&P 63:20–21).
  - b. De blev »forklaret for [Kristus]« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 187).
  - c. De blev belært om Frelserens død og opstandelse (Joseph Smiths oversættelse af Luk 9:31).
  - d. De modtog fra Jesus, Moses og Elias de præstedømmenøgler, som de ville få brug for for at kunne lede Kirken efter Frelserens død (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 187; Joseph Fielding Smith, *Lærdomme om Frelse*, 2:96–97).
- I 1836 vendte Moses og Elias atter tilbage til jorden. De lagde deres hænder på Joseph Smith og Oliver Cowdery for at gengive de samme nøgler, som blev givet til Peter, Jakob og Johannes. Hvilke nøgler gengav Moses? (Se L&P 110:11. Nøglerne til Israels indsamling). Hvilke nøgler gengav profeten Elias? (Se L&P 110:13–16. Nøglerne til beseglingsmagten). Hvordan bliver disse nøgler brugt i dag? (I missioneringen og tempeltjenesten, som bliver udført under ledelse af Kirkens præsident).
  - Ældste David B. Haight har lært os, at Jesu forvandling var »til gavn for vores åndelige oplysning, som for dem, der personligt bevidnede den« (*Den danske Stjerne*, okt.

1977, s. 5). Hvad kan vi lære af forvandlingen, som kan hjælpe os, når vi har brug for åndelig styrke?

Du kan eventuelt gennemgå følgende forslag, givet af ældste Haight (i *Den danske Stjerne*, okt. 1977, s. 5–6):

- a. Vi skal følge Frelserens eksempel ved at bede inderligt, når vi har brug for åndelig styrke (Luk 9:28). Ældste Haight sagde, idet han talte om forvandlingen: »Måske havde Jesus ikke blot en fornemmelse af den himmelske ro, som den enestående lejlighed til kommunikation med hans Fader ville bringe, men i højere grad en følelse af, at han ville blive støttet i de kommende timer gennem en hjælp, der var hævet over denne jord . . . mens han bad til sin Fader, blev han hævet højt over denne verdens tvivl og ugudelighed, som havde fornægtet ham.«
- b. Vi kan få vished om, at Jesus vil styrke os, ligesom han gjorde med Peter, Jakob og Johannes. Ældste Haight sagde: »Han tog tre af sine apostle med sig i overbevisning om, at de, efter at have set hans herlighed . . . kunne styrkes, så deres tro kunne befæstes til at modstå de forhånelser og ydmygelser, som snart skulle komme.«
- c. Vi kan få styrke ved et vidnesbyrd om Frelseren (Matt 17:5) og af evangeliets lærdomme. Ældste Haight sagde: »De tre udvalgte apostle fik belæring om hans kommende død og også om hans opstandelse, belæring, som skulle styrke dem hver især i de begivenhedsrige dage forude.«

Konklusion

Understreg, at som sidste dages hellige har vi oplysninger, som hjælper os med at forstå det, der fandt sted på bjerget. Bær vidnesbyrd om betydningen af åbenbaring i Kirken i dag og nødvendigheden af præstedømmets nøgler. Fortæl eleverne, at vi, ligesom Peter, gennem Helligånden kan vide, at Jesus er Kristus, den levende Guds Søn.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge dette forslag som en del af lektionen.

Begivenheder, hvor Faderen har båret vidnesbyrd om sønnen

Der er optegnet fire begivenheder i skrifterne, hvor Faderen præsenterede og bar vidnesbyrd om sin Søn. En af dem omtales i denne lektion. Bed eleverne om at prøve at huske de andre tre.

1. Jesu dåb (Matt 3:13–17)
2. Forvandlingen (Matt 17:1–9)
3. Jesus viser sig for nephiterne (3 Nephi 11:1–7)
4. Joseph Smiths første syn (JS-H 1:13–17)

»Hvem er så min næste?«

Lektion 14

Matthæus 18; Lukas 10

Formål At hjælpe eleverne med at være ydmyge, tilgive andre og vise barmhjertighed over for hinanden.

Forberedelse

1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
  - a. Matthæus 18:1–6, 10–11, 14. Jesus underviser i, at vi skal omvende os og blive som små børn for at komme ind i himmeriget.
  - b. Matthæus 18:15, 21–35. Jesus underviser i tilgivelse ved hjælp af lignelsen om den gældbundne tjener.
  - c. Lukas 10:25–37. Jesus underviser i barmhjertighed ved hjælp af lignelsen om den barmhjertige samaritaner.
2. Yderligere læsestof: Markus 9:33–50; Mosiah 3:17–21; 4:16–19, 26.
3. Hvis følgende billeder er tilgængelige, kan du bruge dem i løbet af lektionen: Kristus og børnene (62467; Evangelisk kunst – 216); Den gode samaritaner (62156; Evangelisk kunst – 218).
4. Hvis du benytter opmærksomhedsfangeren, kan du indbyde en forælder til at tale til eleverne som skitseret i aktiviteten.
5. Forslag til undervisningen: Bed lejlighedsvis elever (eller andre medlemmer af wardet) om at hjælpe til med at give lektionen ved at give et referat, fortælle en beretning, bære vidnesbyrd eller hjælpe til på en anden måde. Når du uddeler opgaver, skal du være specifik med hensyn til, hvad du ønsker vedkommende skal gøre, og hvor lang tid, du ønsker, han eller hun skal bruge (Se *Undervisning – Ingen større kaldelse*, s. 187–188, 192).

Forslag til lektionens forløb

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Bed en forælder med et lille barn (mellem tre og fem år gammel) om at tage barnet med til undervisningen, præsentere barnet og kort beskrive nogle af barnets beundringsværdige egenskaber. Når forælderen er færdig, bed så eleverne om at tænke på de barnlige egenskaber, som Jesus ønsker, at vi skal have. Skriv svarene på tavlen.

Forklar, at denne lektion handler om betydningen af at udvikle barnlige egenskaber og behandle alle mennesker med ydmyghed og venlighed.

Samtale om skriftsted og anvendelse Mens du underviser i følgende skriftsteder, kan I tale om, hvordan man kan følge Frelserens belæring om ydmyghed, tilgivelse og barmhjertighed.

1. Jesus underviser i, at vi skal blive som små børn.

Læs og tal om Matthæus 18:1–6, 10–11, 14.

- Hvorfor tror du, at disciplene bekymrede sig om, hvem der ville være den største i Himmeriget? (Matt 18:1; Mark 9:33–34). Hvordan kan vi af og til gøre lignende fejl? Hvordan kan vi se bort fra sådanne hensyn?
- Vis billedet af Kristus og børnene. Hvad er Jesu råd til dem, som ønsker at opnå sand storhed i hans rige? (Se Matt 18:2–4; Mark 9:35). Hvorfor er det af og til vanskeligt at følge dette råd? Hvordan kan dette råd sammenlignes med det råd, verden lærer os om at opnå storhed.
- Hvad vil det sige at blive som små børn? (Se Mosiah 3:19. Forklar, at selv om børn ikke er fuldkomne, har de mange egenskaber, vi skal udvikle for at komme ind i Himmeriget. Disse egenskaber omfatter ydmyghed, sagtmodighed og villighed til at tro). Hvad har du lært af børn? Hvordan kan vi blive mere som børn og blive mere underdanige over for vor himmelske Faders vilje?
- Hvad vil det sige, at »bringe en af disse små ... til fald«? På hvilke måder kan mennesker bringe børn til fald? (Svarene kan omfatte at være et dårligt eksempel for dem, kritisere dem uvenligt, undlade at undervise dem og mishandle dem). Hvordan ser Herren på disse forseelser? (Se Matt 18:6).

Ældste M. Russell Ballard udtalte: »Vi hører ... foruroligende rapporter om forældre eller værger, som lever så fjernt fra Kristi Ånd, at de mishandler deres børn. Uanset om denne mishandling er fysisk, mundtlig eller mindre tydelig, som fx alvorlig følelsesmæssig mishandling, så er det en afskyelighed og en alvorlig forbrydelse mod Gud« (*Stjernen*, juli 1991, s. 77).

- Hvordan kan det at være som børn selv hjælpe os med at tage os af børn? Hvad kan vi gøre, for at udføre Guds vilje, så »ikke en eneste af disse små skal gå fortabt«? (Matt 18:14).

2. Jesus underviser i tilgivelse ved hjælp af lignelsen om den gældbundne tjener.

Læs og tal om Matthæus 18:15, 21–35.

- Hvad sagde Herren i Matthæus 18:15, vi skulle gøre, hvis nogen har forsyndet sig imod os? Hvorfor er det den bedste måde at løse uoverensstemmelser på?
- Hvad svarede Jesus, da Peter spurgte, hvor mange gange han skulle tilgive? (Se Matt 18:22. Forklar, at Jesus brugte dette store tal for at lære os, at vi altid skal tilgive andre). Hvorfor er det af og til vanskeligt at tilgive? Hvordan er du blevet velsignet, når du har tilgivet andre eller selv blevet tilgivet af dem?
- For yderligere at understrege betydningen af at tilgive andre, fortalte Jesus lignelsen om den gældbundne tjener (Matt 18:23–35). Hvem symboliserer kongen og tjenerne? (Se Matt 18:35. Kongen symboliserer vor himmelske Fader, og tjenerne symboliserer os). Hvordan står vi ligesom kongens tjener i gæld til Herren? (Se Matt 18:24–27). Hvad skal vi gøre, for at vores »gæld« kan blive eftergivet?
- Hvad kan vi lære af kongens eksempel med hensyn til at tilgive andre? (Se Matt 18:33). Hvilken fare er der ved ikke at tilgive andre? (Se Matt 18:34–35).

3. Jesus underviser i barmhjertighed ved hjælp af lignelsen om den barmhjertige samaritaner.

Læs og tal om Lukas 10:25–37. Vis billedet af den gode samaritaner.

- Hvordan svarede Jesus den lovkyndige, som spurgte, hvad han skulle gøre for at arve evigt liv? (Se Luk 10:25–28). Hvordan omfatter befalingen om at elske Gud og vores næste hele evangeliet? Hvordan kan vi bedre adlyde disse to befalinger?
- Hvad svarede Jesus, da den lovkyndige spurgte: »Hvem er så min næste?« (Se Luk 10:29–37). Hvad lærer denne lignelse os om, hvem vores næste er?
Præsident Howard W. Hunter har sagt: »Vi skal huske, at selv om vi skaber vore egne venner, så har Gud skabt vores næste – overalt. Kærligheden bør ikke kende nogen grænser; vi bør ikke have en snæver loyalitet« (*Stjernen*, jan. 1987, s. 27–28).
- Hvad gjorde præsten og levitten, da de så manden, som var berøvet og såret? (Se Luk 10:31–32). På hvilke måder kan mennesker have brug for hjælp i dag? Hvad er nogle af årsagerne til, at vi ikke hjælper andre, som har brug for det? (Se ét eksempel i Mosiah 4:16–19).
- Hvordan hjalp den barmhjertige samaritaner den mand, som var blevet røvet og såret? (Se Luk 10:33–35). Hvilke egenskaber havde samaritaneren, som en god næste også har? Hvordan er du blevet velsignet af »barmhjertige samaritanere«? Hvordan kan vi være »barmhjertige samaritanere«? (Se Mosiah 4:26).

Konklusion

Bær vidnesbyrd om betydningen af at følge Frelserens eksempel ved at være ydmyge, tilgive andre og vise barmhjertighed mod hinanden. Giv eleverne en udfordring til at efterleve disse lærdomme.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge et eller flere af disse forslag som en del af lektionen.

1. Martha og Maria

Bed en elev om at læse Lukas 10:38–42.

- Hvordan tjente Martha Herren? Hvad var »den gode del«, som Maria havde valgt? Hvordan bliver vi ofte så »travlt optaget«, at vi ikke modtager Jesus, som vi burde? Hvad kan vi lære af disse vers?

2. »Lad de små børn komme til mig« (Mark 10:14)

Mens I taler om Frelserens lærdomme, om at vi skal blive som børn, kan I eventuelt også tale om beretningen fra Markus 10:13–16, hvor han velsignede de små børn.

- Hvordan reagerede Jesu disciple, da de små børn blev bragt hen til ham? (Se Mark 10:13). Hvad fortalte Jesus sine disciple? (Se Mark 10:14–15). Hvad gjorde Jesus for børnene? (Se Mark 10:16). Hvad kan vi lære om Jesus fra denne beretning? Hvordan kan vi bedre følge det eksempel, han viste os i denne beretning?

3. Yderligere drøftelse af Matthæus 18

- Drøft Matthæus 18:8–9 og Markus 9:43–48 (se også Matthæus 5:29–30). Hvad betyder disse vers? (Joseph Smiths oversættelse identificerer disse anstødelige ting som mennesker, der fører os på vildspor. Det er bedre at standse vores omgang med mennesker, end at tillade dem at lede os i synd).
- I Joseph Smiths oversættelse af Matthæus 18:11 står der, at Jesus sagde, at små børn ikke har brug for omvendelse. Hvorfor er dette tilfældet? (Se Moroni 8:11–12). Hvorledes er små børn »levendegjort i Kristus«? (Se Moroni 8:12; L&P 29:46–47). Hvad

skal vi gøre for at blive »levendegjort i Kristus«? (Se Matt 18:4; Mosiah 3:19; Moroni 8:10).

- Læs Matthæus 18:11–14. Hvordan kan vi anvende lignelsen om det vildfarne får i vores tilværelse? Hvordan er du eller én, du kender, blevet velsignet på grund af en anden, som har efterlevet princippet i denne lignelse?

4. »Derefter udpegede Herren tooghalvfjerds andre« (Luk 10:1)

- Drøft Lukas 10:1–24. Hvordan kan Herrens instruktioner til De Tooghalvfjerds sammenlignes med de instruktioner, han gav til De Tolv i Matthæus 10? Hvad er De Halvfjerds' ansvar i dag? (Se L&P 107:25, 34, 38, 93–97).

5. Helligheden af ægteskabet

Forklar, at Matthæus 19:1–12 beskriver en situation, hvori farisæerne forsøgte at sætte en fælde for Jesus ved at spørge ham om lovligheden ved skilsmisse (se også Mark 10:1–12). Skilsmisse var et meget omdiskuteret emne blandt de lærde og ledende jøder, og farisæerne håbede, at Jesu svar på deres spørgsmål ville give dem mulighed for at fremkalde vrede blandt jøderne. Bed en elev om at læse Matthæus 19:3–9 højt.

- Hvad var Jesu svar på farisæernes spørgsmål i vers 3? (Se Matt 19:4–6. Han fortalte dem, at skilsmisse ikke var ordineret af Gud). Hvorfor tillod Moses skilsmisse blandt israelitterne? (Se Matt 19:7–8).

Forklar, at i det gamle Israel kunne en mand skille sig fra sin hustru af ubetydelige årsager. Jesus lærte os, at i en fuldkommen verden, som f.eks. det celestiale rige, findes ingen skilsmisser. Da jorden endnu ikke er fuldkommen, tillades skilsmisser, men det bør ikke finde sted undtagen af de alvorligste årsager. Matthæus 19:9 antyder, at en mand, der lader sig skille fra sin hustru af ubetydelige årsager, stadig er gift i Guds øjne, og derfor begår han ægteskabsbrud, hvis han gifter sig med en anden kvinde (Se James E. Talmage, *Jesus Kristus*, s. 495–497).

- Hvilken rolle spiller ydmyghed, tilgivelse og barmhjertighed i et vellykket ægteskab? Hvordan kan det hjælpe os i ægteskabet og i andre forhold, at vi stræber efter at blive kristuslignende?
- Hvordan kan vi hjælpe mennesker, som lider under traumerne efter en skilsmisse?

6. Ungdomsaktivitet

Skriv (eller bed eleverne om at skrive) spørgsmål om lektionen på små stykker papir. (Som en gennemgangsaktivitet kan du vælge aktuelle spørgsmål fra hvert afsnit af lektionen). Læg papirstykkerne i en pose eller kasse. Bed eleverne om at sætte sig i en cirkel, og placér posen eller kassen på en stol i midten af cirklen. Bed eleverne om at skiftes til at tage et spørgsmål fra posen eller kassen og besvare det (se *Undervisning – Ingen større kaldelse*, s. 168–170).

Johannes 7–8

Formål At styrke elevernes vidnesbyrd om, at Jesus Kristus er vores Frelser, og at vi ved at følge ham kan opnå sand frihed.

Forberedelse

1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
  - a. Johannes 7. Jesus deltager i løvhyttfesten og underviser i templet. Nogle mennesker tror, at han er Kristus, mens andre mener, at han er en bedrager.
  - b. Johannes 8:1–11. En kvinde, der er grebet i ægteskabsbrud, føres til Jesus. Han behandler hende med barmhjertighed.
  - c. Johannes 8:12–36. Jesus erklærer: »Jeg er verdens lys«. Han underviser de troende jøder i, at hvis de følger ham, vil de blive befriet fra åndeligt fangenskab.
2. Forslag til undervisningen: Gennemgå hver lektion mindst én uge i forvejen. Når du studerer læseopgaverne og lektionen i god tid, vil du i løbet af ugen modtage tanker og indtryk, som vil hjælpe dig med at undervise i lektionen. Når du overvejer lektionen i løbet af ugen, skal du bede om Helligåndens vejledning. Hav tro på, at Herren vil velsigne dig (se *Undervisning – Ingen større kaldelse*, s. 65–67).

Forslag til lektionens forløb

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Gør lokalet så mørkt som muligt ved at slukke lyset og trække gardinerne for. Bed en elev om at læse Lære og Pagter 93:1–2 højt. Når eleven har læst (eller forsøgt at læse) disse vers, så spørg vedkommende:

- Var det vanskeligt at læse disse vers? Hvad ville gøre det lettere? (Mere lys).

Tænd lyset, og træk gardinerne fra. Bed igen eleven om at læse Lære og Pagter 93:1–2. Forklar, at lys bruges overalt i skrifterne som et symbol på Jesus Kristus. Jesus brugte selv symbolet, da han underviste i templet. Denne lektion handler om måder, hvorpå Jesus Kristus er et lys for os.

Hvis du ikke kan gøre lokalet særlig mørkt, kan du i stedet tegne et fyrtårn på tavlen (eller vise et billede af et fyrtårn). Forklar, at formålet med et fyrtårn er at advare skibe om fare og lede dem i sikkerhed. Forklar derpå, at lys var et af de symboler, Jesus brugte, da han underviste om sin mission og sit forhold til os. Denne lektion handler om, hvordan Jesus er et lys, som viser os vej til åndelig sikkerhed.

Samtale om skriftsted og anvendelse Mens du underviser i følgende beretninger fra skriften, skal du bære vidnesbyrd om Jesus Kristus, når du føler, det er passende. Motivér eleverne til også at bære vidnesbyrd om Jesus Kristus, når de føler sig tilskyndet til det.

1. Jesus deltager i løvhyttefesten og underviser i templet.

Tal om Johannes 7. Bed eleverne om at læse udvalgte vers højt. Forklar, at løvhyttefesten var en årlig jødisk fest, som blev afholdt et halvt år efter påskefesten. Den varede otte dage og skulle fejre Herrens velsignelser til Israels børn under deres rejse i ørkenen. Den skulle også fejre årets høst og var slutningen på høsttiden. Jøderne anså denne fest for den mest storslåede og glædelige af alle deres fester (se 3 Mos 23:34–43).

Påpeg, at Jesus rejste fra Galilæa til Jerusalem for at deltage i denne fest ved templet (Joh 7:1–10).

- Hvad sagde folk ved festen om Jesus, mens de ventede på, at han skulle komme? (Se Joh 7:12). Hvorfor undrede folket sig, da Jesus begyndte at undervise? (Se Joh 7:14–15).
- Hvad fortalte Jesus folket i templet om sine lærdomme? (Se Joh 7:16). Hvad befalede han folket at gøre for at opnå et vidnesbyrd om hans lærdomme? (Se Joh 7:17). Hvordan kan vi anvende denne befaling i vores tilværelse?

Ældste John K. Carmack fra De Halvfjerds har sagt: »Jesus forklarede: »Den, der vil gøre hans vilje, skal erkende, om min lære er fra Gud, eller om jeg taler af mig selv« (Joh 7:17). Med andre ord: Efterhånden som du prøver det, kan du vide, om det er sandt. Det kræver tro at prøve, men det giver åndeligt bevismateriale. Til disciplene, som prøver dette eksperiment, vil der komme overbevisning, viden og lys« (se *Stjernen*, jan. 1989, s. 22).

Bed eleverne om at fortælle, hvordan deres vidnesbyrd om et evangeliske princip blev styrket, da de efterlevede det (du kan eventuelt fortælle en af dine egne oplevelser). Påpeg, at det modsatte af løftet i Johannes 7:17 også er sandt: Hvis vi ikke efterlever evangeliets principper, vil vores vidnesbyrd svækkes.

- Efterhånden som Jesus underviste, fortsatte folk at være delte i deres mening om ham. Hvad var nogle af årsagerne til, at nogle mennesker troede, at han var Kristus? (Se Joh 7:31, 37–41). Hvad var nogle af årsagerne til, at nogle mennesker ikke troede, at han var Kristus? (Se Joh 7:27, 41–42, 52). På hvilken måde vidste folket, hvor Jesus kom fra? (De kendte hans familie og hans hjemby). På hvilken måde vidste de ikke, hvor han kom fra? (Se Joh 7:28–29; 8:14, 19, 23–29). De forstod ikke, at han var blevet sendt af vor himmelske Fader).
- Hvordan kan vi styrke vores vidnesbyrd om Jesu Kristi mission?

2. En kvinde, der er grebet i ægteskabsbrud, føres til Jesus.

Læs og tal om Johannes 8:1–11.

- Hvorfor kom de skriftkloge og farisæerne med kvinden, der var skyldig i ægteskabsbrud, til Jesus? (Se Joh 8:4–6. De ønskede at fange Jesus i at dømmе kvinden til døden eller modsige moseloven). Hvad sagde Jesus til de skriftkloge og farisæerne? (Se Joh 8:7). Hvorfor stenede de ikke kvinden? (Se Joh 8:9).
- Selv om Jesus ikke accepterede kvindens synd, fordømte han hende ikke for den (Joh 8:10–11). Hvad kan vi lære af Frelserens eksempel om, hvordan vi skal reagere over for mennesker, som har begået alvorlige synder?

Ældste Marvin J. Ashton har forklaret: »De skriftkloge og farisæerne bragte en kvinde, som havde begået hor, frem for Frelseren. Deres hensigt var ikke at vise hverken kvinden eller Frelseren kærlighed, men at gøre Jesus flov og at narre ham ... Jesus forsvarede ikke hor; der er ingen tvivl om hans indstilling til passende

moralsk opførsel. [Men] han foretrak at undervise med kærlighed – at vise de skriftkloge og farisæerne behovet for at tjene den enkelte til hendes eget bedste, og at vise de ødelæggende kræfter ved at sætte fælder og gøre andre forlegne« (*Den danske Stjerne*, okt. 1981, s. 40).

3. Jesus erklærer: »Jeg er verdens lys«.

Læs og tal om Johannes 8:12–36.

- Under løvhyttefesten var templet i Jerusalem oplyst af skæret fra fire enorme flerarmede lysestager. Disse flammer kunne ses ud over hele byen. Hvorfor var dette et passende sceneri for Jesus til at erklære: »Jeg er verdens lys«? (Joh 8:12). Hvad betyder det, at Jesus er verdens lys? (Se Joh 8:12; Alma 38:9; 3 Nephi 15:9; L&P 88:6–13).
- Når mennesker stræber efter at være som Jesus, bliver de også verdens lys, idet de genspejler hans lys (Matt 5:14; 3 Nephi 18:24). Hvordan kan vi hjælpe andre med at se det lys, som Kristus tilbyder? (Se Matt 5:16; 28:18–20; Fil 2:14–15).
- Jesus fortalte folkene i templet, at han altid gjorde det, som var godt i hans Faders øjne (Joh 8:29). Hvordan kan vi blive mere forpligtet til at gøre det, som er godt i vor himmelske Faders øjne?
- Da Jesus bar vidnesbyrd om sin himmelske Fader, »kom mange til tro på ham« (Joh 8:30). Hvad lovede Jesus disse mennesker, hvis de ville fortsætte med at følge ham? (Se Joh 8:31–32). Hvad gør sandheden os fri fra? (Se Joh 8:33–34). Hvordan sætter det os i fangenskab, at begå synd? (Se Alma 12:11; 34:35). Hvordan har det at kende sandheden gjort dig fri?
- Jesus kaldte senere sig selv for »sandheden« (Joh 14:6). Hvordan påvirker det din forståelse af løftet i Johannes 8:32? Hvordan gør det os fri at kende Frelseren? Hvordan kan vi komme til at kende ham?

Konklusion

Bær vidnesbyrd om, at Jesus Kristus er vor Frelser, og at kun han kan gøre os fri fra syndens fangenskab. Motivér eleverne til at følge Kristus, »denne verdens lys«, så han kan lede dem ind i åndelig sikkerhed.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge et eller begge disse forslag som en del af lektionen.

1. Levende vand

I en af de ceremonier, der blev udført under løvhyttefesten, hældte en præst vand fra Siloadammen på alteret. Dette offer blev givet for at anmode om regn og om en vellykket afgrøde det næste år. Da Jesus underviste i templet på festens sidste dag, opfordrede han folket til at drikke af det levende vand (Joh 7:37–38).

- I hvilken anden forbindelse nævnte Jesus det levende vand? (Se Joh 4:5–15). Hvad er »levende vand«? Hvordan kan vi drikke af det?

2. Jesus Kristus er Jehova

Læs og tal om Johannes 8:37–59.

- Hvorfor fortalte Jesus de vantro jøder, at de ikke var børn af Abraham? (Se Joh 8:39–40. Selv om de var bogstavelige efterkommere af Abraham, udførte de ikke retfærdige gerninger, som Abraham gjorde). Hvorfor fortalte Jesus

dem, at de ikke var Guds børn? (Se Joh 8:41–44). Hvordan kan vi vise ved vore handlinger, at vi er vor himmelske Faders børn?

- Hvorfor var jøderne vrede over Herrens kommentarer vedrørende Abraham? (Se Joh 8:51–53, 56–57. De vidste ikke, at Jesus henviste til sin evne til at overvinde den åndelige død [vers 51] og til sin førjordiske tilværelse [vers 56–57]). Hvad hjælper Jesu udtalelse: »Jeg er, før Abraham blev født« (Joh 8:58), os til at forstå om ham? (2 Mos 3:13–14. Jesus er Jehova, den store »Jeg er«, Abrahams, Isaks og Jakobs Gud). Hvorfor er det vigtig at vide, at Jesus var Jehova før sit jordiske liv?

»Jeg var blind, og nu kan jeg se«

Lektion 16

Johannes 9–10

Formål At hjælpe eleverne til at få større forståelse og påskønnelse for Jesus Kristus som verdens lys og den gode hyrde.

Forberedelse

1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
  - a. Johannes 9. Jesus stadfæster, at han er verdens lys og helbreder en mand, som var født blind. Den helbredte mand bærer vidnesbyrd for farisæerne og tilbeder Jesus.
  - b. Johannes 10:1–15, 25–28. Jesus underviser i, at han er den gode hyrde, og at han vil sætte sit liv til for fårene. Herrens får er dem, som hører hans røst og følger ham.
2. Hvis følgende materialer er tilgængelige, kan du bruge dem i løbet af lektionen:
  - a. Billedet, Jesus helbreder den blinde (62145; Evangelisk kunst – 213).
  - b. Afsnit 3 af »Det Nye Testaments skikke«, et afsnit fra *Det Nye Testamente Video-præsentationer* (56914 110).
3. Forslag til undervisningen: »Ydmyghed for Gud er nøglen til succes. En lærer, der er ydmyg for Gud, tapper af kilden til al kundskab og kraft og drikker uophørligt der. En lærer, der føler sig selvtilstrækkelig, mister Ånden. Uden Gud kan [vi] intet gøre. Med ham er alt muligt« (*Undervisning – Ingen større kaldelse*, s. 6).

Forslag til lektionens forløb

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Bed eleverne om at tænke på flere af de fysiske skavanker, som Jesus helbredte i løbet af sin jordiske tjenestegerning. Skriv deres svar på tavlen. Påpeg dernæst, at dele af denne lektion handler om, da Jesus helbredte en blind mand – et mirakel han ofte udførte.

- Hvorfor tror du, at helbredelsen af den blinde var et så betydningsfuldt mirakel i Frelserens tjenestegerning? Hvad kan helbredelsen af den blinde symbolisere åndeligt? (Frelserens magt til at hjælpe os med at overvinde åndelig blindhed og »se« eller forstå åndelige sandheder).

Forklar, at de skriftsteder, der skal studeres i denne lektion, fokuserer på at se og høre Frelseren og på vores ansvar for at hjælpe andre med at gøre det samme.

Samtale om skriftsted og anvendelse Mens du underviser i følgende skriftsteder, kan I tale om, hvordan man anvender dem i hverdagen. Anspor eleverne til at fortælle om oplevelser, de har haft, som har at gøre med principperne fra skriften.

1. Jesus giver synet tilbage til en mand, som var født blind.

Drøft Johannes 9. Bed eleverne om at læse udvalgte vers. Vis billedet af Jesus, der helbreder den blinde mand.

- Før helbredelsen af manden, som var født blind, udtalte Jesus: »Jeg er verdens lys« (Joh 9:5). På hvilke måder bragte Jesus lyset til den blinde mand? (Se Joh 9:6–7, 35–38).
- Manden, som havde været blind, bar adskillige gange vidnesbyrd om, at Jesus havde helbredt ham (Joh 9:10–11, 15, 17, 24–25, 27, 30–33. Du kan eventuelt tilskynde eleverne til at understrege disse skriftsteder i deres skrifter). Hvad kan vi lære af denne mands eksempel? (Svarene kan omfatte, at vi har et ansvar for at bære vores vidnesbyrd. Påpeg, at manden modigt bar vidnesbyrd for mange mennesker, selv dem, som afviste hans vidnesbyrd og truede ham).
- Hvordan voksede denne mands vidnesbyrd, efterhånden som han fortsatte med at fortælle andre om det? (Sammenlign vers 11, 17, 33 og 38). Hvordan er dit vidnesbyrd vokset, når du har delt det med andre?
- Hvordan reagerede farisæerne, da de hørte om miraklet? (Se Joh 9:16). Hvorfor tror du, at de nægtede at anerkende, at Jesus havde udført dette mirakel ved Guds magt? (Svarene kan omfatte stolthed, vrede, fordi Jesus helbredte på sabbatten, frygt for at miste magt eller popularitet osv.). Hvordan forsøgte farisæerne at så tvivl om Jesus? (Se Joh 9:16, 18–20, 24, 28–29, 34). Hvordan fornægter nogle mennesker i dag Guds magt?
- Hvordan reagerede forældrene til den mand, der havde været blind, da farisæerne spurgte dem om miraklet? (Se Joh 9:18–23). Hvorfor reagerede forældrene på denne måde? (Se Joh 9:22). Hvordan er vi af og til ligesom denne mands forældre? Hvordan kan vi blive mere tapre i vores vidnesbyrd?
- Hvordan straffede farisæerne manden, da han fortsatte med at bære vidnesbyrd om, at Jesus havde helbredt ham? (Se Joh 9:34. Forklar, at »jog ud« betyder, at de udelukkede ham). Hvad gjorde Jesus, da han hørte, at manden var blevet jaget ud på grund af sit vidnesbyrd? (Se Joh 9:35–37). Hvordan har Herren velsignet dig for at forblive trofast i prøvelser?

Hvis du benytter videopræsentationen, så vis »Synagogen« nu.

- På hvilken måde kunne farisæerne se, og på hvilken måde var de blinde? (Se Joh 9:39–41. De kendte loven indgående, men de var blinde for dens sande hensigt. De nægtede at se, at Jesus kom som opfyldelsen af loven). Hvad er forskellen mellem at se med vore øjne og »se« eller forstå åndeligt? Hvilke årsager kan der være til åndelig blindhed? Hvad kan vi lære af denne beretning om at overvinde åndelig blindhed?

2. Jesus underviser i, at han er den gode hyrde.

Læs og tal om Johannes 10:1–15, 25–28. I disse vers beskrev Jesus, hvordan en hyrde ville beskytte og have omsorg for sine får. Forklar, at på Jesu tid blev fårene ført ind i en indhegning, en fårefold, om natten. En af hyrderne holdt vagt ved indgangen, mens de andre gik hjem for at hvile sig. Hvis et vildt dyr kom ind i fårefolden, ville hyrden sætte sit liv til, om nødvendigt, for at beskytte fårene. Om morgenen vendte alle hyrderne tilbage og kaldte på deres får. De genkendte hans stemme og fulgte ham ud til græsgangen.

- Hvem symboliserer fårene i Jesu tale om hyrden og hans får? (Se Joh 10:4, 27). Hvem er hyrden? (Se Joh 10:11). Hvilke egenskaber har en god hyrde? (Du kan eventuelt skrive disse egenskaber op på tavlen som vist herunder).
  - a. Han kender sine får, kalder dem ved navn og leder dem (Joh 10:3–4, 14).
  - b. Han er døren til fårene og tillader dem at komme ind i folden for at blive frelst og finde græsgrange (Joh 10:7, 9).
  - c. Han giver fårene »liv og ... overflod« (Joh 10:10).
  - d. Han sætter sit liv til for fårene (Joh 10:11, 15).
- Hvad er forskellen mellem en hyrde og en daglejer? (Joh 10:11–14). Hvordan er Jesus det fuldkomne eksempel på en hyrde? (Ved brug af den liste, du har skrevet på tavlen, kan I drøfte, hvordan Jesus er et eksempel på hver af disse egenskaber. Se 2 Nephi 9:41–42, mens I drøfter, hvordan Jesus er døren til fårene. Se Joh 10:17–18, mens I taler om Jesu villighed til at give sit liv for os).
- Hvordan genkender fårene deres hyrde? (Se Joh 10:3–4). Hvordan kan vi høre Herrens røst? (Se L&P 1:37–38; 18:33–36; 97:1). Hvordan bliver vi beskyttet, når vi kender og følger Den Gode Hyrdes røst?

Hvis du benytter videopræsentationen, så vis »Hyrde« og »Fårefold« nu.

- Hvem er de tyve og røvere, der prøver at komme ind i fårefolden? (Se Joh 10:1. Det er mennesker, som prøver at gøre Herrens tilhængere fortræd eller lede dem på vildspor). Hvordan kan vi skelne mellem sande hyrder og dem, som forsøger at lede os på vildspor? (Se Joh 10:10).
- Hvordan bliver fårene belønnet for at følge Den Gode Hyrde? (Se Joh 10:9–10, 28). Hvordan er du blevet velsignet for at følge Frelseren?

Konklusion

Bær vidnesbyrd om, at Jesus er verdens lys og Den Gode Hyrde. Hvis det er relevant, kan du fortælle eleverne om, hvordan Herren har hjulpet dig til at se åndeligt og følge ham.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge et eller flere af disse forslag som en del af lektionen.

1. Vores ansvar som hyrder

- Hvordan er vi også hyrder for Herrens får? Hvad kan vi gøre for at hjælpe andre til at høre og følge Den Gode Hyrdes røst?

Ældste Bruce R. McConkie har lært os: »Enhver, som tjener i en eller anden stilling i Kirken, hvor han [eller hun] er ansvarlig for den åndelige eller timelige trivsel hos nogen af Herrens børn, er hyrde for disse får. Herren vil holde sine hyrder ansvarlige for fårenes sikkerhed (frelse)« (*Mormon Doctrine*, s. 710).

2. »Jeg har også andre får« (Joh 10:16)

- Hvem henviste Jesus til i Johannes 10:16? (Se 3 Nephi 15:21–24). Hvornår hørte disse »andre får« Frelserens røst? Hvordan kunne dette vers hjælpe én, som undersøger Kirken, til at få en bedre forståelse af Mormons Bog?

Ældste Howard W. Hunter har lært os: »Dem, der kender til Mesterens liv og lære ud fra den kundskab, de har fra Bibelens bøger, vil det interessere at vide, at der også

findes en optegnelse om hans besøg til folket på den vestlige halvkugle – de andre får, som han henviste til. Den bærer titlen Mormons Bog efter en profet, som samlede og forkortede de optegnelser, folkene på det amerikanske fastland havde ført. Mormons Bog er endnu et vidne om Kristus og indeholder hans belæringer til den anden fold i den nye verden« (*Den danske Stjerne*, okt 1983, s. 26).

3. Forskellige måder at se på

For at hjælpe eleverne med i højere grad at påskønne de måder, hvorpå Frelseren hjælper os med at se, kan du lave en ordstrimmel med forskellige betydninger af ordet se (forslag til betydninger ses herunder). Anbring ordstrimlerne i en hat eller en kasse, og bed eleverne om at skiftes til at vælge en ordstrimmel og forklare, hvordan Frelseren hjælper os med at se på den måde, den beskriver. Dette forslag er især effektivt i ungdomsklasser.

at opfatte med øjnene

at forstå

at være opmærksom på

at forestille sig som en mulighed

at opdage

at lede opmærksomheden hen på

at se fra et bestemt synspunkt

»Hvad skal jeg gøre for at arve evigt liv?«

Lektion 17

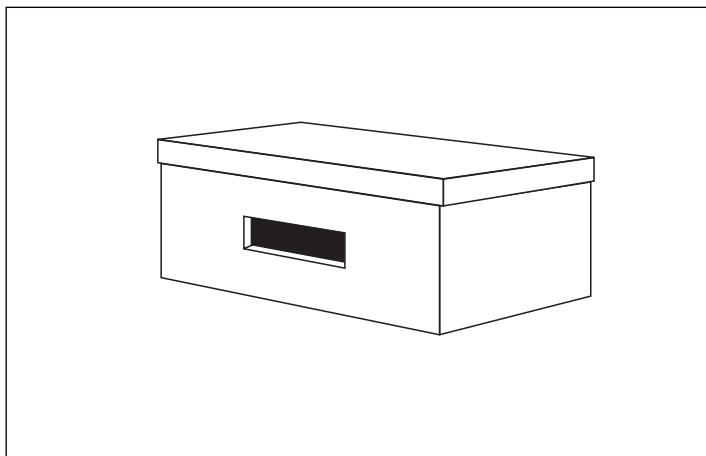
Markus 10:17–30; 12:41–44; Lukas 12:13–21; 14; 16

Formål At hjælpe eleverne med at forstå, at vi må være villige til at ofre denne verdens goder for at opnå en plads i himmeriget.

- Forberedelse**
1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
    - a. Markus 10:17–30; 12:41–44. En rig, ung mand spørger, hvad han skal gøre for at arve evigt liv, og Jesus underviser i, at hvis man stoler på rigdomme, kan det hindre os i at komme ind i Guds rige. Jesus roser en fattig enke for at kaste to småmønter i blokken.
    - b. Lukas 12:13–21. Ved hjælp af lignelsen om den rige bonde lærer Jesus os om farerne ved griskhed. Han formaner dem, der følger ham, til at søge himmelske skatte i stedet for jordiske.
    - c. Lukas 14:15–33. Ved hjælp af lignelsen om det store festmåltid lærer Jesus os, at de, som følger ham, skal være villige til at forsage alt andet.
    - d. Lukas 16:1–12. Ved hjælp af lignelsen om den uærlige godsforvalter lærer Jesus dem, som følger ham, at søge åndelig rigdom med samme begejstring som dem, som søger jordisk rigdom.
  2. Yderligere læsestof: Matthæus 19:16–30; Lukas 18:18–30; 21:1–4; Jakobs Bog 2:18–19.
  3. Hvis billedet, Kristus og den rige, unge mand (Evangelisk kunst – 244) er tilgængeligt, kan du bruge det i lektionen.
  4. Hvis du bruger opmærksomhedsfangeren, skal du lave en abefælde eller tegne en på tavlen (se illustrationen herunder). For at lave en abefælde skal du skaffe dig en kasse med låg. Gør låget fast til kassen, og skær en åbning i kassens side, der er stor nok til, at du kan få en hånd derind, men ikke en knyttet hånd. Læg et stykke frugt eller nogle nødder ind i kassen.

5. Forslag til undervisningen: Nephi sagde: »Jeg anvendte al hellig skrift på os, så at den kunne blive os til gavn og lærdom« (1 Nephi 19:23). Studér *Undervisning – Ingen større kaldelse*, s. 117–119 og 159–161 for at se, hvordan du kan hjælpe eleverne med at anvende skrifterne på sig selv.

Forslag til lektionens forløb

Fang opmærksomheden

Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Vis den fælde, du har lavet eller tegnet (se afsnittet »Forberedelse«). Forklar, at en fælde som den kan bruges til at fange en abe. En kasse fastgøres til jorden, og noget lækkert (som f.eks. en nød eller et stykke frugt) lægges indeni. Hullet i kassen er stort nok til, at aben let kan stikke sin tomme hånd ind i den, men for lille til at abens hånd og nødden eller frugten kan komme ud samtidig (du kan eventuelt vise det). Aben ser det lækre indeni og stikker hånden ind for at få fat i det. Når den har taget det op i hånden, vil den hellere lade sig fange end at give slip på frugten eller nødden. Den vil ikke ofre denne gevinst for noget større – sin frihed.

Påpeg, at af og til gør vi den samme fejl som aben. Når vi får fat i noget tiltrækkende, er vi uvillige til at give slip, selv om at beholde den vil resultere i, at vi mister noget bedre. Denne lektion handler om nogle ting, vi må ofre for at modtage den største velsignelse: Evtigt liv med vor himmelske Fader og Jesus Kristus.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Mens du underviser i følgende skriftsteder, kan du hjælpe eleverne med at forstå, at vi hver især kan blive bedt om at ofre forskellige ting for Gud rige. Vi bør være villige til at ofre alt, hvad Gud beder os om.

1. At stole på rigdomme kan hindre os i at komme ind i Guds rige.

Læs og tal om Markus 10:17–30; 12:41–44. Vis billedet af Kristus og den rige, unge mand.

- Hvad sagde Jesus til den rige unge mand, som spurgte om, hvordan man arver evtigt liv? (Se Mark 10:17–21). Hvorfor gjorde disse belæringer den unge mand ked af det? (Se Mark 10:22). Hvorfor tror du, at Herren bad ham om at give alle sine ejendele fra sig? Hvordan gælder Frelserens belæringer til den rige unge mand også os?

Præsident Joseph F. Smith har sagt: »[Vanskelighederne med den unge mand ligger i, at] han havde store besiddelser, og han foretrak at stole på sin rigdom frem for at forsage alt og følge Kristus ... Intet menneske kan opnå det evige livs gave, medmindre det er villigt til at ofre alle jordiske ting for at få den« (*Evangeliske lærdomme*, s. 219–220).

- Hvad lærte Jesus os om forholdet mellem at have rigdomme og komme ind i Guds rige? (Se Mark 10:23–25). Hvad er forskellen mellem at have rigdomme og stole på dem? Hvordan kan vi fastholde en rigtig indstilling til jordiske ejendele? (Se Mosiah 4:19, 21).

Præsident Smith lærte os også: »Hos Gud er der ingen personsanseelse. Den rige kan indgå til himlens rige lige såvel som den fattige, hvis han af hjertet vil underkaste sig Guds lov og sandhedens princip; hvis han vil give sin hengivenhed til Gud, sit hjerte til sandheden og sin sjæl til fuldførelsen af Guds hensigter, og ikke rette sin hengivenhed og sit håb på verdens ting« (*Evangeliske lærdomme*, s. 219).

- Sammenlign den rige, unge mand med den fattige enke i Markus 12:41–44. Hvad var det, som enken var villig til at gøre, som den rige unge mand ikke var villig til? (Se Mark 12:44. Hun var villig til at give alt det, hun havde, til Guds rige). Hvordan kan vi udvikle en indstilling som den fattige enkes?

2. Søg himmelske skatte i stedet for jordiske.

Læs og tal om Lukas 12:13–21.

- Hvad fortalte Jesus den mand, som var bekymret for sin arv? (Se Luk 12:13–15). Hvad er griskhed? (Et stærkt ønske om rigdom eller om en anden persons ejendom). Hvilke ting begærer mennesker i dag? Hvorfor er griskhed farligt?
- Hvordan kan vi i en verden, der ofte lægger stor vægt på materielle ejendomme, huske, at vores værdi som personer ikke afhænger af, hvor meget vi ejer? (Se Luk 12:15). Hvilke velsignelser er vigtigere end materielle ejendele? (Se eksempler i Luk 12:31–34; L&P 6:7).
- Hvordan var manden i lignelsen om den rige bonde blevet velsignet? (Se Luk 12:16). Hvad besluttede han sig til at gøre med sin overflod? (Se Luk 12:18). Hvad viste hans handlinger? (Se Luk 12:19–21. Hans hjerte hang ved hans rigdomme). Hvad kunne han have gjort ved sine rigdomme, hvis han havde søgt de himmelske skatte i stedet for jordiske? (Se Mosiah 4:26; L&P 52:40).
- Hvorfor hænger mange menneskers hjerte ved verdens rigdomme, selv om de ved, at de kun er timelige? Hvordan kan vi finde ud af, om vi er for interesseret i materielle ejendele? Hvordan kan vi være mere gavmilde med vores materielle rigdom og andre velsignelser, som f.eks. tid og talenter? (Du kan opfordre eleverne til at tænke mere over disse spørgsmål uden for klassesiden, for sig selv eller sammen med familien).

3. Dem, der følger Kristus, skal være villige til at forsvare alt for at være sande disciple.

Læs og tal om udvalgte vers fra Lukas 14:15–33.

- Ældste James E. Talmage fortolkede lignelsen om det store festmåltid og lærte os, at de indbudte gæster symboliserede pagtsfolket eller Israels hus. Da tjeneren (Jesus) bad dem om at komme til festmåltidet (acceptere evangeliet), kom de med undskyldninger og nægtede at komme (*Jesus Kristus*, s. 475). Hvorfor kom israelitterne ikke til festmåltidet? Hvem er de »fattige, vanføre, blinde og lamme«, som kom til festmåltidet? (Luk 14:21).
- Hvordan kan lignelsen om det store festmåltid anvendes på os? Hvilke undskyldninger kommer vi med for ikke at tage del i måltidet ved Herrens bord – f.eks. ikke at læse i skrifterne eller tage til templet? Hvordan kan vi vise vores accept af Herrens invitation til festmåltidet?
- Jesus lærte os, at hans disciple skulle være villige til at ofre hvad som helst, han beder dem om (Luk 14:26–33). Hvad blev de første disciple bedt om at ofre? Hvad bliver disciple i dag bedt om at ofre? Hvad har Herren bedt dig om at ofre? Hvordan er du blevet velsignet for at yde disse ofre?

4. Søg åndelig rigdom med begejstring og energi.

Læs og tal om udvalgte vers fra Lukas 16:1–12. For at hjælpe eleverne med at forstå lignelsen om den uærlige godsforvalter kan du fortælle følgende:

Ældste James E. Talmage forklarede, at Herren brugte denne lignelse for at »vise modsætningen mellem den omhu, betænksomhed og hengivenhed menneskene viser over for de ting på jorden, der kan give dem penge, og den halvhjertede måde, mange af dem handler på, som bekender sig til at stræbe efter åndelig rigdomme.« Herren antydede ikke, at vi skulle efterligne den uretfærdige tjeners gerninger, men at vi skal søge

efter åndelig rigdom med den samme iver og indsats, som tjeneren viste med hensyn til at søge materiel rigdom.

Ældste Talmage fortsatte: »Verdslig-sindede mennesker undlader ikke at sørge for at sikre deres fremtid, de er sommetider ligefrem syndigt ivrige efter at få samlet en masse, mens ›lysets børn‹ eller de, som tror, at åndelig rigdom står langt over alle jordiske besiddelser, er mindre energiske, forsigtige eller kloge« (*Jesus Kristus*, s. 486).

- Bed eleverne om i tankerne at sammenligne den mængde af tid, tanker og energi, de bruger på at samle penge og ejendele, med den mængde tid, tanke og energi, de bruger på at samle åndelige skatte. Hvordan kan vi blive mere hengivne og begejstrede med hensyn til at søge åndelige skatte?

Konklusion

Bær vidnesbyrd om, at for at modtage evigt liv skal vi være villige til at lægge verdens ting til side og tjene Herren af hele vores hjerte, sjæl, sind og styrke. Motivér eleverne til at være taknemmelige for jordiske velsignelser, men stræbe efter at se dem i det rette perspektiv.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge et eller flere af disse forslag som en del af lektionen.

1. Ydmyghed

Læs og tal om Lukas 14:7–11.

- Hvordan har du set sandheden i Jesu udtalelse i Lukas 14:11?

2. Sand barmhjertighed

- Hvad kan vi lære af Lukas 14:12–14 om det at tjene? (Svarene kan omfatte, at vi ikke bør tjene med den hensigt at få noget til gengæld, og at vi ikke bør begrænse vores tjeneste til dem, som vil gengælde eller endog takke os). Hvad bør være vores hensigt med at tjene?

- Hvordan hjælper sand barmhjertighed os med at komme Herren nærmere?

3. Lignelsen om den rige mand og Lazarus

Bed eleverne om at læse og drøfte lignelsen i Lukas 16:19–31.

- Hvad bad den rige mand fader Abraham om at gøre for hans brødre, efter at han var død? (Se Luk 16:27–28). Hvordan reagerede Abraham? (Se Luk 16:29–31). Hvad lærer det os om at lytte til profeten?
- Hvad lærer denne lignelse os om betydningen af at tage sig af de fattige? (Se L&P 104:18).

De unge vil måske gerne dramatisere denne lignelse. Stil to elever (Abraham og Lazarus) på en side af en barriere som f.eks. en række stole (den dybe kløft), og en anden elev (den rige mand) på den anden side. Bed en fjerde elev om at være fortæller. Bed eleverne om at læse deres replikker direkte fra Lukas 16:19–31, og fortælleren om at læse alt det, som ikke er direkte tale (se *Undervisning – Ingen større kaldelse*, s. 195–197).

»Han var fortabt, men er blevet fundet«

Lektion 18

Lukas 15; 17

Formål At hjælpe eleverne med at forstå den glæde, der kommer, når vi omvender os, og når vi hjælper andre med at omvende sig.

Forberedelse

1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
  - a. Lukas 15:1–10. Ved hjælp af lignelsen om det mistede får og lignelsen om den tabte mønt lærer Jesus os om sjæles værdi.
  - b. Lukas 15:11–32. Ved hjælp af lignelsen om den fortabte søn lærer Jesus os, at vor himmelske Fader finder stor glæde i at tilgive den omvendte. Frelseren lærer også sine tilhængere at være tilgivende.
  - c. Lukas 17:11–19. En mand, som Jesus havde helbredt for spedalskhed vender tilbage og takker ham.
2. Yderligere læsestof: Matthæus 18:11–14.
3. Hvis følgende billeder er tilgængelige, kan du bruge dem i løbet af lektionen: Den fortabte søn (62155; Evangelisk kunst – 220) og De ti spedalske (62150; Evangelisk kunst – 221).
4. Forslag til undervisningen: Jesus stillede ofte spørgsmål for at motivere sine lyttere til at anvende de principper, han belærte om (se Matt 16:13–16; Luk 7:41–42). Forbered bønsmønstre, som vil motivere eleverne til at deltage i drøftelsen og hjælpe dem med at forstå og anvende de principper, der belæres om (se *Undervisning – Ingen større kaldelse*, s. 143–145, 177–179).

Forslag til lektionens forløb

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Bed eleverne om at fortælle om engang, hvor de mistede noget, der havde betydning for dem, eller hvor et medlem af familien blev borte. Stil derpå følgende spørgsmål:

- Hvordan havde du det, da den pågældende ting eller person var væk? Hvordan havde du det, da den pågældende ting eller person blev fundet?

Du kan eventuelt også bede eleverne om at fortælle om oplevelser, hvor de var farende vild og senere blev fundet.

Forklar, at Jesus ofte underviste i åndelige lektioner ved at sætte dem i forbindelse med menneskers almindelige oplevelser. Denne lektion handler om nogle lignelser, som underviser i betydningen af at søge efter og finde det eller dem, som er tabt.

Samtale om skriftsted og anvendelse Mens du underviser i følgende skriftsteder, skal du hjælpe eleverne med at forstå, at vor himmelske Fader og Jesus Kristus elsker os hver især og ønsker, at vi skal vende tilbage og bo hos dem igen.

1. Jesus lærer os om sjæles værdi.

Læs og tal om Lukas 15:1–10. Forklar, at Jesus fortalte lignelsen om det mistede får og lignelsen om den tabte mønt, efter at farisæerne og de skriftkloge havde beklaget sig: »Den mand tager imod syndere og spiser sammen med dem« (Luk 15:2).

- I lignelsen om det mistede får forlod hyrden de nioghalvfems får for at finde det ene, som var blevet væk (Luk 15:4). I lignelsen om den tabte mønt, søgte kvinden ivrigt efter én tabt mønt (Luk 15:8). Hvad kan vi lære af hyrdens og kvindens handling? (Se L&P 18:10–13).
- På hvilke måder kan en person være »mistet« eller »tabt«? Hvad er vores ansvar over for dem, som er tabt? (Se Luk 15:4–5, 8; Alma 31:34–35).

Præsident Gordon B. Hinckley har sagt:

»Der er mange ... som råber på grund af smerte og lidelse og ensomhed og frygt. Vi har en stor og højtidelig pligt til at række ud og hjælpe dem, til at opløfte dem, til at give dem mad, hvis de er sultne, til at pleje deres ånd, hvis de tørster efter sandhed og retfærdighed ...

... Der er nogle, som engang var varme i troen, men hvis tro er blevet kold. Mange af dem ønsker at komme tilbage, men ved ikke helt, hvordan man gør. De har brug for venlige hænder, som rækker ud til dem. Med en lille indsats kan mange af dem igen blive ført tilbage til festmåltidet ved Herrens bord.

Mine brødre og søstre, jeg vil håbe, jeg vil bede om, at alle vil beslutte sig til at søge dem, som har brug for hjælp, som er i desperate og vanskelige situationer, og opløfte dem i en kærlig ånd ind i Kirkens favn, hvor stærke hænder og kærlige hjerter vil varme dem, trøste dem, støtte dem og lede dem hen til vejen til lykkelige og produktive liv (*Stjernen*, jan. 1997, s. 83).

- Hvordan skal vi reagere, når en person, der har været tabt, vender tilbage? (Bed eleverne om at se efter et forslag, som gentages i Lukas 15:5, 6 og 9. Se også vers 7 og 10 samt L&P 18:15–16).

2. Jesus lærer os, at vor himmelske Fader finder glæde i at tilgive den omvendte.

Læs og tal om Lukas 15:11–32. Vis billedet af den fortabte søn.

- Hvad gjorde den yngste søn med sin arv i lignelsen om den fortabte søn? (Se Luk 15:13). På hvilke måder kan mennesker i dag lave fejl, der ligner dem, den fortabte søn begik?
- Hvad skete der med den fortabte søn, efter at han havde ødslet sin arv bort? (Se Luk 15:14–16). Hvordan kan vi anvende dette i vore dage?
- Da den fortabte søn led nød, hvem tog sig så af ham i det fremmede land? (Se Luk 15:16). Hvad kan vi lære af det?
- Hvem tænkte den fortabte søn på, da han opdagede, at der ikke var nogen i det fremmede land, der bekymrede sig for ham? (Se Luk 15:17). Hvad kan vi lære om omvendelse af den indstilling, sønnen havde? (Se Luk 15:18–19).
- Hvad gjorde faderen, da han så, at hans søn vendte tilbage? (Se Luk 15:20). Hvordan reagerede faderen over for sin søns tilståelse? (Se Luk 15:21–24). Hvordan kan man sammenligne faderens reaktion med Herrens reaktion, når vi omvender os? (Se Luk 15:7; Mosiah 26:30; L&P 58:42).

- På hvilke måder er vi ligesom den fortabte søn? (Se citatet herunder). Hvilket håb giver lignelsen om den fortabte søn os?

Idet præsident Gordon B. Hinckley talte om lignelsen om den fortabte søn, sagde han: »Jeg vil bede jer om at læse denne historie. Alle forældre burde læse den igen og igen. Den er stor nok til at kunne omfatte enhver husstand, og endog større end det, således at den kan omfatte hele menneskeheden, for er vi ikke alle fortabte sønner og døtre, som har behov for at omvende os og tage del i vor himmelske Faders tilgivende nåde og derpå følge hans eksempel?« (Stjernen, nov. 1991, s. 5).

- Hvorfor var den ældste søn vred over den måde, faderen modtog den yngre søn på? (Se Luk 15:25–30). Hvordan reagerede faderen over for den ældste søns beklagelser? (Se Luk 15:31–32). Hvorfor er det af og til vanskeligt at byde en »fortabt søn«, som har omvendt sig, velkommen? Hvad kan vi lære af denne mands reaktion på hans tilbagevendende søn? (Se Luk 15:32).

3. En mand, som Jesus helbredte for spedalskhed, vender tilbage og takker ham.

Læs og tal om Lukas 17:11–19. Vis billedet af de ti spedalske.

- Da Frelseren rejste til Jerusalem, helbredte han ti spedalske (Luk 17:11–14). Hvor mange af de ti spedalske vendte tilbage for at udtrykke taknemmelighed? (Se Luk 17:15–16). Hvad kan nogle af grundene være til, at vi, ligesom de ni utaknemmelige spedalske, ikke altid udtrykker taknemmelighed for de velsignelser, vi modtager? Hvorfor er det vigtigt, at vi udtrykker taknemmelighed til Herren?
- Selv om alle de ti spedalske blev rene, var det kun den mand, der vendte tilbage, der blev frelst? (Luk 17:14, 19). Hvad er forskellen mellem at blive rensset og at blive frelst? (Se citatet herunder). Hvordan kan vores taknemmelighed og tro hjælpe os med at blive frelst?

Biskop Merrill J. Bateman lærte os: »Da han blev frelst, blev den taknemmelige spedalske både helbredt indvendigt såvel som udvendigt. Den dag blev ni spedalske helbredt på legemet, men kun en havde tro til at blive frelst« (Stjernen, juli 1995, s. 13).

Konklusion

Bær vidnesbyrd om, at vi føler stor glæde, når vi omvender os og vender tilbage til Herren, og når vi hjælper andre med at vende tilbage. Du kan eventuelt udtrykke taknemmelighed for Jesu lignelser og andre lærdomme, der viser Guds kærlighed til hans børn samt hans ønske om, at vi skal elske hinanden.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge et eller flere af disse forslag som en del af lektionen.

1. Lignelsen om den unyttige tjener

Læs og tal om lignelsen om den unyttige tjener (Luk 17:5–10).

- Jesus fortalte denne lignelse, efter at apostlene havde bedt ham således: »Giv os en større tro!« (Luk 17:5). Hvad kan vi lære af denne lignelse, om hvordan vi kan øge vores tro? (Svarene kan omfatte, at vores tro vokser, når vi flittigt tjener Herren).
- Hvorfor er vi unyttige tjenere, selv når vi gør alt det, som Herren befaler, vi skal gøre? (Se Mosiah 2:20–25). Hvad fortæller det om Herrens kærlighed til os?

2. Lignelsen om arbejderne i vingården

Læs og tal om lignelsen om arbejderne i vingården (Matt 20:1–16).

- Hvad modtog alle arbejderne i vingården ifølge denne lignelse?

Understreg, at de, som arbejdede en time, modtog den samme betaling, som dem, der arbejdede hele dagen. Vi skal ikke bekymre os om, hvem der modtager mest, eller hvem der udfører mest i Herrens tjeneste. Den mest fuldkomne dommer af alle, som kender vores hjerte, vil dømme os med barmhjertighed og give os, »hvad [vi] har ret til« (Matt 20:4, 7).

3. Videopræsentation

Det fjerde del af »Det Nye Testaments skikke«, et afsnit fra *Det Nye Testamente Video-præsentationer* (56914 110), kan være udbytterig i forbindelse med at forklare, hvordan man så på de spedalske på Det Nye Testaments tid, samt hvilken livsændrende velsignelse det var for de ti spedalske at blive helbredt af Kristus.

Denne del indeholder også oplysninger om, hvordan jøderne i Det Nye Testamente målte tid. Du kan eventuelt vise denne del, hvis I drøfter lignelsen om arbejderne i vingården (se det andet afsnit i afsnittet »Yderligere forslag til undervisningen«), for at hjælpe eleverne med bedre at forstå vingårdsejeren, som »ved den tredje time gik ... ud«, og også ved den sjette, niende og ellefte time (Matt 20:3, 5–6).

Lukas 18:1–8, 35–43; 19:1–10; Johannes 11

Formål At hjælpe eleverne til at udvikle større tro på vor himmelske Fader og Jesus Kristus.

Forberedelse

1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
  - a. Lukas 18:1–8. Ved hjælp af lignelsen om den uretfærdige dommer og enken lærer Jesus os om betydningen af udholdenhed i bøn.
  - b. Lukas 18:35–43. En blind mand viser sin tro og bliver helbredt af Jesus.
  - c. Lukas 19:1–10. Jesus bliver modtaget i Zakæus' hjem.
  - d. Johannes 11:1–54. Jesus bærer vidnesbyrd om sin guddommelighed ved at oprejse Lazarus fra de døde.
2. Yderligere læsestof: Markus 10:46–52; Lukas 11:5–13.
3. Hvis følgende billeder er tilgængelige, kan du bruge dem i løbet af lektionen: Jesus helbreder den blinde (62145; Evangelisk kunst – 213) og Jesus oprejser Lazarus fra de døde (62148; Evangelisk kunst – 222).
4. Forslag til undervisningen: Præsident David O. McKay har sagt: »I kan kun undervise effektivt i det, I selv føler« (*Gospel Ideals*, s. 190). Søg gennem studium, bøn og lydighed at styrke dit vidnesbyrd om de principper, du underviser i (se *Undervisning – Ingen større kaldelse*, s. 15–17).

Forslag til lektionens forløb

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Før ældste Hugh B. Brown rejste på mission, sagde hans mor til ham:

»Hugh, husker du, da du var en lille dreng, og du havde en grim drøm eller vågnede midt om natten og var bange? Så råbte du inde fra dit værelse: »Mor, er du der?« og jeg svarede og prøvede at trøste dig og få din frygt til at forsvinde. Når du nu rejser på mission og ud i verden, vil der være tidspunkter, hvor du er bange, hvor du føler dig svag, utilstrækkelig, alene, og hvor du har problemer. Jeg ønsker, at du skal vide, at du kan kalde på vor himmelske Fader, ligesom du plejede at kalde på mig, og sige: »Fader, er du der? Jeg har brug for din hjælp.« Gør dette og vid, at han er der, og at han er parat til at hjælpe dig, hvis du vil gøre din del og leve, så du kan være værdig til dine velsigelser. Jeg ønsker at forsikre dig om, at han er der og vil svare på dine bønner og opfylde dine behov til dit eget bedste« (fortalt af Marvin J. Ashton, "Know He Is There," *Ensign*, feb. 1994, s. 50).

Forklar, at i forbindelse med denne lektion vil vi studere beretninger i skriften, som kan hjælpe os med at udvikle større tro på, at vor himmelske Fader og Jesus Kristus kender og elsker os hver især.

Udvælg bønssomt skriftsteder, spørgsmål og andet materiale, som på bedste måde imødekommer elevernes behov. Drøft, hvordan de udvalgte skriftsteder kan anvendes i dagligdagen. Anspor eleverne til at fortælle om oplevelser, de har haft, som har at gøre med principperne fra skriften.

1. Jesus fortæller lignelsen om den uretfærdige dommer og enken.

Læs og tal om Lukas 18:1–8. Forklar, at Jesus fortalte denne lignelse til en gruppe fari-sæere.

- Hvorfor fortalte Jesus ifølge Lukas 18:1 denne lignelse om den uretfærdige dommer og enken? Hvordan lærer denne lignelse os, at vi »altid skulle bede«? (Se Luk 18:1–8).

Ældste James E. Talmage lærte os: »Jesus forklarede ikke, at ligesom den onde dommer til sidst gav efter for hendes bønner, således vil Gud også gøre det; men han påpegede, at når selv et sådant menneske, som denne dommer, som »ikke frygtede Gud og heller ikke undså sig for mennesker«, til sidst ville høre på enkens bøn og give hende, hvad hun ønskede, bør ingen tvivle på, at Gud, den Retfærdige og Barmhjertige, vil høre og besvare bønner« (*Jesus Kristus*, s. 458–459).

- Hvad vil det sige altid at bede? (Se Luk 18:7; Alma 34:27). Hvilke velsignelser kan vi få, når vi altid beder? (Se Luk 18:7–8; 2 Nephi 32:9; L&P 90:24).
- Hvordan er udholdenhed i bøn en handling i tro? Hvad skal vi gøre, når vi føler, at vi har været udholdende i bøn og ikke føler, at vi har modtaget et svar?

Ældste Richard G. Scott har sagt:

»Det er forkert at tro, at alle vores bønner vil blive besvaret omgående. Nogle bønner kræver en betragtelig indsats fra vores side ...

Når vi forklarer et problem og foreslår en løsning [for vor himmelske Fader], svarer han sommetider ja og sommetider nej. Ofte holder han et svar tilbage, ikke af manglende interesse, men fordi han elsker os – med fuldkommen kærlighed. Han ønsker, at vi anvender de sandheder, som han har givet os. For at kunne udvikle os er vi nødt til at stole på vores evne til at træffe korrekte afgørelser. Vi er nødt til at gøre det, vi *føler* er rigtigt. Med tiden vil han svare. Han vil ikke svigte os« (*Stjernen*, jan. 1990, s. 28–29).

- Hvad har du lært, når du har været udholdende i bøn?

2. En blind mand viser sin tro og bliver helbredt af Jesus.

Læs og tal om Lukas 18:35–43. Vis billedet af Jesus, der helbreder den blinde.

- Hvordan viste den blinde mand i nærheden af Jeriko, at han havde tro på Herren (Se Luk 18:38–42). Hvordan er du blevet velsignet, når du har udøvet tro på Jesus Kristus?
- Hvordan viste manden taknemmelighed, da han fik synet igen? (Se Luk 18:43; se også Mark 10:52). Hvordan kan vi vise vores taknemmelighed til Herren?

3. Jesus bliver modtaget i Zakæus' hjem.

Læs og tal om Lukas 19:1–10.

- Hvem var Zakæus? (Se Luk 19:2. Forklar, at toldere var jøder, som arbejdede med at indsamle skat til den romerske regering. Jøderne kunne i almindelighed ikke lide toldere og anså dem for at være forrædere og syndere).

- Hvordan viste Zakæus sit store ønske om at se Jesus? (Se Luk 19:3–4). Hvad sagde Jesus til Zakæus, efter at han havde set ham i træet? (Se Luk 19:5). Hvordan reagerede Zakæus på Jesu ord? (Se Luk 19:6). Hvad kan vi gøre for med glæde at modtage Frelseren i vores hjem?
- Hvordan reagerede folket, da Jesus gik hen for at besøge Zakæus? (Se Luk 19:7). Hvilken forskel var der mellem Jesu reaktion på Zakæus og de andres reaktion? (Se Luk 19:5). Hvad kan vi lære af Jesu eksempel i denne beretning?
- Mange mennesker afskyede Zakæus på grund af hans arbejde som tolder (Luk 19:2, 7). På hvilke måder dømmes vi af og til andre på lignende måde? Hvorfor er det vigtigt for os ikke at udelukke andre eller mene, at vi er bedre end dem? (Se Alma 5:54–56; 38:13–14). Hvordan kan vi overvinde dårlige følelser over for andre?

Ældste Joe J. Christensen har sagt: »Der er dem, som vågner hver eneste morgen og frygter at skulle gå i skole eller til en aktivitet i Kirken, fordi de er bange for, hvordan de vil blive behandlet. Du har magten til at ændre deres liv til det bedre ... Herren regner med, at du vil opbygge og støtte dem. Tænk mindre på dig selv og mere på den magt, som du har til at hjælpe andre, selv dem i din egen familie« (Stjernen, jan. 1997, s. 37).

4. Jesus oprejser Lazarus fra de døde.

Læs og tal om udvalgte vers fra Johannes 11:1–54. Forklar, at kort efter at Jesus kom til Zakæus' hjem, modtog han besked fra sine venner, Maria og Martha, om at deres bror, Lazarus, som også var en kær ven af Jesus, var syg (Joh 11:1–5). To dage senere bad Jesus sine disciple at gå med ham til Betania, den by i Judæa, hvor Maria, Martha og Lazarus boede (Joh 11:6–7).

- Da Jesus kom tilbage til Betania, havde Lazarus været død i fire dage (Joh 11:17). Hvad gjorde Martha, da hun hørte, at Jesus kom? (Se Joh 11:20). Hvad gør indtryk på dig ved Marthas vidnesbyrd om Frelserens guddommelige mission? (Se Joh 11:21–27).
- Hvad gjorde Jesus, da han så Maria og mange andre græde? (Se Joh 11:33–35). Hvordan påvirker denne beretning dine følelser for Jesus?
- På trods af Marthas stærke vidnesbyrd syntes hendes tro svag, da Jesus bad om, at stenen måtte blive fjernet fra Lazarus' grav (Joh 11:39). Hvordan hjalp Jesus hende? (Se Joh 11:40). Hvad kan vi lære af dette om, hvad Herren forventer af os?
- Hvad kan den bøn, Jesus bad, før han oprejste Lazarus, lære os om hans forhold til sin Fader? (Se Joh 11:41–42). Hvordan kan vi følge Jesu eksempel i vore personlige bønner og i vore familiebønner?

Vis billedet af Jesus, der oprejser Lazarus fra de døde, og bed en elev om at læse Johannes 11:43–44.

- Jesus havde allerede oprejst to mennesker fra døden (Mark 5:22–24, 35–43; Luk 7:11–17). Hvordan var det at oprejse Lazarus fra de døde anderledes end de to forrige gange? (Jairus' datter og enkens søn i Nain blev oprejst fra de døde kort efter at deres legeme og ånd var adskilt. De var ikke blevet lagt i graven. Lazarus havde været død i fire dage, og hans legeme var allerede i graven).
- Hvordan var miraklet med at oprejse Lazarus fra de døde et vidnesbyrd om Frelserens guddommelige mission? Hvordan påvirkede dette mirakel de mennesker, som var vidne til det? (Se Joh 11:45–46). Hvordan styrker dette mirakel din tro på Frelseren?

Konklusion

Forklar, at de principper, der bliver belært om i disse beretninger, som I har drøftet, kan styrke vores tro på vor himmelske Fader og Jesus Kristus. Efter kort at have gennemgået beretningerne kan du læse følgende udtalelse af ældste Thomas S. Monson:

»Tidens gang har ikke ændret Forløserens evne til at forandre menneskenes liv. Som han sagde til den døde Lazarus, siger han til jer og mig: »... Kom herud« (Joh 11:43). Kom herud, og forlad tvivlens håbløshed. Forlad syndens sorg. Forlad vantroens død. Kom ud til livets fornyelse. Kom herud« (se *Den danske Stjerne*, okt. 1974, s. 434).

Motivér eleverne til at være opmærksomme på måder, hvorpå de kan styrke deres tro på vor himmelske Fader og Jesus Kristus.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge det som en del af lektionen.

Lignelsen om farisæeren og tolderen

Læs og tal om lignelsen om farisæeren og tolderen (Luk 18:9–14).

- Hvordan ville du beskrive farisæerens bøn i denne lignelse? Hvordan ville du beskrive tolderens bøn?
- Hvad vil det sige, at »enhver, som ophøjer sig selv, skal ydmyges, og den, der ydmyger sig selv, skal ophøjes«? (Se Luk 18:14; Ether 12:27).

Matthæus 21–23; Johannes 12:1–8

Formål At hjælpe eleverne til at erkende og undgå hykleri og på denne måde styrke deres forpligtelse over for Jesus Kristus.

Forberedelse

1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
  - a. Johannes 12:1–8. Jesus rejser til Betania, hvor Maria salver hans fødder. Judas kritiserer Maria for at bruge en så kostbar olie.
  - b. Matthæus 21:1–11. Jesus vender tilbage til Jerusalem til påskefesten. Han kommer med triumf ind i byen, ridende på et æsel, et trækdyrs føl.
  - c. Matthæus 21:23–46. Ypperstepræsterne og ældsterne kommer til Jesus i templet og udfordrer hans myndighed. I stedet for at besvare deres spørgsmål fortæller Jesus lignelsen om de to sønner i vingården og lignelsen om de onde vinbønder.
  - d. Matthæus 22:15–46. De skriftkloge og farisæerne prøver at narre Jesus til at sige noget, som vil give dem mulighed for at bringe ham i miskredit og fordømme ham.
  - e. Matthæus 23. Jesus fordømmer de skriftkloge og farisæerne for deres hykleri.
2. Yderligere læsestof: Matthæus 26:6–13; Markus 11–12; 14:3–9; Lukas 11:37–51; 19:29–48; 20; Johannes 12:12–18.
3. Hvis du benytter opmærksomhedsfangeren, skal du medbringe en kop, som er ren udenpå og indeni samt en kop, som er magen til, men ren udenpå og snavset indeni.
4. Hvis billedet, Triumfindtoget (62173; Evangelisk kunst – 223), er tilgængeligt, kan du bruge det i lektionen.
5. Forslag til undervisningen: Mens du forbereder dig til at undervise, bør du gøre mere end blot at læse de angivne skriftsteder. Studér hvert skriftsted mindst tre gange. Første gang læser du det, for at se, hvad der står. Studér det derpå mere omhyggeligt, idet du er opmærksom på principper, lærdomme og betydningsfulde begivenheder. Læs det igen, og find ud af, hvilke skriftsteder, der bedst imødekommer elevernes behov og planlæg, hvordan I skal drøfte disse skriftsteder.

Forslag til lektionens forløb

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Vis de to kopper (se afsnittet »Forberedelse«). Sørg for, at eleverne kun kan se det udvendige af begge kopper.

- Hvilken kop vil I helst drikke af?

Vis eleverne det indvendige af hver kop.

- Hvilken af disse to kopper vil I nu helst drikke af?

Forklar, at Jesus sammenlignede farisæerne med en kop, der er ren udvendig, men snavset indvendig (Matt 23:25–26). Farisæerne lagde stor vægt på ydre ordinanser og handlinger, som skulle få dem til at se retfærdige ud, men de var ikke så interesserede i virkelig at være retfærdige i deres hjerte. Derfor kaldte Jesus dem for hyklere. Denne lektion handler om Frelserens fordømmelse af hyklere – mennesker, som prøver at se retfærdige ud, men ikke forsøger at leve retfærdigt.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Mens du underviser i følgende skriftsteder, kan I tale om, hvad de siger om at undgå hykleri. Motivér eleverne til at fokusere på at finde og rette hykleri i deres egen tilværelse, i stedet for at finde det hos andre.

1. Maria salver Jesu fødder.

Læs og tal om Johannes 12:1–8. Forklar, at fem dage før Jesu korsfæstelse tilbragte han aftenen sammen med sine venner i Betania. Der salvede Maria, Marthas og Lazarus' søster, Frelserens fødder med nardusolie, en kostbar salve (Joh 12:1–3). Ældste James E. Talmage forklarede, hvorfor hun gjorde det:

»At salve en gæsts hoved med almindelig olie var det samme som at vise ham ære; at salve hans fødder var også at vise usædvanlig og ekstra opmærksomhed; men at salve hoved og fødder med nardus – og tilmed i så store mængder – var en ærbødig hyldelse, man sjældent viste selv konger. Marias handling var et udtryk for tilbedelse; det var et duftende væld fra et hjerte, der flød over af tilbedelse og hengivenhed« (*Jesus Kristus*, s. 536–537).

- Maria salvede Herrens fødder for at vise sin kærlighed til ham. Hvordan viser vi vores kærlighed til Herren?
- Marias handling blev kritiseret af Judas. Hvad sagde han, at man skulle gøre med olien? (Se Joh 12:4–5). Hvordan var Judas en hykler? (Se Joh 12:6. Hvis du ikke brugte opmærksomhedsfangeren, kan du bruge oplysningerne i aktiviteten til at forklare, hvad en hykler er. Påpeg, at senere i lektionen skal I tale om, hvordan Frelseren havde det med hyklere).

2. Jesus kommer med triumf ind i Jerusalem.

Læs og tal om Matthæus 21:1–11. Vis billedet af triumfindtoget. Forklar, at da Jesus vendte tilbage til Jerusalem til påskefesten, kom mange mennesker for at se ham, fordi de havde hørt, at han havde oprejst Lazarus fra de døde (Joh 12:17–18). Da Jesus nærmede sig byen, blev han hilst af en stor folkemængde, som bredte deres kapper ud på vejen og hilste ham med palmegrene, en ære, der normalt var forbeholdt konger og erobrere. Dette opfyldte en profeti af Zakarias (Zak 9:9) og var et yderligere vidnesbyrd om, at Jesus var den lovede Messias.

- Hvad gør indtryk på dig i beretningen om Jesus, der rider ydmygt og dog i triumf ind i Jerusalem? Hvordan tror du, du ville have haft det, hvis du havde været der den dag?
- De mennesker, der hilste Jesus med palmegrene, anerkendte ham som en profet og en konge (Matt 21:9, 11; Luk 19:38), men andre misforstod hans mission eller afviste ham. På hvilke måder misforstår eller afviser mennesker Frelseren i dag? Hvordan kan vi i højere grad acceptere ham og byde ham velkommen i vores tilværelse?

3. Jesus fortæller lignelsen om de to sønner i vingården og lignelsen om de onde vinbønder.

Læs og tal om udvalgte vers fra Matthæus 21:23–46.

- Hvordan ses det i lignelsen om de to sønner, at den første søn viste sig at være mere lydige end den anden? (Se Matt 21:28–30). Hvordan anvendte Jesus denne lignelse på sine tilhørere? (Se Matt 21:31–32). Hvordan var tolderne og skøgerne som den første søn? (I begyndelsen afviste de Guds befalinger, men da Johannes forkyndte for dem, accepterede de Kristus og omvendte sig fra deres synder). Hvordan var ypperstepræsterne og ældsterne som den anden søn? (De påstod at følge Gud, men de afviste Johannes' lærdomme og afviste Jesus, selv efter at de havde set ham personligt). Hvordan var den anden søn en hykler?
- Hvilke løfter har vi givet Gud? (I kan eventuelt drøfte løfter som f.eks. dem, vi indgår ved dåben, når vi deltager i nadveren, og når vi modtager præstedømmet). Hvordan er vi af og til ligesom den anden søn? Hvordan kan vi styrke vores forpligtelse over for Herren? Hvordan kan vi hjælpe hinanden med at holde de løfter, vi har givet Herren?
- Hvem symboliserer vingårdsejeren i lignelsen om de onde vinbønder? (Matt 21:33–41. Vor himmelske Fader). Hvem symboliserer vinbønderne? (De jødiske religiøse ledere på Jesu tid). Hvem symboliserer folkene? (Profeterne). Hvem symboliserer sønnen, der blev dræbt af vinbønderne? (Jesus Kristus).
- Hvordan var de jødiske, religiøse ledere ligesom vinbønderne? Hvad erkendte ypperstepræsterne og ældsterne, at der ville ske med vinbønderne, når vingårdsejeren kom? (Se Matt 21:41).
- Hvem var »den sten, bygmestrene vragede«? (Se Matt 21:42; ApG 4:10–12). Hvem var bygmestrene? Hvad sagde Jesus ville ske med de bygmestre, som vragede hovedhjørnestenen? (Se Matt 21:43–44). Hvordan kan Jesu ord i vers 43 gælde os?
- Hvordan reagerede ypperstepræsterne og farisæerne, da de forstod, at Jesus talte om dem i disse lignelser? (Se Matt 21:45–46). Hvordan kan vi overvinde den stolthed eller harme, vi kan føle, når vi bliver kaldet til at omvende os?

4. De skriftkloge og farisæerne søger at sætte en fælde for Jesus.

Læs og tal om udvalgte vers fra Matthæus 22:15–46. Forklar, at disse vers omhandler tre tilfælde, hvor farisæerne og saddukæerne forsøger at få Jesus til at sige noget, som vil give dem mulighed for at bringe ham i miskredit og fordømme ham.

- På hvilken måde forsøgte farisæerne at sætte en fælde for Jesus? (Se Matt 22:15–17. Forklar, at hvis Jesus havde sagt ja til spørgsmålet, kunne de have beskyldt ham for at støtte det forhadte romerske herredømme. Hvis han sagde nej, ville de anklage ham for oprør mod herredømmet). Hvad erkendte Jesus om dem, der spurgte? (Se Matt 22:18. Påpeg, at Herren kender vores hjerte og tanker. Vi kan ikke skjule noget for ham). Hvordan besvarede Jesus spørgsmålet? (Se Matt 22:19–21). Hvordan kan dette svar vejlede os, når vi skal være tro mod Gud og mod jordiske regeringer? (Se også den 12. trosartikel).
- Hvordan forsøgte saddukæerne at sætte en fælde for Jesus? (Se Matt 22:23–28). Hvordan var saddukæerne hylklere i deres spørgsmål? (Se Matt 22:23. De lod som om, at de var bekymret vedrørende ægteskab i opstandelsen, men de troede ikke på opstandelsen). Hvordan besvarede Jesus deres spørgsmål? (Se Matt 22:29–30. Forklar, at Lære og Pagter 132:15–16, 19 tydeliggør Jesu lærdomme. De, der ikke

indgår og holder tempelægteskabets pagter, vil blive enlige i himlen. For dem, som indgår og holder disse pagter, vil ægteskabet vare for evigt).

- Hvad var det tredje forsøg på at sætte en fælde for Jesus? (Se Matt 22:34–36). Hvordan besvarede Jesus dette spørgsmål? (Se Matt 22:37–40). Hvorfor tror du, at disse to befalinger er så betydningsfulde? Hvad kan vi gøre for i højere grad at efterleve disse befalinger?

Ældste Howard W. Hunter har sagt: »Den person, som er parat til at opgive, gøre eller lide hvad som helst for at behage og herliggøre Herren, elsker ham af hele sit hjerte. Det menneske ... som er parat til at give sit liv for Guds sag og lade sig berøve verdens behageligheder for at herliggøre ham, elsker Gud af hele sin sjæl. Det menneske, som giver alle sit legemes og sin sjæls kræfter i Guds tjeneste, elsker Gud af hele sin styrke. Det menneske, som bruger alt på kun at kende Gud og hans vilje, som ser Gud i alle ting og anerkender ham på alle områder, elsker Gud af hele sit sind« (i Conference Report, apr. 1965, s. 58; eller *Improvement Era*, juni 1965, s. 512).

5. Jesus fordømmer hyklertiets synd.

Læs og tal om udvalgte vers fra Matthæus 23.

- De skriftkloge og farisæerne betalte tiende, gav til de fattige, deltog i gudstjenester og gik regelmæssigt i templet. Hvad var årsagen til, at Herren fordømte dem? (Se Matt 23:5, 14, 23–28. De gjorde ikke dette på grund af tro, men fordi de ønskede at se retfærdige ud). Hvad var det, der »vejede tungere«, som Herren sagde, at de forsømte? (Se Matt 23:23). Hvordan kan vi sikre os, at vi ikke forsømmer disse ting, som »vejer tungere« i vores egen tilværelse?
- Hvordan kan vi som medlemmer af Kirken af og til være hyklere? (Når vi f.eks. deltager i møder i Kirken, er vi måske mere interesseret i at blive set af andre end i at tilbede Gud. Vi beklager os måske over opgaver i Kirken, hvor vi ikke får så meget opmærksomhed for vores tjeneste. Vi opretholder måske vore kirkeledere, hvorefter vi kritiserer deres beslutninger).
- Hvad kan vi gøre for at undgå hykleri? Bed eleverne om stille at overveje disse spørgsmål: Betaler jeg tiende, giver jeg til de fattige, deltager jeg i møderne, og tjener jeg andre for at herliggøre mig selv eller herliggøre Gud? Søger jeg i alle mine gerninger at komme nærmere til min himmelske Fader og Jesus Kristus?

Konklusion

Motivér eleverne til at gennemgå deres tilværelse for hykleri og søge at fjerne det. Bær vidnesbyrd om, at et oprigtigt ønske om at tjene og adlyde Jesus Kristus, der er motiveret af kærlighed til ham, og tro på ham vil bringe os nærmere ham og øge vores kærlighed og tro.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge et eller flere af disse forslag som en del af lektionen.

1. Jesus forbander et goldt figentræ, et symbol på hykleri

Læs og tal om Matthæus 21:17–22. Forklar, at figentræet, som Jesus så på sin vej ind i Jerusalem, var et andet symbol på hykleri.

- Hvad gjorde Jesus, da han så, at træet havde mange blade, men ingen frugt? (Se Matt 21:19). Hvordan kan man sammenligne figentræet med en hykler?

Ældste James E. Talmage forklarede: »[Træet] blev gjort til genstand for forbandelse og emne for Herrens instruktive tale, fordi det til trods for, at det havde blade, var skuffende ufrugtbar. Hvis der var nogen som helst fornuft i at regne med, at træet var i besiddelse af moral, ville vi kalde det for en hykler; dets ydre ufrugtbarhed gjorde det – sammen med dets overflod af blade – til typen på menneskelig hykleri« (*Jesus Kristus*, s. 551–552).

2. Videopræsentation

Det andet afsnit af »Det Nye Testaments skikke«, et afsnit af *Det Nye Testamente Video-præsentationer* (56914 110), forklarer jødernes brug af bederemme og kvaster. Hvis du ikke viste denne del i forbindelse med lektion 9, kan du vise den nu for at hjælpe eleverne med at forstå Matthæus 23:5 (»de går jo med brede bederemme og med lange kvaster«). Drøft, hvordan disse ting var symboler på de skriftkloges og farisæernes hykleri.

3. »De elskede nemlig ære fra mennesker« (Joh 12:43)

- Johannes nedskrev, at mange mennesker, som troede på Jesus, ikke ville være ved deres tro, fordi »de elskede nemlig ære fra mennesker frem for ære fra Gud« (Joh 12:42–43). Hvordan bliver vi ofte for interesseret i at modtage »ære fra mennesker«? Hvad er resultaterne af at søge »ære fra mennesker«? Hvordan kan vi overvinde ønsket om at søge ære og anerkendelse fra andre? (Se L&P 82:19; 88:67).

Formål At hjælpe eleverne med at genkende de tegn der vil gå forud for Frelserens andet komme samt at motivere eleverne til at forberede sig til denne store begivenhed.

Forberedelse

1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
  - a. Joseph Smith – Matthæus 1:1–20 (Matthæus 24:1–5, 9–13, 15–22). Jesus forudsiger Jerusalems kommende ødelæggelse.
  - b. Joseph Smith – Matthæus 1:21–55 (Matthæus 24:6–8, 14, 23–51). Jesus beskriver de tegn, der vil gå forud for hans andet komme, og belærer om, hvordan hans udvalgte kan forberede sig til hans komme.
2. Yderligere læsestof: Markus 13; Lukas 21:5–38; Lære og Pagter 45:15–55.
3. Hvis billedet, Det andet komme (62562; Evangelisk kunst – 238), er tilgængeligt, kan du bruge det i løbet af lektionen.
4. Forslag til undervisningen: Et kald til at undervise kræver ikke, at du ved alt om evangeliet, så du skal ikke føle dig forlegen, hvis en elev stiller et spørgsmål, som du ikke kan besvare. I stedet for at finde på et svar, så indrøm, at du ikke ved det og tilbyd at finde ud af det.

**Forslag til
lektionens forløb**

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Bed eleverne om at se ud ad vinduet og iagttage himlen. Hvis der ingen vinduer er i lokalet, kan du spørge eleverne om, hvordan vejret var, da de kom til Kirken. Kom herpå med en usandsynlig forudsigelse om vejret. Hvis f.eks. himlen er klar, og det er varmt udenfor, så forudsig, at det vil sne om nogle få timer. Hvis det er koldt og regnfuldt udenfor, og det ser ud til, at regnen vil fortsætte nogen tid, kan du forudsige, at det vil blive varmt og tørt udenfor inden for de næste fem minutter.

Spørg eleverne, hvad de mener om din forudsigelse. Efter at de har kommenteret den, så stil følgende spørgsmål:

- Hvad er jeres forudsigelse af vejret i de næste par timer? Hvad hjælper jer med at komme med den forudsigelse?
- Hvordan kan tegnene på det kommende vejr påvirke det, vi gør? (Svarene kan omfatte, at vi ofte forbereder os i henhold til disse tegn. Vi planlægger f.eks. udendørs aktiviteter, når det ser ud til, at vejret vil blive godt, eller vi gør særlige forberedelser for at modstå en kraftig storm).

Påpeg, at forudsigelse af vejret er ét tilfælde, hvor vi stoler på tegnene i forberedelsen af kommende begivenheder. Hvis vi ser efter tegnene, nedsætter vi chancerne for at være uforberedt. På samme måde kan det hjælpe os til at være opmærksomme på tegnene på Jesu Kristi andet komme, så vi kan forberede os til denne store

begivenhed. Denne lektion handler om nogle af de tegn, som Jesus profeterede om, ville gå forud for hans andet komme. (Du kan eventuelt påpege, at en forudsigelse fortæller om noget, som *måske* vil ske, mens en profeti fortæller om noget, som *vil* ske. En forudsigelse om vejret kan vise sig at være forkert, men profetierne om det andet komme vil alle blive opfyldt).

Samtale om skriftsted og anvendelse

Mens du underviser i følgende skriftsteder, kan du hjælpe eleverne til at forstå, at Herren har åbenbaret oplysninger, for at hjælpe os med at forberede os til hans andet komme. På trods af prøvelser i de sidste dage, kan vi se frem til denne store begivenhed med glæde.

Forklar, at Matthæus 24 indeholder Frelserens profetier om Jerusalems ødelæggelse og om hans andet komme. Gennem tiden er versene i dette kapitel blevet ændret og flyttet om, så det af og til er svært at afgøre, hvilken specifik begivenhed et bestemt vers beskriver. Som en del af den inspirerede oversættelse af Bibelen præciserede Joseph Smith heldigvis de to profetier og gengav yderligere oplysninger. Hans inspirerede oversættelse af Matthæus 24 findes i Joseph Smith – Matthæus i Den Kostelige Perle.

Brug beretningen i Joseph Smith – Matthæus, mens I taler om lærdommene og principperne i denne lektion. Lad billedet af det andet komme stå under hele lektionen.

1. Jesus forudsiger Jerusalems kommende ødelæggelse.

Drøft Joseph Smith – Matthæus 1:1–20 (se også Matthæus 24:1–5, 9–13, 15–22). Bed eleverne om at læse udvalgte vers.

- Nogle få dage før Jesus blev korsfæstet, var nogle af hans disciple med ham på Oliebjerget. Hvilke to spørgsmål stillede disciplene Jesus? (Se JS-M 1:4. Forklar, at JS-M 1:5–20 er Frelserens svar på deres første spørgsmål, som handlede om Jerusalems ødelæggelse. JS-M 1:21–55 er Frelserens svar på deres andet spørgsmål, som handlede om hans andet komme).
- Hvad profeterede Jesus vedrørende templet i Jerusalem og selve byen? (Se JS-M 1:2–3, 12). Hvilke tegn, profeterede Frelseren, ville gå forud for Jerusalems ødelæggelse? (Se JS-M 1:5–10).
- Hvad fortalte Jesus sine tilhængere, at de skulle gøre for at undgå ødelæggelse? (Se JS-M 1:11–15). Hvorfor var det vigtigt, at de ikke vendte tilbage til deres hjem, når de en gang var flygtet? (Se. Luk 9:62; L&P 133:14–15).

Forklar, at selv om mange jøder ikke troede, at deres storslåede by og tempel kunne blive ødelagt, blev Herrens profetier opfyldt i år 70 e.Kr. Fordi jøderne troede på, at Messias ville komme og hjælpe dem i kampen, gjorde de oprør mod romerne i år 66 e.Kr. Fire år senere havde romerne ødelagt hele byen. De, som havde lyttet til Frelseren og var flygtet op i bjergene, blev reddet. De, som ikke lyttede til hans råd, blev spredt og tilintetgjort.

2. Jesus beskriver de tegn, der vil gå forud for hans andet komme.

Læs og tal om udvalgte vers fra Joseph Smith – Matthæus 1:21–55 (se også Matt 24:6–8, 14, 23–51). Mind eleverne om, at det andet spørgsmål, som disciplene stillede, handlede om Frelserens andet komme og den ledsagende ødelæggelse af de ugudelige (som af og til kaldes »verdens ende«). Mens I drøfter de tegn og prøvelser, som vil gå forud for det andet komme, skriver du dem op på tavlen.

- Hvilket tegn på Frelserens andet komme beskrives i Joseph Smith – Matthæus 1:22? Hvilke beviser kan du se på, at denne profeti er ved at blive opfyldt? Hvordan kan vi undgå at blive bedraget af falske profeter? (Se Matthæus 7:15–20; L&P 45:57; 46:7–8).
- Hvilket tegn på det andet komme nævnes i Joseph Smith – Matthæus 1:23 og 28? Hvilke beviser kan du se på, at denne profeti er ved at blive opfyldt? Herren belærte om, at vi ikke skal lade os skræmme af krige og rygter om krige. Hvordan kan vi finde fred i sådanne urolige tider? (Se 1 Joh 4:16–18; L&P 6:34–36; 45:34–35; 59:23).

Ældste M. Russell Ballard gav følgende forsikrende og opmuntrende råd:

»Selv om profetierne fortæller os, at disse ting skal ske, udtrykker flere og flere mennesker stor uro over det, der ser ud til at være en stadig stigning i antallet af katastrofer over hele verden ... Jeg indrømmer, at vi har rigelig grund til at være dybt bekymret, fordi vi ikke finder nogen hurtige svar på tilsyneladende uløselige problemer for menneskeheden. Men uanset dette mørke billede, der i den sidste ende vil blive værre, må vi aldrig tillade os at opgive håbet! ...

... Herren har herredømmet. Han kender enden fra begyndelsen. Han har givet os tilstrækkeligt med instruktioner til, at vi kan komme sikkert gennem denne krise, hvis vi følger dem. Hans hensigter vil blive opfyldt, og en dag vil vi forstå de evige årsager til alle disse begivenheder. Vi må derfor være forsigtige med ikke at overreagere, og vi bør heller ikke være optaget af ekstreme forberedelser, men det, vi skal gøre, er at holde Guds bud og aldrig miste håbet!

Men hvor finder vi håb midt i så meget uro og midt i alle disse katastrofer? Ganske enkelt så er vores eneste håb om åndelig sikkerhed i disse urolige tider at vende vores sind og vores hjerte til Jesus Kristus ... Bevæbnet med troens skjold kan vi overvinde de mange af vore daglige udfordringer og overmande vore største svagheder og vores angst, fordi vi ved, at når vi gør vores bedste for at holde Guds bud, vil vi klare os, uanset hvad der sker« (*Stjernen*, jan. 1993, s. 31–32).

- Hvilke tegn på det andet komme beskrives i Joseph Smith – Matthæus 1:27 og 31? Hvordan bliver disse profetier opfyldt i dag? (Missioneringen øges, og der undervises i evangeliet, og det accepteres flere og flere steder i verden). Hvad kan vi hver især gøre for at hjælpe til med at opfylde disse profetier?
- Hvilke tegn på det andet komme beskrives i Joseph Smith – Matthæus 1:29–30? Hvilke beviser kan I se på, at disse profetier bliver opfyldt? Hvad har sidste dages profeter rådet os til at gøre for at forberede os på de naturkatastrofer, som vil gå forud for det andet komme?
- Hvilke tegn på det andet komme nævnes i Joseph Smith – Matthæus 1:32–33?
- Herren bad sine tilhængere i Jerusalem om at »stå på det hellige sted« (JS-M 1:12), og han har givet et tilsvarende råd i vor tid (L&P 87:8; 101:22). På hvilke hellige steder bør vi stå? Hvordan vil disse hellige steder hjælpe med at beskytte os i de vanskelige tider i de sidste dage?

Præsident Ezra Taft Benson har sagt: »Hellige mænd og hellige kvinder står på hellige steder, og disse hellige steder omfatter vore templer, vore kirkebygninger, vore hjem og Zions stave, som, i henhold til Herren, er »til forsvar og som en flugt fra stormen og fra vreden, når den i fuldt mål skal udgydes over hele jorden« (L&P 115:6)« (*“Prepare Yourselves for the Great Day of the Lord,” Brigham Young University 1981 Fireside and Devotional Speeches*, s. 68).

- Hvilken vejledning gav Jesus for at hjælpe os med ikke at blive bedraget i de sidste dage før hans andet komme? (Se JS-M 1:37). Hvordan kan vi bevare Herrens ord? Hvordan har det at bevare Herrens ord hjulpet dig med at undgå at blive bedraget?
- Hvad lærte Jesus os i de følgende skriftsteder, som hjælper os med at forberede os til det andet komme?
  - a. Lignelsen om figentræet (JS-M 1:38–40).
  - b. Sammenligningen af det andet komme med Noas dage (vers 41–43).
  - c. Profetien om de to på marken og de to, der maler på møllen (vers 44–46).
  - d. Lignelsen om husbonden og tyven (vers 47–48).
  - e. Lignelsen om herren og hans tjenere (vers 49–54).
- Hvorfor er det vigtigt, at vi konstant våger og forbereder os til Herrens komme? Hvordan kan vi våge og berede os til at møde Herren?
- Hvad vil der ske med de retfærdige, når Frelseren kommer igen? (Se JS-M 1:37, 44–45, 50; 1 Tess 4:16–18; L&P 88:96–98).

Konklusion

Bær vidnesbyrd om, at skrifternes profetier om Jesu Kristi andet komme alle vil blive opfyldt. Understreg, at ved at studere Frelserens lærdomme og følge de levende profeters råd kan vi forberede os til at møde Kristus. Hvis vi er forberedt vil det andet komme blive en vidunderlig dag for os.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge dette forslag som en del af lektionen.

Tegn på det andet komme åbenbaret i de sidste dage

Forklar, at profeten Joseph Smith modtog en åbenbaring, som gentog og tydeliggjorde de profetier, der blev givet til Jesu disciple i gamle dage. Denne åbenbaring findes i Lære og Pagter 45. Bed eleverne om at sammenligne Lære og Pagter 45:15–55 med Joseph Smith – Matthæus.

Du kan eventuelt påpege, at i Lære og Pagter 45:60–61 beder Herren Joseph Smith om at begynde oversættelsen af Det Nye Testamente. Joseph Smith – Matthæus er en del af denne inspirerede oversættelse.

Formål At hjælpe eleverne med at forberede sig til det andet komme ved at leve retfærdigt, udvikle deres talenter og tjene andre.

Forberedelse

1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
  - a. Matthæus 25:1–13. Ved hjælp af lignelsen om de ti brudepiger belærer Jesus os om, at vi skal forberede os til hans andet komme.
  - b. Matthæus 25:14–30. Ved hjælp af lignelsen om de betroede talenter, belærer Jesus os om, at vi skal udvikle de gaver, vi modtager fra Gud.
  - c. Matthæus 25:31–46. Ved hjælp af lignelsen om fårene og bukkene belærer Jesus os om, at vi villigt bør tjene hinanden.
2. Hvis du benytter opmærksomhedsfangeren, skal du medbringe en lille glaskrukke, en beholder med olie eller farvet vand og, hvis det er muligt, billedet, Det andet komme, (62562; Evangelisk kunst – 238).
3. Få fat i et stykke papir og en blyant til hver elev.
4. Forslag til undervisningen: Brug lejlighedsvis udtalelser af sidste dages profeter, som findes i dette hæfte og i *Stjernen* for at hjælpe med at lede og tydeliggøre elevernes samtale og for at understrege, at Herren fortsætter med at åbenbare sin vilje i dag. Brug disse citater til at understøtte, ikke erstatte, læsning fra skriften og samtale i klassen.

**Forslag til
lektionens forløb**

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Vis en lille glaskrukke, en beholder med olie eller farvet vand samt billedet af det andet komme.

Forklar, at denne lektion fokuserer på tre lignelser, som Frelseren fortalte som svar på apostlenes spørgsmål om hans andet komme. Fortæl eleverne, at du vil bruge krukken og olien eller det farvede vand til at symbolisere vores forberedelse til det andet komme.

Samtale om skriftsted og anvendelse Mens du underviser i følgende skriftsteder, kan I tale om, hvordan man anvender dem i hverdagen. Anspor eleverne til at fortælle om oplevelser, de har haft, som har at gøre med principperne fra skriften.

1. Jesus fortæller lignelsen om de ti brudepiger.

Læs og tal om Matthæus 25:1–13. Forklar, at lignelsen om de ti brudepiger er grundlagt på jødiske bryllupsskikke. På Jesu tid fulgte brudgommen og hans venner bruden fra hendes hjem til brudgommens hjem. På vejen ventede brudens venner for at slutte sig

til dem. Når de ankom til brudgommens hjem, gik de alle ind til brylluppet. Disse bryllupper fandt normalt sted om aftenen, og derfor havde de, der ventede på bruden og brudgommen, små lamper, der lyste ved hjælp af olie.

- Hvem symboliserer brudgommen i lignelsen om de ti brudepiger? (Frelseren). Hvem symboliserer de ti brudepiger? (Medlemmer af Kirken). Hvad symboliserer brylluppet (Frelserens andet komme). Hvad symboliserer olien i lamperne? (Forberedelse til det andet komme).
- Hvad var det, de fem brudepiger gjorde, som var tåbeligt? (Se Matt 25:3). Hvad var konsekvensen af deres manglende forberedelse? (Se Matt 25:8–12). Hvordan gør vi af og til den samme fejl som de tåbelige brudepiger?
- Hvad var det, de fem andre brudepiger gjorde, som var klogt? (Matt 25:4). Hvad var konsekvensen af deres forberedelse? (Se Matt 25:10). Hvad kan vi lære af disse fem kloge brudepigers handlinger? (Se L&P 45:56–57. Vi skal forberede os til Jesu Kristi andet komme).
- Når vi nu tænker på, at olien i lignelsen forestiller forberedelse til det andet komme, hvordan kan vi så fylde vore »lamper« med »olie«? (Svarene kan omfatte specifikke kendetegn ved retfærdig levevis, som f.eks. at udøve tro, modtage ordinanser, holde pagter eller yde tjeneste).

Hvis du benytter krukken og olien eller det farvede vand (se opmærksomhedsfangeren), kan du forklare, at krukken forestiller lamperne i lignelsen. Hæld en dråbe olie eller vand ned i krukken, hver gang eleverne foreslår noget, vi kan gøre for at forberede os. Du kan eventuelt læse følgende indblik af præsident Spencer W. Kimball:

»I lignelsen kan olien købes på markedet. I vores liv indsamler vi forberedelsens olie dråbe efter dråbe ved retfærdig levevis. Tilstedeværelse ved nadvermøderne fjører olie til vore lamper, dråbe efter dråbe gennem årene. Faste, familiebøn, hjemmeundervisning, kontrol over legemlige lyster, forkyndelse af evangeliet, studium af skrifterne – hver handling af hengivenhed og lydighed er dråber, der føjes til vores forråd. Venlige gerninger, betaling af offerydelse og tiende, kyske tanker og handlinger, ægteskab i pagten for evighed – disse ting fjører også meget til den olie, hvormed vi ved midnat kan fylde vores udtømte lamper« (*Faith Precedes the Miracle*, s. 256).

Bed eleverne om stille at overveje følgende spørgsmål:

- Hvad har du gjort i den forløbne uge for at føje olie til din lampe? Hvad kan du gøre i den kommende uge for at føje olie til din lampe?

2. Jesus fortæller lignelsen om de betroede talenter.

Læs og tal om Matthæus 25:14–30. Forklar, at på Det Nye Testaments tid var en talent en vis sum penge.

- Hvem symboliserer manden, der rejste til udlandet, i lignelsen om talenterne? (Herren). Hvem symboliserer tjenerne? (Os hver især). Hvad symboliserer talenterne? (Gaver fra Gud).
- Hvad gjorde de to tjenere, der fik henholdsvis fem talenter og to talenter, med pengene? (Se Matt 25:16–17). Hvilken belønning fik de begge? (Se Matt 25:21, 23). Hvad lærer denne lignelse os om de evige belønninger, som vor himmelske Fader vil velsigne os med? (Svarene kan omfatte, at mennesker, som synes at have færre gaver fra Gud, vil modtage alle velsignelserne, hvis de bruger deres gaver fuldt ud).

Ældste James E. Faust sagde om dem, som synes at have fået færre talenter:

»Hvis deres talenter anvendes til at opbygge Guds rige og til at tjene andre, vil de fuldt ud nyde godt af Frelserens løfter. Frelserens store løfte er, at de »skal få [deres] løn, nemlig fred i denne verden og evigt liv i den tilkommende« (L&P 59:23)« (Stjernen, juli 1994, s. 5).

- Hvad gjorde tjeneren, som fik én talent, med pengene? (Se Matt 25:24–25). Hvad sagde herren til ham? (Se Matt 25:26–30). Hvorfor fejler vi nogle gange i at udvikle de talenter og gaver, som Gud har givet os? Hvordan kan vi overvinde de hindringer, der er for at udvikle disse gaver?
- Ældste Marvin J. Ashton har lært os, at »det er vores ret og ansvar at tage imod vore gaver og talenter og dele dem med andre« (Stjernen, jan. 1988, s. 17). Hvordan kan vi erkende og acceptere de talenter eller gaver, som Herren har betroet os? Hvorfor tror du, at det er vigtigt at dele vore talenter eller gaver med andre? Hvilke velsignelser har du fået, fordi du har udviklet og delt dine talenter eller gaver med andre? Hvordan er du blevet velsignet, fordi andre har delt deres talenter eller gaver med dig?
- Alle mennesker har fået mindst én gave fra Gud (L&P 46:11–12), men nogle gaver er lettere at se end andre. Hvilke gaver kan være svære at se, men kan bruges til at tjene andre og herliggøre Gud?

Ældste Marvin J. Ashton sagde:

»Lad mig nævne nogle tilfældige gaver, som ikke altid er så tydelige eller bemærkelsesværdige, men som er meget vigtige. Du kan for eksempel have nogle af disse gaver – de er ikke så tydelige, men det er ikke desto mindre dine, og de er meget værdifulde.

Lad os se på nogle af disse ubemærkede talenter – evnen til at stille spørgsmål, til at lytte, til at høre og anvende den lille stille stemme, evnen til at kunne græde, til at undgå stridigheder, til at blive enig, til at undgå tomme gentagelser, til at søge det retfærdige, til ikke at dømmes, til at søge vejledning hos Gud, til at være hans discipel, til at gøre noget for andre, til at overveje, til at bede, til at bære et kraftigt vidnesbyrd og til at modtage Helligånden« (Se Stjernen, jan. 1988, s. 17).

Giv hver elev en kuglepen eller blyant og et stykke papir. Bed dem om at nedskrive et eller to af deres talenter eller gaver samt noget bestemt, de vil gøre i løbet af de næste uger for at bruge dem i andres tjeneste.

Hvis du benytter krukken og olien eller det farvede vand, kan du komme nogle få dråber mere i krukken. Forklar, at når vi udvikler de talenter eller gaver, Gud har givet os, føjer vi olie til vore lamper.

3. Jesus fortæller lignelsen om fårene og bukkene.

Læs og tal om Matthæus 25:31–46.

- Jesus lærte os, at ved hans andet komme vil han skille os som en hyrde skiller fårene fra bukkene (Matt 25:31–32). Hvem forestiller fårene i lignelsen om fårene og bukkene? (Se Matt 25:33–34). Hvem forestiller bukkene? (Se Matt 25:33, 41).
- Hvad lærer denne lignelse os om, hvad vi skal gøre for at forberede os til det andet komme og dommedag? (Se Matt 25:35–46).

Ældste Marion D. Hanks har sagt:

»Jesus . . . underviste sine tilhængere ved hjælp af lignelsen om fårene og bukkene. Lignelsen repræsenterer den kommende dom, og han identificerede klart dem, der vil arve »evigt liv«, og dem, der »skal gå bort til evig straf« (Matt 25:46). Den afgørende forskel var, at de, der skulle arve riget med ham, havde udviklet vanen at hjælpe, havde oplevet glæden ved at give og tilfredsheden ved at tjene – de havde reageret på behov hos de sultne, tørstige, hjemløse, nøgne, syge og fængslede . . .

Intet synes tydeligere end den store pris, Frelseren sætter på at tjene andre uselvsk som en uundværlig del af kristen adfærd og af frelse. At hjælpe, give og ofre er, eller bør være, lige så naturligt som at vokse og trække vejret« (*Stjernen*, juli 1992, s. 9).

Hvis du benytter krukken og olien eller det farvede vand, kan du komme nogle få dråber mere i krukken. Forklar, at når vi tjener andre, føjer vi olie til vore lamper. Vi kan også hjælpe andre med at føje olie til deres egne lamper. Fortæl om eksempler på tjeneste, som du har set, og indbyd eleverne til at fortælle om eksempler, de har set.

- Hvordan kan vi velsigne andre ved vores tjeneste? Hvordan har det velsignet dig at tjene andre mennesker? Hvad føler du for dem, du tjener? Hvad føler du for dem, der tjener dig? Hvordan kan vi blive mere opmærksomme på andres behov? Hvordan kan vi blive mere flittige til at tjene andre?
- Hvad tror du, at Frelseren mente, da han sagde: »Alt, hvad I har gjort mod en af disse mine mindste brødre, det har I gjort mod mig«? (Matt 25:40; se også Mosiah 2:17).

Konklusion

Bær vidnesbyrd om, at vi skal forberede os til Jesu Kristi andet komme. Vi skal udvikle de gaver, Gud har givet os, og følge Frelserens eksempel med hensyn til at vie vores liv til at tjene andre. Understreg, at vi alle kan gøre dette, uanset vores forhold.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge et eller begge disse forslag som en del af lektionen.

1. »En stakkels sorgbetyngt mand«

Syng eller læs teksten til salmen »En stakkels sorgbetyngt mand« sammen med eleverne (*Salmer og sange*, nr. 15). Læs derpå Matthæus 25:40. Bed eleverne om at fortælle, hvad de føler, når de hører salmens budskab og skriftstedet.

2. Videopræsentation

Du kan eventuelt bruge det femte afsnit af »Det Nye Testaments skikke«, et afsnit fra *Det Nye Testamente Videopræsentationer* (56914 110), for at forklare nogle skikke vedrørende bryllupsfester på Det Nye Testaments tid.

Formål	At inspirere eleverne til at følge Jesu eksempel ved at elske og tjene andre.
Forberedelse	<ol style="list-style-type: none"> Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder: <ol style="list-style-type: none"> Lukas 22:7–30. Jesus mødes med sine tolv apostle til påskefesten. Han indstifter nadveren og lærer apostlene, at de skal tjene andre. Johannes 13. Jesus vasker apostlenes fødder og befaler dem at elske hinanden. Johannes 14:1–15; 15. Jesus belærer: »Jeg er vejen og sandheden og livet.« Han sammenligner sig selv med et vintræ og disciplene med vintræets grene. (Bemærk: Versene i kapitel 14 og 15, der omhandler Talsmanden, vil blive omtalt i lektion 24). Yderligere læsestof: Matthæus 26:1–5, 14–35; Markus 14:1–2, 10–31. Hvis du benytter opmærksomhedsfangeren, skal du få en solist eller en lille gruppe voksne eller børn til at synge »Elsker hverandre« (<i>Salmer og Sange</i>, nr. 199) i begyndelsen af klassesiden. Hvis dette ikke kan lade sig gøre, kan du medbringe en optagelse af sangen eller få eleverne til at synge den sammen. Hvis følgende materialer er tilgængelige, kan du bruge dem i løbet af lektionen: <ol style="list-style-type: none"> Billedet Den sidste nadver (62174; Evangelisk kunst – 225) og Jesus tvætter apostlenes fødder (62550; Evangelisk kunst – 226). En lille plante til illustration af jeres drøftelse af Johannes 15:1–8. Forslag til undervisningen: At synge eller spille en salme eller primarysang, der har at gøre med lektionens emne, er en god måde at indbyde Ånden til klassen. Herren sagde: »Thi min sjæl fryder sig i hjertets sang, ja, de retfærdiges sang er som en bøn til mig, og den skal besvares med velsignelser på deres hoveder« (L&P 25:12; se også Kol 3:16). Salmer og primarysange kan også hjælpe eleverne med at lære evangeliets lærdomme at kende (se <i>Undervisning – Ingen større kaldelse</i>, s. 189–191).

Forslag til lektionens forløb

Fang opmærksomheden	<p>Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.</p> <p>Få en solist eller et lille kor til at synge »Elsker hverandre«, eller spil en optagelse af sangen, eller få eleverne til at synge salmen sammen (se afsnittet »Forberedelse«).</p> <p>Forklar, at teksten til denne salme kommer fra Johannes 13:34–35. Bed eleverne om at slå op på dette skriftsted, og bed én om at læse det højt. Påpeg, at Jesus sagde disse ord ved det sidste måltid. Denne lektion handler om denne befaling og andre ting, som Jesus sagde og gjorde i løbet af dette møde med sine apostle.</p>
---------------------	--

Mens du underviser i følgende skriftsteder, kan I tale om, hvordan Frelserens ord og handlinger i løbet af det sidste måltid viste den kærlighed, han havde til sine apostle og til os. Hjælp eleverne til at forstå, at Jesus ønsker, at vi skal følge hans eksempel med hensyn til at elske og tjene hinanden.

1. Jesus indstifter nadveren.

Drøft Lukas 22:7–30. Bed eleverne om at læse udvalgte vers højt. Påpeg, at dette påskemåltid, som Jesus og hans apostle spiste dagen før, Jesus blev korsfæstet, ofte kaldes »det sidste måltid«. Vis billedet af det sidste måltid.

- Da Jesus og hans apostle mødtes for at spise påskemåltidet, indstiftede Jesus nadverordinansen. Hvad fortalte han apostlene om formålet med nadveren? (Se Luk 22:19–20. Det var for at hjælpe dem med at huske ham og hans forsonende offer). Hvordan hjælper deltagelse i nadveren dig med at huske Frelseren?

Ældste Jeffrey R. Holland har sagt: »Siden den hændelse i det øvre værelse om aftenen før Getsemane og Golgata har løftets børn været underlagt om at mindes Kristi offer på denne nye, højere, helligere og mere personlige måde ... Hvis den væsentligste opgave er at huske, hvad kan vi da erindre, når disse enkle og dyrebare symboler tilbydes os?« (Stjernen, jan. 1996, s. 67, 68).

Drøft svarene på ældste Hollands spørgsmål, deriblandt nogle af de følgende ting, som ældste Holland foreslog, at vi skulle huske om Frelseren (Stjernen, jan. 1996, s. 67–69).

- a. Hans kærlighed og styrke i det store råd i Himlen.
  - b. Han er skaber af himlen og jorden.
  - c. Alt det han gjorde i sin førjordiske tilværelse som Jehova.
  - d. Den enkle storslåethed ved hans fødsel.
  - e. Hans lærdomme.
  - f. Hans mirakler og helbredelser.
  - g. At »alt, hvad der er godt, kommer fra Kristus« (Moroni 7:24).
  - h. Den uvenlige behandling, afvisning og uretfærdighed han udholdt.
  - i. Han nedsteg under alle ting for at kunne rejse sig over dem.
  - j. Han ydede sit offer og udholdt sin sorg for os hver især.
- Hvorfor er det vigtigt at tage nadveren hver uge? Hvordan kan vi forberede os åndeligt, før vi deltager i nadveren?
  - Ved det sidste måltid skændtes apostlene igen om, »hvem af dem der skulle regnes for den største« (Luk 22:24; se også Matt 18:1; Luk 9:46). På hvilke måder ønsker vi af og til at blive anset for at være større end andre? Hvordan kan vi overvinde disse følelser?
  - Hvad belærte Herren om sand storhed? (Se Luk 22:25–27; se også Matt 20:25–28). Hvordan er han selv et eksempel på denne lærdom? Hvordan kan vi følge hans eksempel?

2. Efter at Jesus havde vasket apostlenes fødder, befalede han dem til at elske hinanden.

Læs og tal om udvalgte vers fra Johannes 13. Vis billedet af Jesus, der vasker apostlenes fødder. Forklar, at da Jesus og apostlene havde spist det sidste måltid vaskede Jesus hver af apostlenes fødder (Joh 13:4–5). Denne opgave blev normalt udført af en tjener,

når en gæst ankom. En af årsagerne til, at Jesus gjorde dette, var at lære sine apostle om ydmyghed og tjeneste.

- Hvorfor tror du, at Simon Peter protesterede, da Jesus begyndte at vaske hans fødder? (Se Joh 13:6, 8. Han følte, at det ikke var rigtigt af Herren at handle som en tjener). Hvad svarede Jesus? (Se Joh 13:8).
- Hvad fortalte Jesus apostlene om, hvorfor han havde vasket deres fødder? (Se Joh 13:12–17. Han fortalte dem, at de skulle følge hans eksempel på tjeneste). Hvordan har det at tjene andre bragt dig lykke?
- Hvad kan vi lære af Jesu ord og gerninger om kvaliteten af gode ledere? Hvordan kan vi følge hans eksempel, når vi sidder i lederstillinger?
- I løbet af det sidste måltid, bad Jesus gentagne gange sine disciple om at elske hinanden (Joh 13:34–35; 15:12, 17). Hvilke specifikke ting kan vi gøre for at følge Kristi eksempel på kærlighed?

3. Jesus belærer: »Jeg er vejen og sandheden og livet« og »Jeg er det sande vintræ«.

Drøft Joh 14:1–15; 15. Bed eleverne om at læse udvalgte vers højt.

- Hvorfor var Thomas bekymret, da Jesus sagde til apostlene: »Hvor jeg går hen, derhen kender I vejen«? (Se Joh 14:4–5). Hvad sagde Jesus til Thomas? (Se Joh 14:6). Hvorfor er Jesus den eneste vej, hvorved vi kan komme til vor himmelske Fader?
- Jesus befalede sine disciple at vise kærlighed til andre ved at tjene dem. Hvad bad han dem om at gøre for at vise deres kærlighed til ham? (Se Joh 14:15). Hvordan viser vi vores lydighed vores kærlighed til Herren?
- Da Jesus underviste sine apostle, brugte han et vintræ som symbol (Joh 15:1–8). Hvem symboliserede vintræet? Vingårdsmanden? Grenene? (Se Joh 15:1, 5).

Hvis du har medbragt en plante, så vis den nu.

- Hvad sker der med et blad eller en gren, som bliver skåret af planten? Hvordan kan man sammenligne dit forhold til Frelseren med forholdet af et blad eller en gren til selve planten?
- Hvad gør vingårdsmanden, ifølge Frelserens sammenligning, med de grene fra vintræet, der ikke bærer frugt? (Se Joh 15:2). Hvad gør han med grenene, som bærer frugt? Hvilken betydning kan det have for os?
- Jesus belærte: »Den, der bliver i mig, og jeg i ham, han bærer megen frugt; for skilt fra mig kan I slet intet gøre« (Joh 15:5). Hvordan ved du, at dette er sandt?
- Hvad er i henhold til Johannes 15:13 et af de største beviser på kærlighed? Hvad fortæller dette os om Frelserens kærlighed til os?

Konklusion

Bær vidnesbyrd om, at Jesus Kristus elsker os og ønsker, at vi skal elske og tjene hinanden. Giv eleverne den udfordring at huske Kristi forsoning og hans kærlighed til os under nadveren hver uge.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge et eller flere af disse forslag som en del af lektionen.

1. At påtage os Kristi navn

I løbet af jeres drøftelse af nadveren kan I eventuelt tale om følgende spørgsmål om at påtage os Kristi navn. Nogle af de foreslåede svar er tilpasset efter en tale holdt af ældste Dallin H. Oaks fra aprilkonferencen i 1985 (se Stjernen, aprilkonferencen 1985, s. 74–77).

- Hvornår påtager vi os Kristi navn?
  - a. Når vi bliver døbt ind i hans Kirke (2 Nephi 31:13; Mosiah 25:23; Moroni 6:3; L&P 18:22–25; 20:37).
  - b. Når vi fornyr vores dåbspagt ved at deltage i nadveren (Moroni 4:3; 5:2; L&P 20:77, 79).
  - c. Når vi forkynder vores tro på ham.
  - d. Når vi påtager os myndigheden til at handle i hans navn og udøver denne myndighed.
  - e. Når vi deltager i templets hellige ordinanser.
- Hvad lover vi, når vi påtager os Kristi navn?
  - a. Vi viser vores villighed til at udføre hans riges værk samt vores beslutning om at tjene ham til enden (L&P 20:37; Moroni 6:3).
  - b. Vi lover at følge ham med fast forsæt, at adlyde ham og omvende os fra vore synder (2 Nephi 31:13; Mosiah 5:8).
- Hvad lover Jesus Kristus os, når vi påtager os hans navn? (Vi bliver hans sønner og døtre og bærer hans navn. De, som kaldes ved hans navn på den sidste dag, vil blive ophøjet; se Mosiah 5:7–9; 15:12; Alma 5:14; 3 Nephi 27:5–6; L&P 76:55, 58, 62).

2. Videopræsentation

Det femte afsnit af »Det Nye Testaments skikke«, et afsnit af *Det Nye Testamente Videopræsentationer* (56914 110), indeholder oplysninger om festerne på Det Nye Testaments tid. Denne del kan hjælpe eleverne med at forestille sig rammerne omkring det sidste måltid.

3. Elevernes præsentation

Sammenligninger som »Jeg er det sande vintræ« kan være vanskelige at forstå, især for unge. For mere personligt at illustrere Jesu Kristi kærlighed til os kan du bede en eller to elever om at fortælle om en oplevelse, hvor de følte, at Frelserens kærlighed gav dem styrke, ligesom vintræet giver styrke til bladene eller grenene. Uddel opgaven mindst én uge i forvejen, og motivér eleverne til at søge Helligåndens inspiration med hensyn til at vælge en oplevelse, der er passende at fortælle om.

Formål At opmuntre eleverne til at være modtagelige for Helligåndens indflydelse og komme nærmere vor himmelske Fader og Jesus Kristus.

Forberedelse

1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
  - a. Johannes 16:1–15. Jesus forbereder sine apostle på de vanskelige tider, der følger efter hans korsfæstelse. Han lærer dem om Helligåndens mission og lover, at de vil modtage Helligåndens gave.
  - b. Johannes 16:16–33. Jesus forudsiger sin død og opstandelse og råder apostlene til at være »frimodige«.
  - c. Johannes 17. Jesus beder den storslåede sidste bøn for sine apostle og alle andre, som tror på ham.
2. Yderligere læsestof: Johannes 14:16–31; 15:18–27; 3 Nephi 19:19–36; Lære og Pagter 132:21–24.
3. Hvis du benytter opmærksomhedsfangeren, skal du medbringe to gaveæsker (eller tegne et billede af to gaveæsker på tavlen). Lav i forvejen to ordstrimler, som kan sættes på æskerne i løbet af lektionen; én, hvor der står *Helligåndens gave* og en, hvor der står *Evigt liv*.
4. Forslag til undervisningen: Foruden at bede om at du må kunne undervise med Ånden, kan du bede om, at eleverne må lære ved Ånden og modtage dens bekræftelse på de sandheder, der bliver undervist i (se *Undervisning – Ingen større kaldelse*, s. 18–21).

Forslag til lektionens forløb

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Vis de to gaveæsker (eller tegn et billede af to gaveæsker på tavlen). Bed eleverne om kort at fortælle om de gaver, de kunne tænke sig at modtage.

Forklar, at én af gaveæskerne, du har vist, symboliserer en af de største gaver, vi kan modtage i dette liv. Den anden æske symboliserer det, som Herren kaldte »den største af alle Guds gaver« (L&P 14:7).

Forklar, at i denne lektion vil eleverne finde ud af, hvad disse to gaver er og lære, hvordan man modtager dem.

Samtale om skriftsted og anvendelse Mens du underviser i følgende skriftsteder, kan I tale om, hvordan Frelserens ord til sine apostle gælder os alle. Anspor eleverne til at fortælle om oplevelser, som har at gøre med lektionen.

1. Jesus lover sine apostle, at de vil modtage Helligåndens gave.

Drøft Johannes 16:1–15. Bed eleverne om at læse udvalgte vers højt.

- I de sidste timer af Jesu jordiske tjenestegerning underviste og styrkede han sine apostle. Hvorfor havde apostlene brug for at blive styrket på dette tidspunkt? (Se Joh 16:1–6; se også Joh 15:18–20).
- Frelseren fortalte apostlene, at han ville sende Talsmanden (Helligånden) til dem (Joh 16:7). Hvad er Helligåndens mission? (Se Joh 14:26; 15:26; 16:7–14. Skriv svarene på tavlen som vist herunder).

Helligånden:

- a. Påminder os (Joh 14:26)
  - b. Lærer os (Joh 14:26)
  - c. Bringer sandheder frem i vores hukommelse (Joh 14:26)
  - d. Vidner om Frelseren (Joh 15:26)
  - e. Vejleder i hele sandheden (Joh 16:13)
  - f. Viser os det, som skal komme (Joh 16:13)
  - g. Herliggør Frelseren (Joh 16:14)
- De Tolv Apostle oplevede tilkendegivelser af Helligånden under Jesu jordiske tjenestegerning, men de modtog ikke Helligåndens gave før efter hans død og opstandelse (Joh 20:22). Hvad er forskellen mellem en tilkendegivelse af Helligånden og Helligåndens gave? (Se citatet herunder). Hvordan har det hjulpet dig at modtage Helligåndens gave?

Ældste Dallin H. Oaks har lært os:

»Helligåndens åbenbaringer gives for at lede den oprigtig søgende til evangeliske sandheder, der vil få dem til at omvende sig og blive døbt. Helligåndens gave er mere omfattende ... [Den] er bl.a. retten til hans konstante nærhed, så »hans Ånd altid må være hos« os (L&P 20:77).

Et nydøbt medlem fortalte mig, hvad hun følte, da hun modtog denne gave. Der er tale om en trofast kristen kvinde, som havde brugt sit liv på at tjene andre. Hun kendte og elskede Herren, og hun havde oplevet hans Ånds åbenbaringer. Da hun modtog yderligere lys gennem det gengivne evangelium, blev hun døbt, og ældsterne lagde deres hænder på hendes hoved og gav hende Helligåndens gave. Hun mindedes: »Jeg fornemmede Helligånden falde på mig med større kraft, end jeg hidtil havde følt. Han var som en gammel ven, som før i tiden havde vejledt mig, men nu var kommet for at blive.« (Stjernen, jan. 1997, s. 57–58).

Hvis du brugte opmærksomhedsfangeren, så sæt ordstrimlen, hvorpå der står *Helligåndens gave*, på den ene af gaveæskerne.

- Hvordan kan vi være værdige til Helligåndens konstante følgeskab, når vi har modtaget Helligåndens gave? (Se ApG 5:32; L&P 6:14; 20:77, 79; 76:116; 121:45–46). Hvordan kan vi kende Helligåndens påvirkning? (Se Gal 5:22–23; L&P 6:15, 23; 11:13).

Præsident Boyd K. Packer lærte os: »Helligånden taler med en røst, som du mere *føler* end *hører*. Det kan beskrives som en »stille, sagte røst«. Mens vi taler om at »lytte« til Åndens hvisken, så beskrives åndelige tilskyndelser oftest ved at sige: »Jeg havde en følelse ...« Åbenbaring kommer som ord, vi *føler* mere end *hører*« (Stjernen, jan. 1994, s. 59).

I en drøm blev præsident Brigham Young instrueret af profeten Joseph Smith i, at han skulle undervise de hellige i, at »Herrens Ånd ... vil bringe fred og glæde i deres sjæl; den vil fjerne nag, had, strid og alt ondt fra deres hjerte; og deres eneste ønske vil være at gøre godt, frembringe retfærdighed og opbygge Guds rige« (*Manuscript History of Brigham Young, 1846–1847*, samlet af Elden J. Watson, s. 529).

2. Jesus forudsiger sin død og opstandelse.

Læs og tal om udvalgte vers fra Johannes 16:16–33.

- Efter at Jesus havde belært apostlene om Helligånden, fortalte han dem, at han snart skulle dø og opstå (Joh 16:16–20). Derpå sagde han: »Sådan har jeg talt til jer, for at I skal have fred i mig« (Joh 16:33). Hvad tror du, det vil sige at have fred i ham? Hvad kan vi lære af Jesu lærdomme i Johannes 16, som kan hjælpe os med at få fred i ham? (Se også Fil 4:7–9; L&P 59:23).
- Jesus sagde til sine apostle: »I verden har I trængsler; men vær frimodige, jeg har overvundet verden« (Joh 16:33). Hvordan kan kundskaben om, at Jesus har overvundet verden hjælpe os til at være frimodige, når vi står over for trængsler? Hvorfor er det vigtigt at være frimodige?

3. Jesus beder sin storslåede, sidste bøn.

Læs og tal om Johannes 17, som indeholder en bøn, som Jesus bad lige før sin lidelse i Getsemane have og på korset. Denne bøn kaldes Jesu store forbøn, fordi han, da han bad, gik i forbøn eller stod mellem os og vor himmelske Fader for indtrængende at bede for vores frelse. Søg Åndens vejledning med hensyn til vælge, hvilke vers der skal læses og drøftes.

- Hvordan beskrev Jesus sin mission på jorden, da han indledte sin bøn? (Se Joh 17:1–2; se også Moses 1:39). Hvordan opfyldte han denne mission?
- I sin bøn sagde Frelseren: »Dette er det evige liv, at de kender dig, den eneste sande Gud, og ham, du har udsendt, Jesus Kristus« (Joh 17:3). Hvordan er det at kende vor himmelske Fader og Jesus Kristus forskellig fra blot at kende til dem? Hvordan kan vi komme til at kende dem? (Se 1 Joh 4:7–8; Mosiah 5:10–13; Alma 22:18; L&P 18:33–36; 132:21–24).

Hvis du brugte opmærksomhedsfangeren, så sæt ordstrimlen, hvorpå der står *Evigt liv*, på den anden gaveæske. Bed en elev om at læse Lære og Pagter 14:7.

- I den første del af bønnen beskrev Jesus det, han havde gjort for at opfylde sin mission (Joh 17:4–8). Hvordan beretter vi om vores indsats til vor himmelske Fader? Hvordan ville det eventuelt påvirke vore handlinger, hvis vi hver aften i vore bønner medtog en beretning om vores indsats for at tjene ham i løbet af den dag?
- Selv om Jesus vidste, at han skulle til at lide intenst, hvem bad han så for? (Se Joh 17:6–9, 20). Hvad kan vi lære af det?
- Hvordan kan vi, ligesom Jesus og hans apostle, leve i verden og ikke være »af verden«? (Joh 17:14; se også vers 15–16).

Ældste M. Russell Ballard har sagt:

»I Kirken hører vi ofte om, at »være i verden uden at være af verden«. Når vi ser, at TV-programmer gør banden, vold og utroskab til dagens orden, ja oven i købet forherliger noget sådant, så ønsker vi tit, at vi kunne lukke os ude af verden og på en eller anden måde isolere vore børn fra det hele ...

Måske skulle vi opdele den førnævnte sætning i to advarsler. For det første: »*Vær i verden*«. Vær engageret, vær informeret. Forsøg at forstå og tolerere og værdsætte mangfoldigheder. Giv samfundet nogle meningsfulde bidrag ved at tjene det og være engageret. For det andet: »*Vær ikke af verden*«. Lad være med at følge forkerte stier eller at bøje af for at tilpasse sig eller acceptere det, som ikke er rigtigt.

Vi må bestræbe os på at ændre de fordærvede og umoralske tendenser i TV og samfund, ved at holde det, som virker anstødeligt og nedbryder, *borte* fra vores hjem. Vi må *ikke* forsøge at holde hverken os selv eller vore børn *ude* af denne verden, trods al den ondskab, vi ser i verden, og alt det, vi ser alle vegne, som modarbejder det gode. Jesus sagde: »Himmeriget ligner en surdej eller gær (Matt 13:33). Vi skal opløfte verden og hjælpe alle til at hæve sig over det onde, som vi omgives af. Frelseren bad til sin Fader:

»Jeg beder ikke om, at du skal tage dem ud af verden, men at du vil bevare dem fra det onde« (Joh 17:15)« (Stjernen, juli 1989, s. 73–74).

- Hvordan er vor himmelske Fader og Jesus Kristus »ét« som det siges i Johannes 17:21–22?

Præsident Gordon B. Hinckley talte om vor himmelske Fader, Jesus Kristus og Helligånden og sagde: »De er tre særskilte væsener, men de er ét i formål og bestræbelse. De er forenet som én i gennemførelsen af den storslåede og guddommelige plan for frelse og ophøjelse for Guds børn ... Det er denne fuldkomne enighed mellem Faderen, Sønnen og Helligånden, som binder disse tre sammen til ét i Guddommens hellige enhed« (Stjernen, jan. 1987, s. 46).

- Hvorfor var det vigtigt for apostlene at være ét? (Se Joh: 22–23). Hvorfor har vi brug for enhed med vor himmelske Fader og Jesus Kristus? Med andre medlemmer af Kirken? Med vores familie? Hvordan kan vi hjælpe til med at øge enheden i disse forhold? (Se Joh 17:26; Mosiah 18:21; L&P 35:2).

Konklusion

Bed eleverne om at tænke over, hvordan de har det, når de ved, at nogen beder for dem. Bed dem om at overveje, hvordan de ville have følt, hvis de havde været sammen med Jesus, da han bad den sidste bøn. Forklar, at den sidste bøn kan hjælpe os med at påskønne den kostelige gave, som evigt liv er, og som Frelseren tilbyder os. Bær vidnesbyrd om, at vi vil blive velsignet, mens vi stræber efter at følge Helligåndens tilskyndelser og blive ét med vor himmelske Fader og Jesus Kristus.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge dette forslag som en del af lektionen.

Indbyd Ånden

For at hjælpe eleverne med at føle og erkende Helligåndens påvirkning kan du tale med nogle få af dem i forvejen og bede hver af dem om at vælge at fremlægge en af følgende præsentationer som en del af lektionen:

- Læse et yndlingskriftsted.
- Bære vidnesbyrd.
- Syng en salme eller en primarysang om Frelseren.
- Udtrykke kærlighed til vor himmelske Fader og Jesus Kristus.
- Fortælle om en åndelige oplevelse (hvis det er passende).

Efter at præsentationen er blevet fremlagt i klassen, kan du bede eleverne om at beskrive, hvordan de følte under præsentationerne. Læs udtalelsen af præsident Boyd K. Packer på side 99, og hjælp eleverne til at erkende de følelser, der kommer fra Helligånden. Fortæl, hvad du føler, når du modtager vejledning af Helligånden.

»Ske ikke min vilje, men din«

Lektion 25

Matthæus 26:36–46; Markus 14:32–42; Lukas 22:39–46

Formål At styrke elevernes vidnesbyrd om, at de kan modtage tilgivelse, fred og evigt liv på grund af Jesu Kristi forsoning.

- Forberedelse**
1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder, som indeholder en beretning om Frelserens oplevelse i Getsemane have: Matthæus 26:36–46; Markus 14:32–42 og Lukas 22:39–46.
  2. Yderligere læsestof: 2 Nephi 2:5–8; Alma 7:11–14; 34:8–16; 42:1–31; Lære og Pagter 19:15–24.
  3. Hvis billedet, Jesus beder i Getsemane have (62175; Evangelisk kunst – 227), er tilgængeligt, kan du bruge det i løbet af lektionen.
  4. Bed nogle få elever om at være forberedt på kort at udtrykke deres følelser vedrørende Jesu Kristi forsoning ved at læse et yndlingsskriftsted om forsoningen eller citere nogle få linier fra en nadversalme, de holder af.
  5. Forslag til undervisningen: Herren sagde: »Søg ikke at forkynde mit ord, men søg først at få mit ord« (L&P 11:21). For effektivt at undervise ud fra skrifterne skal du studere og overveje dem dagligt. Sørg hele tiden for at give næring til dit vidnesbyrd om deres magt og sandhed (se *Undervisning – Ingen større kaldelse*, s. 13–14, 117).
-

Forslag til lektionens forløb

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Flere år før ældste Orson F. Whitney blev ordineret til apostel, modtog han et syn, hvor han så Frelseren i Getsemane have. Læs følgende citat, som er ældste Whitneys beskrivelse af synet:

»Det var som om, jeg var i Getsemane have, som vidne til Frelserens smerte. Jeg så ham lige så tydeligt, som jeg har set enhver anden. Stående bag et træ i forgrunden, så jeg Jesus sammen med Peter, Jakob og Johannes, da de kom ind gennem en lille ... indgang til højre for mig. Efter at have efterladt de tre apostle der og bedt dem om at knæle ned og bede, gik Guds Søn over i den anden ende af haven, hvor han også knælede ned og bad. Det var den samme bøn, som alle bibellæsere kender: »Min Fader, hvis det er muligt, så lad dette bæger gå mig forbi. Dog, ikke som jeg vil, men som du vil.«

Mens han bad, strømmede tårerne ned ad hans ansigt, som vendte mod mig. Jeg var så rørt over synet, at jeg også græd af ren medfølelse. Hele mit hjerte var ham hengiven; jeg elskede ham med hele min sjæl, og jeg længtes mere end noget andet efter at være sammen med ham.

Lidt efter rejste han sig og gik over til det sted, hvor apostlene knælede ned – de sov tungt! Han ruskede dem blidt, vækkede dem og bad dem i en tone af blid irettesættelse

uden den mindste antydning af vrede eller utålmodighed ganske enkelt om, at de ville våge blot en time sammen med ham. Der stod han med den forfærdelige byrde af verdens synder på sine skuldre, med alle mænds, kvinders og børns smerte, som gennemtrængte hans følsomme sjæl – og de kunne ikke våge blot en time sammen med ham!

Han vendte tilbage til sin plads og bad den samme bøn som før; derpå vendte han tilbage og fandt dem atter sovende. Igen vækkede han dem, formanede dem atter og vendte igen tilbage og bad. Dette skete tre gange« (*Through Memory's Halls*, s. 82).

Vis billedet af Jesus, der beder i Getsemane. Bed eleverne om at tænke over deres kærlighed til Frelseren, samt hvordan de ville have det, hvis de så ham bede i Getsemane have natten før hans korsfæstelse. Bed nogle få elever om at fortælle om deres tanker.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Denne lektion og lektion 26 handler om forsoningen – Jesu Kristi frivillige død og påtagelse af hele menneskeheds synd og svagheder. Denne lektion fokuserer på Frelserens oplevelse i Getsemane have, mens lektion 26 omtaler hans korsfæstelse. Det er vigtigt at huske, at Forsoningen omfatter Frelserens lidelser både i haven og på korset.

Præsident Ezra Taft Benson belærte: »I Getsemane og på Golgata udarbejdede han den uendelige og evige forsoning. Det var den mest storslåede kærlighedsgerning, som nogensinde er forekommet. På denne måde blev han vores Forløser – idet han forløste os alle fra den fysiske død, og forløste dem fra den åndelige død, som vil adlyde hans love og evangeliets ordinanser« (*The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 14).

1. Frelseren påtager sig vore synder og svagheder.

Drøft Matthæus 26:36–46; Markus 14:32–42 og Lukas 22:39–46. Bed eleverne om at læse udvalgte vers højt.

- Hvad bad Jesus sine apostle om at gøre i Getsemane have? (Se Luk 22:39–40). Hvorfor bad Jesus apostlene om at bede? (Se Luk 22:40). Hvordan styrker bøn os imod fristelse?
- Hvad bad Jesus Peter, Jakob og Johannes om at gøre i Getsemane have? (Se Matt 26:38, 41. Påpeg, at denne brug af ordet *våge* betyder at holde sig vågen). Hvordan kan befalingen om at våge eller holde sig vågen gælde os, når vi stræber efter at efterleve evangeliet? (Se 2 Nephi 4:28; Alma 7:22; 32:26–27).
- Hvorfor var Jesus villig til at underkaste sig den store lidelse, han vidste, at han ville opleve i Getsemane have? (Se Matt 26:39, 42, 44). Hvad kan vi lære af Frelserens bøn i Getsemane? Hvordan er du blevet velsignet, når du har underkastet dig vor himmelske Faders vilje?
- Efter at Jesus havde sagt, at han ville gøre vor himmelske Faders vilje, »da viste en engel fra himlen sig for ham og styrkede ham« (Luk 22:43). Hvad kan dette lære os om vor himmelske Fader? (Svarene kan omfatte, at han vil styrke os, når vi ydmygt gør hans vilje).
- Hvad oplevede Frelseren i Getsemane? (Se L&P 19:16–19; Luk 22:44; Mosiah 3:7; Alma 7:11–13).

Ældste James E. Talmage belærte: »Kristi dødsangst i haven er uudgrundelig for vort begrænsede sind, både med hensyn til styrke og årsag ... Han kæmpede og stønnede

under en byrde, som intet menneske, der nogen sinde har levet på jorden, kan så meget som ane muligheden af. Det var ikke fysisk smerte, heller ikke mental dødsangst alene, der pinte ham så voldsomt, at blodet sprang ud af hver pore; men det var sjælens åndelige dødsangst, således som kun Gud var i stand til at opleve den ... I den dødsangstens time mødte Kristus alle de rædsler, som Satan, »denne verdens fyrste«, kunne bibringe ham ... På en eller anden måde påtog Frelseren sig med frygtelig virkelighed – selv om den er ganske uforståelig for mennesket – menneskehedens syndebyrde lige fra Adam til verdens ende« (*Jesus Kristus*, s. 637–638).

Ældste Neal A. Maxwell har sagt: »Jesu uendelige forsoning omfatter blandt andet, at han kender til alt, hvad vi skal igennem »ifølge kødet« (Alma 7:11–12). Han har lidt under alle mænds, kvinders og børns synder, sorger og smerter (se 2 Nephi 9:21)« (*Stjernen*, juli 1987, s. 65).

2. Vi har brug for Jesu Kristi forsoning.

- Hvorfor har vi brug for Jesu Kristi forsoning? (Se Alma 34:9).
  - a. På grund af Adams og Evas fald er vi underlagt den fysiske død, som er adskillelsen af legemet og ånden (Moses 6:48).
  - b. Når vi synder, udsætter vi os selv for åndelig død, fordi vi fjerner os fra Gud. Vores synder gør os urene og ude af stand til at bo hos Gud (1 Nephi 10:21).
  - c. Da vi ikke selv kan overvinde den fysiske eller åndelige død, sendte vor himmelske Fader sin Enbårne Søn for at tilbyde os forsoningen (Joh 3:16; 2 Nephi 2:5–9).
- Hvilke velsignelser er tilgængelige for os på grund af Frelserens forsonende offer? Hvordan kan vi modtage disse velsignelser?
  - a. Fordi Frelseren underlagde sig døden og opstod, vil vi alle opstå og derved overvinde den fysiske død (Mosiah 16:7–8).
  - b. Fordi han påtog sig vore synder, kan vi omvende os og få tilgivelse, hvilket gør os rene og værdige til at bo hos Gud (Alma 7:13–14; 3. trosartikel).
  - c. Fordi han påtog sig vore svagheder, forstår han vore vanskeligheder og ved, hvordan han skal hjælpe os (Alma 7:11–12). Vi modtager fred i ham, når vi ydmygt følger ham (L&P 19:23).

Ældste Marion G. Romney forklarede, at på grund af forsoningen bliver alle mennesker frelst fra den fysiske død, og de omvendte og lydige bliver også frelst fra synd:

»Det var nødvendigt med Jesu Kristi forsoning for at genforene menneskenes legemer og ånd i opstandelsen. Derfor står hele verden, troende og ikke-troende, i gæld til Forløseren for sikkerheden om opstandelse, fordi opstandelsen vil være lige så omfattende som faldet, som bragte døden til hvert menneske.

Der er et andet aspekt ved forsoningen, som får mig til at elske Frelseren endnu mere og fylder min sjæl med usigelig taknemmelighed. Det er, at foruden at sone for Adams overtrædelse og derved tilvejebringe opstandelsen har Frelseren ved sin lidelse betalt gælden for mine personlige synder. Han betalte gælden for dine personlige synder og for de personlige synder begået af enhver levende sjæl, som nogensinde har boet på jorden, og som vil komme til at bo på jorden. Men han gjorde det på én betingelse. Fordelene ved denne lidelse for vore personlige overtrædelser vil ikke blive vores uden betingelser, på samme måde som at opstandelsen vil blive vores, uanset hvad vi gør. Hvis vi tager del i forsoningens velsignelser, når det gælder vore personlige overtrædelser, skal vi adlyde loven.

... Når vi begår synder, bliver vi fremmedgjort for Gud og anset som uegnet til at komme ind i hans nærhed. Intet urent kan komme ind i hans nærhed. Vi kan ikke

selv, uanset hvor meget vi forsøger, frigøre os for den urenhed, vi besidder som resultat af vore egne overtrædelser. Denne urenhed skal vaskes bort af Forløserens blod, og han har fastsat en måde, hvorpå den urenhed kan blive fjernet. Denne måde er Jesu Kristi evangelium. Evangeliet kræver, at vi tror på Forløseren, accepterer hans forsoning, omvender os fra vore synder, bliver døbt ved nedsenkning til syndernes forladelse, modtager Helligåndens gave ved håndspålæggelse og fortsætter med trofast at overholde, eller gøre det bedste vi kan for at overholde evangeliets principper resten af vores liv« (i Conference Report, okt. 1953, s. 35–36).

Bed de elever, som i forvejen er bedt om det, om at fremlægge de præsentationer, de har forberedt (se afsnittet »Forberedelse«).

Konklusion

Bær vidnesbyrd om Jesus Kristus, og udtryk din taknemmelighed for hans forsoning. Hvis det er passende, kan du bede eleverne om at gøre det samme.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge et eller begge disse forslag som en del af lektionen.

1. Videopræsentation

Det femte afsnit af »Det Nye Testaments skikke«, et afsnit fra *Det Nye Testamente Videopræsentationer* (56914 110), forklarer, at *Getsemane* betyder »oliepresse«. Hvis du viser denne del, kan I drøfte, hvordan *Getsemane* er et passende navn for den have, hvor Frelserens påtog sig vore synder.

2. »Formidleren«

Ældste Boyd K. Packer brugte en lignelse til at undervise i, hvordan Jesu Kristi forsoning gør os fri for synd, når vi omvender os og adlyder befalingerne. Du kan eventuelt fortælle denne lignelse for at hjælpe eleverne til at forstå behovet for forsoningen. Lignelsen kan findes følgende steder:

- a. *Håndbog i evangeliske principper*, kapitel 12.
- b. »Formidleren«, et afsnit af *Mormons Bog videopræsentationer 10–19* (56800 110).
- c. »Formidleren«, *Den danske Stjerne*, okt. 1977, s. 54–56.

Matthæus 26:47–27:66; Markus 14:43–15:39; Lukas 22:47–23:56; Johannes 18–19

Formål At hjælpe eleverne med at føle Frelserens kærlighed til dem og øge deres kærlighed til ham og deres taknemmelighed for hans forsonende offer.

- Forberedelse**
1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
    - a. Matthæus 26:47–75; Markus 14:43–72; Lukas 22:47–71; Johannes 18:1–27. Kort efter lidelsen i Getsemane bliver Jesus forrådt af Judas, som ankommer sammen med ypperstepræster, farisæere og soldater. Jesus underkaster sig sine tilfange-tagere, som fører ham ud af haven og udsætter ham for en jødisk rettergang. Han bliver forhørt først af Annas, en tidligere ypperstepræst, og derpå af Kajfas, Annas efterfølger og svigersøn. Ypperstepræsterne og ældsterne, som er til stede, spytter på Jesus, håner ham, binder ham og beskylder ham for blasfemi, en overtrædelse, der straffes med døden. Uden for Kajfas' palads nægter Peter, at han kender Jesus.
    - b. Matthæus 27:1–26; Markus 15:1–15; Lukas 23:1–25; Johannes 18:28–19:16. Da ypperstepræsterne og ældsterne ikke har magt til at dømme Jesus til døden, sender de ham hen for at blive forhørt af Pontius Pilatus, den romerske statholder i Judæa. Over for Pilatus bliver Jesus anklaget for at være en fjende af Cæsar. Da Pilatus finder ud af, at Jesus er fra Galilæa, sender han ham til Herodes, statholder i Galilæa. Herodes nægter at dømme Jesus og sender ham tilbage til Pilatus, som giver efter for folkemængdens krav om, at Jesus skal korsfæstes.
    - c. Matthæus 27:27–66; Markus 15:16–39; Lukas 23:26–56; Johannes 19:17–42. Jesus bliver pisket og korsfæstet. På korset lider han store smerter, mens han giver sig selv som offer for menneskeheden.
  2. Yderligere læsestof: Esajas 53; Markus 15:39–47; Johannes 3:16; 15:13; 1 Nephi 11:32–33; 19:7–9; 2 Nephi 9:21–22.
  3. Lav de syv ordstrimler, som er beskrevet på side 109–110 (eller forbered dig på at skrive udtalelserne på tavlen).
  4. Hvis følgende materialer er tilgængelige, kan du bruge dem i løbet af lektionen:
    - a. Billederne, Forrådelser af Jesus (62468; Evangelisk kunst – 228); Peters fornægtelse (62177; Evangelisk kunst – 229) og Korsfæstelsen (62505; Evangelisk kunst – 230).
    - b. »Derfor er jeg født«, et 16 minutter langt afsnit af *Det Nye Testamente Videopræsentationer* (56914 110).
  5. Forslag til undervisningen: Når lærere og elever er ærbødige, indbyder de Ånden til at være til stede. Eleverne skal føle sig »fri til at drøfte, fri til at tale, fri til at deltage i klassens opgaver, men ingen elev har ret til at forstyrre andre elever ved at være påtrængende eller komme med letfærdige og pjankede bemærkninger« (David O. McKay, *Gospel Ideals*, s. 224). Vær et eksempel for eleverne på respekt og ærbødighed over for Gud.

Forslag til lektionens forløb

Fang opmærksomheden

Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Forklar, at denne lektion handler om Frelserens korsfæstelse og begivenhederne i timerne inden. Disse begivenheder fandt sted på følgende steder: (1) Getsemane have, (2) i Kajfas' palads, (3) templets forgård, (4) Antonia-borgen (hvor Pilatus boede) og (5) Golgata.

Forklar, at Jesus blev korsfæstet på Golgata. Vis billedet af korsfæstelsen. Bed eleverne om at forestille sig et lille barn, der ser på billedet og spørger: »Hvorfor skulle Jesus dø?« Bed eleverne om at bruge lidt tid i løbet af lektionen til at overveje, hvad de ville svare barnet. Fortæl dem, at I vil tale om spørgsmålet i slutningen af lektionen.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Mens du underviser i følgende skriftsteder, skal du hjælpe eleverne til at forstå den kærlighed, Frelseren viste til dem, da han lod sig blive forfulgt og korsfæstet.

1. Jesus bliver forrådt, arresteret og anklaget for blasfemi. Peter fornægter Jesus tre gange.

Drøft Matthæus 26:47–75; Markus 14:43–72; Lukas 22:47–71 og Johannes 18:1–27. Bed eleverne om at læse udvalgte vers højt. Du kan eventuelt sammenfatte denne beretning som skitseret i punkt 1a i afsnittet »Forberedelse«. Vis billedet af Jesus, der forrådes i Getsemane.

- Hvordan reagerede Peter over for de mænd, der kom ind i Getsemane have for at føre Jesus væk? (Se Joh 18:10). Hvordan reagerede Jesus over for disse mænd? (Se Luk 22:51–53; Joh 18:11–12). Hvorfor tillod Jesus sig selv at blive taget til fange? (Se Matt 26:53–54; Joh 10:17–18. Forklar, at det var vor himmelske Faders vilje, at Jesus skulle nedlægge sit liv for os).
- Ypperstepræsterne og jødernes ældste anklagede Jesus for blasfemi, en forbrydelse, der kunne straffes med døden (Mark 14:64). Hvad er blasfemi? (At være uærbødig over for Gud eller påstå at være lige med Gud). Hvad var det, Jesus sagde, som ypperstepræsterne og de ældste mente var blasfemisk? (Se Mark 14:60–63).
- Da Jesus blev ført ud af haven, »lod alle disciplene ham i stikken og flygtede« (Matt 26:56). Peter og Johannes fortsatte dog med at følge ham (Matt 26:58; Joh 18:15. Det antages, at den unavngivne discipel i Johannes 18:15 er Johannes). Hvad gjorde Peter, da folk uden for Kajfas' palads sagde, at han kendte Jesus? (Se Matt 26:69–74). Hvad gjorde Peter, da han fandt ud af, at han havde fornægtet Jesus tre gange? (Se Matt 26:75; se også vers 33–35).

Vis billedet af Peter, der fornægter Jesus.

- Hvordan fornægter nogle af os, ligesom Peter, nogle gange vores tro? Hvad kan vi lære af Peters liv, efter at han fornægtede Herren?

Præsident Gordon B. Hinckley har sagt:

»Jeg føler med Peter. Mange af os minder meget om ham. Vi sværger troskab. Vi lover højtideligt at være modige. Vi erklærer, sommetider endda i fuld offentlighed, at uanset hvad der måtte ske, så vil vi holde fast ved den gode sag, at vi vil være tro mod os selv og andre.

Og så føler vi os tynget af presset. Nogle gange er det et socialt pres. Nogle gange er det vore egne lyster. Nogle gange er det falske ambitioner. Viljen svækkes. Disciplinen smuldrer. Man giver efter. Og så følger angeren, selvbekendelsen og fortrydelsens bitre tårer ...

... Hvis der skulle være nogen et eller andet sted i Kirken, som i ord eller gerning har fornægtet troen, så beder jeg til, at I må finde trøst og styrke i Peters eksempel. Skønt han dagligt vandrede med Jesus, fornægtede han under pres både Herren og det vidnesbyrd, som han bar i sit hjerte. Men han hævdede sig over dette og blev en mægtig forsvarer og talsmand for troen. På samme måde er det muligt for enhver at vende om og føje sin styrke og tro til andres styrke og tro og opbygge Guds rige« (Stjernen, aug. 1994, s. 4, 6–7).

2. Jesus bliver dømt til at blive korsfæstet.

Læs og tal om udvalgte vers fra Matthæus 27:1–26; Markus 15:1–15; Lukas 23:1–25 og Johannes 18:28–19:16. Du kan eventuelt sammenfatte denne beretning som skitseret i punkt 1b i afsnittet »Forberedelse«.

- Da Pilatus fandt ud af, at Jesus var fra Galilæa, sendte han ham hen til Herodes, som var statholder i Galilæa (Luk 23:6–7). Hvorfor blev Herodes »meget glad« for at se Jesus? (Se Luk 23:8). Hvordan reagerede Frelseren over for Herodes' spørgsmål? (Se Luk 23:9; sammenlign dette vers med profetien i Esajas 53:7).
- Efter at Herodes og hans mænd havde anklaget og hånet Jesus, sendte de ham tilbage til Pilatus (Luk 23:11). Hvad var Pilatus' dom over Jesus? (Se Luk 23:13–17; se også Luk 23:4). Hvorfor dømte Pilatus Jesus til at blive korsfæstet? (Se Matt 27:15–24; Mark 15:6–15; Luk 23:18–25; Joh 19:1–16). Hvordan prøver vi, ligesom Pilatus, af og til at undgå ansvaret for vanskelige beslutninger?
- Til et af Pilatus' spørgsmål, om hvorvidt Jesus var en konge, svarede Jesus: »Derfor er jeg født, og derfor er jeg kommet til verden, for at jeg skal vidne om sandheden« (Joh 18:37). På hvilken måde er Jesus konge? (Se Sl 24:10; Es 44:6; Åb 11:15; 15:3; 2 Nephi 10:14). Hvad vil det sige, at hans »rige ikke er af denne verden«? (Joh 18:36).

3. Jesus bliver pisket og korsfæstet.

Læs og tal om udvalgte vers fra Matthæus 27:27–66; Markus 15:16–39; Lukas 23:26–56 og Johannes 19:17–42. Vis billedet af korsfæstelsen.

- Hvad gjorde folket ved Jesus, efter at han var blevet dømt til korsfæstelse? (Se Matt 27:27–44; Luk 23:34–39). Hvorfor tillod Jesus, at folket forfulgte ham? (Se 1 Nephi 19:9).

Skrifterne har optegnet syv udtalelser, som Jesus kom med på korset. Læs og tal om de vers, der er angivet herunder. Mens I drøfter dem, kan du sætte ordstrimler med disse udtalelser op eller skrive udtalelserne på tavlen.

1. Lukas 23:34. »Fader, tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør.«

- I Joseph Smiths oversættelse ser vi, at da Jesus sagde dette, bad han for de romerske soldater, som havde korsfæstet ham. Hvad fortæller dette om ham? Hvad er den verdslige måde at reagere over for mennesker som sårer eller fornærmer os? Hvordan bliver vi velsignet, når vi følger Jesu eksempel?

2. Lukas 23:43. Til tyven, som havde omvendt sig: »Sandelig siger jeg dig: I dag skal du være med mig i Paradis.«

3. *Johannes 19:26–27. Til Maria, hans mor: »Kvinde, dér er din søn.« Til Johannes: »Dér er din mor.«*

- Hvis behov tænkte Jesus på under sin smertefulde prøvelse? (Se Luk 23:43; Joh 19:26–27). Hvad kan vi lære af dette? (Hvis der kommer spørgsmål vedrørende Jesu udtalelse i Lukas 24:43, henvises til det tredje punkt i afsnittet »Yderligere forslag til undervisningen«).

4. *Matthæus 27:46; Mark 15:34. »Min Gud, min Gud! Hvorfor har du forladt mig?«*

- Hvad oplevede Jesus på korset, som gjorde ham i stand til at forstå og hjælpe os, når vi føler os alene? Hvorfor er det vigtigt at vide, at Frelseren ikke alene kan bære vore synder, men også vores ensomhed, sorg og frygt?

Eldste Jeffrey R. Holland har sagt: »Eftersom han i sidste ende må træde forløsnings vinperse alene, er han da i stand til at udholde det mørkeste øjeblik af alle og chokket af den største smerte? Denne smerte skyldtes ikke tornene og naglerne, men rædslen ved at føle sig fuldstændig alene ... »Min Gud, min Gud! Hvorfor har du forladt mig?« (Mark 15:34). Kan han bære alle vore synder og vores frygt og ensomhed? Han gjorde det, han gør det, og han vil gøre det« (*Stjernen*, jan. 1990, s. 24).

5. *Johannes 19:28. »Jeg tørster.«*

- På trods af alt det, som Jesus led, var dette det eneste, han ytrede om fysisk ubehag. Hvad fik han, da han sagde, at han var tørstig? (Se Joh 19:29).

6. *Johannes 19:30. »Det er fuldbragt.«*

- I henhold til Joseph Smiths oversættelse sagde Jesus, at det var fuldbragt; hans Faders vilje var udført (se Joseph Smiths oversættelse af Matt 27:54). Hvorfor skulle Frelseren dø for at opfylde vor himmelske Faders vilje? (Se 2 Nephi 9:5; 3 Nephi 27:13–16. Hvis du brugte opmærksomhedsfangeren, kan du bede eleverne om at fortælle om deres forslag til, hvordan man kan besvare barnets spørgsmål).

Præsident Spencer W. Kimball har sagt: »Det var nødvendigt, at han døde, så han kunne åbne alle menneskers grave, ligesom hans egen grav blev åbnet. Uden korsfæstelsestimens dybe mørke kunne der ikke været kommet noget forår af graven« (*Den danske Stjerne*, aug. 1975, s. 32).

7. *Lukas 23:46: »Fader, i dine hænder betror jeg min ånd.«*

Hvis du benytter videopræsentationen, »Derfor er jeg født,« kan du vise den nu.

Konklusion

Forklar, at Frelserens første optegnede ord fra forudtilværelsen var: »Her er jeg, send mig« (Abraham 3:27). Blandt hans første optegnede ord i hans jordiske liv var: »Jeg bør være hos min fader« (Luk 2:49). Blandt de sidste ord, han talte i sit jordiske liv, var da han fortalte Faderen, at værket var fuldbragt, at Faderens vilje var gjort (se Joseph Smiths oversættelse af Matt 27:54). Jesus tabte aldrig sin Faders vilje eller sin egen mission af syne. Han kunne have påkaldt legioner af engle til at redde sig, men han gjorde det ikke (Matt 26:53–54). På trods af lidelsen vaklede han aldrig i ydmyghed og villighed til at fuldføre den uendelige forsoning.

Bær vidnesbyrd om de sandheder, der omtales i lektionen. Hvis det er passende, så bed nogle elever om at bære deres vidnesbyrd.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge et eller flere af disse forslag som en del af lektionen.

1. Følg Frelserens eksempel i vanskelige tider

Frelserens handlinger i løbet af den sidste dag i hans jordiske liv viser hans karakters storhed. Gennemgå nogle af de prøvelser, som Jesus udholdt på denne dag. Stil derpå følgende spørgsmål:

- Hvilke karakteregenskaber var fremherskende hos Jesus i denne svære tid? (Svarene kan omfatte, at han var mere bekymret for andre end for sig selv, at han var tilgivende, at han underkastede sig vor himmelske Faders vilje, at han ikke fordømte andre for deres svagheder, og at han ikke beklagede sig. Skriv elevernes svar op på tavlen. Bed eleverne om at give specifikke eksempler, hvor disse kvaliteter kunne ses).
- Hvilke egenskaber er ofte fremherskende i os, når vi har det sværest? Hvordan kan vi følge Frelserens eksempel, når vanskelighederne kommer?

2. »Jeg har syndet og forrådt uskyldigt blod« (Matt 27:4)

- Hvad gjorde Judas i et forsøg på at omvende sig fra at have forrådt Frelseren? (Se Matt 27:3–5). Hvad kan vi lære af hans erfaringer om, hvilken »belønning« verden giver os til gengæld for vore synder?

3. »I dag skal du være med mig i Paradis« (Luk 23:43)

Henvis til følgende oplysninger, hvis du har brug for at forklare Frelserens ord i Lukas 23:43.

Profeten Joseph Smith sagde, at Jesus sagde til forbryderen: »I dag skal du være med mig i åndeverdenen« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 372).

I Lære og Pagter 138:36–37 lærer vi, at Jesus var i åndeverdenen på tidspunktet mellem hans død og opstandelse, og at han der forberedte de trofaste ånder til at forkynde hans evangelium til de ånder, som ikke havde modtaget det på jorden.

Formål At hjælpe eleverne med at føle taknemmelighed for Frelserens opstandelse og de velsignelser, den bringer.

Forberedelse

1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
  - a. Matthæus 28:1–15; Lukas 24:1–12; Johannes 20:1–10. Maria Magdalene og andre kvinder kommer ud til Jesu grav og opdager, at den er tom. Engle bekendtgør, at Jesus er opstået. Peter og Johannes kommer ud for at se den tomme grav. Den opstandne Herre viser sig for kvinderne.
  - b. Lukas 24:13–35. Jesus følges med to disciple på vej til Emmaus og taler med dem. De genkender ham ikke, før han bryder brødet med dem.
  - c. Matthæus 28:16–20; Lukas 24:33–53; Johannes 20:19–31. Jesus viser sig for sine apostle, viser dem, at han er opstået, og befaler dem at forkynde evangeliet for alle nationer. Thomas mærker sårene i Jesu hænder, fødder og side.
  - d. Johannes 21. Jesus viser sig igen for nogle af apostlene ved Tiberias Sø (Galilæas Sø). Han befaler Peter: »Vogt mine lam ... Vær hyrde for mine får!«
2. Yderligere læsestof: Markus 16.
3. Bed en elev om at forberede sig på at give et kort resumé af beretningen om Jesus og de to disciple på vejen til Emmaus (Luk 24:13–32).
4. Hvis følgende billeder er tilgængelige, kan du bruge dem i løbet af lektionen: Jesu begravelse (62180; Evangelisk kunst – 231); Jesu grav (62111; Evangelisk kunst – 232) eller Den tomme grav (Evangelisk kunst – 245); Maria og den opstandne Herre (62186; Evangelisk kunst – 233); Jesus viser sine sår (62503; Evangelisk kunst – 234) og Den opstandne Jesus Kristus (62187; Evangelisk kunst – 239).
5. Forslag til undervisningen: Herrens befaling til Peter: »Vogt mine får« (Joh 21:16–17), gælder alle lærere. Søg bønsumt efter måder at gøre skrifternes åndelige føde så tiltrækkende for eleverne, så de ønsker at mætte sig med den (se *Undervisning – Ingen større kaldelse*, s. 3).

**Forslag til
lektionens forløb**

Fang opmærksomheden

Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Fortæl følgende historie, berettet af ældste James M. Paramore:

»For mange år siden ... blev en journalist ved en avis stillet et betydningsfuldt spørgsmål: »Hvad ville være den mest betydningsfulde nyhed, verden kunne modtage?«

- Hvordan ville du besvare dette spørgsmål?

Ældste Paramore fortsatte: »[Forfatteren] grublede over spørgsmålet, han talte med mange mennesker og læste alt det, han kunne, for at finde et svar. Til sidst skrev han sit svar: »At vide at Jesus Kristus lever i dag, ville være den vigtigste nyhed, verden kunne modtage. Ja, hvis han lever i dag, vil vi også leve evigt, som han sagde« (Stjernen, jan. 1991, s. 60).

Vis billederne, der står angivet i afsnittet »Forberedelse«. Forklar, at disciplenes sorg over Kristi død blev erstattet af usigelig glæde ved hans opstandelse. Vi kan også glæde os ved kundskaben om, at Kristus opstod.

Lad billederne stå. Henvis til dem på passende tidspunkter i lektionen.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Mens du underviser i følgende skriftsteder, kan du tale med eleverne om, hvordan deres kundskab om opstandelsen påvirker deres dagligdag. I stedet for at forsøge at afgøre den nøjagtige rækkefølge for begivenhederne omkring opstandelsen (hver evangelist angiver en lidt forskellige rækkefølge), skal du fokusere på de vidnesbyrd om opstandelsen, som står i hver af evangeliene.

1. Maria Magdalene og andre kvinder er vidne til den opstandne Herre.

Tal om Matthæus 28:1–15; Lukas 24:1–12 og Johannes 20:1–10. Bed eleverne om at læse udvalgte vers højt. Forklar, at efter at Jesus var blevet korsfæstet, blev hans legeme svøbt i rent et lagen og lagt i en grav, der tilhørte Josef af Arimatæa, en af Jesu disciple (Matt 27:57–60; Luk 23:50–53; Joh 19:38–42). Dette blev gjort hurtigt, fordi sabbatten var ved at begynde. Morgenen efter sabbatten vendte Maria Magdalene og andre kvinder tilbage til graven med vellugtende salver for at salve Jesu legeme mere omhyggeligt.

- Hvad opdagede Maria Magdalene og de andre kvinder, da de kom ud til Jesu grav? (Se Matt 28:1–4; Luk 24:1–4. Bemærk, at Joseph Smiths oversættelse af Matthæus 28 angiver ligesom Lukas, at der var to engle). Hvad fortalte englene kvinderne? (Se Matt 28:5–7; Luk 24:5–8).
- Hvad mente englene, da de sagde: »Han er opstået«? Hvad vil det sige at opstå? (Se Alma 11:42–45). Hvilke velsignelser vil vi modtage på grund af Jesu opstandelse? (Se 1 Kor 15:22, 50–58; Alma 11:42–45. Vi vil alle opstå og få et udødeligt legeme).
- Præsident Howard W. Hunter har sagt, at i ordene, »han er ikke her, han er opstået« (Luk 24:6), »ligger al det håb, alle forsikringer og den nødvendige tro til at støtte os, mens vi imødegår vore udfordringer i et til tider sorgfyldt liv« (Stjernen, juli 1986, s. 13). Hvordan har dit vidnesbyrd om forsoningen og opstandelsen hjulpet dig gennem svære tider?
- Hvad gjorde kvinderne, da englene var færdige med at tale? (Se Matt 28:8; Luk 24:8–9). Hvad kan vi lære af deres eksempel?
- Maria og de andre kvinder var de første af mange mennesker, som så Jesus Kristus, efter at han var opstået (se også det andet og tredje punkt i afsnittet »Yderligere forslag til undervisningen«). Hvorfor tror du, at det var vigtigt, at den opstandne Herre viste sig for jordiske vidner? (Se 2 Kor 13:1).

2. To disciple på vejen til Emmaus er vidne til den opstandne Herre.

Drøft Lukas 24:13–35. Bed den elev, der i forvejen har fået denne opgave, om at sammenfatte dette afsnit i skriften.

- Hvorfor var Kleofas og hans medrejsende kede af det, da de gik på vejen til Emmaus? (Se Luk 24:13–24). Hvad lærte den opstandne Herre dem, mens de gik? (Se Luk 24:25–27).
- Hvad følte de to disciple, da Jesus underviste dem? (Se Luk 24:32). Hvad var det, der gav dem denne følelse? (Helligåndens påvirkning). Bed eleverne om at fortælle om deres erfaringer, når de har modtaget et vidnesbyrd fra Ånden, mens de har studeret evangeliet eller hørt nogen undervise i det.

3. Apostlene er vidne til den opstandne Herre.

Læs og tal om udvalgte vers fra Matthæus 28:16–20; Luk 24:33–53 og Johannes 20:19–31.

- Hvad troede apostlene, at de så, da Frelseren viste sig for dem samme aften, som han var opstået? (Se Luk 24:36–37). Hvordan overbeviste Jesus dem om, at han var et opstandent væsen og ikke en ånd? (Se Luk 24:38–43).
- Hvordan reagerede Thomas over for de andre apostles vidnesbyrd om, at Herren var opstået? (Se John 20:24–25). Hvordan kom han til at tro på, at Herren var opstået? (Se Joh 20:26–29). Hvordan viser vi af og til den samme svaghed som Thomas?

Ældste Gordon B. Hinckley har sagt:

»Har I ikke hørt folk tale som Thomas? »Giv os et bevis«, siger de, »et bevis, vi kan tage og føle på. Et vi kan se med vore øjne og høre med vore ører, føle med vore hænder, før vil vi ikke tro.« Det er det, man siger i den tid, vi lever i nu. Tvivleren Thomas er blevet et eksempel på de mennesker i alle tidsaldre, som ikke vil acceptere andet end det, der fysisk kan bevises og forklares – ligesom de vil have bevis på kærlighed eller tro eller selv på et fænomen som elektricitet ...

Til alle, som i dette øjeblik hører min stemme, og som måske tvivler, vil jeg gentage de ord, som blev sagt til Thomas, da han følte Herrens sår: »Vær ikke vantro, men troende« (Den danske Stjerne, okt. 1978, s. 101).

- Hvordan kan vi i højere grad følge Herrens formaning: »Vær ikke vantro, men troende«? (Joh 20:27).

4. Nogle af apostlene ser Jesus igen ved Tiberias Sø (Galilæas Sø).

Læs og tal om udvalgte vers fra Johannes 21.

- Den opstandne Herre viste sig igen for syv af sine apostle, da de var ude at fiske. Hvordan fandt de ud af, at det var Jesus, der stod inde på bredden? (Se Joh 21:4–7). Hvad bad Jesus Peter og de andre apostle om at gøre, efter at de havde spist? (Se Joh 21:15–17). Hvordan kan vi vogte Herrens lam eller være hyrde for hans får?
- Hvad var Johannes' hensigt med at nedskrive nogle af de ting, som den opstandne Jesus sagde og gjorde? (Se Joh 20:30–31). Hvordan har du haft gavn af at studere skriftens beretninger om Jesu opstandelse?

Konklusion

Bær vidnesbyrd om, at Jesus opstod, og at på grund af ham vil vi også opstå. Bær vidnesbyrd om den styrke og trøst, som din kundskab om opstandelsen har givet dig.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge et eller flere af disse forslag som en del af lektionen.

1. »Han er opstået« (Matt 28:6)

Bed en lille gruppe om ved slutningen af lektionen at synge »Jesus Kristus er opstanden« (*Salmer og sange*, nr. 121) eller »Kristus dødens lænker brød« (*Salmer og sange*, nr. 122). Du kan eventuelt få en gruppe børn til at synge »Mon Jesus virkelig opstod« (*Børnenes sangbog*, s. 45).

2. »Kvinde, hvorfor græder du?« (Joh 20:15)

Påpeg, at Johannesevangeliet er det eneste evangelium, som indeholder en beretning om Herrens tilsynekomst for Maria Magdalene lige efter hans opstandelse. Bed en elev om at læse denne beretning i Johannes 20:11–18 højt. Bed eleverne om at fortælle om deres tanker og følelser angående denne begivenhed.

3. Andre vidner til den opstandne Herre

- Foruden de mange vidner, som er nævnt i evangelierne, hvem har så ellers set den opstandne Herre? (Nogle svar står nævnt herunder).

Stefanus (ApG 7:55)

Over 500 brødre (1 Kor 15:6)

Apostlen Jakob (1 Kor 15:7)

Apostlen Paulus (1 Kor 15:8)

2.500 hellige i det gamle Amerika (3 Nephi 11:8–15; 17:25)

Profeten Joseph Smith (JS-H 1:17; L&P 76:22–24)

Sidney Rigdon (L&P 76:22–24)

4. Skriftsteder om opstandelsen

Adskillige skriftsteder i Mormons Bog og i Lære og Pagter øger vores forståelse for opstandelsen. Drøft så mange af de følgende punkter, som tiden tillader:

- a. Jesus var den første, som opstod (2 Nephi 2:8), og på grund af hans opstandelse, vil alle mennesker opstå (2 Nephi 9:22; Alma 11:42, 44).
- b. Efter Jesus Kristus vil de, som modtager en celestial herlighed, først opstå, efterfulgt af dem, som modtager en terrestrial herlighed, de, som modtager en telestial herlighed og til sidst fortabelsens sønner (L&P 88:96–102).
- c. Når vi opstår, bliver vores ånd genforenet med vores fuldkomne legeme for aldrig mere at blive skilt (Alma 11:43, 45).
- d. Den kundskab og intelligens, vi modtager på jorden, »skal følge med os i opstandelsen« (L&P 130:18–19).
- e. De dødes ånder anser deres adskillelse fra legemet som et fangenskab. Opstandelsen gør os i stand til at opleve en fylde af glæde (L&P 138:12–17, 50).

Formål At minde eleverne om deres ansvar for at være vidner om Jesus Kristus og at hjælpe dem med at forstå, hvordan Helligåndens gave kan hjælpe dem med at være det.

Forberedelse

1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
  - a. Apostlenes Gerninger 1. Efter tjenestegerningen blandt sine disciple i 40 dage stiger den opstandne Herre op til himlen. Matthias bliver valgt til at tage den tomme plads, som Judas efterlod i De Tolv Apostles Kvorum.
  - b. Apostlenes Gerninger 2. På pinsedagen bliver apostlene fyldt med Helligånden og taler mange sprog. Mange, som hører dem, bliver omvendt.
  - c. Apostlenes Gerninger 3–4. Peter og Johannes helbreder en lam mand og bærer vidnesbyrd om, at manden blev helbredt ved Jesu Kristi magt. Apostlene beder om og modtager stor magt gennem Helligånden.
  - d. Apostlenes Gerninger 5:12–42. Apostlene fortsætter med at forkynde og helbrede med stor kraft. De bliver arresteret og sat i fængsel, men de befries fra fængslet af en engel. De erklærer over for ypperstepræsterne, at de adlyder Gud frem for menneskene. Gamaliel råder farisæerne til ikke at dræbe apostlene.
2. Yderligere læsestof: Markus 16:19–20; Lukas 24:49–53; Joseph Smith – Historie 1:21–25.
3. Hvis billedet, Jesu himmelfart (62497; Evangelisk kunst – 236), er tilgængeligt, kan du bruge det i løbet af lektionen.
4. Hvis du bruger opmærksomhedsfangeren, skal du få to personer til at komme ind i klasseværelset, før undervisningen begynder, mens eleverne er ved at sætte sig ned. (Hvis det er muligt, skal dette være personer, som normalt ikke deltager i din undervisning). Bed dem om at komme ind i lokalet, kort gøre et eller andet (f.eks. tale med dig eller bære noget ind i lokalet) og derpå gå igen. De skal ikke tale med eleverne eller på nogen måde gøre opmærksom på sig selv.
5. Forslag til undervisningen: Lærere skal bære vidnesbyrd om, at det, de underviser i, er sandt. Bær vidnesbyrd om Jesus Kristus og hans evangelium, når Ånden tilskynder dig til det, ikke kun i slutningen af lektionen. At bære vidnesbyrd giver kraft til din undervisning (se *Undervisning – Ingen større kaldelse*, s. 15–17, 152–153).

**Forslag til
lektionens forløb**

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Spørg eleverne, om de lagde mærke til de to personer, som kom ind i lokalet og gik ud igen, før undervisningen begyndte (se afsnittet »Forberedelse«). Hvis der var nogen, der bemærkede dem, så bed dem om at fortælle, hvad de lagde mærke til ved disse personer, som f.eks. hvem de var, hvad de havde på, og hvad de foretog sig. Påpeg, at de elever, som så disse besøgende, er vidner. (Hvis ingen lagde mærke til disse besø-

gende, så fortæl, hvad de gjorde og forklar, at du er et vidne). En person, som ser eller oplever noget og fortæller andre om det, er et vidne.

Spørg én af de elever, som ikke så de besøgende:

- Tror du på, hvad disse vidner har fortalt dig? Hvorfor eller hvorfor ikke?

Forklar, at dagens lektion handler om de første apostle, som var vidner om den opstandne Jesus Kristus. Da de bar vidnesbyrd om ham, troede mange mennesker på dem og blev døbt ind i Kirken.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Mens du underviser i følgende skriftsteder, kan du understrege den tro og kraft, hvormed apostlene vidnede om den opstandne Herre. Drøft med eleverne, hvordan de også kan være vidner om Jesus Kristus.

Forklar, at Apostlenes Gerninger er Lukas' beretning om vigtige begivenheder i Kirken i omkring 30 år efter Jesu Kristi jordiske liv. Lukas fortæller om den opstandne Herres 40 dage lange tjenestegerning og om hans himmelfart. Derpå beskriver han den store, åndelige udgydelse på pinsedagen, Peters lederskab af Kirken, apostlenes første missionering og Paulus' dramatiske omvendelse. Den anden halvdel af bogen fokuserer på Paulus' missionering blandt hedningene.

1. Herren farer op til himlen. Matthias bliver kaldet som apostel.

Drøft Apostlenes Gerninger 1. Bed eleverne om at læse udvalgte vers højt. Vis billedet af himmelfarten.

- Efter at Jesus var opstået, blev han hos sine disciple i 40 dage, og »talte om Guds rige« (ApG 1:3). Hvad lovede han sine apostle, lige før han vendte tilbage til sin himmelske Fader, at de ville modtage? (Se ApG 1:4–5; se også Luk 24:49. Påpeg, at selv om apostlene havde oplevet Helligåndens *tilkendegivelser*, havde de endnu ikke modtaget Helligåndens *gave*).
- Hvad sagde Jesus til apostlene, at de skulle gøre, efter at de havde modtaget Helligåndens gave? (Se ApG 1:8). Hvordan kan denne befaling sammenlignes med det ansvar, som apostlene har i dag? (Se L&P 107:23, 35). Hvordan opfyldte apostlene dette ansvar i tiden lige efter Jesu opstandelse? (Bemærk f.eks. nogle af de magtfulde vidnesbyrd, der er optegnet i ApG 2–5). Hvordan opfylder apostlene dette ansvar i dag?
- Hvordan hjalp Helligåndens gave apostlene i deres ansvar for at være vidner om Jesus Kristus? (Se Joh 15:26–27; 1 Kor 12:3). Hvad er Helligåndens rolle i forbindelse med vores indsats for at forkynde evangeliet? (Se 2 Nephi 33:1; L&P 42:14).
- Da apostlene så Jesus fare op til himlen, stod to mænd klædt i hvidt i nærheden. Hvad fortalte disse mænd apostlene? (Se ApG 1:10–11). Bær vidnesbyrd om, at Kristi andet komme vil være en bogstavelig begivenhed. Kristus vil vende tilbage til jorden for at indvarsle tusindårsriget og regere på jorden.
- Efter Herrens himmelfart blev en ny apostel valgt til at udfylde den ledige plads, som Judas havde efterladt i kvorummet. Hvordan blev Matthias valgt til at være den nye apostel? (Se ApG 1:21–26). Hvordan bliver apostle og andre kirkeledere valgt i dag? (Se 5. trosartikel).

2. På pinsedagen blev apostlene fyldt med Helligånden.

Læs og tal om udvalgte vers fra Apostlenes Gerninger 2. Forklar, at pinsefesten var en høstfest, som blev afholdt 50 dage efter påskefesten. Jøder fra mange nationer kom til Jerusalem for at deltage i denne fest.

- Hvilken betydningsfuld begivenhed fandt sted på pinsedagen, en uge efter Frelserens himmelfart? (Se ApG 2:1–4. Påpeg, hvordan dette opfyldte Herrens løfte i Joh 14:26, 15:26 og 16:7–14 samt i ApG 1:5).
- Hvad gjorde apostlene, da de modtog Helligånden? (Se ApG 2:4). Hvordan reagerede folk, da de hørte apostlene tale på forskellige sprog? (Se ApG 2:5–13). Hvordan kan man sammenligne forkyndelsen af evangeliet i dag med forkyndelsen på pinsedagen? (Se L&P 90:11; 100:5–8).
- Hvordan reagerede Peter over for dem, som hånedede apostlene for at tale i tunger? (Se ApG 2:14–24, 36). Hvad gør indtryk på dig i Peters svar? Hvorfor er det vigtigt at have et vidnesbyrd om Jesus Kristus og hans guddommelige mission? Hvorfor er det vigtigt for os at dele vores vidnesbyrd med andre? Hvordan kan Helligånden hjælpe os med at dele vores vidnesbyrd?
- Hvordan påvirkede Peters vidnesbyrd dem, som hørte det (se ApG 2:37). Hvad lærte Peter de mennesker, som troede på hans vidnesbyrd? (Se ApG 2:38). Bed eleverne om at sammenligne Apostlenes Gerninger 2:38 med den fjerde trosartikel og 3 Nephi 27:19–20. Påpeg, at evangeliets grundlæggende principper og ordinanser er de samme i alle uddelinger.
- Omkring 3000 mennesker troede på Peters ord og blev døbt. Hvordan viste disse mennesker, at de var blevet omvendt til Jesu Kristi evangelium? (Se ApG 2:41–47. Skriv elevernes svar på tavlen). Hvad kan vi lære af deres eksempel?

3. Peter og Johannes helbreder en lam mand ved Jesu Kristi magt.

Læs og tal om udvalgte vers fra Apostlenes Gerninger 3–4. Du kan eventuelt få en elev til at læse Apostlenes Gerninger 3:1–11 højt.

- Selv om Peter og Johannes ikke havde nogen penge, de kunne give til den lamme mand ved tempelporten, hvad havde de så at tilbyde ham? Ved hvilken magt blev manden gjort rask? (Se ApG 3:6, 12–13, 16; 4:10). Hvordan har du følt Jesu Kristi helbredende magt i din tilværelse?
- Peter brugte dette mirakel som en mulighed for at vidne om Jesus Kristus (ApG 3:12–26; 4:5–12). Hvilke muligheder har vi for at vidne om Jesus Kristus? Hvordan er du blevet velsignet, når du har været et vidne (eller har hørt andre være vidner) om Jesus Kristus?
- Hvordan reagerede præsterne og saddukæerne over for Peters prædiken? (Se ApG 4:1–3. De lod Peter og Johannes anholde). Hvordan reagerede folkemængden over for forkyndelsen? (Se ApG 4:4). Hvorfor tror du, at disse to grupper reagerede så forskelligt på den samme prædiken? Hvad fortæller vores reaktion over for Kirkens lederes ord om vores hjertes tilstand?
- Med den helbredte mand stående ved siden af apostlene kunne præsterne og saddukæerne ikke nægte, at der var sket et mirakel (ApG 4:13–14, 16). Da de ikke havde nogen årsag til at fængsle Peter og Johannes, hvad gjorde de så i stedet? (Se ApG 4:15–18. Påpeg, at de jødiske religiøse ledere havde håbet, at Jesus og hans lærdomme ville blive glemt efter korsfæstelsen. Da apostlene fortsatte med at forkynde Jesu Kristi evangelium, forsøgte de jødiske ledere at standse dem).

- Hvordan reagerede Peter og Johannes på præsternes og saddukæernes krav om, at de skulle holde op med at undervise i evangeliet? (Se ApG 4:19–20). Hvilke situationer i din tilværelse kunne kræve, at du udviste lignende mod, når du var et vidne om Jesus Kristus?
- Efter at Peter og Johannes var frigivet, vendte de tilbage til medlemmerne af Kirken og bad sammen med dem (ApG 4:23–30). Hvad bad de om i bønnen? (Se ApG 4:29–30). Hvad skete der som resultat af denne bøn og apostlenes efterfølgende handlinger? (Se ApG 4:31–35; 5:12–16).

4. Apostlene fortsætter med at forkynde og helbrede med stor kraft.

Læs og tal om udvalgte vers fra Apostlenes Gerninger 5:12–42.

- Da apostlene fortsatte med at forkynde og udføre mirakler, satte præsterne og saddukæerne dem i fængsel (ApG 5:17–18). Hvordan blev de befriet fra fængslet? (Se ApG 5:19–20). Hvad gjorde de, efter at de var blevet befriet? (Se ApG 5:21, 25). Hvorfor fortsatte apostlene med at forkynde evangeliet, selv efter at de havde været i fængslet? (Se ApG 5:29–32).
- Hvilket råd gav Gamaliel de jødiske ledere, som ønskede at slå apostlene ihjel? (Se ApG 5:33–39). Hvilke erfaringer har vist dig sandheden i Gamaliels ord?
- Hvilken ændring forårsagede Helligåndens gave i apostlene? (Sammenlign Matt 26:47–56, 69–75 med ApG 4:5–21; 5:17–18, 26–42). Hvordan kan apostlenes eksempel inspirere os til at være vidner om sandheden?

Konklusion

Forklar, at efter at apostlene havde modtaget Helligåndens gave, blev de magtfulde vidner om Jesus Kristus. Selv om apostlene har en særlig kaldelse til at være vidner om Kristus, har ethvert medlem også ansvar for at bære vidnesbyrd om ham. Bær vidnesbyrd om, at Helligånden kan hjælpe os med at vide, hvornår og hvordan vi skal bære vidnesbyrd om Kristus. Når vi følger Åndens tilskyndelser, vil vores tro øges, vores følsomhed over for Ånden vil vokse, og vi vil blive mere effektive vidner om Herren Jesus Kristus.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge et eller flere af disse forslag som en del af lektionen.

1. Helligåndens tilkendegivelse ved indvielsen af templet i Kirtland

Forklar, at en udgydelse af Ånden, ligesom den i Apostlenes Gerninger 2:1–4, fandt sted ved indvielsen af templet i Kirtland den 27. marts 1836. Bed en elev om for hele klassen at læse Lære og Pagter 109:36–37, den del af indvielsesbønnen, hvor profeten Joseph Smith bad om en sådan udgydelse. Bed derpå en anden elev om at læse følgende udtalelse, som beskriver, hvordan denne bøn blev besvaret:

Profeten Joseph Smith sagde, at ved et aftenmøde på den dag, hvor templet i Kirtland var blevet indviet, rejste »broder George A. Smith ... sig og begyndte at profetere, da en støj hørtes som lyden af brusende, mægtige vinde, der fyldte templet, og hele forsamlingen rejste sig samtidig, påvirket af en usynlig magt; mange begyndte at tale i tunger og profetere; andre så herlige syner, og jeg så, at templet var fyldt med engle, hvilken kendsgerning jeg erklærede for forsamlingen. Folk fra nabolaget kom løbende sammen, (idet de hørte den usædvanlige lyd indenfor og så et klart lys som

en ildsøjle hvile på templet), og var forbavset over det, som fandt sted« (*History of the Church*, 2:428).

2. »De tider kommer, da alt ... genoprettes« (ApG 3:21)

Bed en elev om at læse Apostlenes Gerninger 3:20–21.

- Hvad forudså Peter, da han profeterede om en genoprettelse af alle ting? (Han forudså Jesu Kristi evangeliums genoprettelse i de sidste dage gennem profeten Joseph Smith).

3. »De var fælles om alt« (ApG 4:32)

Drøft Apostlenes Gerninger 4:32–5:11. Forklar, at medlemmerne af den første Kirke »var fælles om alt« (ApG 2:44; se også ApG 4:32, 34–37). De indviede alt det, de havde, så alles behov blev imødekommet. (Du kan eventuelt sammenligne dette med Enoks by [Moses 7:18], Lehis efterkommere [4 Nephi 1:1–3] og de første medlemmer af Kirken i denne uddeling [L&P 42:30–34]).

- Hvordan reagerede Barnabas over for dette system med at indvie ejendele? (Se ApG 4:36–37). Hvordan overtrådte Ananias og Safira dette system? (Se ApG 5:1–2). Hvad sagde Peter til Ananias og Safira om deres handlinger? (Se ApG 5:3–4, 8–9). Hvordan kan vi sikre os, at vi er ærlige over for Gud?
- Selv om vi ikke lever under et formelt indvielsessystem, hvad bliver vi så bedt om at give Gud eller dele med andre mennesker? (Se nogle eksempler i Omni 1:26; Mosiah 4:16; L&P 4:2; 119:4). Hvordan kan vi af og til »stikke nogle af pengene til side«?

Ældste Neal A. Maxwell har kommenteret:

»Ananias og Safira ... stak en del »til side« i stedet for at indvie alt (ApG 5:1–11). Nogle vil aldrig sælge Jesus for tredive sølvpenge, men de vil heller ikke give ham alt!

... Vi har en tendens til kun at tænke på indvielse i forbindelse med ejendom og penge. Men der er så mange andre måder at holde en del tilbage på. En person giver måske af penge og tid og holder alligevel en væsentlig del af sig selv tilbage. Man kan også offentligt give af sine talenter og dog for sig selv bevare lidt stolthed på et bestemt område. Man kan vige tilbage fra at knæle for Guds trone og alligevel bøje sig for en bestemt skare af sine ligemænd. Man kan acceptere en kaldelse i Kirken, men være mere interesseret i at bevare en bestemt rolle i verden« (*Stjernen*, jan. 1993, s. 63).

- Hvordan kan vi overvinde tendensen til at stikke noget »til side«? Hvilke velsignelser kan vi få, når vi giver alt, hvad vi har, til Herren?

4. Ungdomsaktivitet

Lærere for unge kan eventuelt benytte »indlæring gennem spørgsmål« (denne fremgangsmåde beskrives i *Undervisning – Ingen større kaldelse*, s. 205–206). Du kunne f.eks. få eleverne til at finde ud af lektionens emne ved at stille dig spørgsmål, som du kan besvare med et »ja« eller et »nej«.

»Der blev stadig flere disciple«

Lektion 29

Apostlenes Gerninger 6–9

Formål At hjælpe eleverne med at se, at Kirkens arbejde udføres af mange personer, som alle bidrager med deres talenter og vidnesbyrd for at styrke Kirken.

Forberedelse

1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
  - a. Apostlenes Gerninger 6:1–7. De Tolv Apostle ordinerer syv mænd til at føre tilsyn med Kirkens timelige arbejde.
  - b. Apostlenes Gerninger 6:8–7:60. Stefanus, en af de syv, bærer vidnesbyrd for Rådet. Hans ord gør dem, der hører ham, vrede, og de tager ham med ud af byen og stener ham til døde.
  - c. Apostlenes Gerninger 8:4–40. Filip, en anden af de syv, forkynder og udfører mirakler i Samaria. Han underviser og døber en etiopisk hofmand.
  - d. Apostlenes Gerninger 8:1–3, 9:1–31. Saulus forfølger Kirken, indtil han i et syn ser Jesus Kristus. Saulus bliver omvendt og døbt og begynder at forkynde evangeliet.
2. Yderligere læsestof: Apostlenes Gerninger 22:1–16; 26:1–5, 9–18.
3. Forslag til undervisningen: Husk, at du underviser en klasse med enkeltpersoner. De kan have vidt forskellige livserfaringer, forskelligheder i længden af medlemskab i Kirken, forståelse for evangeliets lærdomme og principper, talenter og evner samt muligheder for uddannelse. Forsøg at forstå elevernes forskelle, og hjælp hver elev med at forstå de sandheder, der undervises i (se *Undervisning – Ingen større kaldelse*, s. 55–59; se også s. 55–61).

Forslag til lektionens forløb

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Spørg eleverne:

- Hvilken del af dit legeme, mener du, er vigtigst? Hvorfor?

Når flere af eleverne har svaret, så spørg:

- Hvilket medlem af Kirken, mener du, er mest betydningsfuldt? Hvorfor?

Giv igen flere elever mulighed for at svare. Få derpå en elev til at læse 1 Korinther 12:14–21, og en anden elev til at læse 1 Korinther 12:12–13. Forklar, at i disse vers sammenligner apostlen Paulus medlemmer af Kirken med legemets dele. Ligesom foden, hånden, øret og øjet er vigtige i deres forskellige funktioner, så er alle medlemmer af Kirken betydningsfulde med deres forskellige evner og talenter.

Samtale om skriftsted og anvendelse Mens du underviser i følgende skriftsteder, kan I tale om, hvordan man anvender dem i hverdagen. Anspor eleverne til at fortælle om oplevelser, de har haft, som har at gøre med principperne fra skriften.

1. Syv mænd bliver ordineret til at føre tilsyn med Kirkens timelige arbejde.

Læs og tal om Apostlenes Gerninger 6:1–7. Forklar, at Kirken voksede hurtigt under apostlenes ledelse, og der kom omvendte i mange lande. Dette var årsag til stor glæde, men det skabte også nogle udfordringer. Efterhånden som Kirken voksede, havde apostlene brug for andre medlemmer til at hjælpe med at lede Kirken og opbygge Guds rige.

- Mens Kirken voksede, var grupper i den nogle gange i splid med andre. Hvorfor beklagede nogle af de græske medlemmer sig over de hebraiske medlemmer? (Se ApG 6:1). Hvordan kan vi som medlemmer af Kirken overvinde uenighed og splid mellem os, uanset om årsagerne er etniske, økonomiske, kulturelle eller andet? Hvorfor er det vigtigt, at vi overvinder en sådan splid? (Se 2 Nephi 26:33; L&P 38:26–27).

Præsident Howard W. Hunter har sagt: »Det er gennem forståelse og accept af, at Gud er Fader til alle, at alle mennesker bedst kan påskønne Guds interesse for dem og deres forhold til hinanden. Evangeliet er et budskab om liv og kærlighed, der rammer en pæl igennem alle undertrykkende traditioner baseret på race, sprog, økonomisk eller politisk status, uddannelse eller kulturel baggrund, for vi er alle af samme åndelige æt. Vi har en guddommelig stamtavle; hver eneste person er et åndeligt barn af Gud« (*Stjernen*, jan. 1992, s. 20).

- Hvordan kan forskelligheder blandt medlemmerne berige og styrke Kirken? Hvordan kan vi være forskellige og dog være ét?
- Apostlene følte, at de ikke skulle tage tid fra at undervise i evangeliet og bruge den på at ordne uoverensstemmelser og andre timelige sager (ApG 6:2). Hvordan løste de dette problem? (Se ApG 6:3–6). Hvorfor er det vigtigt, at Kirkens arbejde deles blandt mange mennesker? Hvordan er du blevet velsignet ved muligheder for at tjene i Kirken?
- Hvilke organisatoriske ændringer har Herren inspireret sidste dages kirkeledere til at foretage, efterhånden som Kirken er vokset? (Svarene kan omfatte tilføjesen af kvorummer i De Halvfjerds eller organiseringen af Kirken i områder, der præsideres over af områdepræsidentskaber). Hvordan har disse ændringer hjulpet med at imødekomme Kirkens medlemmers behov over hele verden?

2. Stefanus bærer vidnesbyrd for rådet og bliver stenet til døde.

Drøft Apostlenes Gerninger 6:8–7:60. Bed eleverne om at læse udvalgte vers højt.

- Stefanus, en af de syv mænd, der var kaldet til at hjælpe De Tolv Apostle, blev anholdt på falske anklager om blasfemi og bragt for Synedriet, det jødiske råd (ApG 6:11–15; hvis det er nødvendigt, kan du forklare, at blasfemi er at være uærbødig over for Gud eller hellige ting). Hvad gjorde Stefanus, da han stod over for Rådet? (Se ApG 7:1–53. Han fortalte dele af israelitternes historie).
- Hvorfor tror du, at Stefanus understregede Herrens mægtige gerninger i Israels historie? Hvordan kan vi sikre os, at vi ikke glemmer Herrens gerninger i vores tilværelse? Hvordan hjælper det os at forblive trofast i nutiden, når vi mindes Herrens velsignelser i fortiden?
- Hvorfor tror du, at Stefanus også understregede Israels hyppige glemsomhed og ulydighed mod Gud? Hvilken sammenligning foretog Stefanus mellem sine tilhørere og de tidligere ulydige israelitter? (Se ApG 7:51–53). Hvordan reagerede folket over for denne sammenligning? (Se ApG 7:54).

- Hvilket syn modtog Stefanus, da han var færdig med at tale? (Se ApG 7:55–56). Hvad gjorde folket, da han fortalte dem om sit syn? (Se ApG 7:57–58). Hvad fortæller Stefanus' sidste ord om hans følelser for at være discipel? (Se ApG 7:59–60).

3. Filip forkynder og udfører mirakler i Samaria.

Læs og tal om udvalgte vers fra Apostlenes Gerninger 8:4–40.

- Filip, en anden af de syv mænd, der var udvalgt til at hjælpe apostlene, forkyndte og udførte mirakler i Samaria. Hvordan reagerede folket i Samaria over for Filips budskab? (Se ApG 8:6–8, 12). Hvordan modtog disse mennesker Helligåndens gave? (Se ApG 8:14–17).
- En af de samaritanske omvendte var Simon, en mand der udøvede magi. Hvem gav Simon æren for de gerninger, han udøvede ved magi? (Se ApG 8:9–11). Hvem gav apostlene æren for de mirakler, de udførte? (Se ApG 4:7–10). Hvorfor er denne forskel betydningsfuld? (Påpeg, at mange mennesker, der konkurrerer om vores opmærksomhed og loyalitet, gør det for at herliggøre sig selv. I modsætning hertil giver Guds tjenere Gud æren. Når vi forstår denne forskel, kan det hjælpe os med at vurdere de mange påvirkninger i vores tilværelse).
- Hvad gjorde Simon, da han så apostlene overdrage Helligåndens gave? (Se ApG 8:18–19). Hvad svarede Peter på Simons anmodning? (Se ApG 8:20–23). Hvordan bliver et menneske kvalificeret til at modtage præstedømmets magt? (Se Hebr 5:4; L&P 121:36).

Præsident James E. Faust har sagt: »Denne største af alle magter, præstedømmets magt, kan ikke opnås på samme måde, som man opnår magt ude i verden. Den kan ikke købes eller sælges ... Verdslig magt bruges ofte hensynsløst. Men præstedømmets magt kan kun benyttes ved de retfærdige principper, hvorved præstedømmet ledes« (Stjernen, juli 1997, s. 42–43).

- Hvordan mødte Filip den etiopiske hofmand? (Se ApG 8:25–29). Hvilke velsignelser modtog Filip og den etiopiske hofmand, fordi Filip fulgte Ånden? (Se ApG 8:30–38). Hvilke velsignelser har du (eller en, du kender) modtaget, fordi du har fulgt Ånden?
- Hvordan viste etiopieren ydmyghed? (Se ApG 8:30–39). Hvordan hjælper ydmyghed os med at forstå og acceptere Guds ord?

4. Saulus bliver omvendt og døbt og begynder at forkynde evangeliet.

Læs og tal om udvalgte vers fra Apostlenes Gerninger 8:1–3 og 9:1–31. Forklar, at Saulus var en farisæer, som aktivt forfulgte de første hellige. Han var til stede ved steningen af Stefanus (ApG 7:58) og havde været ansvarlig for mange kirkemedlemmers fængsling og død (ApG 8:3; 22:4). Han oplevede dog en mirakuløs omvendelse og blev en storslået missionær.

- Hvad forårsagede Saulus' ændring fra forfølger af de hellige til en storslået tjener for Herren? (Se ApG 9:1–9, 17). Påpeg, at Saulus blev omvendt, da han hørte Herrens røst. Hvordan kan vi høre Herrens røst? (Se L&P 1:38; 6:23; 8:2; 18:34–36). Hvordan kan det at høre hans røst hjælpe os til at blive omvendt?

Mind eleverne om, at omvendelse ofte er en stille, gradvis oplevelse, ikke en pludselig, mirakuløs oplevelse som Saulus'. Ældste Robert D. Hales har sagt: »Det sker, at mennesker har den slags oplevelser [som Saulus'], men for det meste sker omvendelse over en længere periode, mens studium, bøn, erfaringer og tro hjælper til at styrke vores vidnesbyrd og omvendelse« (Stjernen, juli 1997, s. 79).

- Ældste Ezra Taft Benson sagde, at Paulus' spørgsmål: »Herre, hvad ønsker du, at jeg skal gøre?« er det vigtigste spørgsmål, vi kan stille i dette liv (i Conference Report, okt. 1972, s. 53; eller *Ensign*, jan. 1973, s. 57). Hvorfor er det så vigtigt, at vi stiller dette spørgsmål? Hvordan er du blevet velsignet, når du har underkastet dig Guds vilje med hensyn til dig selv?
- Hvorfor tøvede Ananias med at møde Saulus? (Se ApG 9:10–14). Hvorfor tog Ananias af sted på trods af sine forbehold? (Se ApG 9:15–16). Hvad kan vi lære af Ananias' handlinger? (Svarene kan omfatte, at Gud kan give os mod til at gøre alt det, han beder os om, og at vi aldrig skal opgive en person, selv om han eller hun ikke ser ud til at kunne hjælpes åndeligt).
- Hvad gjorde Ananias for Saulus? (Se ApG 9:17–18). Hvad gjorde Saulus, efter at han var blevet døbt? (Se ApG 9:19–22, 26–29). Hvad er vores ansvar, når vi er blevet omvendt til Jesu Kristi evangelium? (Se Luk 22:32; Joh 8:31; Mosiah 18:8–10; L&P 88:81).

Konklusion

Påpeg, at vi, ligesom Stefanus, Filip og Saulus lever i en tid, hvor Kirken vokser hurtigt. Bær vidnesbyrd om, at Herren ønsker, at vi hver især skal tjene i hans rige, mens det vokser. Motivér eleverne til at erkende og påskønne de forskellige kvaliteter, talenter og egenskaber, som hvert medlem af wardet eller grenen bringer med i Herrens tjeneste.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge det som en del af lektionen.

Ungdomsaktivitet

Skriv følgende ord på ordstrimler eller på tavlen: *Ananias, myndighed, ond, øjne, Helligånden, lys, forkynde, skæl, målløs, redskab, røst.*

Bed eleverne om at studere Apostlenes Gerninger 9:1–22 og finde ud af betydningen og rækkefølgen af disse ord i beretningen om Saulus' omvendelse. Bed dem derpå om at fortælle historien og bruge alle ordene.

»Gud gør ikke forskel på nogen«

Lektion
30

Apostlenes Gerninger 10–14, 15:1–35

Formål At hjælpe eleverne med at erkende at evangeliet er for alle mennesker, og at Kirken vejledes af fortsat åbenbaring.

Forberedelse

1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
  - a. Apostlenes Gerninger 10:1–11:18. En engel viser sig for Cornelius i et syn og fortæller ham, at han skal sende bud efter apostlen Peter. Peter lærer i et syn, at evangeliet skal forkyndes for hedningene (folk, som ikke var jøder). Han tager til Cæsarea for at undervise Cornelius og hans familie og venner. Helligånden kommer over Cornelius og andre, og de bliver døbt. Nogle medlemmer af Kirken kritiserer Peter for at undervise hedninge, men da han fortæller dem om sit syn, accepterer de åbenbaringen for hele Kirken.
  - b. Apostlenes Gerninger 12. Kong Herodes slår Jakob ihjel og fængsler Peter. De hellige beder for Peters frigivelse, og Herrens engel frigiver ham. Herodes bliver slået af Herrens engel og dør.
  - c. Apostlenes Gerninger 13–14. Saulus (nu kendt som Paulus) og Barnabas tager på deres første missionsrejse og grundlægger Kirken blandt hedningene i adskillige byer.
  - d. Apostlenes Gerninger 15:1–35. Nogle jødiske hellige belærer om, at hedninge, som tilslutter sig Kirken, skal holde moseloven, deriblandt omskærelse af mænd. Apostlene beslutter, at dette ikke er noget, som Herren kræver.
2. Hvis et kort over Paulus' første missionsrejse er tilgængeligt, kan du bruge det i løbet af lektionen.
3. Forslag til undervisningen: Ældste Gordon B. Hinckley har sagt: »Dine elever fortjener mere end blot din kundskab. De fortjener og hungrer efter din inspiration. De ønsker det personlige forholds varme glød. Det har altid været kendetegnet for en storslået lærer« (i Conference Report, okt. 1965, s. 52; eller *Improvement Era*, dec. 1965, s. 1124). Overvej bønsonst, hvordan du kan udvikle og vise kærlighed til hver elev (se *Undervisning – Ingen større kaldelse*, s. 7–8, 41–42, 231–232).

Forslag til lektionens forløb

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Giv følgende fingerpeg, ét ad gangen, og bed eleverne om at finde ud af, hvilken betydningsfuld begivenhed i Kirkens historie, de henviser til.

1. Åbenbaring
2. 8. juni 1978
3. Præsident Spencer W. Kimball
4. Præstedømmet
5. Officiel erklæring nr. 2

Bed eleverne om at slå op på Officiel erklæring nr. 2 (findes bagest i Lære og Pagter) og læse det andet afsnit for sig selv (begyndende med »Tidligt i juni ...«). Påpeg, at Officiel erklæring nr. 2 indeholder den åbenbaring, som gjorde præstedømmet tilgængeligt for alle værdige mandlige medlemmer af Kirken.

Hvis der er nogle elever, der husker den dag, åbenbaringen blev bekendtgjort, kan du bede dem om at fortælle, hvad de følte, da de hørte om den.

- Hvem gjorde præstedømmet tilgængeligt for alle værdige mandlige medlemmer af Kirken? (Herren). Hvordan gjorde Herren sin vilje kendt for Kirken? (Han åbenbarede den til profeten, som derpå bekendtgjorde det for Kirkens medlemmer). Hvordan påvirkede denne åbenbaring Kirken?

Forklar, at denne åbenbaring er et eksempel på, hvordan Herren fortsætter med at lede sin Kirke gennem åbenbaring. Denne lektion handler om en lignende åbenbaring, som blev givet til medlemmerne af Kirken kort efter Jesu Kristi opstandelse.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Mens du underviser i følgende skriftsteder, kan du understrege vigtigheden af fortsat åbenbaring fra Herren til hans Kirke. Anspor eleverne til at dele deres vidnesbyrd om fortsat åbenbaring.

1. Peter lærer i et syn, at evangeliet skal forkyndes for hedningene.

Drøft Apostlenes Gerninger 10:1–11:18. Bed nogle elever om at læse udvalgte vers højt.

- Hvilken slags mand var Cornelius? (Se ApG 10:1–2, 30–31. Han var en retfærdig mand, som troede på Gud, men han var hedning eller ikke-jøde). Hvad var engelens budskab til Cornelius? (Se ApG 10:3–6). Hvordan reagerede Cornelius på dette budskab? (Se ApG 10:7–8, 33). Hvorfor er det vigtigt, at vi straks reagerer på befalinger eller tilskyndelser fra Gud?
- Mens Cornelius' mænd rejste til Joppe, fik Peter et syn (ApG 10:9–16). Hvad så Peter i dette syn? (Se ApG 10:11–12). Hvad fik Peter besked om at gøre? (Se ApG 10:13). Hvorfor modsatte Peter sig dette? (Se ApG 10:14. Han ønskede ikke at spise dyr, der blev anset for at være urene ifølge moseloven). Hvad svarede Herren på Peters bekymring? (Se ApG 10:15–16).
- Da Peter mødte Cornelius, forstod han sin drøm. Hvad betød den? (Se ApG 10:28, 34–35. Evangeliet var for alle mennesker, ikke kun jøderne. Forklar, at udtrykket, »Gud gør ikke forskel på nogen« betyder, at Gud vil sørge for, at hvert eneste menneske får mulighed for at modtage de velsignelser, der er tilgængelige ved hjælp af frelsesplanen). Hvorfor blev hedningene i drømmen symboliseret ved urene dyr? (Jøderne mente, at hedningene var åndeligt uværdige eller urene, ligesom de dyr, som moseloven forbød jøderne at spise. Ved at sige at dyrene i drømmen nu var rene, fortalte Herren Peter, at evangeliet nu skulle forkyndes for alle mennesker).
- Efter at Peter havde forklaret sin drøm, begyndte han at undervise Cornelius og hans venner. Hvad belærte han om i sin første prædiken for dem? (Se ApG 10:36–43). Hvad skete der, mens Peter forkyndte? (Se ApG 10:44, 46). Hvorfor overbeviste dette Peter om, at Cornelius og hans venner skulle døbes? (Se ApG 10:47–48; se også ApG 11:15–17).
- Hvordan reagerede nogle kirkemedlemmer, da de hørte, at Peter havde undervist hedninge i evangeliet? (Se ApG 11:1–3). Hvorfor var disse medlemmer vrede? (De anså ikke hedningene for at være en del af Guds udvalgte folk).

- Hvordan ændrede kirkemedlemmernes mening sig, da Peter havde fortalt dem om hans syn og hans oplevelse med Cornelius? (Se ApG 11:4–18). Hvad skal vi gøre, når vi modtager nye befalinger fra vore kirkeledere, selv om vi i begyndelsen ikke bryder os om befalingerne eller synes, at de er vanskelige at forstå? (Se Joh 7:17; 2 Nephi 28:30; L&P 6:11, 14–15).
- Hvorfor var det Peter, der modtog åbenbaringen om at undervise hedningene i evangeliet? (Han var Kirkens leder på det tidspunkt). Hvem modtager åbenbaring i dag for hele Kirken? Hvorfor er det vigtigt, at der kun er én person, der modtager åbenbaring for hele Kirken? (Se L&P 43:2–6).

2. Peters mirakuløse befrielse fra fængslet.

Læs og tal om udvalgte vers fra Apostlenes Gerninger 12.

- Kong Herodes slog apostlen Jakob ihjel, satte derpå Peter i fængsel og satte vagter omkring ham (ApG 12:1–4). Hvordan reagerede Kirkens medlemmer på Peters fængsling? (Se ApG 12:5). Hvordan kan vore bønner hjælpe profeten og andre kirkeledere i dag? (Se L&P 43:12; 93:51; 107:22).

Præsident Joseph F. Smith udtalte: »Der burde ikke gå en dag, uden at alle de, der udgør Kirken, opløfter deres stemmer i bøn til Herren for at støtte hans tjenere« (*Evangeliske lærdomme*, s. 188).

- Hvordan slap Peter ud af fængslet? (Se ApG 12:6–10). På hvilke andre tidspunkter har Herren på mirakuløs vis beskyttet en persons liv, indtil denne person havde fuldført sin jordiske mission? (Eksempler fra skrifterne omfatter: Daniel, Shadrak, Meshak og Abed-Nego, Abinadi, Alma og Amulek samt Joseph Smith).
- Hvad skete der med kong Herodes efter Peters redning? (Se ApG 12:21–23). Sammenlign det, der skete med Herodes, med det, der skete med Kirken, som beskrevet i det næste vers (ApG 12:24). Hvordan har du set Kirken blomstre på trods af nogle menneskers indsats for at ødelægge den?

3. Saulus (nu kendt som Paulus) og Barnabas forkynder evangeliet for hedningene.

Læs og tal om udvalgte vers fra Apostlenes Gerninger 13–14. Hvis du benytter kortet, kan du udpege de steder, som Paulus og Barnabas besøgte, efterhånden som du drøfter dem.

- Hvad viser kaldelsen af Saulus og Barnabas om, hvordan Kirkens medlemmer bliver kaldet til Guds tjeneste? (Se ApG 13:1–3. Drøft behovet for bøn og faste, åbenbaring og præstedømmets myndighed i kaldelsen af medlemmer til at tjene i Kirken). Hvilke erfaringer har hjulpet dig med at vide, at kirkekaldelser er inspireret af Ånden?
- Synagogeforstanderne i synagogen i Antiokia indbød Paulus til at tale ved sabbatsmødet (ApG 13:14–15). Hvad var Paulus' hovedbudskab? (Se ApG 13:23–31, 38–41). Hvordan reagerede hedningene i Antiokia på missionærene og deres budskab? (Se ApG 13:42–44, 48). Hvorfor forfulgte nogle af jøderne Paulus og Barnabas? (Se ApG 13:45–47).
- Hvordan reagerede folkene i Lystra, da Paulus helbredte den forkrøblede mand? (Se ApG 14:8–13. Forklar, at Zeus og Hermes var falske guder, som folket tilbad). Hvordan reagerede Paulus og Barnabas på denne hyldest og opmærksomhed? (Se ApG 14:14–18). Påpeg, at sande undervisere i Guds ord altid søger at give Gud herligheden og vender opmærksomheden bort fra sig selv. Hvordan har du set denne indstilling hos nutidens kirkeledere?

- I hver eneste by, som Paulus og Barnabas besøgte, fandt de folk, der var ivrige efter at acceptere evangeliet, men de fandt også folk, som forfulgte dem og ophidsede andre mod Kirken (ApG 13:43–45, 50; 14:1–6, 19). Hvorfor vendte Paulus og Barnabas tilbage til hver af disse byer, selv om de var blevet forfulgt der? (Se ApG 14:21–23. De havde grundlagt grene af Kirken i disse byer, og de vendte tilbage for at opmuntre og belære de nye medlemmer i disse grene). Hvad kan vi gøre for at støtte nye medlemmer af vores ward eller gren?

Præsident Gordon B. Hinckley bemærkede: »Med det stadig stigende antal nyomvendte må vi gøre en stadig større og væsentlig indsats for at hjælpe dem, når de finder vej. Hver eneste har brug for tre ting – en ven, et ansvar og at »få næring gennem Guds gode ord.« Det er vores pligt og mulighed at sørge for disse ting« (*Stjernen*, juli 1997, s. 47).

4. Apostlene beslutter, at hedningene ikke behøver at holde moseloven.

Læs og tal om udvalgte vers fra Apostlenes Gerninger 15:1–35.

- Hvilken strid rejste Paulus og Barnabas til Jerusalem for at løse? (Se ApG 15:1–2. Forklar, at omskæring var symbolsk for hele moseloven. En omskåret mand var en, som holdt hele loven. Selv om Jesus Kristus havde opfyldt moseloven, praktiserede nogle jødiske kristne den og ønskede, at de omvendte hedninge også skulle praktisere den). Hvordan blev striden løst? (Efter en grundig drøftelse besluttende apostlene gennem inspiration ikke at kræve omskæring).
- Hvordan viser begivenhederne, der er beskrevet i Apostlenes Gerninger 15:6–31, det mønster, hvorved beslutninger om Kirkens retningslinier og regler træffes?
  - a. Kirkelederne mødes for at overveje sagen (vers 6).
  - b. De drøfter sagen omhyggeligt (vers 7–21).
  - c. De træffer en afgørelse i overensstemmelse med Herrens vilje (vers 19–21).
  - d. Helligånden bekræfter, at beslutningen er rigtig (vers 28).
  - e. Beslutningen bekendtgøres for de hellige til opretholdelse (vers 22–31).

Konklusion

Bær vidnesbyrd om, at Kirken altid er blevet ledet af guddommelig åbenbaring, og at åbenbaring fortsætter i dag. Motivér eleverne til at følge den levende profets og andre kirkelederes råd.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge det som en del af lektionen.

Den verdensomspændende kirke

For at vise eleverne, hvordan Kirken er vokset, kan du vise et verdenskort. Udpeg de områder, hvor Kirkens medlemmer boede på Cornelius' tid (nutidens Israel, Tyrkiet, Grækenland og de omkringliggende områder). Bed derpå eleverne om at udpege de områder, hvor Kirkens medlemmer bor i dag. Forklar, at i begyndelsen af 1998 havde Kirken over ti millioner medlemmer i 162 forskellige lande eller territorier. Der var over 57.000 missionærer, der arbejdede i 116 lande og talte mere end 45 hovedsprog og flere yderligere dialekter. (Du kan finde en nyere statistik i julinummeret af *Stjernen*).

»Således blev menighederne styrket i troen«

Lektion 31

Apostlenes Gerninger 15:36–18:22; 1 og 2 Thessaloniker

Formål At hjælpe eleverne med at lære af Paulus' lærdomme, om hvordan man deler evangeliet, og hvordan man lever som hellige.

- Forberedelse**
1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
    - a. Apostlenes Gerninger 15:36–41; 16; 17:1–15; 18:1–22. Efter at striden om de omvendte hedninge og moseloven er løst, forbereder Paulus og Barnabas sig på deres anden missionsrejse. De er uenige om en missionærkammerat og beslutter sig til at skilles. Paulus tager Silas og Timotheus med sig og indleder missioneringen i Makedonien og Grækenland. De bliver ofte forfulgt, men omvender mange mennesker.
    - b. Apostlenes Gerninger 17:16–34. Paulus besøger Athen og ser, at hele byen er optaget af afgudsdyrkelse. Han bærer vidnesbyrd for filosoferne i Athen og forkynder på Areopagos om Guds natur, menneskets enhed som Guds børn samt opstandelsen.
    - c. 1 og 2 Thessalonikerbrev. Paulus skriver to breve til de hellige i Thessalonika, en by i Makedonien. Han giver dem råd vedrørende forkyndelse af evangeliet, forberedelse til det andet komme og om at leve som hellige.
  2. Yderligere læsestof: 1 Korinther 2:4–5, 10–13.
  3. Hvis følgende materialer er tilgængelige, kan du bruge dem i løbet af lektionen:
    - a. Et kort over Paulus' anden missionsrejse.
    - b. »Det andet komme«, et tre minutter langt afsnit af *Det Nye Testamente Video-præsentationer* (56914 110).
  4. Forslag til undervisningen: Eleverne har en forpligtelse til at komme til undervisningen og være forberedt på at stille spørgsmål, bidrage med indsigt, fortælle om erfaringer og bære vidnesbyrd. Motivér eleverne til at forberede sig til undervisningen ved at studere skrifterne og bede dagligt. Udtryk interesse og påskønnelse for elevernes bidrag til undervisningen.

Forslag til lektionens forløb

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Fortæl følgende historie:

Mens John Morgan boede sammen med familien Heywood i Salt Lake City i slutningen af 1800-tallet, drømte han en nat, at han rejste ad en vej i Georgia. Han genkendte vejen, fordi han havde rejst ad den ofte som soldat i De Forenede Staters borgerkrig. Han kom til en skillevej og så Brigham Young stående der. Selv om vejen til højre førte til den næste by, sagde præsident Young, at han skulle gå ad vejen til venstre.

Hr. Morgan, som ikke var medlem af Kirken på det tidspunkt, fortalte søster Heywood om sin drøm og spurgte hende, hvad hun mente om den. Hun fortalte ham, at hun mente, at han ville tilslutte sig Kirken og tage på mission i de sydlige stater, og at han en dag ville befinde sig på den vej, som han havde set i sin drøm. Når det skete, skulle han huske Brigham Youngs råd og vælge vejen til venstre.

Mange år senere, efter at John Morgan var blevet døbt og kaldet som missionær til de sydlige stater, kom han til skillevejen, som han havde set i sin drøm. Han huskede rådet om at vælge vejen til venstre, så det gjorde han. En time senere befandt han sig ved udkanten af Heywood Valley – et smukt sted med det samme navn, som den familie, som han havde boet hos, da han havde haft drømmen nogle år tidligere.

Da han rejste gennem dalen og forkyndte, opdagede han, at menneskene var godt forberedte til at høre evangeliet. Efter at have hørt ham undervise, nævnte flere familier, at en fremmed var kommet gennem dalen ti dage før og havde bedt om tilladelse til at understrege skriftsteder i deres bibler. Den fremmede havde fortalt dem, at en anden budbringer ville komme og forklare de understregede skriftsteder for dem. John Morgan havde forklaret disse understregede skriftsteder, da han underviste i evangeliet. I løbet af de følgende uger underviste og døbte ældste Morgan alle familier med undtagelse af tre af de 23 familier i dalen (Bryant S. Hinckley, *The Faith of Our Pioneer Fathers*, s. 242–244).

- Hvad bidrog til John Morgans succes som missionær? (Svarene kan omfatte, at han var villig til at arbejde hårdt, han lyttede til Ånden, og folkets hjerte var blevet beredt til at acceptere evangeliet).

Forklar, at denne lektion handler om apostlen Paulus, der, ligesom John Morgan, lyttede til Ånden og var en vellykket missionær. På Paulus' anden missionsrejse led han mange forfølgelser, men fandt også mange mennesker, som var beredt på at modtage Jesu Kristi evangelium.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Mens du underviser i Paulus' anden missionsrejse, kan I drøfte, hvad vi kan lære af Paulus om at undervise i evangeliet, berede os selv til at lære om evangeliet og styrke vores vidnesbyrd.

1. Paulus, Silas og Timotheus forkynder i hele Makedonien og Grækenland.

Drøft Apostlenes Gerninger 15:36–41; 16; 17:1–15; 18:1–22. Bed eleverne om at læse udvalgte vers. Du kan eventuelt minde eleverne om, at Apostlenes Gerninger er skrevet af Lukas. Han rejste tilsyneladende sammen med Paulus på nogle af Paulus' missionsrejser, fordi han bruger ofte ordet vi, når han henviste til det, som Paulus og hans missionærkammerater gjorde (ApG 16:10).

- I løbet af sin anden missionsrejse forkyndte Paulus i mange makedoniske og græske byer, deriblandt Filippi, Thessalonika, Berøa, Korinth og Athen. (Vis disse byer på kortet). Hvordan ledte Ånden Paulus og hans ledsagere på rejsen? (Se ApG 16:6–10; 18:9–11). Hvordan har Ånden ledt dig i din indsats for at tjene Herren?
- Skrifterne fortæller, at Lydia hørte og troede Paulus' ord, fordi Herren havde åbnet hendes hjerte (ApG 16:14–15). Hvorfor er et »åbent hjerte« nødvendigt for omvendelse til evangeliet? (Se Mosiah 2:9; L&P 64:34). Bed eleverne om at fortælle om erfaringer, hvor Herren har åbnet deres hjerte (eller én de kender) for evangeliet.
- Hvorfor var Paulus og hans ledsagere i fængsel i Thyatira? (Se ApG 16:16–24). Hvordan blev de befriet? (Se ApG 16:25–26). Hvordan brugte de denne oplevelse som en

mulighed for at missionere? (Se ApG 16:27–34). Nævn nogle eksempler fra Kirkens historie eller din egen tilværelse, hvor der er kommet noget godt ud af forfølgelse.

- Hvad underviste Paulus folket i Thessalonika i, da han tilbragte tre sabbatter i synagogen sammen med dem? (Se ApG 17:1–3). Hvad var resultatet af Paulus' undervisning i Thessalonika? (Se ApG 17:4–10).
- Hvordan modtog folket i synagogen i Berøa Paulus' lærdomme? (Se ApG 17:10–12). Hvordan kan vi udvikle os til at være mere imødekommende for at lære om evangeliet?

2. Paulus forkynder på Aeropagos for de græske filosoffer.

Læs og tal om udvalgte vers fra Apostlenes Gerninger 17:16–34. Forklar, at efter at Paulus havde forladt Berøa, kom han til Athen, som dengang var center for verdens kultur. Filosoferne der betragtede Gud som et abstrakt væsen eller en kraft og ikke som en bogstavelig Fader til vores ånd. De tilbød Guds skaberværk i stedet for Gud selv. De erstattede åbenbaring med fornuft og debat, idet de værdsatte menneskets visdom højere end Guds sandheder.

- Filosoferne i Athen »brugte ikke deres tid til andet end at fortælle eller høre nyt« (ApG 17:21). Hvordan ses denne tendens i dag? Hvilke farer er der ved altid at søge »nyt«?
- Hvad lærte Paulus athenerne om Gud? (Se ApG 17:22–31). Hvorfor er det vigtigt at vide, at vi er »af [Guds] slægt«? (ApG 17:28). Hvordan hjælper forståelse af Guds sande natur og hans rolle som vores Fader os med at elske og tilbede ham?
- Paulus imødegik filosofernes fornuft og logik med et oprigtigt vidnesbyrd om Gud, vor Fader. Hvorfor er et oprigtigt vidnesbyrd i forbindelse med undervisning i evangeliet mere overbevisende end logik og fornuft? (Se 1 Kor 2:4–5, 10–13).
- Hvorfor lyttede filosoferne til Paulus? (Se ApG 17:18–21). Hvordan tror du, at dette motiv påvirkede deres reaktion på Paulus' budskab? (Se ApG 17:32–33). Hvordan kan vi forberede os selv på at høre og forstå kirkeledernes ord?

3. Paulus skriver breve med råd til de hellige i Thessalonika.

Læs og tal om udvalgte vers fra 1 og 2 Thessaloniker.

- Paulus bekymrede sig om de hellige i Thessalonika, men var ude af stand til at vende tilbage og besøge dem, så han sendte Timotheus (1 Thess 2:17–18; 3:1–2, 5–7). Efter at Timotheus var kommet tilbage, skrev Paulus to breve med råd og opmuntring til de hellige i Thessalonika. Hvad kan vi lære af Paulus' indsats på vegne af de nye medlemmer i Kirken?
- Hvad lærer Paulus os i 1 Thessaloniker 1:5 og 2:2–12 om, hvordan man underviser andre i evangeliet? (Skriv elevernes svar på tavlen). Hvordan har det hjulpet dig at følge disse principper, når du underviser i evangeliet?
- Hvilke af thessalonikernes bekymringer afspejles i Paulus' forklaringer om det andet komme? (Se 1 Thess 4:13–18; 5:1–3). Hvad fortalte Paulus thessalonikerne, at der ville ske før det andet komme? (Se 2 Thess 2:1–4). Hvordan blev denne profeti opfyldt? (Se L&P 1:15–16; 112:23; JS-H 1:19).
- Hvad sagde Paulus til de hellige i Thessalonika, at de skulle gøre for at forberede sig til det andet komme? (Se 1 Thess 5:4–8). Hvad skal vi gøre for at forberede os til det andet komme?

Hvis du benytter videopræsentationen »Det andet komme«, så vis den nu. Tal kort om ældste Packers og ældste Maxwells råd om at forberede os til det andet komme, men ikke bekymre os om, hvornår det vil finde sted.

- Hvilket råd gav Paulus thessalonikerne om at leve som hellige? (Se 1 Thess 4:9–12; 5:11–22). Skriv elevernes svar på tavlen. I henhold til Åndens vejledning kan I drøfte nogle af de råd, du har skrevet op. Drøftelsen kan omfatte, hvordan vi bedre kan følge rådene, og hvordan vi bliver velsignet, hvis vi gør det.

Konklusion

Bær vidnesbyrd om de sandheder, som Paulus underviste i, om de egenskaber som succesfulde missionærer og barmhjertige sidste dages hellige bør besidde. Motivér eleverne til at søge at udvikle disse egenskaber, så de kan hjælpe med at forberede sig selv og andre til Herrens andet komme.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge det som en del af lektionen.

Undervis med i evangeliet den rette indstilling

Bed eleverne om at læse 1 Thessaloniker 2:2–3. Påpeg, at Paulus sagde, at man skal undervise i evangeliet med frimodighed og uden svig eller uærlighed. Ældste James E. Talmage tilføjede, at vi frimodigt skal undervise i sandheden uden at kritisere eller angribe andre menneskers tro. Fortæl følgende beretning for at illustrere dette:

Da ældste Talmage var studerende, henvendte en mand, som ville sælge ham en fortrinlig petroleumslampe, sig til ham. Ældste Talmage havde allerede en lampe, som han mente var tilfredsstillende, men han gav sælgeren mulighed for at komme op på hans værelse for at vise ham den.

»Vi gik ind på mit værelse, og jeg tændte min veltrimmede lampe. Min besøgende roste den højlydt. Det var den bedste lampe af sin slags, sagde han, og han havde aldrig set en lampe, der var bedre holdt. Han tog vægen op og ned og udtalte, at vægen sad perfekt.

»Nu vil jeg,« sagde han, »med din tilladelse tænde min lampe,« idet han tog den op af sin taske ... Dens lys oplyste det fjerneste hjørne i mit værelse. Dens strålende lys fik flammen i min lampe til at virke svag og bleg. Indtil dette øjeblik med denne overbevisende demonstration, havde jeg ikke vidst, hvilket dunkelt mørke, jeg havde boet, arbejdet, studeret og kæmpet i.«

Ældste Talmage købte den nye lampe, og senere antydede han det, vi kan lære af lampesælgeren, når vi underviser i evangeliet: »Den mand, som ville sælge en lampe, forklejnedes ikke min. Han satte sit større lys ved siden af min svagere flamme, og jeg skyndte mig at købe den.

Missionærene i Jesu Kristi Kirken bliver i dag sendt ud, ikke for at angribe eller latterliggøre menneskenes tro, men for at vise verden et større lys, hvorved den tågede uklarhed ved de blafrende luer af menneskegjorte trosbekendelser skal blive åbenbar. Kirkens værk er konstruktiv, ikke destruktiv« (i Albert L. Zobell, jun.: *Story Gems*, s. 45–48; se også *The Parables of James E. Talmage*, samlet af Albert L. Zobell, jun., s. 1–6).

Apostlenes Gerninger 18:23–20:38; Galaterne

Formål At motivere eleverne til at søge Helligåndens tilskyndelser og til at undgå holdninger og gerninger, som vil hindre dem i at modtage disse tilskyndelser.

Forberedelse

1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
  - a. Apostlenes Gerninger 18:23–19:41. Paulus indleder sin tredje missionsrejse. Akvila og Priskilla underviser Apollos i evangeliet. Paulus underviser, døber og overdrager Helligåndens gave til troende i Efesos. Demetrios og de andre sølvsmede ophidser folket i Efesos mod Paulus.
  - b. Apostlenes Gerninger 20. Paulus forlader Efesos og forkynder i Makedonien og Grækenland. På sin vej tilbage til Jerusalem holder han en afskedstale til kirkeledere fra Efesos og advarer mod frafald.
  - c. Galaterne. Paulus skriver et brev, der revser galaterne for at vende tilbage til moseloven. Han minder dem om nødvendigheden af at tro på Jesus Kristus og opmuntrer dem til at søge Åndens frugter.
2. Hvis et kort over Paulus' tredje missionsrejse er tilgængeligt, kan du bruge det i løbet af lektionen.
3. Forslag til undervisningen: Nogle af de bedste historier og eksempler er dem, du selv har oplevet. Hav tillid til, at Ånden kan hjælpe dig med at vide, hvilke af dine erfaringer, der vil være passende og nyttige at fortælle eleverne om (se *Undervisning – Ingen større kaldelse*, s. 120–121, 173).

Forslag til lektionens forløb

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Bed eleverne om at tænke på et talent eller en evne (som f.eks. at spille et instrument, sy, skrive eller udøve en sportsgren), som de engang udviklede, men ikke har brugt længe. Spørg:

- Ville du have det godt med at bruge dette talent eller denne evne i dag? Hvor godt kunne du gøre det? Hvad skulle du gøre for at kunne bruge dette talent eller denne evne lige så godt, som du gjorde tidligere? (Hvis der ikke er nogen elev, der kan komme i tanke om et sådant talent eller evne, kan I drøfte et eksempel fra din egen tilværelse).

Påpeg, at det at erkende Helligåndens tilskyndelser kan anses for at være et åndeligt talent eller evne. Jo mere vi bruger dette talent, desto bedre bliver vi til det.

- Hvordan kan vi udvikle evnen til at erkende Helligåndens tilskyndelser? (Svarene kan omfatte at leve retskaffent, søge inspiration gennem Helligånden og at adlyde tilskyndelserne, når vi modtager dem). Hvad vil der ske, hvis vi udvikler denne evne og dernæst forsømmer den?

Forklar, at dagens drøftelse af Paulus' tredje missionsrejse og hans brev til galaterne vil omfatte drøftelse af situationer, hvor vi bliver nødt til at følge Helligåndens tilskyndelser, samt hvordan vi kan blive velsignet ved at gøre det.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Udvælg bønssomt de skriftsteder og spørgsmål, som bedst imødekommer elevernes behov. Drøft, hvordan disse skriftsteder kan anvendes i dagligdagen. Anspor eleverne til at fortælle om oplevelser, de har haft, som har at gøre med principperne fra skriften.

1. Paulus underviser, døber og overdrager Helligånden til troende i Efesos.

Drøft Apostlenes Gerninger 18:23–19:41. Bed eleverne om at læse udvalgte vers. Forklar, at da Paulus var vendt tilbage efter sin anden mission, tilbragte han nogen tid i Antiokia og rejste derpå på en tredje mission (ApG 18:22–23). I løbet af den tredje mission tilbragte han det meste af sin tid – næsten tre år – med at forkynde i Efesos. (Hvis du bruger kortet, kan du på passende tidspunkter udpege, hvor Paulus befinder sig, mens I drøfter hans tredje missionsrejse).

- Apollos var en jøde, som kendte til den dåb, som Johannes Døber underviste i, men han kendte intet til Helligåndens gave. Da Akvila og Priskilla, to medlemmer af Kirken i Efesos, hørte Apollos prædike, »forklarede [de] ham Guds vej mere udførligt« (ApG 18:26). Hvilke egenskaber gjorde Apollos lærvillig? (Se ApG 18:24–28). Hvordan gjorde disse egenskaber ham også til en effektiv lærer? Hvordan kan vi udvikle disse egenskaber?
- Hvilken åndelige tilkendegivelse fandt sted, da nogle af efeserne modtog Helligåndens gave? (Se ApG 19:6). På hvilket andet tidspunkt havde denne form for tilkendegivelse også fundet sted? (Se ApG 2:1–4; 10:44–46. Apostlene talte i tunger, da de modtog Helligåndens gave på pinsedagen. Adskillige ikke-jøder i Cæsarea talte også i tunger, efter at Peter havde modtaget et syn om, at ikke-jøderne skulle undervises i evangeliet). Hvilke af Helligåndens tilkendegivelser ses ofte i dag? (Se nogle eksempler i L&P 6:15, 23; 8:2; se også 1 Kong 19:12).
- Hvorfor forlod Paulus synagogen i Efesos og begyndte at undervise i Tyrannos' skole? (Se ApG 19:8–9). Hvordan bør vi reagere på mennesker, som kritiserer eller bekæmper evangeliet? (Se 3 Nephi 11:29–30).

Ældste Marvin J. Ashton lærte os: »Når andre er uenige med os om vores standpunkt, skal vi ikke diskutere med dem, give dem igen med samme mønt eller skændes med dem ... Vi skal forklare vores standpunkt ved hjælp af fornuft, venlig overtalelse og kendsgerninger. Vi må stå fast og urokkeligt på vore dages moralske spørgsmål og evangeliets evige principper, men vi må ikke strides med noget menneske eller nogen organisation. Stridigheder bygger mure og rejser barrierer. Kærlighed åbner døre ... Stridigheder har aldrig været og vil aldrig blive en vej til fremgang« (*Den danske Stjerne*, okt. 1978, s. 11–12).

- Hvorfor var Demetrios og de andre sølvsmede vrede over Paulus' forkyndelse? (Se ApG 19:23–28. De fremstillede og solgte Artemistempler, en falsk gudinde, og blev bekymret over at miste kunder, efterhånden som Paulus hjalp mennesker med at omvende sig til Jesu Kristi evangelium). Hvordan kan optagethed af materiel velstand eller andre verdslige interesser påvirke vores loyalitet over for Gud? Hvordan kan sådanne bekymringer påvirke vores evne til at høre Åndens tilskyndelser?
- Sammenlign Demetrios' og sølvsmedenes indstilling med de efesere, som ødelagde deres troldomsbøger, da de begyndte at følge Jesus Kristus (ApG 19:18–19). Hvordan kan vi bevare det rette perspektiv vedrørende jordiske ejendele?

2. Paulus holder en afskedstale til kirkeledere fra Efesos.

Læs og tal om udvalgte vers fra Apostlenes Gerninger 20. Forklar, at Paulus forlod Efesos og rejste rundt i Makedonien og Grækenland, hvor han forkyndte evangeliet. Han planlagde at vende tilbage til Jerusalem til pinsefesten. På sin vej tilbage til Jerusalem sendte han budbringere for at bede kirkeledere i Efesos om at mødes med ham i Milet. Han holdt en rørende afskedstale og genoptog derpå sin rejse.

- Hvad understregede Paulus i sin afskedstale, da han troede, at det var sidste gang, han ville tale til ældsterne i Efesos? (Se ApG 20:28–35). Hvem var de »glubske ulve«, som Paulus advarede imod? (Se ApG 20:29. Kirkens fjender). Hvem advarede Paulus ellers imod? (Se ApG 20:30. Medlemmer af Kirken, som faldt fra og prøvede at føre andre medlemmer bort). Hvordan kan vi vogte os mod frafald i vores tilværelse?
- Hvad sagde Paulus til ældsterne i Efesos, at de skulle gøre for at hjælpe med at beskytte kirkemedlemmer fra dem, som ville forsøge at lede dem bort fra Kirken? (Se ApG 20:28; se også Joh 21:15–17). Hvordan kan vi hjælpe med at beskytte Guds hjord mod »glubske ulve«?
- Paulus sluttede sin tale til brødrene i Efesos ved at minde dem om Herrens lærdomme, om at »det er saligere at give end at få« (ApG 20:35). Hvordan har du fundet ud af, at dette er sandt?

3. Paulus revser og rådgiver de hellige i Galatien.

Læs og tal om udvalgte vers fra Paulus' Brev til Galaterne. Forklar, at mens Paulus var på sin tredje missionsrejse, skrev han et brev til de hellige i Galatien, af hvem mange igen var begyndt at holde moseloven. Han revsede dem, som troede, at frelse kunne komme gennem de gerninger, der blev krævet af moseloven, i stedet for ved tro på Herren Jesus Kristus.

- Hvad var formålet med moseloven? (Se Gal 3:23–26; Jakobs Bog 4:4–5; Mosiah 13:29–30. Herren gav israelitterne denne lov som en hjælp til at huske ham og til at forberede dem på at modtage frelse gennem hans forsoning). Hvordan blev moseloven opfyldt? (Se 3 Nephi 15:2–5; Alma 34:10; 3 Nephi 9:19. Jesus opfyldte moseloven ved sin forsoning, hvilket blev symboliseret af mange af lovens ordninger).
- Paulus var forbavset over, at de hellige i Galatien havde vendt sig til moseloven så hurtigt efter at have lært om Jesu Kristi evangelium (Gal 1:6; 4:9). Hvorfor viste denne vendten tilbage til moseloven en mangel på tro på Herren? (Se Gal 2:16; 3:1–5; 5:1–6).
- På Paulus' tid søgte nogle mennesker at forvrænge eller ændre Jesu Kristi evangelium (Gal 1:7–8). Hvilke beviser har vi på dette i vor tid? Hvordan bør vi reagere på forsøg på at forvrænge evangeliet?
- Hvad kan vi lære af Galaterne 1:11–12 om, hvordan vi modtager et vidnesbyrd om evangeliet? Hvorfor er det vigtigt, at vore vidnesbyrd er grundlagt på åbenbaring fra Jesus Kristus? (I kan eventuelt drøfte, hvordan vidnesbyrd, som er grundlagt på andre ting, som f.eks. sociale forhold eller intellektuel analyse, ofte ikke kan modstå troens prøve).
- Paulus advarede galaterne mod at gøre »kødets gerninger« (Gal 5:19). Hvad er kødets gerninger? (Se Gal 5:19–21). Hvad er konsekvenserne ved at gøre disse gerninger? (Se Gal 5:21). Hvad kan du gøre i denne uge for at forbedre det åndelige miljø, som du lever i på trods af udbredelsen af kødets gerninger i verden i dag?

- Paulus opmuntrede galaterne til at søge frugterne eller resultaterne af at leve efter Ånden (Gal 5:16, 25). Hvilke frugter er det? (Se Gal 5:22–23). Hvordan er disse frugter blevet tilkendegivet i din tilværelse? Hvad bør vi gøre, hvis vi føler, at disse frugter mangler i vores tilværelse?
- Hvad lærte Paulus de hellige i Galatien om, hvordan de skulle behandle deres næste? (Se Gal 5:14; 6:2; se også Mosiah 18:8–10). Hvordan kan vi »bær[e] hinandens byrder«? Hvordan bringer det os nærmere Jesus Kristus, når vi gør det?
- Hvad mente Paulus, da han sagde, at »Gud lader sig ikke spotte«? (Se Gal 6:7; se også L&P 63:58. En betydning er, at de, som ikke adlyder Gud og ikke omvender sig, spotter ham og vil blive straffet). Hvordan spotter mennesker Gud i dag?
- Hvad vil det sige, at »hvad et menneske sår, skal det også høste«? (Se Gal 6:7–9). Hvordan gælder dette princip vores evne til at høre og følge Helligåndens tilskyndelser? Hvordan gælder det vores forhold til andre mennesker? Hvordan gælder det andre situationer i vores tilværelse?

Konklusion

Bær vidnesbyrd om, at uretfærdige holdninger og gerninger, som f.eks. strid, verdslighed og frafald, vil hindre os i at modtage Helligåndens tilskyndelser. Men hvis vi stræber efter at leve retskaffent og følge de tilskyndelser, vi modtager, vil vores evne til at genkende og følge tilskyndelserne øges. Motivér eleverne til at søge og følge tilskyndelser fra Helligånden.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge det som en del af lektionen.

Undervis i evangeliet som Paulus gjorde

- Hvad kan vi lære af Paulus om at undervise i evangeliet? (Se ApG 19:8–10, 21; 20:7–12, 18–24, 27, 31, 35–36. Se også drøftelsen af 1 Thess 1:5 og 2:2–12 i lektion 31).

Skriv elevernes svar på tavlen og drøft, hvordan vi kan følge Paulus' eksempel i vores undervisning.

1 Korinther 1–6

Formål At inspirere eleverne til at søge de velsignelser, der kommer af at være forenet i Kristus, følge Ånden og være moralsk ren.

Forberedelse

1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
  - 1 Korinther 1:10–13; 3:1–11. Paulus formaner de hellige til at undgå strid og være ét i tanke og sind.
  - 1 Korinther 1:17–31; 2:1–16. Paulus råder de hellige til at stole på Ånden i stedet for denne verdens visdom og filosofier.
  - 1 Korinther 3:16–17; 5; 6:9–20. Paulus formaner de hellige til at være moralsk rene.
2. Yderligere læsestof: 1 Korinther 7–10.
3. Forslag til undervisningen: Ældste Boyd K. Packer har rådet os: »Det er vigtigt for en lærer at forstå, at mennesket grundlæggende er godt. Det er vigtigt at vide, at de er tilbøjelige til at gøre det, som er rigtigt. En sådan ophøjet tanke øger tro. Det gør hele forskellen, når vi står over for vore egne børn eller står i en klasse med unge mennesker og skal undervise dem« (*Teach Ye Diligently*, s. 73).

Forslag til lektionens forløb

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Tegn en vej på tavlen, og tegn en bil eller et andet køretøj på vejen. Fortæl derpå følgende oplevelse, som ældste Joseph B. Wirthlin har berettet:

»Da søster Wirthlin og jeg en aften kørte ad en bjergvej i en frygtelig regnstorm med hyppige tordenbrag og lyn, kunne vi kun lige akkurat se vejen foran os og til siderne. Jeg så mere intenst end nogen sinde før på de hvide streger på vejen. Når vi holdt os inden for disse linier, undgik vi både at falde ud over afgrunden, og det hjalp os til at undgå et frontalt sammenstød. At krydse nogle af linierne kunne have været meget farligt. Så tænkte jeg: »Vil en normalt-tænkende person afvige til venstre eller højre i en kørebane, hvis han ved, at det er livsfarligt? Hvis han værdsætter livet, vil han da ikke blive mellem disse linier?«

At køre på denne bjergvej, er ligesom livet. Hvis vi bliver inden for disse linier, som Gud har afmærket, vil han beskytte os, og vi kan i sikkerhed nå vores bestemmelsessted« (*Stjernen*, jan. 1991, s. 60).

Forklar, at på det tidspunkt, hvor Paulus skrev sit første brev til de hellige i Korinth, var nogle af dem begyndt at gå på afveje i forhold til evangeliets retningslinier. Denne lektion handler om Paulus' formaninger til de hellige om at omvende sig fra tre af de måder, de var faret vild på. Tegn tre linier på tavlen, som viser, at køretøjet kører af vejen. I slutningen af den første linie skrives Strid og splid. Ved slutningen af den

anden linie skrives *Stoler på verdens visdom*. Ved slutningen af den tredje linie skrives *Umoral*.

Samtale om skriftsted og anvendelse Mens du underviser i følgende skriftsteder, kan I drøfte, hvordan Paulus' råd kan anvendes i vores tid, og hvordan vi kan anvende hans lærdomme i vores egen tilværelse.

1. Undgå strid og vær forenede.

Læs og tal om 1 Korinther 1:10–13; 3:1–11.

- Hvilket problem talte Paulus om i 1 Korinther 1:10–13? Hvad betyder det, at nogle af de hellige påstod at høre »til Paulus«, nogle »til Apollos«, andre »til Kefas« og andre igen »til Kristus«? (I stedet for at være forenede som Jesu Kristi tilhængere var nogle af de hellige splittet op i grupper eller partier inden for Kirken). Hvordan begår vi af og til den samme fejl? Hvad er konsekvenserne ved denne form for opdeling? Hvordan påvirker opdelinger og splid vores fællesskab som Kristi disciple? (Se Mosiah 18:21–22; 3 Nephi 11:29–30; L&P 38:27).
- Hvad rådede Paulus de hellige til at gøre for at blive mere forenet? (Se 1 Kor 1:10. Mens en elev læser dette vers, kan du skrive hver del af Paulus' råd på tavlen som vist herunder). Hvordan kan vi anvende dette råd derhjemme og i Kirken?
  - a. »At enes.«
  - b. At »der ikke er splittelse iblandt jer.«
  - c. At »I holder sammen i tanke og sind.«
- Hvorfor havde de hellige i Korinth kun modtaget evangeliets »mælk«? (Se 1 Kor 3:1–4). Hvorfor afholder strid os fra at modtage evangeliets »faste føde«? Hvordan kan vi forberede os selv til at få evangeliets »faste føde«?
- Paulus lærte os, at der er mange tjenere i evangeliet, men at Jesus Kristus er den eneste sikre grundvold (1 Kor 3:5–11). Hvorfor er det vigtigt, at Frelseren er grundvolden for vores tro? (Se Helaman 5:12).

2. Stol på Ånden i stedet for på verdens visdom.

Drøft 1 Korinther 1:17–31; 2:1–16. Bed eleverne om at læse udvalgte vers.

- Paulus lærte os, at Guds visdom tilintetgør verdens visdom (1 Kor 1:18–21). Hvilken forskel er der mellem Guds visdom og verdens visdom? (Se Es 55:8–9; L&P 38:1–2). Hvilke eksempler er der på, at Guds visdom tilintetgør verdens visdom?
- På hvilke måder kan timelig lærdom være en velsignelse for os? (Forklar om nødvendigt, at *timelig* betyder ikke-religiøs). På hvilke måder kan det være en anstødssten for os? Hvordan kan vi afbalancere timelig og åndelig lærdom? (Se 2 Nephi 9:28–29).

Præsident Spencer W. Kimball har lært os: »Der er mulighed for at få både [timelig og åndelig lærdom] samtidig ... Hvis vi tilbringer vores jordiske liv med at samle timelig kundskab på bekostning af det åndelige, så befinder vi os i en blindgyde, for tiden er nu for mennesket til at forberede sig til at møde Gud, det er nu tiden til at opbygge tro, til at gå i dåbens vande, til at modtage Helligånden, til at ordinanserne skal udføres. Samtidig med dette program kan den timelige lærdom komme, for selv i ånde verdenen, efter vores død, kan vores ånd fortsætte med at lære« (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, red. Edward L. Kimball, s. 390).

- Hvad mente Paulus, da han sagde, at »det, som er dårskab i verden, udvalgte Gud for at gøre de vise til skamme« og »det, som er svagt i verden, udvalgte Gud for at gøre det stærke til skamme« (1 Kor 1:27). Hvorfor vælger Gud ofte »det, som er svagt i verden« til at opfylde sine hensigter?
- Hvilke svagheder stod Paulus overfor, da han underviste i evangeliet? (Se 1 Kor 2:1–3). Hvordan blev hans svaghed gjort til hans styrke? (Se 1 Kor 2:2, 4–5). Hvordan har Herren hjulpet dig, når du har følt dig utilstrækkelig eller bange for at udføre Guds værk?
- Hvordan kan vi i henhold til Paulus vide, »hvad der bor i Gud«? (Se 1 Kor 2:10–13). Hvorfor har vi af og til mere tillid til vores egen visdom og intelligens end til åbenbaring gennem Ånden? Hvilken forskel har du lagt mærke til mellem den lærdom, der kommer gennem Ånden, og den lærdom, der kommer udelukkende ved intellektet?

Ældste Bruce R. McConkie har lært os: »Ren gudsyndelse er noget, der kommer gennem Ånden, og ikke gennem intellektet alene, og dets sandheder må bæres ind i den lyttendes hjerte ved Åndens magt, ellers ændres den menneskelige sjæl ikke ... og den, som søger efter frelse, bliver ikke levende i Kristus« (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 bind, 2:318).

- Paulus lærte os, at det er umuligt for »et sjæleligt menneske« at modtage det, der kommer fra Gud (1 Kor 2:14). Hvorfor er det sådan? Hvad skal vi gøre for at overvinde det naturlige eller det sjælelige menneske (se Mosiah 3:19).

3. Vær moralsk ren.

Læs og tal om udvalgte vers fra 1 Korinther 3:16–17; 5; 6:9–20.

- Hvad sammenlignede Paulus vores legeme med? (Se 1 Kor 3:16–17; 6:19–20). Hvorfor synes du, at det er en passende sammenligning? Hvilke ting kan besmitte vores legeme? Hvad skal vi gøre for at behandle vores legeme som et tempel?
- I Paulus' advarsler mod mange alvorlige synder i hans tid, medtog han adskillige seksuelle synder (1 Kor 6:9). Hvad består Guds lov om seksuel moral af? (Se L&P 42:23; 59:6).

Ældste Richard G. Scott har sagt: »Enhver seksuel intimitet uden for ægteskabet – jeg mener enhver bevidst kontakt med et andet menneskes hellige og intime dele med eller uden tøj på – er en synd og er forbudt af Herren. Det er også overtrædelse bevidst at stimulere disse følelser i sit eget legeme« (*Stjernen*, jan. 1995, s. 36).

- Hvorfor er seksuelle synder så alvorlige? (Se følgende citat). Hvad er velsignelserne ved at være moralsk ren?

Ældste Joseph B. Wirthlin lærte os: »Et af de mest omsiggribende bedrag i de senere år er den forestilling, at umoral er normalt og acceptabelt, og ingen negative konsekvenser har. Umoral er faktisk den virkelige årsag til megen lidelse og mange andre problemer, der er fremherskende i dag, blandt andet dødbringende sygdomme, abort, opløste familier, familier uden fædre samt mødre, der selv er børn« (*Stjernen*, jan. 1995, s. 74).

Ældste Boyd K. Packer har lært os: »[Satan] ved, at denne skaberkraft ikke er nogen tilfældighed, men at den indgår som noget centralt i planen. Han ved, at hvis han kan lokke jer til at bruge denne kraft før tiden, at bruge den for tidligt eller at misbruge den på nogen måde, så kan I meget vel miste jeres chance for evig fremgang« (*Den danske Stjerne*, jan. 1973, s. 17).

- Paulus rådede de hellige: »I må ikke have med utugtige mennesker at gøre« (1 Kor 5:9). Hvordan kan dette råd gælde os? (Tal om, hvordan de venner og den underholdning, vi vælger, kan påvirke vores ønske og evne til at være moralsk rene). Hvordan kan vi undgå umoralsk indflydelse?
- Hvilke metoder bruger Satan til at forsøge at overbevise os om, at der er undtagelser til Guds love om moral? (Se citatet herunder). Hvordan kan vi modstå disse fristelser? Hvilken forsikring giver 1 Korinther 10:13 os, mens vi stræber efter at modstå fristelse til at begå seksuelle synder? Hvordan er du blevet velsignet, når du har søgt Herrens hjælp til at modstå fristelse?

Ældste Richard G. Scott har sagt: »Satan frister os til at tro, at der findes en tilladt grad af fysisk kontakt mellem to mennesker, der indvilliger i at søge den magtfulde stimulering af følelser, som de fælles kan fremkalde, samt at det, hvis de holder det inden for visse grænser, ikke vil medføre nogen skade. Som et vidne for Jesus Kristus vidner jeg, at det er fuldkommen usandt ... Beslut dig til, hvad du vil gøre, og hvad du ikke vil gøre. Når fristelserne kommer, så lav ikke om på dine standarder« (Stjernen, jan. 1995, s. 36).

- Hvilket løfte tilbyder Jesu Kristi forsoning dem, som omvender sig fra deres seksuelle synder? (Se 1 Kor 6:11; Es 1:18; L&P 58:42).

Konklusion

Bær vidnesbyrd om, at ligesom Paulus, fortsætter vore dages apostle og profeter med at undervise os i, hvad vi skal gøre for at forblive inden for de grænser, Herren har sat. I kan kort drøfte en nylig konferencetale, hvori profeten eller en af apostlene talte om et emne, som Paulus omtalte i sit brev til korintherne, som f.eks. at undgå strid, stole på Ånden eller forblive moralsk ren. Fortæl, hvis det er relevant, om hvordan du er blevet velsignet, når du har anvendt Paulus' råd eller en af de sidste dages apostles eller profeters råd.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge et eller begge disse forslag som en del af lektionen.

1. »Det, som Gud har beredt for dem, der elsker ham« (1 Kor 2:9)

- Hvad er det mest vidunderlige eller smukke, du nogen sinde har set eller oplevet?

Bed en elev om at læse 1 Korinther 2:9. Bær vidnesbyrd om, at de velsignelser, Gud har beredt for os, hvis vi elsker ham og holder hans befalinger, er mere vidunderlige end noget andet, vi kan forestille os.

2. »Broder fører sag mod broder« (1 Kor 6:6)

Læs og tal om 1 Korinther 6:1–8.

- Hvordan løste mange af de hellige i Korinth deres stridsspørgsmål? (Se 1 Kor 6:1–8). Hvordan forårsagede dette større splittelse? Hvordan ses dette problem i dag? Hvad kan vi lære af Paulus' råd?

»Hold fast ved de overleveringer, jeg har givet jer«

Lektion 34

1 Korinther 11–16

Formål At hjælpe eleverne med at forstå betydningen af at leve i henhold til evangeliets lærdomme og modtage præstedømmets ordinanser.

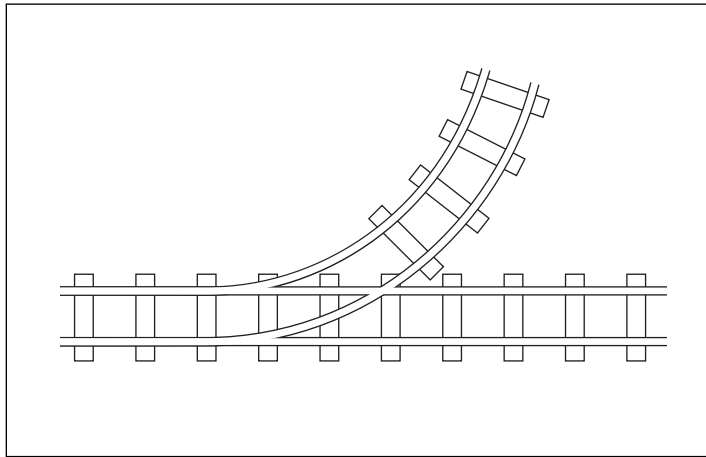
- Forberedelse**
1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
    - 1 Korinther 11:1–3, 11–12. Paulus belærer om mænds og hustruers forhold til hinanden og til Herren.
    - 1 Korinther 11:17–29. Paulus lærer os, at nadveren er et symbol på Frelserens offer og skal tages til hans ihukommelse.
    - 1 Korinther 12–14. Paulus lærer os, at der er mange åndelige gaver, og at de alle er betydningsfulde for Kirken. Han lærer os, at kærlighed er vigtigere end nogen anden gave eller evne. Han lærer os, at åndelige gaver skal bruges til alles gavn.
    - 1 Korinther 15. Paulus lærer os, at på grund af Jesus Kristus vil vi alle opstå. Han taler også om dåb for de døde og om de tre herlighedsgrader.
  2. Yderligere læsestof: 3 Nephi 18:1–14; Moroni 7:44–48; 10:8–18; Lære og Pagter 46:1–26; 76:50–119; 88:27–32, 95–102.
  3. Hvis følgende billeder er tilgængelige, kan du bruge nogle af dem i løbet af lektionen for at illustrere kærlighed: Vi venter på vores tur (62316); Vi deler den trehjulede (62317); Familiesjov (62384); Velsignelse af de syge (62342; Evangelisk kunst – 613); Hjemmelærere (Evangelisk kunst – 614); Vi tjener hinanden (Evangelisk kunst – 615).
  4. Forslag til undervisningen: For at undervise effektivt i evangeliet har læreren brug for den gave, der består af et forstående hjerte. For bedre at kunne forstå elevernes behov skal lærerne have kærlighed og være vejledt af Helligånden. Læreren skal bønsonomt overveje hver elevs behov, samt hvordan disse behov kan imødekommes. (*Undervisning – Ingen Større Kaldelse*, s. 35–37).
-

Forslag til lektionens forløb

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Spørg eleverne, om de ved, hvad et sporskifte på en jernbane er. Tegn et på tavlen (som vist på næste side) og forklar, at et sporskifte er et sted på jernbanen, hvor toget kan skifte fra ét spor til et andet.

Fortæl følgende oplevelse, som er berettet af ældste Gordon B. Hinckley:

»For mange år siden arbejdede jeg på hovedkontoret ved en af vore jernbaner. En dag modtog jeg en telefonopringning fra min kollega i Newark i New Jersey, som sagde, at et passagertog var ankommet uden dets bagagevogn. Passagererne var vrede.

Vi fandt ud af, at toget var sat rigtigt sammen i Oakland i Californien og ankom på rette vis i St. Louis, hvorfra det skulle køre til sit bestemmelsessted på østkysten. Men i St. Louis havde en uforsigtig sporskiftemand flyttet et stykke stål blot syv centimeter. Dette stykke stål var et sporskifte, og den vogn, der skulle have været i Newark i New Jersey, var kommet til New Orleans i Louisiana, over 2000 km borte« (i Conference Report, okt. 1972, s. 106–107; eller *Ensign*, jan. 1973, s. 91).

Når du er færdig med historien, kan du henvise til sporskiftet på tavlen og stille følgende spørgsmål:

- Hvordan kan en sådan tilsyneladende lille ændring have en så betydningsfuld påvirkning på, hvor toget befandt sig? Hvilke mulige sporskifter findes der i vores tilværelse? (Svarene kan omfatte begivenheder, beslutninger, ny kundskab eller alt, hvad der kan ændre retningen i vores tilværelse. Sporskifter kan være negative, hvis de leder os bort fra sandheden, eller positive, hvis de hjælper os tilbage på det rette spor).

De sidste kapitler af Paulus' første brev til korintherne handler om fire lærdomsmæssige sporskifter, hvor korintherne var kommet bort fra sandheden. Forklar, at mens vi studerer Paulus' lærdomme i disse kapitler, kan vi styrke vores forpligtelse til at følge retfærdighedens sti, som vil lede os til vor himmelske Fader.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Mens du underviser i følgende skriftsteder, kan I tale om, hvordan man anvender dem i hverdagen. Anspor eleverne til at fortælle om oplevelser, de har haft, som har at gøre med principperne fra skriften.

1. Mænds og hustruers forhold til hinanden og til Herren.

Læs og tal om 1 Korinther 11:1–3; 11–12.

- Hvilke tre forhold taler Paulus om i 1 Korinther 11:3? Hvorfor tror du, at Paulus omtalte alle disse forhold sammen? Hvilke kvaliteter findes der i forholdet mellem Jesus Kristus og hans Fader? (Se Joh 5:20; 8:29; 17:21–22). Hvordan kan vi udvikle disse kvaliteter i vores forhold til Jesus Kristus? Hvordan kan mænd og hustruer udvikle disse kvaliteter i deres forhold?

- Hvad vil det sige, at »i Herren er kvinden intet uden manden og manden intet uden kvinden«? (1 Kor 11:11). Hvorfor er forholdet mellem mand og hustru så betydningsfuldt i Guds rige? Hvad kan det lære os om, hvordan mænd og hustruer bør behandle hinanden?

Præsident Marion G. Romney har lært os: »[Manden og hustruen] bør være ét i harmoni, respekt og gensidig hensyntagen. Ingen af dem bør planlægge eller følge en uafhængig kurs. De bør konsultere hinanden og bede og bestemme sammen ... Husk, at hverken hustruen eller ægtemanden er den andens slave. Mænd og hustruer er lige partnere« (*Den danske Stjerne*, nov. 1978, s. 2).

Hvis du benyttede opmærksomhedsfangeren, kan I drøfte, hvordan disse forhold kan være positive eller negative sporskifter i vores tilværelse.

2. Formålet med nadveren.

Læs og tal om 1 Korinther 11:17–29. Forklar, at mange af de hellige i Korinth ikke højtideligholdt formålet med nadvermødet. I stedet for at fokusere på nadverordinansen skændtes de med hinanden og spiste og drak i overflod (1 Kor 11:18–22).

- Hvad er det vigtigste formål med nadvermødet? (Se Joseph Smiths oversættelse af 1 Kor 11:20, hvor der står, at det er at tage Herrens nadver).

Ældste Jeffrey R. Holland har lært os: »Med så meget på spil bør [nadveren] tages langt mere alvorligt, end den sommetider bliver. Den bør være et stærkt, ærbødigt og reflekterende øjeblik. Den bør opmuntre til åndelige følelser og indtryk. Som sådan bør den ikke hastes igennem. Det er ikke noget, der skal »overstås«, så man kan komme i gang med den virkelige hensigt med nadvermødet. Dette er den virkelige hensigt med mødet« (*Stjernen*, jan. 1996, s. 67).

- Hvad er i henhold til Paulus formålet med nadveren? (Se 1 Kor 11:23–26; se også Luk 22:19–20). Hvordan kan vi bedre holde vores sind og hjerte fokuseret på Jesus, når vi deltager i nadveren?
- Hvad lærte Paulus os om betydningen af at deltage værdigt i nadveren? (Se 1 Kor 11:27–29). Hvad vil det sige at deltage uværdigt i nadveren? Hvorfor er vurderingen af vores værdighed en vigtig del af nadveren?
- Hvordan har deltagelse i nadveren velsignet dig? Hvordan kan vi gøre denne ordnanse mere meningsfyldt for os selv?

Hvis du benyttede opmærksomhedsfangeren, kan I drøfte, hvordan vores indstilling over for nadveren kan være et sporskifte i vores tilværelse.

3. Betydningen af alle åndelige gaver.

Drøft 1 Korinther 12–14. Bed eleverne om at læse udvalgte vers højt. Forklar, at Paulus' brev antyder, at de hellige i Korinth måske lagde for stor vægt på tungemålgaven (1 Kor 14:2–14, 27–28). I kapitel 12–14 forklarer Paulus, at alle Åndens gaver er vigtige, men at de hellige burde søge efter gaver, som vil være til gavn for alle.

- Hvad er åndelige gaver? (Åndelige velsignelser eller evner der er givet gennem Helligånden. Se 1 Kor 12:7–11; L&P 46:11). Hvorfor giver Gud åndelige gaver? (Se L&P 46:26).
- Hvilke af Åndens gaver har du oplevet eller set? (Du kan eventuelt lave en liste over de åndelige gaver, der er nævnt i 1 Kor 12:8–10; Moroni 10:8–17 og L&P 46:13–25 og tale om dem). Hvordan har disse gaver velsignet dig eller andre?

- Hvorfor tror du, at Paulus sammenlignede medlemmerne af Kirken med forskellige dele af legemet? (1 Kor 12:12–25. For at vise, at hvert medlem er betydningsfuldt for de andre medlemmer og for Kirken som et hele). Hvordan kan vi anvende denne sammenligning i forbindelse med de forskellige åndelige gaver?
- Skrifterne råder os til at søge åndelige gaver (1 Kor 12:31; L&P 46:8). Hvad bør være vores hensigter med hensyn til at søge åndelige gaver? (Se 1 Kor 14:12; L&P 46:9. Forklar, om nødvendigt, at det at opbygge vil sige at belære, forbedre og oplyse).
- Hvad sagde Paulus, var den største af alle åndelige gaver? (Se 1 Kor 13. Definér hvert kendetegn ved kærlighed, som nævnt i vers 4–7, og drøft, hvordan vi kan anvende dem i vores tilværelse. Du kan eventuelt skrive kendetegnene op på tavlen). Hvorfor er kærlighed vigtigere en nogen anden åndelig gave? (Se 1 Kor 13:1–3, 8–13).
- Hvordan er du blevet velsignet af et andet menneske, som har vist dig kærlighed? Hvordan kan vi udvikle større kærlighed? (Se Moroni 7:44–48).

Hvis du benyttede opmærksomhedsfangeren, kan I drøfte, hvordan kærlighed kan virke som et sporskifte i vores tilværelse.

4. Opstandelsen og herlighedsgraderne.

Læs og tal om udvalgte vers fra 1 Korinther 15. Forklar, at mange af korintherne var begyndt at skændes om virkeligheden af opstandelsen (1 Kor 15:12).

- Hvilke vidner til opstandelsen nævnte Paulus? (Se 1 Kor 15:5–8). Hvorfor tror du, at Paulus nævnte så mange vidner på opstandelsen? (Se 2 Kor 13:1). Hvorfor er vidner til opstandelsen vigtige for dig?
- Hvad lærte Paulus os om forholdet mellem Adams fald og opstandelsen? (Se 1 Kor 15:20–23).
- Hvordan brugte Paulus lærdommen om dåb for de døde for at belære om opstandelsen? (Se 1 Kor 15:29. Dåbsordinansen for de døde ville være meningsløs uden opstandelsen).
- Hvad lærte Paulus os om herlighedsrigerne? (Se 1 Kor 15:35–44. Vi opstår i forskellige herlighedsriger – celestial, terrestrial eller telestial. Se også L&P 88:27–32). Hvordan påvirker din kundskab om opstandelsen og herlighedsrigerne din levevis?

Konklusion

Bær vidnesbyrd om vigtigheden af at følge de lærdomme, som leder os tilbage til vor himmelske Fader. Hvis du benyttede opmærksomhedsfangeren, kan du bede eleverne om at undersøge deres egen tilværelse for sporskifter – indstillinger og handlinger, der, hvis de følges, kunne ændre retningen af deres liv. Motivér dem til at vælge retninger, der vil påvirke deres tilværelse positivt.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge et eller begge disse forslag som en del af lektionen.

1. »Gud er ikke forvirringens ... Gud« (1 Kor 14:33)

Bed eleverne om at læse 1 Korinther 14:33. Stil derpå følgende spørgsmål:

- Hvilke emner er der stor forvirring og strid om i verden? Hvorfor tror du, at der er så stor forvirring i verden? Hvordan er Gud »fredens Gud«?

2. Ungdomsaktivitet

Før undervisningstiden skal du overveje adskillige situationer i de unges dagligdag, hvor de har mulighed for at vise kærlighed (f.eks. når de ser en person, som har brug for hjælp i skolen, når de er uenige med en bror eller søster, eller når de har en ven, som føler sig ensom eller betydningsløs). Præsenter disse situationer for de unge, og spørg, hvordan de kunne bruge kærligheden, som vi lærer om af Paulus i 1 Korinther 13, for at forbedre situationen.

Formål At motivere eleverne til at være Jesu Kristi sande disciple ved at anvende Paulus' råd i 2 Korinther.

Forberedelse

1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
  - a. 2 Korinther 1:3–11; 4; 6:1–10; 11:21–33; 12:1–10. Paulus lærer os om at overvinde prøvelser.
  - b. 2 Korinther 2:5–11. Paulus formaner de hellige til at tilgive hinanden.
  - c. 2 Korinther 7:8–10. Paulus lærer os om at føle bedrøvelse efter Guds vilje.
  - d. 2 Korinther 5:17–21. Paulus formaner de hellige til at forlige sig med Gud.
2. Hvis *Det Nye Testamente Videopræsentationer* (56914 110) er tilgængelig, kan du vise »Bedrøvelse efter Guds vilje«, et 11 minutter langt afsnit, i løbet af lektionen.
3. Hvis du benytter opmærksomhedsfangeren, skal du medbringe lidt sand.
4. Forslag til undervisningen: Lad der være tid i slutningen af undervisningen til at sammenfatte det, du har undervist i. En omhyggeligt planlagt sammenfatning kan hjælpe eleverne med at organisere og tydeliggøre det, de har lært, og overveje, hvordan de kan anvende det i deres tilværelse (se nogle metoder til sammenfatning i *Undervisning – Ingen større kaldelse*, s. 110–111).

**Forslag til
lektionens forløb**

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Vis eleverne det sand, du har medbragt.

- Hvis nogen, som du stoler på, gav dig sand med det løfte, at det indeholdt guld, hvad ville du så gøre?

Giv eleverne mulighed for at svare på spørgsmålet. Læs derpå følgende udtalelse af ældste Henry B. Eyring om at modtage råd fra profeter:

»Lad være med at forkaste vejledningen, men læg jer den på sinde. Hvis nogen, I stolte på, gav jer en håndfuld sand med løftet om, at det indeholdt guld, ville I gøre klogt i at beholde det i hånden et stykke tid, mens I forsigtigt rystede det. Hver gang jeg har gjort det med vejledning fra en profet, er guldstøvet begyndt at dukke op efter et stykke tid, og jeg har været taknemlig« (*Stjernen*, juli 1997, s. 25).

- Hvad betyder ældste Eyrings udtalelse?

Forklar, at 2 Korinther indeholder profetiske råd, som kan anvendes i vore dage. Paulus' lærdomme i dette brev er de samme som de lærdomme, vi ofte hører ved generalkonferencer. Ældste Eyring bemærkede: »Når profeternes ord synes at gentage sig, burde vores opmærksomhed blive vakt« (*Stjernen*, juli 1997, s. 23). Motivér eleverne til at modtage rådene i denne lektion og »læg jer den på sinde«.

1. Overvind prøvelser.

Læs og tal om 2 Korinther 1:3–11; 4; 6:1–10; 11:21–33; 12:1–10. Bed eleverne om at læse udvalgte vers højt.

- Paulus' brev til korintherne blev skrevet efter en tid med stor forfølgelse, hvor Paulus og Timotheus »endog opgav håbet om at bevare livet« (2 Kor 1:8). Hvorfor var Paulus og Timotheus i stand til at undgå fortvivelse på trods af, at de var bekymrede, forvirrede, forfulgte og afviste? (Se 2 Kor 1:3–5; 4:5–15). Hvorfor er vor himmelske Fader og Jesus Kristus vores bedste kilder til trøst?

Ældste Neal A. Maxwell forsikrede os om, at Jesus Kristus vil hjælpe os gennem vore prøvelser:

»Når vi påtager os Jesu åg, bliver det muligt for os at opleve »lidelsesfællesskabet med [Kristus]« (Fil 3:10). Hvad enten vi udsættes for sygdom eller ensomhed, uretfærdighed eller afvisning ... vil vore relative smålidelser, hvis vi er sagtmodige, trænge dybt ind i sjælens inderste. Vi vil da i højere grad værdsætte ikke alene Jesu lidelser for os, men også hans uforlignelige karakter, hvilket vil indgyde os større beundring og spore til efterfølgelse.

Alma åbenbarede, at Jesus ved, hvordan han skal hjælpe os midt i vore sorger og smerte, netop fordi Jesus allerede har båret vore sorger og smerte (Alma 7:11–12). Han har selv oplevet dem, så han har betalt dyrt for sin medfølelse. Vel fatter vi det ikke mere, end vi forstår, hvordan han bar alle menneskers synder, men hans forsoning forbliver den befriende og bekræftende kendsgerning« (*Stjernen*, juli 1997, s. 11).

- Hvordan har vor himmelske Fader og Jesus Kristus hjulpet dig i modgang?
- Paulus udtrykte et ønske om at hjælpe andre med at modtage den samme trøst, som han havde modtaget fra Gud (2 Kor 1:4). Hvordan kan vi hjælpe andre med at modtage trøst fra Gud?
- Paulus takkede de hellige, som havde bedt for ham og Timotheus i deres modgang (2 Kor 1:11). Hvorfor er det vigtigt, at vi beder for hinanden? Hvordan har bønner for andre velsignet dig eller nogen, du kender? Hvordan bliver vi velsignet, når vi beder for andre?
- Hvordan kan lærdommene i 2 Korinther 4:17–18 hjælpe os i prøvelser? (Se også L&P 121:7–8). Hvorfor er det nyttigt at se vore prøvelser i et evigt perspektiv? Hvordan kan vi lære at se vore prøvelser i et evigt perspektiv?
- Paulus fortalte korintherne om de prøvelser, som han og mange af de hellige udholdt på grund af deres tro på Jesus Kristus (2 Kor 6:4–5; 11:23–33). Hvilke egenskaber lærte Paulus os, at vi skal udvikle for at hjælpe os med at udholde prøvelser? (Se 2 Kor 6:4, 6–7). Hvordan har en eller flere af disse egenskaber hjulpet dig i tider med prøvelser?
- Paulus sagde, at Herren gav ham en svaghed – »en torn i kødet« (2 Kor 12:7). Hvorfor gav Herren Paulus denne svaghed? (Se 2 Kor 12:7). Hvad lærte Paulus, da Herren ikke tog hans »torn i kødet« væk, som han havde bedt om? (Se 2 Kor 12:8–10). Hvordan kan vore svagheder hjælpe os med at modtage styrke fra Jesus Kristus? (Se Ether 12:27). Hvordan har du fundet ud af sandheden i Paulus' udtalelse, at »når jeg er magtesløs, så er jeg stærk«?

2. Tilgiv andre.

Læs og tal om 2 Korinther 2:5–11.

- Paulus formanede de hellige til at tilgive hinanden (2 Kor 2:5–8). Hvorfor er det vigtigt, at vi tilgiver hinanden? (Se Matt 6:14–15; 2 Kor 2:7–8; L&P 64:9–10. Drøft, hvordan vi – og andre – bliver påvirket, når vi er tilgivende, og når vi ikke er tilgivende).

Præsident Gordon B. Hinckley har sagt:

»Vi ser behovet for [tilgivelse] i menneskers hjem, hvor misforståelsens små tuer blæses op, så de bliver bjerge af skænderier. Vi ser det blandt naboer, hvor ubetydelige forskelle fører til evig bitterhed. Vi ser det mellem forretningskolleger, som skændes og nægter at slutte forlig og tilgive. I de fleste tilfælde ville sagen, hvis man var villig til at sætte sig ned og tale roligt med hinanden, blive løst til velsignelse for alle. I stedet vil man hellere bruge sin tid til at bære nag og planlægge, hvorledes man kan gøre gengæld ...

Hvis der er nogle, som i deres hjerte nærer fjendskabets giftige bryg mod et andet menneske, bønfalder jeg jer om at bede Herren om styrke til at kunne tilgive. Dette udtrykte ønske vil være det væsentligste i jeres omvendelse. Det vil måske ikke blive let, og det sker måske ikke hurtigt. Men hvis du søger det oprigtigt og fremelsker det, *vil* det ske ...

Det bringer ikke fred at gå og tænke på gamle sår. Der er kun fred at finde i omvendelse og tilgivelse. Det er Kristi fred, ham som sagde: »Salige er de, som stifter fred, thi de skal kaldes Guds børn« (Matt 5:9)« (*Stjernen*, nov. 1991, s. 3–4, 5, 6).

- Hvad kan vi gøre for at blive mere tilgivende?

3. Føl bedrøvelse efter Guds vilje.

Læs og tal om 2 Korinther 7:8–10.

- Efter at Paulus hørte, at et af hans breve havde »voldt [korintherne] bedrøvelse«, glædede han sig (2 Kor 7:8–9). Hvorfor reagerede Paulus på denne måde over for korinthernes bedrøvelse? (Se 2 Kor 7:9–10). Hvad vil det sige at føle »bedrøvelse efter Guds vilje« for vore synder?

Hvis du benytter videopræsentationen »Bedrøvelse efter Guds vilje«, så vis den nu.

- Hvad er forskellen mellem bedrøvelse efter Guds vilje og »bedrøvelse i verdens forstand«? Hvorfor er bedrøvelse efter Guds vilje en vigtig del af omvendelse?

Præsident Spencer W. Kimball forklarede: »Hvis man er bedrøvet, blot fordi nogen har opdaget ens synd, er omvendelsen ikke fuldstændig. Bedrøvelse efter Guds vilje resulterer i, at man ønsker at omvende sig, selv om man ikke er blevet afsløret af andre, og gør, at man er besluttet på at gøre det rette uanset, hvad der sker. Denne form for bedrøvelse medfører retskaffenhed og vil resultere i tilgivelse« (*Repentance Brings Forgiveness* [pjece, 1984], s. 8).

4. Lad jer forlige med Gud.

Læs og tal om 2 Korinther 5:17–21.

- Paulus og Timotheus rådede korintherne: »Lad jer forlige med Gud!« (2 Kor 5:20). Hvad vil det sige at lade sig forlige med Gud?

Ældste Bruce R. McConkie lærte os: »Forligelsen er den proces, der består i at forløse mennesket fra dets tilstand i synd og åndeligt mørke og i at genoprette det til en tilstand af harmoni og enhed med guddommen ... Mennesket, som engang var kødeligt og ondt, som levede efter den verdslige standard, bliver en ny skabning ved Helligånden; det bliver født på ny, og endog som et lille barn er det levendegjort i Kristus« (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 bind, 2:422–423).

- Hvordan kan vi blive forliget med Gud? (Se 2 Kor 5:17–19, 21; 2 Nephi 25:23; Jakobs Bog 4:10–11).

Konklusion

Bær vidnesbyrd om de sandheder, I har drøftet. Motivér eleverne til at huske og følge Paulus' råd i 2 Korinther.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge et eller begge disse forslag som en del af lektionen.

1. Det »ydre menneske« og det »indre menneske« (2 Kor 4:16)

- Paulus talte om det »ydre menneske« og det »indre menneske« (2 Kor 4:16). Hvad kan disse to talemåder betyde? Hvordan kan det »indre menneske [fornyes] dag for dag«? (2 Kor 4:16).

2. »Udsendinge i Kristi sted« (2 Kor 5:20)

- Paulus sagde, at han og Timotheus var »udsendinge i Kristi sted« (2 Kor 5:20). Hvad er en udsending? (En udsending er en officiel repræsentant, som taler på vegne af et lands eller en organisations lederskab. En udsending arbejder for at grundlægge gode forhold mellem de mennesker, som han eller hun repræsenterer og andre mennesker). hvilken forstand var Paulus og Timotheus udsendinge for Jesus Kristus? Hvordan kan vi hver især være udsendinge for Jesus Kristus?

Formål At minde eleverne om at de er Guds børn og motivere dem til at leve, så de er værdige til deres guddommelige arv.

Forberedelse

1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
  - a. Romerne 2–5. Paulus lærer os, at alle mennesker er retfærdiggjort ved tro på Jesus Kristus, hvilket vises ved retfærdige gerninger.
  - b. Romerne 6; 8. Paulus lærer os, at Guds børn kan blive genfødt og blive Kristi medarvinger.
  - c. Romerne 12–13; 15:1–7. Paulus råder romerne til at leve, som det passer sig for hellige.
2. Du kan eventuelt indbyde en solist eller et lille kor til at synge eller spille »Jeg er Guds kære barn« (*Salmer og sange*, nr. 195, eller *Børnenes sangbog*, s. 2) eller »Min Frelser elsker mig« (*Børnenes sangbog*, s. 42). Hvis dette ikke kan lade sig gøre, kan du eventuelt forberede dig på at synge en eller begge af disse sange sammen med eleverne.
3. Forslag til undervisningen: I sit brev til romerne mindede Paulus lærere om betydningen af at efterleve de principper, de underviser i (Rom 2:21–22). Dit eksempel kan undervise eleverne bedre end dine ord. Vis eleverne, at dit vidnesbyrd om evangeliets principper kommer af at efterleve disse principper hver dag (Joh 7:17). (Se *Undervisning – Ingen større kaldelse*, s. 10–12, 122–123).

Forslag til lektionens forløb

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Bed en elev om at læse Romerne 3:10. Forklar, at Paulus i dette vers ikke antyder, at ingen gør retfærdige gerninger, men han påpegede, at ingen på jorden er fuldkommen retfærdig. Kristus var den eneste person, som nogen sinde har levet et fuldkomment, syndfrit liv. Alle andre har begået en eller anden form for synd (se også Rom 3:23).

- Når vi har syndet, hvad skal vi så gøre for at blive rene igen? (Udøve tro på Kristus og omvende os fra vore synder, så vi kan modtage hans forsonings rensende kraft).

Forklar, at når vi en gang har begået synd, kan vi ikke blive fuldstændig rene igen ved vores egen kraft. Denne lektion handler om, hvordan vi kan blive rene gennem Jesu Kristi forsoning, en proces som Paulus kaldte at blive oprejst til retfærdighed.

Samtale om skriftsted og anvendelse Udvælg bønsmønstre og spørgsmål, som bedst imødekommer elevernes behov. Motivér eleverne til at bære deres vidnesbyrd om de lærdomme og principper, der omtales i denne lektion.

1. Vi retfærdiggøres ved tro på Jesus Kristus.

Læs og tal om Romerne 2–5. Bed eleverne om at læse udvalgte vers højt. Forklar, at Paulus havde skrevet til kirkemedlemmer flere steder, medlemmer, der var vendt tilbage til at efterleve moseloven, og som troede på, at streng efterlevelse af denne lov var nødvendig for frelse. Selv om de hellige i Rom var stærke i evangeliet (Rom 1:8), skrev Paulus dette brev for at understrege, at retfærdiggørelse og frelse kommer ved tro på Kristus, ikke ved moselovens gerninger.

- I brevet forsøger Paulus at hjælpe de romerske hellige med at forstå lærdommen om retfærdiggørelse. Hvad vil det sige at blive retfærdiggjort? (At blive forliget med Gud, undskyldt fra straf for synd og erklæret retfærdig og skyldfri).
- Hvorfor har vi behov for at blive retfærdiggjort? (Se Rom 3:10–12, 23; se også Alma 7:21. Vi har alle krænket Gud og er blevet urene på grund af synd. Da intet urent kan bo hos Gud, skal vi retfærdiggøres for at kunne vende tilbage til ham).
- Hvad lærte Paulus os om, hvordan vi bliver retfærdiggjort? (Se Rom 3:24, 28; 5:1–2; se også 2 Nephi 2:6. Vi bliver retfærdiggjort ved Jesu Kristi nåde og vores tro på ham). Hvad er nåde? (Guddommelig hjælp eller styrke). Hvordan bliver guddommelig hjælp tilgængelig for os? (Se Rom 5:8–11; 2 Nephi 2:7–8. Jesu Kristi nåde bliver gjort tilgængelig for os på grund af hans forsoning). Hvorfor er det nødvendigt for os at have tro for at kunne modtage Frelserens nåde fuldstændigt?
- Paulus forklarede, at retfærdiggørelse kommer ved Jesu Kristi nåde, ikke ved »lovgerninger« (Rom 3:20, 24, 28). Hvorfor kan vi ikke opnå retfærdiggørelse og frelse udelukkende ved vore gerninger? (Se Mosiah 2:20–21; Alma 22:14).
- Mange mennesker har fortolket Paulus' skrivelser til at betyde, at vi kan retfærdiggøres ved tro alene uden gode gerninger. Hvad er forholdet mellem vore handlinger (eller gerninger) og retfærdiggørelse ved Kristi nåde? (Se Rom 3:31; Jakobs Brev 2:14–18, 24; 2 Nephi 25:23; L&P 88:38–39).

Profeten Joseph Smith har sagt: »For at kunne stå retfærdiggjorte for Gud må vi elske hverandre. Vi må overvinde det onde, vi må besøge de faderløse og enkerne i deres trængsler, og vi må holde os selv uplettet af verden; thi sådanne dyder flyder fra den rene og ubesmittede religions store kilde og styrker vor tro ved at ruste os med enhver god egenskab, som pryder børnene af den velsignede Jesus. Vi kan bede, når det er bønnetid; vi kan elske vor næste som os selv og være tro i trængsler, vel vidende at et sådant menneskes belønning vil blive større i himmeriges rige. Hvilken trøst! Hvilken glæde!« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 88).

2. Vi kan blive genfødt og blive Kristi medarvinger.

Læs og tal om udvalgte vers fra Romerne 6 og 8.

- Paulus sammenlignede dåben med døden, begravelsen og opstandelsen. Hvordan kan dåben symbolisere død, begravelse og opstandelse (den nye fødsel)? (Se Rom 6:3–4; L&P 76:50–52). Hvordan var dåben en ny fødsel for dig?

Forklar, at dåb ved nedsænkning er et symbol på vores åndelige genfødsel. Når vi kommer ned under vandet, er det et symbol på, at vi begraver vores gamle jeg i en grav. Når vi kommer op af vandet, bliver vi på en symbolsk måde vasket rene. Vi bliver en ny person, som har indgået pagt om at følge Kristus.

- Hvordan kan vi bevare renheden og »leve et nyt liv« (Rom 6:4), som vi oplever ved dåben? (Svarene kan omfatte at forny vores dåbspagt, når vi deltager i nadveren)

hver uge, ved at omvende os og søge tilgivelse fra Herren og ved at begynde hver dag med en fornyet beslutning om at tjene Gud).

- Hvad vil det sige at være »kødelige«? (Se Rom 8:5–6). Hvad er konsekvenserne af at være kødelige? (Se Rom 8:6–8, 13). Hvordan kan vi fjerne det kødelige fra vores sind og hjerte? Hvordan er du blevet velsignet, når du har valgt at være åndelig?
- Paulus bar vidnesbyrd om, at »vi er Guds børn« (Rom 8:16). Hvordan påvirker det dig at vide, at du er Guds barn? Hvad antyder det om dine evner og muligheder?

Ældste Dallin H. Oaks har sagt: »Tænk på de stærke tanker, som udtrykkes i vores elskede sang »Jeg er Guds kære barn« (*Salmer og sange*, nr. 195) ... Her gives svaret på et af livets store spørgsmål: »Hvem er jeg?« Jeg er barn af Gud og stammer fra himmelske forældre. Den herkomst viser vores evige potentiel. Denne vægtige tanke er et stærkt antidepressivt middel. Det kan styrke enhver af os til at træffe retfærdige valg og søge det bedste i os selv. Når man i et ungt menneskes sind grundfæster den vægtige tanke, at han eller hun er Guds barn, har man givet dem selvrespekt og motivation til at overvinde livets problemer« (*Stjernen*, jan. 1996, s. 26).

Hvis du har fået nogen til at synge eller spille »Jeg er Guds kære barn« som et særligt musiknummer, så få solisten eller det lille kor til at fremføre den nu. Du kan også synge den sammen med eleverne (se afsnittet »Forberedelse«).

- Hvilket stort løfte sagde Paulus, at Guds børn vil modtage? (Se Rom 8:17). Hvad vil det sige at være Kristi medarving? (Se L&P 76:50, 54–70). Hvad skal vi gøre for at modtage denne storslåede arv? (Se L&P 76:51–53).
- Hvordan kan kundskaben om, at vi er Guds børn og mulige medarvinger med Kristus hjælpe os, til at udholde denne verdens trængsler? (Se Rom 8:18, 28, 31; se også Rom 5:3–5). Hvordan har du set, at »alt virker sammen til gode for dem, der elsker Gud«? (Rom 8:28).
- Hvad lærte Paulus os i Romerne 8:35–39 om Jesu Kristi kærlighed? Hvordan har du følt Frelserens kærlighed i dit liv? Hvilken forskel har hans kærlighed gjort for dig?

Hvis du har forberedt dig på, at »Min Frelser elsker mig« skulle synges eller spilles som et særligt musiknummer, så få solisten eller det lille kor til at fremføre den nu. Du kan også synge den sammen med eleverne (se afsnittet »Forberedelse«).

3. Vi skal leve som det passer sig for hellige.

Læs og tal om udvalgte vers fra Romerne 12–13; 15:1–7.

- Paulus formanede de romerske hellige til at bringe sig selv »som et levende og helligt offer, der er Gud til behag« (Rom 12:1). Hvordan kan vi bringe os selv som et levende offer for Gud? (Se 3 Nephi 9:20; L&P 59:8).

Ældste Bruce R. McConkie forklarede: »At bringe sig selv som et levende offer vil sige at komme frem med et sønderknust hjerte og en angervigen ånd på grund af lydighed« (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 bind, 2:292).

- Paulus rådede de romerske hellige til ikke at tilpasse sig denne verden (Rom 12:2). På hvilke måder forsøger vi at tilpasse os denne verden i dag? Hvordan kan vi overvinde denne tendens? (Se Rom 12:2).
- I Romerne 12 og 13 står der mange egenskaber hos sande hellige. Bed eleverne om at finde disse egenskaber, og skriv dem på tavlen. (Du kan eventuelt dele eleverne op i små grupper og give hver gruppe til opgave at søge i en del af et kapitel). Drøft derpå

følgende spørgsmål om flere af disse egenskaber: Hvorfor er det vigtigt at udvikle denne egenskab? Hvad kan vi gøre i løbet af denne uge for yderligere at udvikle denne egenskab.

- Hvordan befalede Paulus os at behandle vore fjender? (Se Rom 12:19–21). Hvilke velsignelser kan vi få, hvis vi behandler vore fjender på denne måde? Hvilke eksempler har du set på nogen, der brugte venlighed til at overvinde onde eller dårlige hensigter?
- Hvilken befaling, sagde Paulus, er en sammenfatning af alle andre befalinger? (Se Rom 13:8–9). Hvordan sammenfatter denne befaling alle andre? (Se Rom 13:10).
- Hvad lærte Paulus os om, hvordan medlemmer, som er stærke i troen, skal behandle medlemmer, som er svage i troen? (Se Rom 15:1–7). Hvordan kan en person, som er stærk i troen, hjælpe én, som er svag?

Konklusion

Understreg, at det er ved tro på Jesus Kristus og retscaffen levevis, at vi bliver retfærdiggjort – erklæret retfærdige og forliget med Gud. Bær vidnesbyrd om, at vi er Guds børn og har mulighed for at blive Kristi medarbejdere, hvis vi har tro på ham og lever, som han har befalet os.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge et eller begge disse forslag som en del af lektionen.

1. »Jeg skammer mig ikke ved evangeliet« (Rom 1:16)

Bed en elev om at læse Romerne 1:16.

- Hvordan kan vi vise, at vi ikke skammer os ved Jesu Kristi evangelium? (Se et forslag i 1 Pet 3:15. Skriv elevernes svar på tavlen, og motivér hver elev til at gøre mindst én af disse ting i løbet af den kommende uge).

2. Ungdomsaktivitet

Giv hver elev et stykke papir og en blyant eller kuglepen. Bed eleverne om at skrive følgende spørgsmål fra Romerne 8:31 på deres papir: »Er Gud for os, hvem kan da være imod os?« (Du kan bruge ordene fra Joseph Smiths oversættelse, som angiver den sidste del af sætningen som, »hvem kan da sejre over os?«).

Drøft, hvordan denne udtalelse kan styrke eleverne i deres dagligdag. Motivér eleverne til at lægge dette stykke papir et sted, hvor de ofte ser det.

Formål At minde eleverne om, at frelse kommer ved tro på Jesus Kristus og lydighed mod hans befalinger.

- Forberedelse**
1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
    - a. Hebræerne 1–4. Paulus bærer vidnesbyrd om, at Jesus Kristus, vor himmelske Faders Enbårne Søn, er vores Frelser.
    - b. Hebræerne 5; 6:20; 7. Paulus forklarer, at Det Melkisedekske Præstedømme er en del af evangeliets fylde.
    - c. Hebræerne 8:1–10:18. Paulus lærer os, at moseloven var den gamle pagt mellem Gud og hans børn, mens Jesu Kristi evangelium er den nye pagt. Den gamle pagt var et forbillede eller mønster på den nye pagt, men kun den nye pagt har kraft til at frelse.
    - d. Hebræerne 10:19–11:40. Paulus formaner de hellige til at udøve tro på Jesus Kristus, så de kan arve en plads i Guds rige.
  2. Yderligere læsestof: Hebræerne 6; 12–13.
  3. Forslag til undervisningen: Vær omhyggelig med ikke at blive forelæser. Af og til er det nødvendigt at forelæse kort for at komme med oplysninger, men forelæsning mister sin effektivitet, når det er den eneste undervisningsmetode, der bruges. Når du er kommet med oplysninger eller forklaret et princip, skal du sørge for at give eleverne mulighed for at reagere og bidrage (se *Undervisning – Ingen større kaldelse*, s. 171–172).

Forslag til lektionens forløb

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Beskriv følgende situationer, og bed eleverne om at finde et skriftsted, der kan bruges i en af situationerne (der foreslås nogle få skriftsteder i parentes).

1. Et barn, du kender, har lige lært i Primary, at Jesus Kristus skabte verden og ønsker at vide, hvor det står forklaret i skrifterne (Hebr 1:2; Joh 1:1–3, 10; Ef 3:9; Mosiah 3:8).
2. En ven har nogle personlige problemer og spekulerer på, om Frelseren bekymrer sig for hende personligt eller forstår det, hun går igennem (Hebr 2:6–8, 18; 2 Nephi 1:15; Alma 7:11–12).
3. En ven, som ikke er medlem, spekulerer på, om det virkelig er nødvendigt, at man skal have præstedømmet for at udføre dåb og andre ordinanser (Hebr 5:1, 4; 2 Mos 28:41; Joh 15:16).

Bed én eller to elever om at læse de skriftsteder, de har valgt til hver af situationerne. Påpeg, at Paulus' brev til hebræerne indeholder skriftsteder, der kan være nyttige i hver af de tre situationer. Bed eleverne om at lytte til disse skriftsteder, mens I drøfter Hebræerbrevet.

Mens du underviser i følgende skriftsteder, kan I tale om, hvordan man anvender dem i hverdagen. Anspor eleverne til at fortælle om oplevelser, de har haft, som har at gøre med principperne fra skriften.

Forklar, at i løbet af sine missionsrejser forsøgte Paulus at overbevise medlemmerne af Kirken om, at de ikke længere skulle efterleve moseloven. Selv om de jødiske kristne var blevet undervist i, at frelse kommer ved tro på Jesus Kristus, troede mange af dem stadig på, at lydighed mod moseloven var nødvendig for deres frelse. Paulus skrev brevet til hebræerne for igen at understrege, at moseloven var blevet opfyldt med Kristus.

1. Jesus Kristus, vor himmelske Faders Enbårne Søn, er vores Frelser.

Drøft Hebræerne 1–4. Bed eleverne om at læse udvalgte vers.

- Hvad lærer vi om Jesus Kristus i Hebræerne 1? (Skriv elevernes svar på tavlen. Svarene kan omfatte dem, som står angivet herunder).
  - a. Han skabte verden (vers 2, 10).
  - b. Han er Gud Faderens udtrykte billede (vers 3).
  - c. Han sonede for vore synder (vers 3).
  - d. Han er Gud Faderens førstefødte søn (vers 5–6).
  - e. Hans herlighed og magt er evig og uforanderlig (vers 8; 12).
- Paulus sagde, at Guds Søn, som var »blevet så meget mægtigere end englene« (Hebr 1:4), også »var blevet gjort ringere end engle« (Hebr 2:9). På hvilken måde var Jesus »blevet gjort ringere end engle«? (Se Mosiah 13:34–35. Han kom til jorden som dødelig og blev underlagt smerte og død). Hvorfor var dette nødvendigt? (Se Hebr 2:9–10, 16–18; 4:15–16; se også Matt 23:10–11).
- Paulus opmuntrede de hellige til at leve retfærdigt, så de kunne indgå til Guds hvile (Hebr 3:7–19; 4:1–11). Hvad vil det sige at indgå til Guds hvile? (Se L&P 84:23–24; 3 Nephi 27:19). Hvad forklarede Paulus om, hvad årsagen var til, at nogle af Israels børn på Moses' tid ikke var i stand til at gå ind til Guds hvile? (Se Hebr 3:7–11, 16–19, 4:1–2). Hvordan kan vi hjælpe hinanden med at blive værdige til at gå ind til Guds hvile? (Se Hebr 3:13–14; 4:11; Alma 13:12–13, 16).

2. Det Melkisedekske Præstedømme er en del af evangeliets fylde.

Læs og tal om udvalgte vers fra Hebræerne 5; 6:20; 7.

- Hvad lærte Paulus os om, hvordan en mand skal modtage og bruge præstedømmets myndighed? (Se Hebr 5:1–4). Hvorfor skal en præstedømmebærer »kaldes af Gud« og ikke selv påtage sig den værdighed?
- Hvilken præstedømmemyndighed fulgte med moseloven? (Det Aronske Præstedømme, også kaldet det levitiske, det mindre eller forberedende præstedømme. Se L&P 84:25–27). Hvilken præstedømmemyndighed besidder Jesus Kristus? (Se Hebr 5:5–6; 6:20). Forklar, at da Jesus kom og opfyldte moseloven, gengav han også Det Melkisedekske Præstedømme. Hvorfor var det nødvendigt? (Se Hebr 7:11. Det Aronske Præstedømme indeholder ikke myndigheden til at udføre alle de ordinanser, der er nødvendige for frelse).

»Hverken moseloven eller Det Aronske Præstedømme, som administrerede denne lov, var i stand til at føre Guds børn til fuldkommenhed. Det Aronske Præstedømme har mindre myndighed, og det administrerede udelukkende det forberedende evangelium. Det Melkisedekske Præstedømme, derimod, er det højere præstedømme,

der besidder myndigheden til at udføre evangeliets ordinanser i deres fylde samt er i stand til at rense vores liv, således at vi atter kan indgå til Guds nærvær« (*I skal være mine vidner*, Religion 212, s. 182).

- Hvorfor kalder vi det større præstedømme for Det Melkisedekske Præstedømme? (Se L&P 107:2–4). Hvordan bliver medlemmerne af Kirken i dag velsignet ved at have Det Melkisedekske Præstedømme såvel som Det Aronske Præstedømme? Hvordan har præstedømmet velsignet dig?

3. Jesu Kristi evangelium er den nye pagt mellem Gud og hans børn.

Læs og tal om udvalgte vers fra Hebræerne 8:1–10:18. Forklar, at Paulus mindede medlemmerne af Kirken om, at tilbedelse under moseloven pegede hen mod Herren Jesus Kristus.

- Hvad bad Herren Moses om at gøre, i henhold til Hebræerne 8:5, mens han byggede tabernaklet, som skulle bruges af israelitterne til tilbedelse? (Forklar, at ceremonierne i tabernaklet symboliserede »himmelske ting«, som skitseret herunder).

Ordinanser i tabernaklet:	Hvad det symboliserede:
a. Præsterne bragte dyr som et offer til Gud (Hebr 10:1–4, 11).	Jesus gav sig selv som et offer for vore synder (Hebr 9:26–28; 10:4–12).
b. Præsterne kom blod fra offerdyrene på alteret for at symbolisere renselse og forædling af folket (Hebr 9:6–7, 19–23).	Jesu blod, som blev udgydt under forsoningen, renses os fra synd og forædler os (Hebr 9:11–15).
c. Højpræsten gik gennem forhængen ind i det allerheligste (Hebr 9:1–7).	Jesus, den mægtige ypperstepræst, gik gennem forhængen ind i selve himlen (Hebr 9:24).

- Paulus forklarede, at moseloven var den gamle pagt mellem Gud og hans folk (Hebr 8:9; se også Gal 3:24–25). Hvad består den nye pagt af, som blev bragt os af Jesus Kristus? (Se Hebr 8:6–8, 10–13. Evangeliets fylde). Påpeg, at den gamle pagt beskrives i Det Gamle Testamente i Bibelen, mens den nye pagt beskrives i Det Nye Testamente.
- Hvorfor var den gamle pagt ude af stand til at gøre dens deltagere fuldkomne? (Se Hebr 10:1–4). Hvorfor giver den nye pagt os et større håb om fuldkommenhed? (Se Hebr 10:9–18).

4. De, som udøver tro på Jesus Kristus, vil arve en plads i Guds rige.

Læs og tal om udvalgte vers fra Hebræerne 10:19–11:40. Påpeg, at efter at Paulus havde forklaret de måder, hvorpå evangeliets fylde er en højere, mere fuldstændig lov, som erstatter moseloven, formanede han de hellige til at følge denne »nye, levende vej« ved at sætte deres lid til Jesus Kristus (Hebr 10:19–22).

- Hvad er det første, eller mest grundlæggende, princip i evangeliet? (Se 4. trosartikel). Hvad er tro? (Se Hebr 11:1; Alma 32:21; Ether 12:6). Hvordan er tro mere end blot en antagelse? Hvorfor er tro på Jesus Kristus væsentlig for vores frelse?
- Paulus kom med mange eksempler på mennesker, som opnåede store ting ved hjælp af tro på Jesus Kristus. Hvem nævnte han? (Se Hebr 11:4–12, 17–34). Lav en

liste på tavlen over navnene på dem, han nævnte, og drøft, hvordan hver persons handlinger krævede tro.

Du kan eventuelt dele eleverne op i små grupper i forbindelse med denne drøftelse. Giv hver gruppe til opgave at tænke på nogle få af de mennesker, der er nævnt i Hebræerne 11. Giv grupperne nogle få minutter til at drøfte, hvordan de menneskers handlinger krævede tro, og bed derpå hver gruppe om kort at fortælle klassen deres konklusion.

- Paulus lærte os også, at tro kan hjælpe os i tider med prøvelser og modgang (Hebr 11:32–38). Hvordan har tro hjulpet dig med at klare modgang? Hvilke andre velsignelser har du (eller nogen du kender) modtaget ved at udøve tro på Jesus Kristus?

Konklusion

Påpeg, at vi er velsignede ved at leve på et tidspunkt, hvor evangeliets fylde er tilgængelig. Bær vidnesbyrd om, at frelse kommer ved tro på Jesus Kristus og lydighed mod hans befalinger. Motivér eleverne til at holde det gengivne evangeliums pagter og befalinger.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge et eller begge disse forslag som en del af lektionen.

1. Gud vil holde sine løfter

- Hvad lærer Hebræerne 6:10–19 os om Guds løfter til hans børn? Hvad lærer vers 15 os om forholdet mellem at udholde prøvelser og modtage løfter fra Gud? (Se også L&P 82:10). Hvilke oplevelser har du haft med, at Gud har holdt sine løfter til dig?

2. »Herren tugter den, han elsker« (Hebr 12:6)

Bed eleverne om at læse Hebræerne 12:5–11.

- Hvordan tugter Herren os? Hvordan er det at blive tugtet af Herren »til vort bedste«? (Se Hebr 12:10; L&P 61:8; 95:1; 101:5). Hvordan kan vi bruge det at blive tugtet som en mulighed for at lære og udvikle os? Bed eleverne om at fortælle om tidspunkter, hvor Herren har tugtet dem, samt om, hvad de har lært af denne oplevelse.

Formål At motivere eleverne til at følge Paulus' eksempel og være trofaste vidner om Jesus Kristus selv midt i modgang og prøvelser.

Forberedelse

1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
  - a. Apostlenes Gerninger 21:1–22:21. På trods af indvendinger fra Paulus' kammerater, der frygter for hans liv, rejser han til Jerusalem. Han aflægger beretning om sine missionsrejser til brødrene der. Han tager til templet, og den vrede pøbel griber fat i ham. Kommandanten arresterer Paulus, men tillader ham at tale til folket. Paulus fortæller folket om sin omvendelse til Jesu Kristi evangelium.
  - b. Apostlenes Gerninger 22:22–23:35. Pøblen afviser Paulus og forsøger at slå ham ihjel. Kommandanten fjerner Paulus fra folket og sætter ham i forvaring i borgen. Næste dag fremstiller kommandanten Paulus for Rådet. Der opstår en ny strid, og kommandanten flytter igen Paulus og fører ham til borgen. Den nat viser Herren sig for Paulus og fortæller ham, at han er kaldet til at bære vidnesbyrd i Rom såvel som i Jerusalem. Over 40 jøder planlægger at slå Paulus ihjel, og han føres i sikkerhed hos statholderen Felix.
  - c. Apostlenes Gerninger 26. Efter adskillige år med forfølgelse og fængsling bringes Paulus frem for at vidne for kong Agrippa. Agrippa afviser Paulus' vidnesbyrd og sender ham til Rom for at møde Cæsar.
  - d. Apostlenes Gerninger 27–28. Paulus lider skibbrud på vej til Rom, efter at kaptajnen på skibet ignorerer hans råd. Da han endelig når til Rom, bliver han fængslet, men han forkynder for alle, som vil lytte.

2. Hvis følgende materiale er tilgængeligt, kan du bruge det i løbet af lektionen:
  - a. »Paulus – En udvalgt tjener«, et 11 minutter langt afsnit af *Det Nye Testamente Videopræsentationer* (56914 110). Gennemse dette afsnit, hvis det er muligt, så du ved, hvornår du skal standse videobåndet og tale om det.
  - b. Et kort over Paulus' rejse til Rom.

3. Forslag til undervisningen: »Det er yderst vigtigt, at de, du underviser, bliver mættet, at de lærer noget. Hver gang, de kommer der, bør de få mindst én tanke, et begreb, en inspirerende ting, som resultat af, at de har været i klassen. Det kan være en lille tanke, en helt almindelig én – ja, jo mere grundlæggende den er, desto mere har du opnået« (Boyd K. Packer: *Teach Ye Diligently*, s. 154).

Forslag til lektionens forløb

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

- Er der en person i skrifterne, som du synes, du kan identificere dig med, på grund af lighed i tanker, erfaringer eller omstændigheder? Hvorfor føler du en særlig tilknytning til denne person?

Giv flere elever mulighed for at kommentere dette. Påpeg dernæst, at når profeten Joseph Smith så tilbage på sine oplevelser efter det første syn, følte han, at hans oplevelser lignede apostlen Paulus'. Bed eleverne om at læse Joseph Smith – Historie 1:23–25 for at finde ud af hvorfor.

Forklar, at en af de begivenheder, der vil blive omtalt i denne lektion, er apostlen Paulus' tale til kong Agrippa. I denne situation og i løbet af alle sine missionsrejser stod Paulus, på trods af afvisning og forfølgelse, fast i troen og bar modigt vidnesbyrd om Jesus Kristus.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Mens du underviser i følgende skriftsteder, kan I drøfte, hvordan vi kan udvikle mod og tro, der er lige så stærk som Paulus'. Motivér eleverne til at fortælle om tidspunkter, hvor de modigt har båret vidnesbyrd ved hjælp af deres ord eller gerninger.

1. Paulus aflægger beretning om sine rejser og står over for en vred pøbelhob i Jerusalem.

Hvis du benytter videopræsentationen »Paulus – En udvalgt tjener«, vises første del nu. Stands videoen, efter at fortælleren har sagt: »Mod afslutningen af sit virke opfyldte han Herrens ord om, at han skulle forkynde hans navn for konger og herskere« (Mens disse ord bliver sagt, bliver Paulus fulgt ned gennem en gang af flere soldater).

Drøft Apostlenes Gerninger 21:1–22:21. Bed nogle elever om at læse udvalgte vers. Forklar, at efter tre vellykkede missionsrejser, som førte ham rundt overalt i romerriget, vendte Paulus tilbage til Jerusalem, selv om han vidste, at det var farligt at gøre det.

- Hvorfor forsøgte Paulus' venner at hindre ham i at rejse tilbage til Jerusalem? (Se ApG 21:10–12). Hvordan reagerede Paulus på sine venners bekymring? (Se ApG 21:13). Hvordan viste dette Paulus' forpligtelse over for Kristus?
- Hvad gjorde Paulus, dagen efter at han var kommet til Jerusalem? (Se ApG 21:17–19). Hvordan kan dette sammenlignes med det, som missionærer i dag gør, når de vender hjem fra deres mission? (De aflægger rapport om deres erfaringer på deres mission til stavspræsidenten og højrådet og ofte for wards- eller grensmedlemmer ved nadvermødet). Hvordan har du haft gavn af at høre om andres missionæroplevelser?
- Mange jødiske kristne harmedes over Paulus, fordi han forkyndte, at frelse kom gennem Jesus Kristus, ikke gennem moseloven (ApG 15:1–35). For at behage disse mennesker bad brødrene i Jerusalem Paulus om at tage til templet og gennemgå en rituel renselse som tegn på, at han stadig efterlevede loven (ApG 21:20–25). Hvad skete der, mens Paulus var i templet? (Se ApG 21:26–30. Han blev grebet af folket, som anklagede ham for at undervise i modstrid med moseloven og forurene templet ved at tage ikke-jøder med ind i det). Hvordan blev Paulus reddet fra folkemængden? (Se ApG 21:31–36). Hvad gjorde Paulus, da kommandanten gav ham lov til at tale til folket? (Se ApG 21:37–22:21). Hvorfor krævede dette mod?

Du kan eventuelt begynde at lave en liste på tavlen over alle de gange i Apostlenes Gerninger 21–28, hvor Paulus viste stort mod ved at være et vidne om Jesus Kristus. Tilføj relevante punkter til listen i løbet af lektionen.

- Hvornår har du båret vidnesbyrd i en situation, der krævede mod? Hvordan fik du mod til at gøre det? Hvordan kan det at lære om Paulus' handlinger hjælpe os med at få større mod til at dele vores vidnesbyrd med andre?

2. Paulus bringes frem for Rådet.

Læs og tal om udvalgte vers fra Apostlenes Gerninger 22:22–23:35.

- Hvordan reagerede mængden uden for templet på Paulus' beretning om hans omvendelse? (Se ApG 22:22). Hvad var kommandantens hensigt med at fjerne Paulus fra mængden? (Se ApG 22:24). Hvordan var Paulus i stand til at undgå at blive pisket? (Se ApG 22:25–26. Han påpegede, at han var romersk borger. Dette gav ham særlige rettigheder og privilegier i romerriget, hvori Jerusalem var en del).
- Hvad var det første, Paulus sagde, da han blev fremstillet for Rådet? (Se ApG 23:1; se også ApG 24:16. Se i L&P 135:4, hvor der er en lignende udtalelse af profeten Joseph Smith). Hvordan tror du, at Paulus' »bedste samvittighed ... for Gud« hjalp ham på dette tidspunkt? Bed eleverne om at overveje, hvilke ændringer, de bliver nødt til at foretage i deres tilværelse, for at de kan have »den bedste samvittighed ... for Gud.«
- Hvad sagde Herren, da han viste sig for Paulus efter hans fremstilling for Rådet? (Se ApG 23:11). Hvordan har Herren hjulpet dig med at være »ved godt mod« i svære tider?
- Dagen efter at Herren havde vist sig for Paulus, planlagde over 40 jøder at dræbe Paulus og lovede hverken at spise eller drikke, før det var lykkedes dem (ApG 23:12–15). Hvordan blev Paulus beskyttet mod deres plan? (Se ApG 23:16–35. Du kan eventuelt påpege, at dette var tredje gang i løbet af nogle få dage, at Paulus blev reddet fra døden).

3. Paulus bærer vidnesbyrd for Agrippa, men hans vidnesbyrd bliver afvist.

Læs og tal om udvalgte vers fra Apostlenes Gerninger 26. Du kan eventuelt sammenfatte følgende oplysninger fra Apostlenes Gerninger 24–25: Paulus blev sendt til statholderen Felix og bar frimodigt vidnesbyrd for ham. Paulus forblev fængslet i to år, mens Felix håbede at få penge for at befri ham. Da Felix blev efterfulgt af Festus som statholder, bad jøderne Festus om at sende Paulus til Jerusalem for at stille ham for retten. Paulus nægtede at tage afsted, idet han vidste, at han ikke ville få en retfærdig rettergang der. I stedet appellerede Paulus til Cæsar, hvilket var hans ret som romersk borger. Festus indvilligede i at sende Paulus til Rom, men Paulus skulle først fremstilles for Herodes Agrippa, en leder i Judæa, der var udnævnt af romerne.

Hvis du benytter videopræsentationen, skal du vise anden del nu. Stands videoen efter Paulus' udtalelse: »Jeg ville ønske til Gud, at ikke blot du, men alle, som hører mig i dag, fik det som jeg, lige bortset fra disse lænker« (lige før Paulus følges ud af kong Agrippas retssal).

- Hvad gør indtryk på dig ved Paulus' ord til kong Agrippa? (Se ApG 26:2–27). Hvordan reagerede Agrippa på Paulus' ord? (Se ApG 26:28). Hvad kunne have afholdt Agrippa fra at blive kristen? Hvilke indstillinger eller andre problemer afholder i dag mennesker fra at acceptere Jesu Kristi evangelium?
- Hvordan var Festus' og Agrippas reaktion på Paulus forskellig? Hvordan var de ens? (Se ApG 26:24, 28. Påpeg, at intet mindre end fuldstændig hengivenhed er acceptabel for Herren. Selv om Agrippa mente, at Paulus' budskab næsten var troværdigt, mens Festus afviste det helt og holdent, levende ingen af dem op til den trosprøve, som Paulus tilbød dem).

4. Paulus lider skibbrud på vej til Rom.

Læs og tal om udvalgte vers fra Apostlenes Gerninger 27–28. Forklar, at Agrippa havde været villig til at løslade Paulus (ApG 26:32), men Paulus havde appelleret til Cæsar og blev derfor sendt til Rom. Mens I taler om Paulus' rejse til Rom, kan du vise kortet og udpege passende steder, som f.eks. Gode Havne, hvor Paulus rådede mændene til at blive vinteren over, og Malta, hvor de skibbrudne passagerer svømmede i land.

- Hvad skete der, da skibets styrmand afviste Paulus' advarsel om, at det var for farligt at sejle fra Gode Havne? (Se ApG 27:7–20). Hvad motiverede officeren til at ignorere Paulus råd? (Se ApG 27:11–12). Hvorfor ignorerer nogle af os af og til kirkelederes råd? Hvordan har du lært betydningen af at følge kirkelederes råd?
- Hvordan vidste Paulus, at alle passagerer ville komme sikkert i land, selv om skibet ville blive ødelagt i stormen? (Se ApG 27:21–26). Hvordan blev denne profeti opfyldt? (Se ApG 27:27–44).
- Hvordan brugte Paulus sin magt i præstedømmet, mens han var på øen Malta? (Se ApG 28:7–9). Hvad antyder denne begivenhed om formålet med præstedømmets magt? Hvordan hjælper det at ære præstedømmet os med at være vidner om Kristus?
- Efter adskillige måneder ankommer Paulus endelig til Rom, hvor han igen blev fængslet. Hvordan vendte han dette tilsyneladende nederlag til sin fordel? (Se ApG 28:16–31. Han fik relativ frihed, så han tilbragte sin tid med at undervise i evangeliet og bære vidnesbyrd om Kristus). Hvad kan vi lære af Paulus om at være et trofast vidne om Jesus Kristus? (Hvis du har lavet en liste på tavlen over de gange, hvor Paulus viste mod ved at været et trofast vidne, så henvis til den).

Hvis du benytter videopræsentationen, så vis resten nu.

Konklusion

Forklar, at historikere antager, at Paulus led martyrdøden i Rom omkring år 65 e.Kr. I hele sit liv opfyldte han sit ansvar som apostel om at »gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple« (Matt 28:19). Han opfyldte også Herrens profeti om, at han ville forkynde evangeliet »for hedninger og konger og Israels børn« (ApG 9:15). Han var et trofast vidne om Kristus på trods af verbale og fysiske angreb, uretfærdig fængsling og naturkatastrofer.

Bær vidnesbyrd om, at når vi følger Paulus' eksempel ved at være trofaste vidner om Jesus Kristus i alle situationer, vil han give os styrke til at udholde vore prøvelser.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge det som en del af lektionen.

Gennemgang af Paulus' liv

For at hjælpe eleverne med at værdsætte, hvordan Paulus opfyldte sit livs mission om at vidne om Kristus, kan du bede dem om at vælge én begivenhed i Paulus' liv, hvor han bar vidnesbyrd om Kristus. Bed hver af eleverne om at fortælle de andre om hans eller hendes valg, og skriv alle begivenhederne på tavlen. Vis kortet over Paulus' rejser. Hjælp, om nødvendigt, eleverne med at gennemgå de tilhørende skriftsteder, for at finde ud af, hvor begivenheden fandt sted.

Formål At hjælpe eleverne med at forstå at processen med at fuldkommengøre de hellige, kræver, at vi skal øge vores tro på Kristus, følge apostlenes og profeternes lærdomme og beskytte os selv fra verdens ondskab.

Forberedelse

1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
  - a. Efeserne 1:9–10. Paulus lærer os, at formålet med tidernes fyldes uddeling er at »sammenfatte alt i Kristus«.
  - b. Efeserne 2:12–22; 4:1–16. Paulus lærer os, at Jesus Kristus er vores hjørnesten. Han lærer os, at Herren gav os apostle og profeter for at hjælpe os med at blive fuldkomne og nå »frem til enheden i troen«.
  - c. Efeserne 5:22–29; 6:1–4. Paulus lærer os om behovet for enhed mellem mand og hustru og mellem forældre og børn.
  - d. Efeserne 4:21–32; 6:10–18. Paulus lærer os, at vi skal »iføre [os] det nye menneske« og iføre os »Guds fulde rustning« for at beskytte os selv mod verdens ondskab.
2. Yderligere læsestof: Johannes 17:11; Mosiah 18:21–22; Lære og Pagter 27:15–18; 38:25–27.
3. Hvis du benytter opmærksomhedsfangeren, skal du medbringe et stykke tråd (omkring 30–90 cm langt) og et stykke reb af ca. samme længde.
4. Forslag til undervisningen: Afmærkning af skriften hjælper lærere og elever med at bemærke sig vigtige ord, begreber, mennesker og begivenheder. Du kan motivere eleverne til at afmærke deres skrifter ved at påpege betydningsfulde principper, give dem krydshenvisninger eller fortælle, hvad du har skrevet i marginen af dine skrifter.

**Forslag til
lektionens forløb**

Fang opmærksomheden

Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Vis eleverne tråden og rebet (se afsnittet »Forberedelse«).

- Hvad har tråden og rebet til fælles? (Begge er lavet af fibre eller tråde). Hvilken forskel er der? (Tråden er en tynd fiber, mens rebet er lavet af mange fibre, der er vævet sammen). Hvilken af disse to er stærkest?

Forklar, at ligesom det stykke tråd, er vi svage, når vi kun regner med os selv. Vi kan dog, ligesom rebet, være stærkere, når vi er forenet med andre i tro og retfærdighed. I Paulus' brev til efeserne understregede han vigtigheden af at »udruste de hellige« og nå »enheden i troen« (Ef 4:12–13). Denne lektion handler om, hvordan vi som familier og som en kirke kan arbejde sammen mod fuldkommenhed og enhed ved at stole på Frelseren, følge apostlene og profeterne, udvikle stærke familier og iføre os Guds fulde rustning.

Udvælg bønsumt de skriftsteder og spørgsmål, der bedst imødekommer elevernes behov. Motivér eleverne til at fortælle om erfaringer, der relaterer til principperne fra skriften.

1. Tidernes fyldes uddeling.

Læs og tal om Efeserne 1:9–10.

- I det første kapitel i Efeserne talte Paulus om »tidernes fylde« (Ef 1:10). Hvad er en uddeling i evangeliet? (En tidsperiode, hvor Herren har mindst én tjener på jorden, som besidder præstedømmets nøgler og er bemyndiget til at forvalte evangeliet).
- Hvad er tidernes fyldes uddeling? (Den uddeling, der begyndte med gengivelsen af evangeliet og organiseringen af Kirken gennem Joseph Smith). Hvorfor henviser man til vores uddeling som tidernes fyldes uddeling?

Præsident Gordon B. Hinckley lærte os: »I og jeg nyder godt af de dybtgående og vidunderlige velsignelser, der hører til tidernes fyldes uddeling. I denne tid er alle tidligere uddelingers principper, magter, velsignelser og nøgler blevet gengivet til jorden« (*Stjernen*, juli 1992, s. 67).

- Hvad sagde Paulus, at vor himmelske Fader ville gøre i denne uddeling? (Se Ef 1:9–10). Hvad tror du, at det vil sige at »sammenfatte alt i Kristus«? Hvilke ting bliver sammenfattet i vore dage? (Svarene kan omfatte skrifterne, Kirkens medlemmer, optegnelser over de døde og familier, som bliver beseglet i templet). Hvordan kan vi hjælpe i denne proces med sammenfatning eller indsamling?

2. Jesus Kristus som vores hjørneste.

Læs og tal om udvalgte vers fra Efeserne 2:12–22 og 4:1–16.

- Sammenlign Efeserne 2:12 og 2:19. Hvordan beskrev Paulus de ændringer, der fandt sted i dem, som havde accepteret og fulgt Frelseren? Hvordan har du set de samme ændringer i dig selv eller andre? Hvordan har din forbindelse med andre kirkemedlemmer som »medborgere« i evangeliet velsignet dig?
- Hvad mente Paulus, da han lærte os, at Jesus Kristus er »hovedhjørneste« i Kirken? (Ef 2:20). (Hvis det er nødvendigt, kan du forklare, at en hjørneste er en grundsten, der er placeret i et hjørne, hvor to mure mødes. Hjørneste er afgørende for hele bygningens styrke og enhed). Hvordan har Jesus Kristus været hjørneste i din tro?
- Hvad lærte Paulus os i Efeserne 2:20 og 4:11–14 om betydningen af apostle og profeter? Hvorfor er levende apostle og profeter så vigtige for den sande Kirke? Hvilke lærdomme fra de sidste dages apostle og profeter hjælper os med at gå fremad mod fuldkommenhed og enhed? (Du kan eventuelt skrive elevernes svar på tavlen).

Præsident Boyd K. Packer lærte os: »Profeternes og apostlenes gerning fører dem evig og altid til hjemmet og familien ... Det højeste mål med det, vi belærer, er at forene forældre og børn i troen på Herren Jesus Kristus, at de er lykkelige i hjemmet, beseglet i et evigt ægteskab, kædet sammen med deres generationer og forvisset om ophøjelse i vor himmelske Faders nærværelse« (*Stjernen*, juli 1995, s. 7).

- Hvad mente Paulus, da han underviste i, at der er »én Herre, én tro, én dåb«? (Ef 4:5). Hvorfor er det vigtigt, at vi bliver forenet i vores forståelse og undervisning i Kirkens grundlæggende lærdomme?

3. Enhed mellem mand og hustru og mellem forældre og børn.

Læs og tal om Efeserne 5:22–29; 6:1–4.

- Hvilken sammenligning brugte Paulus, da han beskrev forholdet mellem mand og hustru? (Se Ef 5:22–29). Hvad kan mænd og hustruer lære af denne sammenligning, som kan hjælpe dem med at udvikle større kærlighed og enhed i deres ægteskab? (Drøft bestemte måder, hvorpå Jesus har vist sin kærlighed til Kirken, og hvordan hver måde kan anvendes i ægteskabet. Du kan eventuelt skrive elevernes svar på tavlen).

Præsident Spencer W. Kimball har lært os: »Kan I finde noget sted i de hellige skrifter, hvor Herren Jesus Kristus nogen sinde svigtede sin Kirke? ... Var han trofast? Var han sand? Findes der noget godt og værdigt, som han ikke gav? Det er så det, vi beder om – det, han ønsker af en ægtemand ...

... Kan I forestille jer, hvor meget han elskede Kirken? Alt, hvad der foregik var af betydning for ham. Dens vækst, alle dens personer var dyrebare for ham. Han gav disse mennesker al sin energi, al sin magt, al sin opmærksomhed. Han gav sit liv – hvad mere kan man give?« (*Men of Example* [tale til undervisere i religion, den 12. sep 1975], s. 4–5).

- Hvad er Paulus' råd til børn i Efeserne 6:1–3? Hvorfor er dette råd vigtigt i dag? Hvordan er du blevet velsignet for at ære dine forældre?
- Hvad mente Paulus, da han rådede forældre til at opdrage deres børn med »Herrens tugt og formaning«? (Ef 6:4). Hvordan kan forældre nære deres børn åndeligt? Hvordan kan forældre følge Herrens eksempel, når de formaner deres børn?
- Hvordan kan Paulus' råd til forældre og børn hjælpe med at styrke familieforholdene og bevare enheden i hjemmet? Hvilke råd har sidste dages apostle og profeter givet os vedrørende familier? Bed eleverne om at drøfte nylige råd, givet ved general-konferencen, et andet møde eller firesides og i artikler i Kirkens blade.

I »Familien: En proklamation til verden« lærer Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum os, at »lykke i familielivet med størst sandsynlighed [vil] opnås, når det er baseret på Herren Jesu Kristi lærdomme. Vellykkede ægteskaber og familier bygges på og fastholdes ved tro, bøn, omvendelse, tilgivelse, respekt, kærlighed, barmhjertighed, arbejde og sunde fritidsbeskæftigelser« (*Stjernen*, juni 1996, s. 10–11).

4. Vi skal »iføre [os] det nye menneske« og »Guds fulde rustning«.

Læs og tal om Efeserne 4:21–32 og 6:10–18.

- Hvad mente Paulus, da han opfordrede efeserne til at »iføre [sig] det nye menneske«? (Ef 4:24). Hvad er nogle af de karakteristika, der findes hos mennesker, der er blevet »nye« gennem Jesu Kristi forsoning? (Se Ef 4:21–32).
- Samtidig med Paulus formanede de hellige om at iføre sig Guds fulde rustning, advarede han dem mod mange former for ugudelig påvirkning (Ef 6:10–17). Hvilken ugudelig indflydelse findes der i dette liv?
- Hvad består de forskellige dele af, som Paulus kalder Guds fulde rustning? Hvad symboliserer hver del? (Se Ef 6:13–18; L&P 27:15–18. Du kan eventuelt skrive svarene på tavlen under overskriften *Rustning* og *Symboliserer*). Hvordan kan hver del af Guds fulde rustning beskytte os mod Satans påvirkning? Hvad kan vi gøre for at iføre os denne rustning hver dag?

Konklusion

Bær vidnesbyrd om, at Herren grundlagde sin Kirke med apostle og profeter for at hjælpe os med at blive som ham og vende tilbage og bo hos ham. Motivér eleverne til sammen at stræbe efter at blive fuldkomne ved at følge Paulus' lærdomme til efeserne.

**Yderligere forslag
til undervisningen**

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge et eller flere af disse forslag som en del af lektionen.

1. »Ifør jer Guds fulde rustning« (Ef 6:11)

Vis »Guds fulde rustning«, et 13 minutter langt afsnit af *Det Nye Testamente Videopræsentationer* (56914 110). Stil derpå følgende spørgsmål:

- Hvilke farer stod soldaterne i filmen overfor? Hvilke farer stod de unge mennesker overfor? Hvordan blev medlemmerne af hver gruppe velsignet for at have deres rustning på?

2. Vi skal bede for Kirkens ledere

- Læs Efeserne 6:18–20. Hvorfor tror du, at Paulus bad efeserne om at bede for ham? Hvornår er du blevet styrket af andres bønner? Hvorfor er det vigtigt, at vi beder for hinanden og for Kirkens ledere?

3. »For af den nåde er I frelst ved tro« (Ef 2:8)

- Hvad lærte Paulus os i Efeserne 2:8–9 om, hvordan man modtager frelse? Hvorfor er det umuligt for os at frelse os selv ved vore gerninger? (Se Rom 3:23; Mosiah 3:17; Alma 22:14. Du kan eventuelt påpege, at Paulus ofte måtte minde de jødiske hellige om, at moselovens gerninger ikke kunne frelse dem. Se en mere detaljeret omtale af nåde og gerninger i lektion 36).

Formål At motivere eleverne til at udvikle de egenskaber, som tilhører Kristi sande tilhængere.

Forberedelse

1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
  - a. Filipperne. Paulus takker de hellige i Filippi for den hjælp, de har sendt ham, og opmuntrer dem til at være forenede, være trofaste tilhængere af Kristus.
  - b. Kolossenserne 1. Paulus minder de hellige i Kolossæ om, at forløsning kun kommer gennem Jesus Kristus.
  - c. Kolossenserne 2:1–8, 16–23; 3; 4. Paulus lærer de hellige i Kolossæ om det, de skal gøre, og de egenskaber, de burde udvikle som Guds udvalgte.
  - d. Filemon. Paulus opmuntrer Filemon til at være tilgivende over for Onesimos, en bortløben slave.
2. Forslag til undervisningen: Lektionens oversigt eller en læseopgave i skriften kan indeholde mere materiale, end du har tid til at bruge i undervisningstiden. Når du forbereder hver lektion, skal du bønsumt beslutte hvilke lærdomme og principper, der er bedst for din klasse. Planlæg at undervise i disse ting først; tag andre dele af lektionen med, hvis der er tid til det. Når du underviser, skal du dog være følsom for Ånden og fleksibel nok til at ændre din plan, hvis du føler dig tilskyndet til at gøre det (se *Undervisning – Ingen større kaldelse*, s. 154–155).

**Forslag til
lektionens forløb**

Fang opmærksomheden

Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Skriv flere nøgleord fra den 13. trosartikel på tavlen, som f.eks. *ærlige, sandfærdige, kyske og velgørende*.

- Hvilken trosartikel indeholder disse ord? (Hvis eleverne ikke ved det, bed dem så om at slå op på Trosartiklerne, som findes sidst i Den Kostelige Perle).

Når eleverne har svaret rigtigt, kan du bede en af eleverne om at citere eller læse den 13. trosartikel. Bed derpå eleven om igen at citere eller læse den første halvdel af trosartiklen indtil »Paulus' formaning«.

- Hvad er »Paulus' formaning«? Hvor findes den?

Bed eleverne om at slå op på Filipperne 4:8 og sammenligne det med den 13. trosartikel. Forklar, at da Joseph Smith nævnte Paulus' formaning i den 13. trosartikel, henviste han til Filipperne 4:8, som er en del af et brev, som Paulus skrev til de hellige i Filippi. Dagens lektion vil handle om dette brev samt Paulus' breve til Kolossenserne og til Filemon, som alle blev skrevet under Paulus' fangenskab i Rom. Disse breve omhandler de egenskaber, vi bør søge at udvikle som trofaste tilhængere af Jesus Kristus.

Mens du underviser i følgende skriftsteder, kan I tale om, hvordan de gælder os i dag, ligesom de gjaldt de hellige på Paulus' tid. Anspor eleverne til at fortælle om oplevelser, de har haft, som har at gøre med principperne fra skriften.

1. Paulus motiverer de hellige i Filippi til at følge Jesus Kristus.

Drøft Paulus' brev til Filipperne. Bed eleverne om at læse udvalgte vers højt.

- Paulus var fange i Rom, da han skrev til filipperne. Hvordan reagerede andre medlemmer af Kirken på Paulus' fængsling? (Se Fil 1:12–18). Hvordan har det hjulpet dig at se eller høre om andre, som har været modige i Herrens tjeneste?
- Hvad formanede Paulus i Filipperne 2:2–3 Kirkens medlemmer til at gøre? På hvilke måder burde Kirkens medlemmer være af »samme sind«? (Se Fil 1:27; 2:14–15). Hvorfor gør vi af og til noget af »indbildskhed«? Hvorfor tror du, at Paulus frarådede os det? Hvorfor er det vigtigt, at vi ikke mener, at vi er bedre end andre mennesker? (Se L&P 38:24–26).
- Hvad lærte Paulus os om Jesus i Filipperne 2:5–8? Hvordan var Jesus det fuldkomne eksempel på at være ydmyg og underdanig over for Faderens vilje? (Se Joh 8:29). Hvordan kan vi blive mere ydmyge og underdanige over for vor himmelske Faders vilje?
- Hvad tror du, at Paulus mente, da han bad filipperne om at »arbejd[e] med frygt og bæven på [deres] frelse«? (Fil 2:12).

Præsident David O. McKay forklarede: »Udarbejd jeres egen frelse« er en formaning til ved handling, ved omtanke, ved lydige indsats at vise troens virkelighed. Men dette skal gøres ved en bevidsthed om, at fuldstændig afhængighed af sig selv kan forårsage stolthed og svaghed, hvilket medfører fiasko. Med »frygt og bæven« skal vi søge styrke og nåde fra Gud til at få inspiration til at nå den endelige sejr« (i Conference Report, apr. 1957, s. 7).

- Paulus rådede gentagne gange filipperne til at glæde sig i Herren (Fil 3:1; 4:4). Hvordan kan vi glæde os i Herren?
- Paulus fortalte filipperne, at han havde ofret alt for Kristus? (Fil 3:7–8). Hvad havde Paulus ofret? Hvorfor er det vigtigt, at vi yder ofre for Kristus (Se Fil 3:9–12).

Profeten Joseph Smith lærte os: »En religion, der ikke kræver, at man ofrer alt, har aldrig haft tilstrækkelig magt til at skabe den tro, der er nødvendig for liv og frelse, for fra menneskets første eksistens kunne den nødvendige tro til at glæde sig ved livet og frelsen aldrig opnås, uden at man ofrer alle jordiske ting« (*Lectures on Faith*, s. 69).

- Hvordan kan vi opnå »Guds fred«, som nævnes i Filipperne 4:7? (Se Fil 4:6–7). Hvornår har du følt Guds fred?
- Hvordan kan vi anvende Paulus' råd i Filipperne 4:8? (Se også 13. trosartikel). Hvordan bliver vi velsignet, når vi følger denne formaning?
- Paulus vidnede: »Alt formår jeg i ham, der giver mig kraft« (Fil 4:13). Hvordan tror du, at Paulus opnåede dette vidnesbyrd om Kristus? Hvordan har du opdaget, at du »formår [alt] i ham«?

2. Paulus minder de hellige i Kolossæ om, at forløsning kun kommer gennem Kristus.

Drøft Kolossenserne 1. Bed eleverne om at læse udvalgte vers højt. Forklar, at de hellige i Kolossæ, en lille by øst for Efesos, blev påvirket af lærdomme, der ringeagtede betydningen af Frelseren og fokuserede på at opnå fuldkommenhed ved at udføre ordinanser og tilbede engle. I Paulus' brev til Kolossenserne advarede han mod disse lærdomme, idet han formanede de hellige om at fortsætte med at forblive »grundfæstede og faste« (Kol 1:23; se også Kol 2:5–7) i kundskaben om, at forløsning kun kommer gennem Jesus Kristus.

- Hvilke sandheder om Jesus Kristus underviste Paulus kolossenserne i? (Se Kol 1:12–22. Skriv elevernes svar på tavlen). Hvorfor var det vigtigt for kolossenserne at forstå disse sandheder? Hvordan påvirker din kundskab og dit vidnesbyrd om Jesus Kristus den måde, hvorpå du lever?
- Hvad består »de helliges arv« af, som vi kan modtage fra vor himmelske Fader? (Se Kol 1:12; 2 Nephi 9:18; L&P 50:5). Hvem gør denne arv mulig? (Se Kol 1:12–14). Hvad skal vi gøre for at modtage denne arv? (Se Kol 1:10–12; 2 Nephi 9:18; Alma 5:5; L&P 50:5).
- Hvad mente Paulus, da han formanede kolossenserne til at være »grundfæstede og faste« i evangeliet? (Se Kol 1:23). Hvad forårsager, at nogle mennesker lader »sig rokke fra håbet i ... evangeli[et]«? (Kol 1:23). Hvad kan vi gøre for at styrke vores vidnesbyrd?

3. Paulus lærer kolossenserne om det, de skal som Guds udvalgte.

Drøft Kolossenserne 2:1–8, 16–23; 3; 4. Bed eleverne om at læse udvalgte vers højt.

- Paulus ønskede, at de helliges hjerter skulle »knyttes sammen i kærlighed« og i kundskaben om Gud Faderen og Jesus Kristus (Kol 2:2–3). Hvordan kan vi opnå det i vores eget ward eller gren?
- Hvad vil det sige at være »rodfæstede i [Kristus], opbyggede i ham«? (Se Kol 2:7). Hvordan kan vi blive rodfæstede i Kristus? Hvordan kan det hjælpe os i svære tider at være rodfæstede og opbyggede i Kristus? (Du kan eventuelt sammenligne et træ med korte, overfladiske rødder med et træ, der har lange, dybe rødder. Tal om, hvilket træ, der mest sandsynligt vil overleve prøvelser som f.eks. storme eller tørke).
- Hvilke egenskaber hos »Guds udvalgte« står angivet i Kolossenserne 3:12–15? (Skriv elevernes svar på tavlen). Hvordan har Jesus Kristus været et eksempel på disse egenskaber? (Bed eleverne om at tænke på bestemte begivenheder, hvor Jesus var et eksempel på hver af egenskaberne). Hvordan kan vi bedre udvikle disse egenskaber?
- Hvordan kan vi lade Kristi ord bo i os, som Paulus formanede? (Se Kol 3:16–17; se også L&P 1:37; 18:34–36). Hvordan kan salmer styrke vores forståelse og vidnesbyrd om Kristi ord? Hvordan kan vi gøre bedre brug af salmer og anden hellig musik?

Ældste Dallin H. Oaks har sagt: »Vi bør anvende vore salmer mere for at bringe os i harmoni med Herrens Ånd, for at forene os og hjælpe os med at undervise i samt lære vore lærdomme. Vi bør gøre bedre brug af vore salmer i missionærenes undervisning, i undervisning i evangeliet, ved kvorumsmøder, ved familieaftener og ved hjemmelærerbesøg. Musik er en virkningsfuld måde at tilbede vor himmelske Fader og hans Søn, Jesus Kristus, på. Vi bør bruge salmer, når vi har brug for åndelig styrke og inspiration« (*Stjernen*, jan. 1995, s. 10).

- Paulus understregede gentagne gange vigtigheden af at være taknemmelig (Kol 2:7; 3:15, 17). Hvorfor er det vigtigt, at vi er taknemmelige? Hvordan kan vi vise taknemmelighed over for vor himmelske Fader og Jesus Kristus i alle situationer?

4. Paulus opmuntrer Filemon til at være tilgivende over for Onesimos.

Drøft Paulus' brev til Filemon. Bed eleverne om at læse udvalgte vers højt. Forklar, at Paulus skrive et personligt brev til Filemon, et medlem af Kirken i Kolossæ, vedrørende Filemons slave Onesimos. Onesimos havde stjålet fra Filemon og var løbet bort til Rom, hvor han mødte Paulus og blev omvendt til Kirken. Paulus bad Filemon om at tilgive Onesimos og acceptere ham som en broder i evangeliet.

- Hvad kan vi lære om Paulus af hans brev til Filemon?
- Hvordan viste Paulus respekt for Filemons handlefrihed? (Se Filem 1:14). Hvordan viste Paulus sin forpligtelse for Onesimos' velfærd?
- Hvad kan vi lære af dette brev om evangeliets kraft til at ændre menneskelige forhold? (Se Filem 1:16). Hvordan påvirker evangeliet dit forhold til menneskene omkring dig?

Konklusion

Bær vidnesbyrd om betydningen af at udvikle egenskaber, som hjælper os med at blive mere som Jesus Kristus, som f.eks. dem, der er nævnt i Paulus' breve til filipperne, kolossenserne og til Filemon. Bed eleverne om at læse Filipperne 4:8 og Kolossenserne 3:12–15 og vælge én egenskab fra disse vers, som de vil arbejde på at udvikle i løbet af denne uge.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge et eller begge disse forslag som en del af lektionen.

1. Forholdet mellem forældre og børn

Bed en elev om at læse Kolossenserne 3:20–21.

- Hvad er i henhold til Paulus et barns forpligtelse over for sine forældre? Hvad er forældrenes forpligtelse over for et barn? Hvordan kan du forbedre forholdet mellem forældre og børn i din familie?

2. »Tjen Kristus, vor Herre« (Kol 3:24)

Bed en elev om at læse Kolossenserne 3:23–24.

- Hvordan kan vi følge Paulus' instruktioner i disse vers? (Se også Matt 25:34–40). Hvilken forskel kan denne indstilling gøre med hensyn til, hvordan vi tjener?

Formål At motivere eleverne til at lære og undervise i sande lærdomme og at være retfærdige eksempler for andre.

Forberedelse

1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
  - a. 1 Timotheus 4; 2 Timotheus 1–4; Titus 1. Paulus beskriver tegnene på frafald. Han belærer om, at det at lære og undervise i sande lærdomme hjælper med til at værne mod frafald.
  - b. 1 Timotheus 4:12. Paulus belærer om, at vi bør være »et forbillede for de troende«.
  - c. 1 Timotheus 6; Titus 2–3. Paulus belærer om, at vi bør »stræbe efter retfærdighed« og fornægte ugudelighed.
2. Hvis du benytter opmærksomhedsfangeren, skal du lave ordstrimler med følgende udtalelser eller forberede dig på at skrive dem på tavlen:

*For at fuldføre løbet skal jeg:
Lære og undervise i sande lærdomme.
Være et forbillede for de troende.
Stræbe efter retfærdighed og fornægte ugudelighed.*
3. Forslag til undervisningen: Variér de materialer og metoder, du bruger i undervisningen. Du kan f.eks. bruge billeder eller audiovisuelle materialer, en anden diskussionsteknik eller en anderledes opsætning af stolene. Variation kan hjælpe eleverne med at vedligeholde interessen i lektionerne. For at finde materialer og metoder, som kan være passende i dine lektioner, kan du se i *Undervisning – Ingen større kaldelse*, s. 81–83 og 131–133.

**Forslag til
lektionens forløb**

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

- Hvad er det sidste væddeløb, som du har deltaget i eller set? Hvad er forskellen mellem at *vinde* og *fuldende* et væddeløb? Hvor mange vindere er der i et typisk væddeløb? Hvad skal man gøre for at vinde?
- Hvordan er livet ligesom et væddeløb? Hvordan er det forskelligt fra et væddeløb? (Alle mennesker kan vinde livets »væddeløb«). Hvad skal vi gøre for at fuldende livets løb med gode resultater?

Bed en elev om at læse 2 Timotheus 4:7. Forklar, at apostlen Paulus levede på en sådan måde, at han kunne komme med denne erklæring hen mod slutningen af sit liv. Denne lektion handler om flere af Paulus' lærdomme, som vil hjælpe os, når vi stræber efter at fuldende løbet med held.

Vis ordstrimlen *For at fuldføre løbet skal jeg:*

Mens du underviser i følgende skriftsteder, kan I tale om, hvordan man anvender dem i hverdagen. Anspor eleverne til at fortælle om oplevelser, de har haft, som har at gøre med principperne fra skriften.

Forklar, at Timotheus og Titus var Paulus' betroede medarbejdere, som hjalp ham med at forkynde evangeliet. Efter Paulus' første fængsling i Rom genoptog han sine missionsrejser. I Efesos lod han Timotheus betjene Kirken, og på Kreta gav han Titus den samme opgave. Da Paulus fortsatte sin rejse, skrev han breve for at styrke disse brødre og for at rådgive dem i deres ansvar som præster eller hyrder for de hellige. Derfor kaldes disse breve ofte for pastoralbrevene (pastoral = hyrde; o.a.).

1. Lær og undervis i sande lærdomme.

Tal om 1 Timotheus 4; 2 Timotheus 1–4 og Titus 1. Bed eleverne om at læse udvalgte vers højt.

- Hvilke tegn på frafald beskrev Paulus i sine breve til Timotheus og Titus? (Se 1 Tim 4:1–3; 2 Tim 3:1–7, 13; 4:3–4; Tit 1:10–11). Hvordan kan disse tegn på frafald ses i dag? (Se 2 Nephi 28:3–9; L&P 1:15–16). Hvordan kan vi beskytte os mod disse onder?
- Hvorfor er der folk, »som altid vil lære, men aldrig lærer sandheden at kende«? (2 Tim 3:7). Hvordan kan vi sikre os, at vores lærdom bringer os til kundskab om sandheden?
- Hvad lærte Paulus Timotheus om ansvaret hos de mennesker, som underviser i evangeliet? (Se 1 Tim 4:6–7, 13–16; 2 Tim 2:16, 23–25; 3:14–17; 4:2, 5. Du kan eventuelt skrive disse ansvar op på tavlen). Hvilke muligheder har vi for at undervise i evangeliet? (Svarene kan omfatte at undervise familiemedlemmer, opfyldte kaldelser i Kirken og drøfte evangeliet med venner og bekendte. Påpeg, at vi hver især er en slags underviser i evangeliet). Hvordan kan vi undervise mere effektivt i evangeliet?
- Paulus understregede betydningen af undervisning og af at lære sande principper (1 Tim 1:3; 4:6, 13; Tit 2:1). Hvordan kan det at lære sande lærdomme hjælpe os med at værne mod frafald? Hvilke farer er der ved falske lærdomme? Hvordan har det at lære evangeliets sande lærdomme at kende velsignet dig?

Ældste Boyd K. Packer sagde, idet han talte om kraften i sande lærdomme: »Den sande lære ændrer, når den forstås, holdning og adfærd. Studium af evangeliets lærdomme vil forbedre adfærd hurtigere end studiet af adfærd vil forbedre adfærd ... Det er årsagen til, at vi med så stor kraft understreger studiet af evangeliets lærdomme« (se *Stjernen*, jan. 1987, s. 13).

- Hvordan kan vi være sikre på, at det, vi underviser i, er sand lærdom? (Se Mosiah 18:19–20; L&P 52:9).

Ældste Joseph B. Wirthlin har rådet os: »Gud har åbenbaret alt, der er nødvendigt for vores frelse. Vi bør undervise i og dvæle ved det, der er blevet åbenbaret, og undgå at grave for meget i såkaldte mysterier. Mit råd til lærere i Kirken, uanset om de underviser i ward eller stave, Kirkens højere læreanstalter, institut, seminar eller tilmed forældre i deres eget hjem, er at basere deres undervisning på skrifterne og de sidste dages profeters ord« (*Stjernen*, jan. 1995, s. 74).

- Hvad råder Paulus os til at gøre, når vi først har modtaget den sunde lære? (Se 2 Tim 1:13; Tit 1:9). Hvad tror du, at det vil sige at »holde fast«? (Se 1 Nephi 15:23–24).

Hvis du benyttede opmærksomhedsfangeren, kan du nu vise ordstrimlen *Lære og undervise i sande lærdomme*.

2. »Vær et forbillede for de troende.«

Læs og tal om 1 Timotheus 4:12.

- Hvad tror du, det vil sige at være »et forbillede for de troende«? (1 Tim 4:12). Hvordan er du blevet påvirket af en person, som var »et forbillede for de troende«?

Lav en liste over de måder, hvorpå Paulus formanede Timotheus at være et forbillede. Bed eleverne om at beskrive, hvordan vi kan være eksempler på hver af disse måder.

Tale

Adfærd

Kærlighed

Troskab

Renhed

Hvis du benyttede opmærksomhedsfangeren, kan du nu vise ordstrimlen *Være et forbillede for de troende*.

3. Stræb efter retfærdighed og fornægt ugudelighed.

Læs og tal om udvalgte vers fra 1 Timotheus 6 og Titus 2–3.

- Hvad lærte Paulus os om kærlighed til penge? (Se 1 Tim 6:7–10). På hvilken måde er kærlighed til penge »roden til alt ondt«? Hvordan kan vi sikre os, at vi ikke fokuserer for meget på penge og anden materiel velstand? (Se 1 Tim 6:17–19; Jakobs Bog 2:18–19).

Ældste Dallin H. Oaks lærte os: »Der ligger intet ondt i penge. Den barmhjertige samaritaner brugte den samme møntsort til at tjene sit medmenneske, som Judas brugte til at forråde Mesteren. Det er »*kærlighed til penge* (der er) en rod til alt ondt« (1 Tim 6:10; fremhævelse tilføjet). Det afgørende er hvor megen åndelighed vi udøver i vort synspunkt, vor vurdering og administrering af det materielle i verden« (*Stjernen*, oktoberkonferencen 1985, 1986, s. 48).

- I Paulus' breve til Timotheus og Titus kom han med mange instruktioner om at leve retfærdigt. Hvilket råd gav Paulus i de følgende vers: 1 Timotheus 6:11–12; 2 Timotheus 2:22; Titus 2:1–8, 12; 3:1–2, 8? (Sammenfat elevernes svar på tavlen. Drøft, hvad disse instruktioner betyder, og hvordan vi kan anvende dem i vores tilværelse).

Hvis du benyttede opmærksomhedsfangeren, kan du nu vise ordstrimlen *Stræbe efter retfærdighed og fornægte ugudelighed*.

Konklusion

Forklar, at Paulus vidste, at han snart skulle lide martyrdøden for sit vidnesbyrd om Jesus Kristus. Men han vidste også, at fordi han havde efterlevet evangeliet, havde han »retfærdighedens sejrskrans i vente« (2 Tim 4:8). Bær vidnesbyrd om betydningen af at gøre de rigtige ting hver dag og fuldføre løbet, så vi sammen med Paulus kan sige: »Jeg har stridt den gode strid, fuldført løbet og bevaret troen« (2 Tim 4:7).

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge et eller flere af disse forslag som en del af lektionen.

1. Yderligere drøftelse af 1 Timotheus

- Hvilket råd gav Paulus om bøn i 1 Timotheus 2:1–3? Hvorfor skal vi bede for alle mennesker? Hvordan kan vi gøre det på en meningsfuld måde? Hvorfor skal vi især bede for landenes regenter?
- I 1 Timotheus 3:1–7 redegjorde Paulus for en biskops kvalifikationer. Hvorfor er disse kvalifikationer vigtige for en biskop?
- Hvad lærte Paulus os i 1 Timotheus 5:8 om at tage os af vores familie? Hvorfor tror du, at Paulus talte med så stærke ord imod dem, som ikke opfylder dette ansvar?

2. »Gud har ikke givet os en fej ånd« (2 Tim 1:7)

Bed en elev om at læse 2 Timotheus 1:7.

- Hvilke ting frygter nogle mennesker i verden i dag? Hvilken forvisning gav Paulus Timotheus om »en fej ånd«? Hvordan har du opdaget, at denne forvisning er sandt i din tilværelse?

3. At være gode medarbejdere

Læs og tal om Titus 2:9–10.

- Hvordan gælder Paulus' råd til slaver i disse vers for ansatte? (Påpeg, at ordene *stikke noget til sig* betyder at stjæle eller misbruge noget). Hvordan stjæler ansatte af og til fra deres arbejdsgivere? (Svarene kan omfatte bedrageri, tage varer til eget brug eller ikke at yde en fuld dags arbejde).
- Hvad sagde Paulus, at vi skulle gøre i stedet for at stikke noget til os? (Vise troskab eller være trofaste og pålidelige). Hvilke resultater har du set af at vise troskab på arbejdspladsen?

Formål At hjælpe eleverne med at forstå de egenskaber, vi bør udvikle for at efterleve vores religion mere fuldstændigt.

Forberedelse

1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
  - a. Jakobs Brev 1:1–4; 5:10–11. Jakob lærer os, at vi tålmodigt skal udholde prøvelser.
  - b. Jakobs Brev 1:5–7; 4:8. Jakob lærer os, at vi skal bede til Gud i tro.
  - c. Jakobs Brev 1:19–20, 26; 3:2–18. Jakob lærer os, at vi skal tøjle vores tunge og være »sen til vrede«.
  - d. Jakobs Brev 1:22–25, 27; 2:14–26; 4:17. Jakob lærer os, at vi skal være »ordets gører«, og vise vores tro ved vore gerninger.
2. Forslag til undervisningen: »Undervis i virkeligheden af personlig kommunikation til og fra Gud. Hjælp hver især med at forstå, hvordan man beder værdigt, og hvordan man modtager og erkender Guds svar« (Richard G. Scott, "Four Fundamentals for Those Who Teach and Inspire Youth," i *CES Old Testament Symposium Speeches*, 1987, s. 3).

Forslag til lektionens forløb

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Skriv *Ren gudsyndyrkelse* på tavlen, og stil følgende spørgsmål:

- Hvad betyder ordet *ren* her? (Svarene kan omfatte rigtig, ægte, fuldstændig og fuldkommen). Hvad betyder *gudsyndyrkelse*? (Svarene kan omfatte tjeneste og tilbedelse af Gud, et system med tro og skikke samt en forpligtelse eller hengivenhed til en særlig livsførelse).
- Hvordan ville du definere ren gudsyndyrkelse?

Bed en elev om at læse Jakobs Brev 1:27. Forklar, at denne lektion handler om, hvordan vi kan anvende Jakobs lærdomme for at hjælpe os med at praktisere »ren gudsyndyrkelse« og »bevare [os] selv uplettet af verden«.

Samtale om skriftsted og anvendelse Mens I drøfter lærdommene i Jakobs Brev, kan du lave en liste over dem på tavlen under titlen *Ren gudsyndyrkelse*. Drøft, hvordan hvert af de begreber, som Jakob underviste i, kan hjælpe os med at praktisere ren gudsyndyrkelse.

Forklar, at forfatteren til Jakobs Brev almindeligvis antages at være Jesu Kristi bror. Efter at Jesus var opstået, tjente Jakob som apostel og var en betydningsfuld leder i den første kirke (ApG 12:17; 15:13–20).

1. Vi skal tålmodigt udholde prøvelser.

Læs og tal om Jakobs Brev 1:1–4; 5:10–11.

- Hvad sagde Jakob om, at vores tro prøves? (Se Joseph Smiths oversættelse af Jakobs Brev 1:2, hvor ordene *prøvelser af forskellige* slags er ændret til *mange prøvelser*). Hvordan kan prøvelser hjælpe os med at udvikle tålmodighed? Hvordan bliver vi velsignet, når vi tålmodigt udholder prøvelser? (Se Jakobs Brev 1:4; Rom 5:3–5; Alma 36:3).

Ældste Orson F. Whitney skrev: »Ingen af de smerter, vi lider, ingen af de prøvelser, vi skal igennem, er spildt. Det tjener til vores uddannelse, til at udvikle egenskaber som tålmodighed, tro, sjælsstyrke og ydmyghed. Alt, hvad vi lider, og alt, hvad vi skal udholde, især hvis vi holder tålmodigt ud, opbygger vores karakterstyrke, lutrer vores hjerte, udvider vores sjæl og gør os mere milde og barmhjertige, mere værdige til at blive kaldt Guds børn« (citeret i Spencer W. Kimball: *Faith Precedes the Miracle*, s. 98).

- Hvem nævnte Jakob som gode eksempler på tålmodighed i prøvelser? (Se Jakobs Brev 5:10–11). Hvordan har du set sidste dages profeter vise denne tålmodighed? Hvordan har deres eksempel hjulpet dig?

2. Vi skal bede til Gud i tro.

Læs og tal om Jakobs Brev 1:5–7 og 4:8.

- Hvilket råd gav Jakob til dem, som »står tilbage i visdom«? (Se Jakobs Brev 1:5–6). Hvad vil vor himmelske Fader gøre, hvis vi beder i tro? Hvilke erfaringer har du haft med at modtage svar på bønner?
- Hvordan blev profeten Joseph Smith påvirket af rådet i Jakobs Brev 1:5? (Se JS-H 1:11–13). Hvad kan vi lære af hans oplevelse? Hvordan påvirkede Josephs beslutning om at følge rådet i Jakobs Brev 1:5 os? (Se JS-H 1:14–20).

Præsident Spencer W. Kimball har sagt: »På grund af at den 14-årige dreng gik ud i skoven for at bede efter at have læst i skrifterne ... på grund af at han efterlevede åbenbaringerne fra det høje, har vi Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Vi har alle de velsignelser, som kan gøre os til det lykkeligste folk i hele verden, fordi en dreng på 14 år gik ud i skoven for at bede« (i Conference Report, områdekonferencen i Melbourne i Australien, 1976, s. 23).

Hvis du underviser unge, kan du bære vidnesbyrd om, at det at bede til Gud i tro og modtage visdom ikke er begrænset af alder eller andre omstændigheder. Joseph Smith var 14 år gammel, da han prøvede Jakobs ord og modtog Det Første Syn. Han var 17 år gammel, da engelen Moroni besøgte ham og åbenbarede, hvor guldpladerne blev sikkert opbevaret.

- Hvordan beskrev Jakob dem, der beder uden tro? (Se Jakobs Brev 1:6–7). Hvad kan vi gøre for at styrke vores tro?
- Jakob lærte os: »Hold jer nær til Gud, så vil han holde sig nær til jer« (Jakobs Brev 4:8). Hvordan bringer oprigtig bøn os nærmere Gud?

3. Vi skal tøjle vores tunge og være »sen til vrede«.

Drøft Jakobs Brev 1:19–20, 26; 3:2–18. Bed eleverne om at læse udvalgte vers højt.

- Jakob lærte os, at vi skal være »snar til at høre, men sen til at tale« (Jakobs Brev 1:19). Hvilke erfaringer i din tilværelse har bekræftet visdommen i dette råd? Hvordan kan vi blive bedre lyttere og mere tankefulde talere?

- Jakob lærte os også, at vi skal være »sen til vrede« (Jakobs Brev 1:19). Hvad kan konsekvenserne være ved at tale eller handle i vrede? Hvilke erfaringer i din tilværelse har bekræftet visdommen i Jakobs råd? Hvordan kan vi overvinde eller kontrollere vrede følelser?
- Jakob lærte os, at vi skal tøjle vores tunge (Jakobs Brev 1:26). Hvad er formålet med en hests tøjler? (At lede eller kontrollere hesten). Hvordan kan vi anvende Jakobs råd med at tøjle vores tunge? (Se Jakobs Brev 4:11. Svarene kan omfatte at undgå sladder, løgn, skænderier, banden og vrede ord. I stedet skal vi bruge vores tunge til at tale venlige ord, sige sandheden, bede og skabe fred med).
- Læs Jakobs Brev 3:3–5. Hvad sammenlignede Jakob tungen med i disse vers? (Bidslen i hestens mund og roret på et skib. Du kan eventuelt forklare, at bidslen er det stålstykke, der sættes ind i hestens mund). Hvad kan vi lære af disse sammenligninger? Hvordan kan det at lære at kontrollere vore ord hjælpe os med at kontrollerer andre aspekter af vores tilværelse?
- Læs Jakobs Brev 3:9–13. Hvad lærte Jakob os i disse vers om at kontrollere det, vi siger? (Drøft anvendelsen af dette råd med eleverne. Hvis nogle elever f.eks. er præster, kan I tale om betydningen af at holde sin tale ren i løbet af ugen, så de værdigt kan velsigne nadveren om søndagen. En lignende anvendelse gælder dem, som forkynder evangeliet).
- Hvordan kan det at kontrollere vores tunge hjælpe os med at stifte fred? (Se Jakobs Brev 3:16–18). Hvorfor er det at kontrollere vores tunge en vigtig del af ren gudsdyrkelse?

4. Vi skal være »ordets gører«, og vise vores tro ved vore gerninger.

Læs og tal om udvalgte vers fra Jakobs Brev 1:22–25, 27; 2:14–26; 4:17.

- Hvad vil det sige kun at være ordets »hørere«? (Jakobs Brev 1:22). På hvilken måde bedrager »hørere« sig selv? (Se Jakobs Brev 1:22–25, 4:17). Hvad er velsignelserne ved at være »ordets gører«?
- Hvad lærte Jakob os om forholdet mellem tro og gerninger? (Se Jakob 2:14–26). Hvorfor er tro uden gerninger død? Hvordan styrker gode gerninger vores tro på Jesus Kristus?
- Hvad understregede Jakob, at vi burde gøre for at udøve ren gudsdyrkelse? (Se Jakobs Brev 1:27 eller mind eleverne om opmærksomhedsfangeren). Hvorfor tror du, at det at besøge og hjælpe mennesker i nød er en del af ren gudsdyrkelse?
- Hvad kan vi gøre for at forblive »uplettet af verden«? (Jakobs Brev 1:27; se L&P 59:9). Hvordan hjælper det at komme i Kirken og deltage i nadveren hver uge os med at forblive uplettet af verden?

Konklusion

Bær vidnesbyrd om sandheden i Jakobs lærdomme. Understreg, at vi kan efterleve vores religion på en renere måde ved at være tålmodig i prøvelser, bede til Gud i tro, beherske os og gøre gode gerninger.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge et eller flere af disse forslag som en del af lektionen.

1. Elevpræsentationer

Ugen før denne lektion skal gives, kan du bede fem elever om, at de studerer hver et kapitel i Jakobs Brev. I begyndelsen af lektionen (lige efter opmærksomhedsfangeren, hvis du benytter den) kan du bede disse elever om at fortælle om den viden, de har fået fra det, de har studeret.

2. Videopræsentation

Læs Jakobs Brev 1:27 og vis derpå »Legemet er et tempel«, et seks minutter langt afsnit af *Det Nye Testamente Videopræsentationer* (56914 110). Drøft det, som denne videopræsentation lærer os om at holde os selv uplettet af verden.

3. Yderligere drøftelse af Jakobs Brev

- I Joseph Smiths oversættelse af Jakobs Brev 1:12 er ordene *holder ud* erstattet med *modstår*. Hvad er forskellen mellem at holde ud i prøvelse og modstå prøvelse? Hvor består løfterne til dem, som modstår prøvelser? (Se Jakobs Brev 1:12; 4:7).
- Hvad lærte Jakob os om at dømme andre? (Se Jakobs Brev 2:1–9). Hvorfor dømmer nogle mennesker andre ud fra deres jordiske stilling eller materielle ejendele? Hvordan kan vi lære at se ud over det ydre og ind i menneskers hjerte, ligesom Gud gør? (Se 1 Sam 16:7; L&P 38:24–27).
- Hvad lærte Jakob os om følgerne af misundelse eller lyst? (Se Jakobs Brev 3:16; 4:1–6). Hvordan kan vi overvinde misundelse og lyst? (Se Jakobs Brev 4:7–10).
- Hvad lærte Jakob os om salvelse af de syge? (Se Jakobs Brev 5:14–15). Hvordan er du blevet velsignet eller har set andre blive velsignet ved præstedømmets helbredende kraft?
- Jakob understregede betydningen af at hjælpe mennesker, som »forvilder sig bort fra sandheden« (Jakobs Brev 5:19–20). Hvordan kan vi gøre det?

Formål

At hjælpe eleverne med at leve i hellighed og være en udvalgt slægt.

Forberedelse

1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
  - a. 1 Peter 1; 2:1–10. Peter lærer os, at vi skal have tro og leve i hellighed. Han lærer os, at de hellige er en udvalgt slægt, kaldet til at lovprise Frelseren.
  - b. 1 Peter 2:19–24; 3:13–17; 4:12–19. Peter lærer os, at vi skal følge Frelserens eksempel på at udholde prøvelser og forfølgelser.
  - c. 2 Peter 1. Peter formaner os til at få del i guddommelig natur og flittigt søge at befæste vores kaldelse og udvælgelse.
  - d. 2 Peter 2–3; Judas. Peter og Judas advarer mod falske lærere og dem, som fornægter det andet komme. De formaner Kristi tilhængere til at forblive trofaste.
2. Yderligere læsestof: 1 Joh 3:2–3; 3 Nephi 12:48; Lære og Pagter 122:7–8.
3. Forslag til undervisningen: Studér hver lektion så godt, at du kan undervise uden for ofte at se i hæftet for ofte. Når du kender dit materiale, giver det dig mulighed for at få øjenkontakt med eleverne, når du underviser. Øjenkontakt forbedrer elevernes deltagelse og adfærd og hjælper dig med at formidle din kærlighed og omsorg for dem (se *Undervisning – Ingen større kaldelse*, s. 146–148).

Forslag til lektionens forløb

Fang opmærksomheden

Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Fortæl følgende historie, som blev berettet af biskop Vaughn J. Featherstone:

»For mange år siden hørte jeg historien om kong Louis XVI af Frankrigs søn. Kong Louis var blevet berøvet sin trone og kastet i fængsel. Hans lille søn, prinsen, var blevet taget af dem, som havde afsat kongen. De mente, at eftersom kongens søn var arving til tronen, kunne de måske ødelægge ham moralsk, så han aldrig ville indse, hvilken storslået og herlig skæbne, livet havde givet ham.

De tog ham med til et sted langt borte, og der udsatte de drengen for alle de snavsede og modbydelige ting, som livet kunne tilbyde ... I mere end et halvt år fik han denne behandling – men ikke én gang gav den unge mand efter for presset. Til sidst, efter stærke fristelser, spurgte de ham om, hvorfor havde han ikke givet efter for disse ting – hvorfor havde han ikke deltaget i det? Disse ting ville give ham nydelse, tilfredsstillende hans lyster, og de var ønskværdige, det var altsammen hans. Drengen sagde: »Jeg kan ikke gøre det, I beder mig om, for jeg blev født til at være konge« («The King's Son,” *New Era*, nov. 1975, s. 35).

Biskop Featherstone kommenterede:

»Vor Fader er konge, og ligesom kongens søn blev udsat for alle de modbydelige og fordærvede ting i dette liv, vil I også blive udsat for meget af den snavs og nedværdi-

gelse i vores slægt. Men I ... er også født til at være konger og dronninger, præster og præstinder« (New Era, nov. 1975, s. 35).

- Hvad er vore muligheder som åndelige børn af vor himmelske Fader? Hvordan bør kundskaben om vore guddommelige muligheder påvirke vores levevis?

Understreg, at som børn af vor himmelske Fader, kan vi blive som ham og arve alt det, han har. Peters og Judas' breve tilbyder værdifulde lærdomme, som kan hjælpe os med at leve værdigt som Guds børn.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Udvælg bønsmødet de skriftsteder, spørgsmål og andet materiale, som bedst imødekommer elevernes behov. Drøft, hvordan disse skriftsteder gælder i det daglige liv. Motivér eleverne til at fortælle om oplevelser, som har at gøre med principperne i skriften.

1. Lev i tro og hellighed som en udvalgt slægt.

Drøft 1 Peter 1 og 2:1–10. Bed eleverne om at læse udvalgte vers.

- Hvad lærte Peter os i kapitel 1 om Jesu Kristi mission? (Se 1 Pet 1:3–4, 18–21). Hvordan bør kundskab om Frelserens mission og offer påvirke vore daglige handlinger? (Se 1 Pet 1:8, 13–16, 22–23; 2:5. Du kan eventuelt skrive elevernes svar op på tavlen).
- Hvorfor er tro »mere værd end ... guld«, som Peter udtalte? (Se 1 Pet 1:7; Hebr 11:6; 1 Nephi 7:12). Hvad tror du, at det vil sige, at vores tro prøves i ild? Hvad er det endelige formål med vores tro? (Se 1 Pet 1:5, 9).
- Peter lærte os, at profeterne, som vidner om Jesus Kristus, »granskede ... og grundede« (1 Pet 1:10; se også vers 11). Hvordan kan flittig bøn og skriftstudium styrke vores vidnesbyrd om Frelseren?
- Hvem er den udvalgte slægt, som Peter talte om? (Se 1 Pet 2:9–10 og citatet herunder). Hvad er vores ansvar som en udvalgt slægt? (Se 1 Pet 2:9). Hvordan kan vi opfylde dette ansvar? (Se Matt 5:16).

Ældste Bruce R. McConkie definerede en udvalgt slægt som værende »ikke dem, der lever i en bestemt periode eller tidsalder, men ... Israels hus både fordums, i tidernes midte og nu i disse sidste dage ... [Den omfatter] trofaste medlemmer af Kirken, som har påtaget sig Kristi navn og er blevet adopteret ind i hans familie« (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 bind, 3:294).

2. Følg Frelserens eksempel på at udholde prøvelser og forfølgelse.

Læs og tal om 1 Peter 2:19–24; 3:13–17; 4:12–19.

- Peter skrev, at »Kristus led for jeres skyld og efterlod jer et eksempel« (1 Pet 2:21). Hvad kan vi gøre for at følge Frelserens eksempel med hensyn til at reagere på prøvelser og forfølgelse? (Se 1 Pet 2:19–23). Hvilke eksempler har du set på folk, som er kristuslignende med hensyn til at udholde prøvelser? Hvordan bliver vi velsignet, når vi følger Frelserens eksempel med hensyn til at reagere på prøvelser?
- Hvornår er du (eller nogen du kender) blevet forfulgt for at gøre Herrens vilje? Hvad rådede Peter os til at gøre i sådanne situationer? (Se 1 Pet 3:13–17; 4:12–19. Du kan eventuelt skrive elevernes svar op på tavlen). På hvilke måder giver prøvelser os mulighed for at komme nærmere Herren og herliggøre ham?

3. Få del i guddommelig natur og søg flittigt at befæste vores kaldelse og udvælgelse.

Læs og tal om udvalgte vers fra 2 Peter 1.

- Hvilke egenskaber beskrev Peter som en del af den guddommelige natur? (Se 2 Pet 1:4–7. Skriv egenskaberne op på tavlen). Hvorfor er det vigtigt, at vi udvikler disse egenskaber? (Se 2 Pet 1:8). Hvordan har du set disse egenskaber hos andre?
- Peter formanede de hellige til at »arbejde med endnu større iver på at befæste [deres] kaldelse og udvælgelse« (2 Pet 1:10). Hvad vil det sige at gøre sin kaldelse og udvælgelse sikker? (At modtage forsikring eller løfte fra Herren om ophøjelse i det celestiale rige. En person, hvis kaldelse og udvælgelse er gjort sikker, ved, at han eller hun »er beseglet til evigt liv ved åbenbaringens og profetiens ånd« [L&P 131:5]. Joseph Smith modtog dette løfte fra Herren som optegnet i Lære og Pagter 132:49).
- Hvad skal vi gøre for at få vores kaldelse og udvælgelse gjort sikker?

Profeten Joseph Smith lærte os: »Efter at et menneske har fået tro på Kristus, omvender sig fra sine synder, bliver døbt til syndernes forladelse og modtager den Helligånd (ved håndspålæggelse) ... lad ham da blive ved med at ydmyge sig for Gud og hungre og tørste efter retfærdighed og at leve af hvert ord, der udgår af Guds mund, så vil Herren snart sige til ham: Søn, du skal blive ophøjet. Når Herren fuldt ud har prøvet ham og finder, at vedkommende er bestemt på at tjene ham i alle tilfælde, så vil manden finde, at hans kald og udvælgelser er gjort sikker« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 177).

4. Modstå falske lærere og dem, som fornægter det andet komme.

Læs og tal om udvalgte vers fra 2 Peter 2–3 og Judas. Forklar, at Judas var søn af Josef og Maria og Jesu bror.

- Peter og Judas advarede om, at der ville være falske lærere blandt medlemmerne af Kirken. Hvad sagde de, var karakteristisk for falske lærere? (Se 2 Pet 2:1–3, 10, 12–19; Jud 1:4, 8, 10–13, 16, 18–19). Hvordan kan vi opdage falske lærere i dag?
- Hvilke råd gav Peter og Judas, som kan hjælpe os med at undgå falske lærdomme og forblive trofaste, mens vi forbereder os på det andet komme? (Se 2 Pet 3:11–14, 17–18, Jud 1:3, 20–21; se også Moroni 7:12–17; L&P 45:57; 46:7–8).

Konklusion

Bær vidnesbyrd om de sandheder, I har drøftet. Motivér eleverne til at følge Peters og Judas' lærdomme, mens de stræber efter at leve i tro og hellighed.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge et eller begge disse forslag som en del af lektionen.

1. Yderligere drøftelse af 1 Peter

- Hvilke modsætninger stillede Peter op i 1 Peter 1 mellem det, som er forgængeligt eller midlertidigt, og det, som er uforgængeligt eller evigt? (Se 1 Pet 1:4, 7, 18–19, 23–25. Skriv elevernes svar op på tavlen under to overskrifter: *Forgængeligt eller midlertidigt* og *Uforgængeligt eller evigt*). Hvad kan vi lære af disse modsætninger?
- Peter lærte os, at Jesus var »bestemt, før verden blev grundlagt« til at blive Frelseren (1 Pet 1:20; se også Åb 13:8). Hvorfor er denne sandhed betydningsfuld? Hvad

tilføjer skrifter, som er blevet åbenbaret i de sidste dage, til vores forståelse om Frelserens forudordning? (Se Moses 4:1–4; Abraham 3:27–28).

- Hvilket råd gav Peter om landets love? (Se 1 Pet 2:13–15). Hvilke råd har Herren åbenbaret i de sidste dage om landets love? (Se L&P 58:21–22; 98:4–10; 134:5; 12. trosartikel).
  - Hvad lærte Peter os om arbejdet med at forkynde evangeliet for de døde? (Se 1 Pet 3:18–20; 4:6). Hvornår tog Jesus til åndeverdenen for at organisere forkyndelsen af evangeliet blandt de døde? (Se L&P 138:27). Hvorfor gjorde han det? (Se L&P 138:29–37). Hvad åbenbarede Frelserens tjenestegerning i åndeverdenen om Guds værk? (Svarene kan omfatte, at på grund af Guds fuldkomne retfærdighed og nåde vil alle mennesker, som har levet på jorden, få mulighed for at acceptere evangeliet og nyde alle dets velsignelser).
  - Hvilket råd gav Peter kirkelederne i 1 Peter 5:1–4? Hvordan kan kirkeledere være »hyrder for Guds hjord«? (1 Pet 5:2; se 2 Pet 1:12–15; L&P 42:12–14). Hvordan er du blevet velsignet af kirkeledere, som har fulgt dette råd?
2. **»Ingen selvbestaltet kan tyde nogen profeti i skriften« (2 Pet 1:20)**
- Læs 2 Peter 1:20–21. Hvad lærte Peter os i disse vers om kilden til skrifterne? Hvad lærte Peter os om fortolkning af skrifterne? Hvordan kan vi sikre os, at vi fortolker skriften korrekt? (Svarene kan omfatte at søge efter kirkelederes fortolkninger og at søge Helligåndens vejledning). Hvordan har kirkelederes lærdomme og Åndens vejledning hjulpet dig med at forstå et særligt skriftsted?

Formål At hjælpe eleverne med at forstå hvordan Faderen og Sønnen viser deres kærlighed til os, og hvordan vi bør vise vores kærlighed til dem.

Forberedelse

1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
  - a. 1 Johannes 2:28–29; 3:1–2; 4:7–19; 5:1, 11–15. Johannes lærer os, at vor himmelske Fader viser sin kærlighed til os ved at sørge for en måde, hvorpå vi kan blive ligesom ham og arve evigt liv.
  - b. 1 Johannes 1:7–9; 2:1–2; 3:5–8, 16; 5:11–13. Johannes lærer os, at Jesus viste sin kærlighed til os ved sit sonoffer, som gjorde os i stand til at blive ligesom vor himmelske Fader.
  - c. 1 Johannes 2:3–17; 3:9–24; 4:4–21; 5:1–10; 2 Johannes; 3 Johannes. Johannes lærer os, at vi viser vores kærlighed til vor himmelske Fader og Jesus Kristus ved vores lydighed og vores kærlighed til hinanden.
2. Yderligere læsestof: Moroni 7:48; Lære og Pagter 45:3–5.
3. Hvis du benytter opmærksomhedsfangeren, kan du medbringe et familiefoto eller et af de følgende billeder: En familie, der arbejder sammen (62313), Familiesjov (62384) eller Sammen som en familie (Evangelisk kunst – 616).
4. Forslag til undervisningen: »Kærlighed, omsorg, pligtfølelse, uselvskhed, studium af skriften og bøn giver din undervisning et åndeligt grundlag. Disse ting tilsammen vil, når du forbereder lektionerne, hjælpe dig med at skabe lektionerne åndeligt i dit sind og i dit hjerte, før du underviser eleverne i dem« (*Teaching – No Greater Call*, iii).

Forslag til lektionens forløb

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Vis et billede af en familie.

- På hvilke måder viser forældre kærlighed til deres børn? Hvordan viser børn kærlighed til deres forældre og søskende?
- På hvilken måde er vi alle medlemmer af samme familie?

Mind eleverne om, at foruden at tilhøre en jordisk familie, er vi hver især åndelige sønner eller døtre af vor himmelske Fader, som elsker os og ønsker at velsigne os. I Johannes' Breve understreger han gentagne gange, hvordan Faderen og Sønnen viser deres kærlighed til os, og hvordan vi kan vise vores kærlighed til dem.

Samtale om skriftsted og anvendelse Mens du underviser i følgende skriftsteder, kan I tale om, hvordan man anvender dem i hverdagen. Anspor eleverne til at fortælle om oplevelser, de har haft, som har at gøre med principperne fra skriften.

1. Tilkendegivelser af vor himmelske Faders kærlighed til os.

Drøft de vers, som står angivet herunder. Du kan eventuelt sammenfatte drøftelsen på tavlen ved at skrive tilkendegivelserne af Guds kærlighed.

- Hvis du skulle bruge ét ord til at beskrive vor himmelske Fader, hvad ville det så være? Hvilket ord brugte Johannes til at beskrive vor himmelske Fader i 1 Johannes 4:8, 16? Hvorfor er det et passende ord?
- Læs 1 Johannes 3:1–2. Hvilken tilkendegivelse af Guds kærlighed nævnte Johannes i disse vers? (Gud vil kalde os sine børn og gøre os ligesom Kristus – herliggjort, ophøjet og hans medarvinger; se også Rom 8:14–17). Hvad skal vi gøre for at blive kaldt Guds børn? (Se 1 Joh 2:28–29; 4:7; 5:1; Gal 3:26–27; Mosiah 5:5–9; Moroni 7:48. Forklar, at selv om vi alle er åndelige børn af Gud, så henviser brugen af ordene »Guds børn« i 1 Johannes 3:1–2 til dem, som påtager sig Kristi navn gennem dåb og ærer hans navn i tro og retfærdighed).

Læs 1 Johannes 4:9–10. Hvilken tilkendegivelse af Guds kærlighed nævnte Johannes i disse vers? (Se også Joh 3:16; 1 Joh 5:11; 2 Nephi 9:10). Hvordan viser vor himmelske Faders sin kærlighed til os ved, at han sendte sin Søn hertil for at sone for vore synder?

- Læs 1 Johannes 4:13. Hvilken tilkendegivelse af Guds kærlighed nævnte Johannes i dette vers? Hvordan har Ånden været en betydningsfuld gave i din tilværelse?
- Johannes lærte os, at vor himmelske Fader vil besvare vore bønner, hvis vi beder i overensstemmelse med hans vilje (1 Joh 5:14–15). Hvordan har bøn hjulpet dig med at føle vor himmelske Faders kærlighed? Hvorfor er bøn nødvendig for os for at blive som vor himmelske Fader?
- Johannes lærte os, at »vi elsker [Gud], fordi han elskede os først« (1 Joh 4:19). På hvilke måder har Gud vist sin kærlighed til dig? Hvordan har du det, når du tænker over de måder, hvorpå Gud har vist sin kærlighed til dig?

Præsident Thomas S. Monson har sagt: »Vor himmelske Faders plan indeholder den højeste form for sand kærlighed. Alt, hvad vi holder af, ja, vores familie, vore venner, vores glæde, vores viden, vores vidnesbyrd, ville forsvinde, hvis det ikke var for vor Fader og hans Søn, Herren Jesus Kristus ... Verden har aldrig set en større gave, og den har heller aldrig set en mere varig kærlighed« (*Stjernen*, juli 1993, s. 60–61).

2. Tilkendegivelser af Frelserens kærlighed til os.

Drøft de vers, der er angivet herunder.

- Læs 1 Johannes 3:16. Hvilken tilkendegivelse af Frelserens kærlighed nævnte Johannes i dette vers? Hvilke velsignelser kan vi modtage på grund af Frelserens sonoffer? (Se 1 Joh 1:7–9; 5:11–13; 2 Nephi 9:11–13; Alma 11:40–44. Du kan eventuelt skrive elevernes svar op på tavlen, mens I drøfter disse skriftsteder).
- Læs 1 Johannes 2:1–2. Hvilken tilkendegivelse af Frelserens kærlighed nævnte Johannes i disse vers? Hvad er en talsmand? (En som taler en andens sag). Hvad gør Jesus, vores talsmand, for os? (Se L&P 45:3–5).
- Johannes lærte os, at Guds Søn kom for at tilintetgøre Djævelens gerninger (1 Joh 3:8). Hvordan tilintetgør Frelserens liv og lærdomme Djævelens gerninger?

3. Vi skal vise vores kærlighed til vor himmelske Fader, Jesus Kristus og andre.

Drøft de vers, der er angivet herunder. Du kan eventuelt sammenfatte drøftelsen på tavlen ved at lave en liste over de måder, hvorpå vi kan vise vores kærlighed til vor himmelske Fader og Jesus Kristus.

- Læs 1 Johannes 2:3–6. Hvad kan vi lære i disse vers om, hvordan vi skal vise vores kærlighed til Gud? (Se også Joh 14:15; 1 Joh 3:24; 5:3; 2 Joh 1:6). Hvordan viser lydighed vores kærlighed til Gud?
- Læs 2 Johannes 1:4 og 3 Johannes 1:4. Hvordan kan vores trofasthed bringe glæde til vor himmelske Fader?
- Læs 1 Johannes 2:15–17. Hvad kan vi lære i disse vers om, hvordan vi viser vores kærlighed til Gud? Hvordan viser vi af og til kærlighed til verden i stedet for kærlighed til Gud? Hvordan bliver vi påvirket, når vi viser kærlighed til verden? Hvordan kan vi overvinde kærlighed til verdslige ting?
- Læs 1 Johannes 4:7–8, 11. Hvad kan vi lære i disse vers om, hvordan vi viser vores kærlighed til Gud? (Se også 1 Joh 3:11, 23; 4:21). Hvordan beskrev Johannes dem, som påstår at elske Gud, men »hader sin broder«? (Se 1 Joh 2:9, 11; 3:14–15, 17; 4:20). Hvorfor er vores kærlighed til andre en målestok for vores kærlighed til Gud? Hvordan kan vi komme til at føle og vise større kærlighed til hinanden? Hvordan er du blevet velsignet af en andens kærlighed til dig?

Hvis du benyttede opmærksomhedsfangeren, så vis billedet af familien igen, og stil det følgende spørgsmål:

- Hvad er velsignelserne ved at leve i en familie, hvis medlemmer elsker hinanden og elsker Gud? Hvordan kan vi hjælpe andre til at nyde de samme velsignelser som en del af Guds familie?

Konklusion

Bær vidnesbyrd om den store kærlighed, som vor himmelske Fader og Jesus Kristus har til hver enkelt af os. Motivér eleverne til at huske Johannes' lærdomme, mens de stræber efter at vise deres kærlighed til vor himmelske Fader og Jesus Kristus og til andre mennesker.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge et eller flere af disse forslag som en del af lektionen.

1. »Vandre i lyset« (1 Joh 1:7)

Læs 1 Johannes 1:6–7.

- Hvad vil det sige at »vandre i mørket«? Hvad vil det sige at »vandre i lyset«? (Som en del af jeres drøftelse af disse spørgsmål kan du eventuelt få eleverne til at synge »Lær mig at leve i lyset«, *Salmer og sange*, nr. 198; eller *Børnenes Sangbog*, s. 70).

2. Johannes advarer mod antikrists ånd

- I sine brev advarer Johannes gentagne gange de hellige om, at de skal undgå antikriste. Hvad sagde Johannes, at antikriste forsøger at gøre? (Se 1 Joh 2:22–23; 4:1–3, 2 Joh 1:7). Hvorfor tror du, at modstanderen forsøger at ødelægge vores vidnesbyrd om Frelseren? Hvad kan vi gøre for at holde vores vidnesbyrd stærkt?

Ældste M. Russell Ballard har lært os: »Det individuelle, personlige vidnesbyrd om evangelisk sandhed, især om Herren Jesu Kristi guddommelige liv og gerning, er afgørende for vores evige liv ... Det evige liv er med andre ord betinget af vores egen individuelle og personlige kundskab om vor Fader i Himlen og hans hellige Søn. Blot at kende til dem er ikke nok. Vi må have personlige, åndelige oplevelser at forankre os til. Disse kommer ved at søge dem på samme intense, koncentrerede måde, som en sulten person søger efter mad på« (*Stjernen*, juli 1996, s. 81).

3. »Ingen har nogen sinde set Gud« (1 Joh 4:12)

Hvis eleverne spekulerer på, om 1 Johannes 4:12 betyder, at mennesket ikke kan se Gud, kan du henvise dem til det tilsvarende skriftsted i Joseph Smiths oversættelse, hvor der står, at intet menneske nogen sinde har set Gud, undtagen dem, som tror (se 1 Joh 4:12). Påpeg, at mange profeter har set Gud. Se 2 Mos 33:9–11; Joh 6:46; ApG 7:55–56; L&P 67:10–12; Moses 1:1–2; Abraham 3:11; JS-H 1:16–17.

4. Samtale med de unge

Følg op på opmærksomhedsfangeren med en mere detaljeret drøftelse af, hvordan unge kan vise større kærlighed til deres forældre. Motivér eleverne til at gennemføre deres forslag, og bed dem om at være parate til at fortælle om deres erfaringer næste uge.

5. Salmer om kærlighed

Vælg en salme om kærlighed (se i emneindekset bag i sangbogen under »Kærlighed«). Bed en lille gruppe elever om at synge salmen eller lad hele klassen synge den, læs ordene eller spil en optagelse af den.

Formål At hjælpe eleverne til at forstå nogle af de velsignelser, der kommer til dem, som overvinder jordelivets prøvelser ved hjælp af deres vidnesbyrd om Jesus Kristus.

Forberedelse

1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
  - a. Johannes' Åbenbaring 1:1–3, 9–20. Johannes får befaling om at nedskrive den åbenbaring, han modtager fra Herren gennem en engel. Johannes ser i åbenbaringen adskillige symboler, der forestiller dele af Jesu Kristi Kirke.
  - b. Johannes' Åbenbaring 2–3. Ved hjælp af Johannes underviser Herren Kirkens syv grene i Asien om de store velsignelser, der venter dem, som overvinder jordelivets prøvelser og fristelser.
  - c. Johannes' Åbenbaring 12. Johannes ser et syn om krigen i Himlen og dens fortsættelse på jorden. Han lærer, at de hellige overvinder Satan ved hjælp af Frelserens forsoning og deres vidnesbyrd.
2. Yderligere læsestof: Johannes' Åbenbaring 21:7.
3. Hvis du bruger opmærksomhedsfangeren, skal du forberede dig på at bruge illustrationen på side 191. Du kan eventuelt tegne en større kopi af disse illustrationer på tavlen eller på et stort stykke papir, så alle elever kan se dem.
4. Forslag til undervisningen: Gode lærere er gode lyttere. At lytte omfatter ikke blot at høre, men også at prøve at forstå det, der bliver sagt. Lærere, som lytter omhyggeligt, kommunikerer, at de forstår og værdsætter hver elev (se *Undervisning – Ingen større kaldelse*, s. 233–237).

**Forslag til
lektionens forløb**

Fang opmærksomheden

Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Bed eleverne om at tænke på symboler, som Herren brugte i sine lærdomme i løbet af sin jordiske tjenestegerning. (Svarene kan omfatte salt, hvede og ukrudt, brød og oliventræer).

- Hvorfor er symboler nyttige i forbindelse med undervisning? (De kan hjælpe eleven til at forstå og huske ved at sammenligne ukendte begreber eller ting med nogle, som er mere kendte; de kan have forskellige niveauer af betydning; de kan motivere eleven til at tænke dybere over det, der undervises i).

Forklar, at symboler bruges overalt i skriften, men især i Åbenbaringens Bog. Vis illustrationerne på side 191, og påpeg, at disse illustrationer viser symboler, som omtales i 1. kapitel i Johannes' Åbenbaring. Hver af disse symboler vil blive drøftet i denne lektion.

Du kan eventuelt forklare, at apostlen Johannes, forfatteren til Åbenbaringen, kom fra en kultur, som i høj grad brugte symbolik i dens sprog og litteratur. Læsere i dag har

det ofte svært med symbolikken i Johannes' skrivelser. Hvis vi fortolker billederne bogstaveligt, kan Åbenbaringen synes mærkelig og forvirrende. Hvis vi husker, at mange af billederne er symboler og forestiller mennesker, ting eller begreber, som vi allerede er kendt med, bliver bogen lettere at forstå.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Overvej bønsonst, hvilke skriftsteder og spørgsmål i denne lektion, der bedst imødekommer elevernes behov. Brug det meste af klassetiden på at drøfte disse skriftsteder og spørgsmål. Hjælp eleverne til at forstå, at Åbenbaringen er relevant og nyttig for os i dag.

1. Johannes ser adskillige symboler, der forestiller dele af Jesu Kristi Kirke.

Læs og tal om Johannes' Åbenbaring 1:1–3, 9–20.

Gennemgå følgende almene oplysninger om Johannes' Åbenbaring med eleverne:

Johannes var en af Frelserens oprindelige apostle. Han blev forvist af den romerske regering til Patmos, en lille ø ved vestkysten af det nuværende Tyrkiet, fordi han bar vidnesbyrd om Jesus Kristus. Mens Johannes befandt sig der, blev han besøgt af en engel og modtog en åbenbaring, som han nedskrev i breve til Kirkens syv grene i Asien (Åb 1:1, 9–11). Disse breve blev til Åbenbaringen.

Åbenbaringen er først og fremmest skrevet i symbolsk sprog. Dens tema er, at »Gud til sidst vil sejre på denne jord over djævelen; en vedvarende sejr af det gode over det onde, af de hellige over deres forfølgere, af Guds rige over menneskets og Satans rige ... Detaljerne vedrørende de fire levende væsener, krigene, englene, menneskene osv. bidrager til udviklingen af dette tema. Ved lidt studium kan temaet forstås, selv om detaljerne ikke fuldstændig bliver identificeret« (Bible Dictionary, "Revelation of John," s. 762).

De tre indledende kapitler i bogen optegner Johannes' vidnesbyrd om sandheden af åbenbaringen, Johannes' belæringer fra Herren og Johannes' råd til Kirkens syv grene i Asien. Kapitel 4 indeholder Johannes syn af himlen, og kapitel 5–20 omhandler hans syn af Guds riges triumferende skæbne. Dette syn viser kampen mod Satans rige, ødelæggelsen af Satans rige og de sidste scener i verdens historie. Efter dette kommer et syn af den nye himmel og den nye jord – verden i dens celestiale tilstand (Åb 21:1–5). Åbenbaringen slutter med engelens vidnesbyrd og yderligere råd fra Herren.

- Hvad var det første billede eller symbol, som Johannes så i denne åbenbaring? (Se Åb 1:12). Hvad symboliserer lysestagerne? (Se Åb 1:20). Hvorfor er lysestagerne et passende symbol for Kirkens grene? (Se 3 Nephi 18:24 og citatet herunder). Hvordan kan ward og grene i dag virke som lysestager?

Ældste Bruce R. McConkie har sagt: »Lysestager bærer lys, de skaber det ikke. Deres funktion er at gøre lyset tilgængeligt, ikke at skabe det. Ved at bruge syv lysestager til at skildre de syv kirker, som Johannes nu skulle rådgive, viste Herren, at hans forsamlinger på jorden skal bringe hans lys til verden« (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 bind, 3:442).

- Hvor var Frelseren i forhold til de syv lysestager? (Se Åb 1:13). Hvordan er Frelseren midt i sin Kirke i dag? Hvorfor er det vigtigt for os at vide, at han er midt blandt sit folk?
- Hvad holdt Frelseren i sin højre hånd, da han stod midt i de syv lysestager? (Se Åb 1:16). Hvad symboliserer de syv stjerner? (Se Åb 1:20; se også Åb 2:1; 3:1. I Joseph Smiths oversættelser af Johannes' Åbenbaring 1–3 er ordet engel ændret til tjener,

hvilket tydeliggør, at stjernerne symboliserer lederne for de syv grene af Kirken). Hvordan er kirkeledere som stjernerne? (Svarene kan omfatte, at de er bestandige og giver belæring til dem, som ønsker det).

- Hvad var det, der kom ud af Frelserens mund i dette syn? (Se Åb 1:16). Hvad symboliserer dette sværd? (Se L&P 6:2). På hvilke måder er Herrens ord som et sværd? (Se Hebr 4:12; Helaman 3:29).
- Hvilket andet symbol havde Herren i denne åbenbaring? (Se Åb 1:18). Hvad vil Frelseren gøre med disse nøgler? (Han vil udfri alle mennesker fra den fysiske død, og han vil udfri de retfærdige fra åndelig død. Se 2 Nephi 9:10–13).

2. Herren fortæller de syv grene i Asien om de velsignelser, der er lovet dem, der holder ud.

Drøft Johannes' Åbenbaring 2–3. Bed eleverne om at læse udvalgte vers højt. Forklar, at kapitel 2 og 3 indeholder Herrens ord til hver af Kirkens syv grene i Asien. Herren gennemgik nogle af hver grens stærke sider og svagheder og formanede de hellige til at rette deres svagheder.

- Ligesom Herren roste og irettesatte Kirkens medlemmer i Asien, roser og irettesætter han os i dag. Hvad kunne Herren rose os for? Hvad har Herren bedt os om at gøre bedre?

Forklar, at i sine belæring til Kirkens grene i Asien lovede Herren også store velsignelser til dem, som overvandt jordelivets prøvelser og fristelser. Skriv *Løfter til dem, som holder ud* på tavlen. Efterhånden som I drøfter hvert løfte, kan du skrive det op på tavlen under denne overskrift.

Til Efesos (Åb 2:1–7)

- Herren formanede efeserne om deres behov for at omvende sig, men han lovede også: »Den, der sejrer, vil jeg give at spise af livets træ.« Hvad symboliserer livets træ? (Se 1 Nephi 11:21–22). Hvorfor er det den mest ønskværdige af alle velsignelser?

Til Smyrna (Åb 2:8–11)

- Herren advarede de hellige i Smyrna om, at de ville komme til at lide prøvelser, men han lovede også: »Den, der sejrer, skal ikke skades af den anden død.« Hvad er den anden død? (Se Alma 12:16, 32; Helaman 14:18). Hvordan kan Herrens løfte til de hellige i Smyrna hjælpe os med at se vore prøvelser i dette rette perspektiv?

Til Pergamon (Åb 2:12–17)

- Herren kritiserede nogle af menneskene i Pergamon for at følge Bileams lære. Bileam var en profet fra Det Gamle Testamente, som ønskede jordisk ære og belønning højere, end han ønskede at følge Herrens vilje. Hvilken jordisk ære og belønning må vi måske opgive for at adlyde Herrens vilje?
- Herren lovede de hellige i Pergamon: »Den, der sejrer, vil jeg give af den skjulte manna.« (Ordet *skjult* i denne forbindelse betyder hellig eller ikke åbenbar for alle). Hvad kunne den skjulte manna symbolisere? (Se Joh 6:35, 49–51).

Til Thyatira (Åb 2:18–29)

- Hvad lovede Herren i sine ord til de hellige i Thyatira dem, som holdt ud? (Se Åb 2:26–28. Forklar, at disse løfter henviser til velsignelserne ved ophøjelse og evigt liv, når de retfærdige skal regere over himmelske riger). Hvad er det jernscepter, hvormed de retfærdige skal regere over nationerne? (Se 1 Nephi 11:25; Joseph Smiths

oversættelse af Åb 2:27). Hvordan kan vi bruge Herrens ord til at styre vores eget liv?

- Hvem er den morgenstjerne, der nævnes i Johannes' Åbenbaring 2:28? (Se Åb 22:16). Hvad kunne det betyde at få morgenstjernen? (Svarene kan omfatte at modtage Kristus i vores tilværelse og at modtage velsignelserne ved hans forsoning).

Til Sardes (Åb 3:1–6)

- Hvilke velsignelser lovede Herren de hellige i Sardes? (Se Åb 3:5). Hvordan forbereder deltagelse i tempelordinansen os til at »klædes i hvide klæder« for evigt? Hvad er livets bog? (Se L&P 128:7; se også 2 Mos 32:33; Alma 5:58). Hvad vil der ske med dem, hvis navne er skrevet i bogen, og som ikke bliver slettet på grund af ugudelighed? (Se Åb 21:10, 23–27; Alma 5:58; L&P 88:2).

Til Filadelfia (Åb 3:7–13)

- Hvad sagde Herren, at han ville gøre for de hellige i Filadelfia, fordi de havde »bevaret [hans] ord ... og ikke fornægtet [hans] navn«? (Se Åb 3:10, 8). Hvordan gør en retfærdig levevis det lettere at modstå fristelser?
- Herren lovede dem, som holder ud: »På ham vil jeg skrive min Guds navn og navnet på min Guds by.« Hvad vil det sige at have Guds navn og navnet på hans by skrevet på os? (Vi bliver som Gud og bliver borgere i hans evige rige).

Til Laodikea (Åb 3:14–22)

- Herren fordømte de hellige i Laodikea, som var »hverken kold[e] eller varm[e]« (Åb 3:15–16). Hvordan er vi af og til åndeligt lunkne? Hvordan kan vi øge vores forpligtelse over for Jesu Kristi evangelium?
- Herren lovede folkene i Laodikea: »Den, der sejrer, vil jeg give sæde hos mig på min trone, ligesom jeg har sejret og har taget sæde hos min fader på hans trone« (Åb 3:21). Hvilke velsignelser symboliseres ved løftet om at sidde sammen med Herren på hans trone? (Se Rom 8:16–17).

Henvis til listen over løfter på tavlen, og forklar, at når alle disse løfter overvejes i sammenhæng, beskriver de de retfærdiges evige skæbne. Bed eleverne om at læse Lære og Pagter 132:20 som en sammenfatning af disse løfter.

3. Johannes lærer, at de hellige overvinder Satan ved hjælp af Jesu Kristi forsoning og deres vidnesbyrd.

Læs og tal om udvalgte vers fra Johannes' Åbenbaring 12. Forklar, at som en del af åbenbaringen så Johannes et symbolsk syn af krigen i himlen og dens fortsættelse på jorden.

Forklar, at den kvinde, der beskrives i Johannes' Åbenbaring 12:1–2, 5, forestiller Guds Kirke. Det barn, hun fødte, forestiller Guds rige – den ledelse, der vil findes på jorden under Jesu Kristi tusindårige regering (se Joseph Fielding Smith: *Lærdomme om frelse*, 1:229).

- Hvem forestiller dragen i Johannes' Åbenbaring 12? (Se Åb 12:9). Hvad skete der med dragen og dens tilhængere i krigen i himlen? (Se Åb 12:3–4, 7–9). Hvad gjorde dragen, efter at han blev styrtet ud? (Se Åb 12:17). Hvem kæmper Satan imod i dag? (Se Åb 12:12).

Præsident Wilford Woodruff har sagt: »Der findes to kræfter her på jorden og midt iblandt dens indbyggere – Guds kraft og Djævelens kraft ... Hver gang Gud har et

udvalgt folk på jorden, uanset i hvilken tidsalder, så har Lucifer, Morgenrødens søn, og de millioner af faldne ånder, der blev nedstyrtet fra himlen, ført krig imod Gud, imod Kristus, imod Guds værk og imod Guds folk. Og de forsømmer ikke at gøre det i vor tid og i vores generation. Når Herren udfører sit værk, arbejder disse kræfter på at omstyrte det« (*Stjernen*, jan. 1987, s. 35).

- Hvordan vil Kirken og Guds rige til sidst overvinde Satan? (Se Åb 12:11). Hvordan kan Kristi forsoning og vores vidnesbyrd om den hjælpe os i vores personlige kamp mod Satan?

Konklusion

Bær vidnesbyrd om, at de, som overvinder verdens fristelser og prøvelser, vil arve det evige livs velsignelser. Mind eleverne om, at Frelserens forsoning gør det muligt for os at overvinde disse ting, hvis vi omvender os og er trofaste.

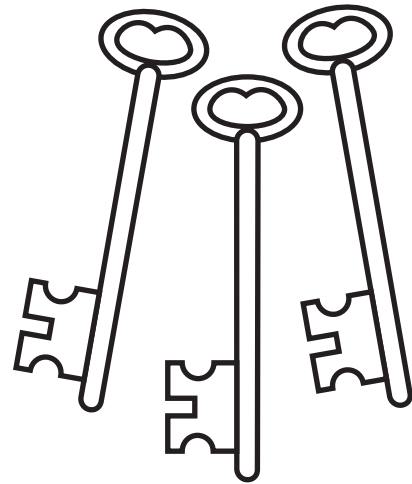
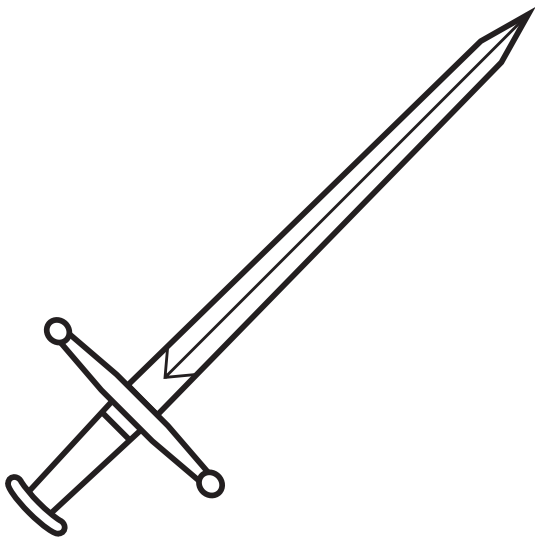
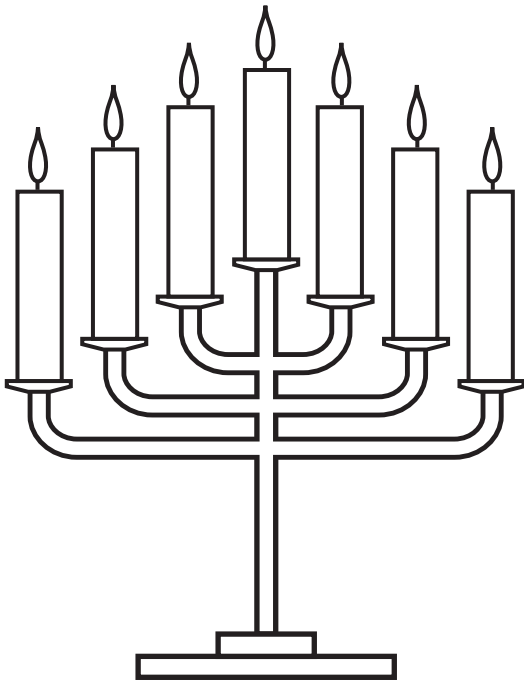
Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge det som en del af lektionen.

»Se, jeg står ved døren« (Åb 3:20)

Vis billedet af Jesus ved døren (62170; Evangelisk kunst – 237).

- Hvad lærer Johannes' Åbenbaring 3:20 os om Herren? (Se også Åb 22:17). Hvordan ved du, at dette er sandt?

Formål At motivere eleverne til at se mod fremtiden med håb, fordi de ved, at det ondes kræfter vil blive overvundet, og Frelseren vil regere i triumf.

Forberedelse

1. Læs, overvej og bed om følgende skriftsteder:
  - a. Johannes' Åbenbaring 5:1–5, 6. Johannes ser i en åbenbaring en bog med syv segl og ser nogle af begivenhederne i de første seks segl eller tidsperioder. Han ser, at Satan har kæmpet mod de retfærdige i alle tidsperioder.
  - b. Johannes' Åbenbaring 19:1–9; 20:1–11. Johannes ser, at Satan vil blive bundet, og Kristus vil regere i triumf i tusindårsriget.
  - c. Johannes' Åbenbaring 20:12–22:21. Johannes lærer, at efter at den sidste dom har fundet sted, vil de retfærdige bo hos Gud.
2. Yderligere læsestof: Lære og Pagter 77.
3. Forslag til undervisningen: »Når alt kommer til alt, er den vigtigste forberedelse den, du gør med dig selv. Forbered dig, så du kan have Helligåndens påvirkning« (Boyd K. Packer: *Teach Ye Diligently*, s. 219). Vi skal hver især stræbe efter at leve, som Frelseren levede, og at undervise som han underviste. Overvej bønsonst, hvad du kan gøre for at sikre dig, at du underviser med Helligåndens påvirkning (se *Undervisning – Ingen større kaldelse*, s. 10–12, 18–19).

**Forslag til
lektionens forløb**

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Vis en nyere avis, og påpeg to eller tre sørgelige artikler, som f.eks. beretninger om kriminalitet eller naturkatastrofer.

- Hvad føler du, når du læser om sådanne begivenheder? (Drøft ikke den enkelte situation i detaljer).

Bed en elev om at læse 2 Timotheus 3:1.

Påpeg, at vi lever i de sidste dage, i den tid, apostlen Paulus beskrev som »hårde tider«. Forklar, at en af udfordringerne ved at leve i de sidste dage er at lære at sejre over frygt og fortvivlelse, så vi kan overvinde prøvelser og fristelser. Denne lektion handler om, hvordan vi kan finde håb og mod ved hjælp af en forståelse af de begivenheder, der skal finde sted i de sidste dage.

Samtale om skriftsted og anvendelse Drøft, hvordan de følgende skriftsteder kan hjælpe os med at få håb, når vi står over for de vanskelige tider i de sidste dage. Hjælp eleverne med at forstå, at de retfærdige ikke behøver at frygte det andet komme.

1. Satan kæmper mod de retfærdige.

Drøft Johannes' Åbenbaring 5:1–5; 6. Bed eleverne om at læse udvalgte vers højt. Forklar, at de første tre kapitler i Åbenbaringen gælder Johannes' tid (se lektion 45). Resten af bogen handler om begivenheder, som var fremtid for Johannes, fra frafaldet, som fandt sted efter apostlenes død til Jesu Kristi andet komme og den endelige dom.

Forklar, at kapitel 5 og 6 i Johannes' Åbenbaring bruger symbolet med en bog, der var »forseglet med syv segl« (Åb 5:1). Hvert segl repræsenterer en tusindårig periode i jordens timelige eksistens (L&P 77:6–7). Vi lever i den tidsperiode, der repræsenteres af det sjette segl. (Se yderligere oplysninger om de syv segl i punkt 3 i afsnittet »Yderligere forslag til undervisningen«). I kapitel 6 åbner Lammet (Jesus Kristus) de første seks segl og viser nogle af de begivenheder, der har forbindelse til hver tidsperiode.

- Noget, vi kan lære af kapitel 6, er, at Satan har kæmpet mod de retfærdige i hele jordens historie. Hvad er i henhold til Johannes' Åbenbaring 6:4–11 nogle af de måder, hvorpå han har gjort dette? (Svarene kan omfatte dem, som står anført herunder).
  - a. Vold og krig (Åb 6:4, 8).
  - b. Sult og hungersnød (Åb 6:5–6, 8. Forklar, at en denar var en gennemsnitlig dagløn, og et mål hvede var en dagsration mad til én person. Vers 6 antyder, at en dagløn kun var nok til at købe en dagsration til én person).
  - c. Forfølgelse (Åb 6:9–11).
- Hvilken taktik bruger Satan i dag for at forsøge at overvinde de retfærdige?

Præsident Gordon B. Hinckley har udtalt:

»Den krig, bitter og intens som den er, er fortsat uden ophør lige siden. Det er krigen mellem sandhed og vildfarelse, mellem handlefrihed og tvang, mellem Kristi tilhængere og dem, der har fornægtet ham. Hans fjender har taget enhver tænkelig strategi i anvendelse i denne krig. De har hengivet sig til løgn og bedrag. De har taget penge og rigdom i brug. De har narret menneskene. De har myrdet og hærget og bedrevet alskens vanhellige og urene gerninger for at forpurre Kristi værk ...

[Modstanden] har kunnet mærkes i de utrættelige forsøg, som mange, både inden for og uden for Kirken, har gjort for at nedbryde troen, at forklejne, at nedværdige, at bære falsk vidnesbyrd, at friste og lokke vores folk til at følge skikke, der er i uoverensstemmelse med dette Guds værks lære og standarder ...

Krigen raser videre. Den føres over hele verden, det er kampen mellem frihed og tvang. Den føres af en hær af missionærer på stridspunkterne sandhed og vildfarelse. Den føres i vore egne liv, dag ud og dag ind, i vore hjem, på vore arbejdspladser, på vore skoler, den føres på spørgsmål om kærlighed og respekt, loyalitet og trofasthed, lydighed og hæderlighed. Vi er alle indblandet« (Stjernen, jan. 1987, s. 34, 35, 36).

- Efter at have sagt ovenstående tilføjede præsident Hinckley: »Vi vinder [krigen mod Satan], og fremtiden har aldrig set lysere ud« (Stjernen, jan. 1987, s. 36). Hvordan kan vi bevare håbet og et positivt syn på fremtiden, mens vi kæmper krigen mod Satan? Hvilke hjælpekilder har vi til at styrke os mod Satans og hans tilhængeres magt? (Svarene kan omfatte skrifterne og de levende profeters lærdomme, præstedømmemyndighed, templer og fællesskab med andre medlemmer af Kirken).

2. Satan vil blive bundet, og Kristus vil regere i triumf i tusindårsriget.

Læs og tal om Johannes' Åbenbaring 19:1–9 og 20:1–11.

- Johannes påpegede mange plager, krige og domme, som ville finde sted før Jesu Kristi andet komme (Åb 8–16). Derpå beskrev han, i Johannes' Åbenbaring 19, Herrens komme, som blev symboliseret af en bryllupsfest (Åb 19:7–9). Hvad symboliserer lammets hustru? (Jesu Kristi Kirke). Hvad antyder symbolikken med bryllupsfesten, med Kristus som brudgom og Kirken som brud, om forholdet mellem Herren og hans Kirke.
- Hvad skal vi gøre for at blive indbudt til denne bryllupsfest?

Ældste Bruce R. McConkie forklarede: »Israels ældster er i øjeblikket ved at udsende indbydelser til Herrens bryllupsfest; de, som tror og adlyder evangeliet, modtager derved indbydelsen og skal i rette tid deltage i ... bryllupsfesten« (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3:563–564).

- Jesu Kristi andet komme vil indlede tusindårsriget, en tusindårig periode, hvor Kristus personligt vil regere på jorden. Hvad vil der ske med Satan i tusindårsriget? (Se Åb 20:1–3). Hvordan vil livet være, når Satan er bundet? (Se 1 Nephi 22:26; L&P 45:55, 58). Hvordan kan vi begrænse Satans magt i vores tilværelse lige nu?
- Efter tusindårsriget vil Satan blive løst for en tid, og der vil blive udkæmpet en sidste stor kamp mellem Guds hære og Satans (Åb 20:7–8; L&P 88:111–113). Dette kaldes af og til Gogs og Magogs kamp. Hvad vil resultatet blive af dette store slag ved slutningen af tusindårsriget? (Se Åb 20:9–11; L&P 88:114–115). Da nu resultatet af denne kamp allerede er kendt, hvad vil vores ansvar så være i forbindelse med denne sejr?

Præsident Ezra Taft Benson har sagt: »De onde og de gode kræfter vinder hver dag nye tilhængere. Vi træffer hver dag en personlig beslutning om at vise, hvilken sag vi støtter. Det endelige resultat er sikret – de retfærdige kræfter vil vinde. Men det, som vi endnu ikke har set, er *hvor* vi hver især står personligt nu, og fremover vil stå i dette slag – og *hvor* målbevidst vil vi gøre det? Vil vi være trofaste til vores sidste dag og vil vi udføre de missioner, vi blev forudordineret til?« (*Stjernen*, feb. 1989, s. 3).

3. Efter at den sidste dom har fundet sted, vil de retfærdige bo hos Gud.

Læs og tal om udvalgte vers fra Johannes' Åbenbaring 20:12–22:21.

- Efter det sidste store slag vil den endelige dom finde sted. Hvad kan vi lære af Johannes' Åbenbaring 20:12 om, hvordan vi vil blive dømt? Hvilke velsignelser vil de, som dømmes som retfærdige, få? (Se Åb 21:3–7. Skriv elevernes svar på tavlen. Svarene kan omfatte dem, der er anført på næste side).

De retfærdige vil –

- a. bo i Guds nærhed (Åb 21:3).
  - b. ikke længere opleve død, sorg, skrig eller pine (Åb 21:4).
  - c. arve alle ting som Guds sønner og døtre (Åb 21:7).
- Hvordan kan kundskab om disse store velsignelser hjælpe os, når vi står over for vanskeligheder her på jorden?
  - Johannes' Åbenbaring 21:10–22:5 beskriver jordens celestiale herlighed og den by, hvori de, som har modtaget celestial herlighed, vil bo. Hvorfor er der intet tempel i den celestiale by? (Se Åb 21:22. Formålet med templet er at bringe os nærmere Gud og lære os om hans plan. Når vi bor hos ham igen, vil templer ikke længere være

nødvendige). Hvad fortæller Johannes' Åbenbaring 22:14 os om, hvad vi skal gøre for at være i stand til at gå gennem portene til den evige by?

Præsident David O. McKay fortalte om et syn, hvor han så en smuk by, mange mennesker klædt i hvidt samt Frelseren:

»Jeg forstod, at byen var [Frelserens]. Det var Den Evige By, og det folk, der fulgte ham, skulle bo der i fred og evig lykke.

Men hvem var de?

Som om Frelseren læste mine tanker, svarede han ved at pege på en halvcirkel, som viste sig over dem, og hvor disse ord var skrevet med guld: *Det er dem, der har overvundet verden – som i sandhed er blevet født igen!*« (*Cherished Experiences from the Writings of President David O. McKay*, samlet af Clare Middlemiss, s. 60).

Konklusion

Påpeg, at Det Nye Testamente slutter med et budskab om storslået håb. Profeter som Johannes Åbenbarer har set ting, som skal komme og har fortalt os om velsignelser, vi vil modtage, hvis vi forbliver retfærdige og holder ud til enden. Bær vidnesbyrd om, at de retfærdige vil sejre ved verdens enden. Motivér eleverne til at fatte mod og håb ved denne kundskab, når de står over for ondskab og søger at overvinde hindringerne i dette liv.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge et eller flere af disse forslag som en del af lektionen.

1. Farerne ved at sætte lid til verdslige ejendele

- Johannes' Åbenbaring 18:11–18 fortæller os, at de ugudelige vil sørge over tabet af deres verdslige ejendele og være forbavsede over, at et storslået verdsligt rige kan tilintetgøres på kort tid. Hvornår har du set verdslige ejendele blive tilintetgjort på kort tid?
- Hvilken fare er der ved at sætte sin lid til verdslige ting? På hvilke måder afleder verdslige ting os fra det åndelige?

2. Den første opstandelse

Bed en elev om at læse Johannes' Åbenbaring 20:4–6. For at hjælpe eleverne til at forstå disse vers kan du give dem følgende oplysninger (på næste side):

Den første opstandelse, eller de retfærdiges opstandelse, vil begynde ved Frelserens andet komme. De, som modtager en celestial eller terrestrial belønning, vil komme frem i denne opstandelse (L&P 88:98–99). Den anden opstandelse, eller de uretfærdiges opstandelse, vil ikke begynde før slutningen af tusindårsriget. De, som modtager en telestial belønning samt fortabelsens sønner, kommer frem i denne opstandelse (L&P 88:100–102).

3. De syv segl i Johannes' Åbenbaring

Følgende skema giver yderligere oplysninger om hvert af de syv segl. Skemaet kan også bruges som hjælp til at forstå strukturen i Johannes' Åbenbaring.

Segl	Større begivenhed
Første segl	Skabelsen og Adams og Evas fald; Enoks tjenestegerning og forvandlingen af hans by og dens optagelse til himlen (Åb 6:1–2).
Andet segl	Noa og vandfloden (Åb 6:3–4).
Tredje segl	Abrahams, Isaks, Jakobs og Josefs tjenestegerning (Ab 6:5–6).
Fjerde segl	Moses' tjenestegerning; udvandringen; dommernes regering; kongernes regering; delingen af kongeriget; erobring af rigerne (Åb 6:7–8).
Femte segl	Jesu Kristi fødsel, tjenestegerning, korsfæstelse og opstandelse; grundlæggelsen af hans Kirke og apostlenes tjenestegerning; apostlenes martyrdød; frafaldet (Åb 6:9–11).
Sjette segl	Fortsættelsen af frafaldet; gengivelsen af evangeliet gennem profeten Joseph Smith; tidernes tegn tilkendegivet (Åb 6:12–17, 7:1–8).
Syvende segl	Krige, pest og ødelæggelse; Herrens andet komme (Åb 8:1–19:21). Tusindårig fred (Åb 20:1–6). Satan slippes løs for en tid, det sidste store slag og den endelige dom (Åb 20:7–15).
Efter det syvende segl	Jorden bliver celestial (Åb 21:1–22:6).

- Påpeg, at de første fem segl omtales i 11 vers, det sjette omtales i 14 vers og det syvende segl omtales i 226 vers. Hvad kan denne fremhævnings lære os?

Påpeg, at Johannes lagde mest vægt på begivenhederne i vor tidsperiode og den, der skal komme. Johannes' Åbenbaring blev skrevet til vor tid, og vi vil blive velsignet, når vi studerer den og forbereder os til Frelserens andet komme.

JESU KRISTI
KIRKE
AF SIDSTE DAGES HELLIGE

DANISH

